

እምነትና ፍርሀት

ኢትዮጵያና አስደናቂው
ትንቢት

በዮናስ ሰይፉ

2000 ዓ.ም

ምስጋና

ይህን መጽሐፍ በምጽፍበት ወቅት ታላቅ እገዛ ያደረጉልኝን ወንድሞች ማመስገን አፈልጋለሁ። የመጀመሪያው ፓስተር መርዐዊሥላሴ ንጉሤ ሲሆን እርሱ በበኩሉ የመጀመሪያውን ግርድፍ ጽሁፍ በማስተካከል ረገድ ትልቅ እገዛ አድርጎልኛል። ሌላው ላመሰገን የምወደው ፓስተር ታሪኩ እሸቱን ነው፤ እርሱ ደግሞ ውድ ጊዜውን መስዋእት በማድረግ በተለይ የአረፍተ ነገሩን እውቃቀር በማስተካከል መልክና ውበት እንዲይዝ ትልቅ እስተዋጽኦ ሲያበረክት በተጨማሪም እንዳንድ ሐሳቦችን በመሞገት ተጨማሪ ጥናቶችን እንዳደርግ ረድቶኛል። ስለዚህ ይህን መጽሐፍ ስጽፍ የረዱኝን እነዚህን ወንድሞች ጌታ ይባርካቸው ማለት አፈልጋለሁ።

ማሳሰቢያ፡-

በመጽሐፉ ውስጥ የሚገኙት ጥቅሶች የተወሰዱት ከቀድሞው የእማርኛ ትርጉም ሲሆን ከአዲሱ መደበኛ ትርጉም የተጠቀሱት ሁሉ ግን «አ.መ.ት» የሚል ምልክት ተደርጎባቸዋል።

© Yonas Seifu 2007

ርዕሶች

- ክፍል-1 የእምነት ምንነት-----78-7
 አለማመንና መዘዙ
 የእምነት ተጋድሎ
- ክፍል-2 ኤልያስ (አሳት የሚተፋው ነቢይ)-----78-14
 ጣዖታቱና ነቢያቶቻቸው
 ኤልሳቤል
- ክፍል-3 ተወዳጁ ዳዊት (በገና ደርዳሪው ጦረኛ)-----78-30
 የአምልኮ ቅባትና መንፈሳዊ ውጊያ
 የዳዊት ተግዳርቶች
 ባቢሉን፣ ድብ፣ ጎልያድ
 ፍርሀት በዳዊት ሕይወት
 ጌታ ኢየሱስና 666
- ክፍል-4 አብርሃም (የእምነት አርበኛው)-----78-80
 አግዚአብሔር ለአብርሃም የገባለት ቃል ኪዳን
 ሜሶፖታሚያና አምልኮዋ
 ሕገወጡ መልአክ
 ግብጽ
- ክፍል-5 ሙሴ (የአማልክት ሥልጣን)-----78-115
- ክፍል-6 ኢያሱ (መለኮታዊው ሠራዊት)-----78-134
 ኢያሱና ሠራዊቱ የደመሰሷቸው ጣዖታቱ
 ከነፃንና ኩሽ
- ክፍል-7 ታላቁ የዓመጽ ሰው ናምሩድ (የኢትዮጵያዊው ዓመጽ)-----78-154
- ክፍል-8 ኢትዮጵያና የመጨረሻው ዘመን ተሃድሶ-----78-158
 መዝሙር-68 እና ኢትዮጵያ-1
 ቢንያም፣ ይሁዳ፣ ዛብሉን፣ ንፍታሌም
 መዝሙር 68 እና ኢትዮጵያ-2
 መዝሙር 68 እና ኢትዮጵያ-3
- ክፍል-9 ኢሳያስ 18 እና ኢትዮጵያ (አስደናቂው ትንቢት)-----78-192
 የግል ምስክርነት (የፍርሀት መንፈስ)-----78-201
 በኢትዮጵያ ውስጥ ስለሚነሳው ታላቅ ተሃድሶ የተነገረ-----78-203
 ትንቢታዊ ቃል

ይህች መጽሐፍ የተወለደችው በማገለግልባት ቤተ ክርስቲያን ማለትም በቃል ኪዳን ቤክ ውስጥ ስለ እምነትና ፍርሀት ከእስተማርኩ በኋላ ነው። እውነቱን ለመናገር ይህን ትምህርት መጀመሪያ ሳዘጋጅ ወደዚህ ሐሳብ አግባሁ ብዬ አላለብኩም ነበር። መልእክቱን እያዘጋጀሁ ባለሁበት ወቅት ግን ቀስ በቀስ እግዚአብሔር ዐይኖቼን እየከፈተና በመንፈሱም እየመራኝ ስለ ኢትዮጵያ የተነገረውንና በቃሉ ውስጥ ያለውን ትንቢታዊ የተስፋ ቃል ያሳየኝ ጀመር። ትምህርቱን ስጥቼ ከጨረስኩ በኋላ እግዚአብሔር በጽሑፍ እንዳዘጋጀው በልቤ ላይ አስቀመጠው።

በግምት ከ18 ዓመታት በፊት ይሆናል የተወለኩ ወገኖች ኢትዮጵያ ላይ ስለ ሚነሳው ሪቫይቫል ርግጠኝነቱንና መቼ ሊሆን እንደሚችል ጥያቄን በማንሳት መልእክት ይገዢ ወደ ጉባኤያቸው እንደመጣ ጠይቀውኝ ነበር። ነገር ግን በወቅቱ በልቤ ላይ በኢትዮጵያ ውስጥ ታላቅ ተሃድሶ ከመለከት መታቀዱን ከማወቅና ከመቃጠል ያለፈ በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ዕውቀት የተደገፈ አላማኝ ማስረጃ አልነበረኝም። ወደ ስብሰባው ከሄድኩ በኋላ ምን ማለት እንዳለብኝ በቅጡ ባይገባኝም በልብ ሙሉነት እግዚአብሔር ብሏልና ይሆናል ነበር ያልኳቸው። ነገር ግን በስፍራው ተሰብስበው የነበሩት የዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች በመሆናቸው ይህ ድርቅናቱ፣ በራሴ ግምት፣ እምብዛም የተዋጠላቸው ሆኖ አልተስማኝም ነበር። በዚያ ስብሰባ ላይ ግን አንድ የማልረሳው ነገር ተፈጠረ፤ ይኸውም ድንገት ሳለሰበው «ርስትህን ለማሳገጫ አላልፈህ አትስጥ» የሚለው ቃል ውስጤ ገብቶ ስለ ፈነቀለኝ በፊታቸው ተንስቅስቄ ማልቀስ ጀመርኩ። እነርሱም ድንገት የማለቅስበት ጉዳይ ጨርሶ ስላልገባቸው የሚሉትን አጡ። አሁን ዘወር ብዬ ሳለበው ሪቫይቫል ማለት የእግዚአብሔር ርስት ከመረገጥ የሚወጣበት ቀን ብቻ ሳይሆን «ዘርሽ የጠላቶቼን ደጅ ይወርሳል» የሚለው ቃል የሚፈጸምበት ወቅት እንደሆነ ገብቶኝ ል።

እንግዲህ ይህ መጽሐፍ ባጭሩ የትንቢት መጽሐፍ ነው። ትንቢቱም በኢትዮጵያ ላይ ስለሚመጣው ታላቅ ተሃድሶ ከ3000 እና ከ2700 ዓመታት በፊት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተነገረውን አስገራሚ የተስፋ ቃል የሚያብራራ ነው። ይህ ዛሬ የበራልኝ ብርሃን የዩኒቨርሲቲ ተማሪዎቹን ግለገልኩበት ምሽት በርቶልኝ ቢሆን ኖሮ ምንኛ ደስ ባለኝ ነበር፤ ይሁን እንጂ አሁንም እንኳ ቢሆን ይህ መጽሐፍ የዚያን ጊዜ ጥያቄ ውጤት መሆኑን ስለማስብ ጥያቄውን አቅርበውልኝ ለነበሩት የዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች ምስጋናዬ የላቀ ነው። (በርግጥ አሁን እነርሱ ረስተውት ሊሆን ይችላል!)

አንዳንድ ሰዎች በኢትዮጵያ ላይ ይነሳል የተባለው ታላቅ ተሃድሶ ሞቅ ያላቸው ነቢያት የሚናገሩት ሕልም ወይም ቅዠት ይመስላቸዋል፤ ነገር ግን ይህ አስተሳሰባቸው በጽኑ የተሳሳተ እንደ ሆነ ሳስታውቃቸው አፈልጋለሁ። በኢትዮጵያ ላይ ይነሳል የተባለው ሪቫይቫል የአገር ፍቅር ባላቸው ሰዎች መልካም ምኞትና የልም ገት የተወጠነ ወይም የተነገረ ሳይሆን ከዘላለም ዘመናት በፊት በመለከት አጀንዳ ውስጥ የሰፈረ ሐሳብ እንደሆነ መታወቅ አለበት። አንድ እውነቱ ከሆነ ይህ መጽሐፍ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢታዊ ሐሳብ የፈለቀ እንጂ በአገር ፍቅር ስሜትና

ግለት የተጻፈ አይደለም። የአገር ፍቅር አንድ ነገር ነው ትንቢታዊ ቃል ደግሞ ሌላ ነገር ነው።

የዚህ መጽሐፍ ጸሐፊ ሙሉ እምነት፣ እንደ መጽሐፍ ቅዱስ እውነት ከሆነ፣ በኢትዮጵያ ውስጥ ሪቫይቫል ይቀሰቀሳል ብቻ ሳይሆን ይህ ሪቫይቫል ዓለምን ያዳርሳልም ብሎ አጥብቆ ያምናል። የመጽሐፉም ዋነኛ መልእክት ይኸው ነው። ይህን ሐሳብ ለመተንተን ኢትዮጵያ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተለይ ከጥፋት ውሃ በኋላ ጀምሮ ያላትን ስፍራና የዓመጽ አስተዋጽኦ መዘርዘር አለፈላጊ ሆኖ አግኝቼዋለሁ። አስቀድሜ እንደጠቆምኩት ደግሞ ሪቫይቫል የጠላትን ደጅ መውረስ ስለሆነ የጣዖታት እምልኮ ጉዳይ በስፋት መነሳቱ አስፈላጊ ሆኖ ስላገኘሁት ይህም ጉዳይ በመጽሐፍ ውስጥ በስፋት ተተንትኗል። ጣዖታትን በተመለከተ በተለያዩ ዘመናት በተለያዩ ስም በመጠራታቸው ሙሉ የሆነ ጥናት ለማድረግ አስቸጋሪ ነው፤ ይሁን እንጂ በዚህ ጽሑፍ ለማሳየት የተሞከረው ሁሉም ምንጫቸው ከአንድ እንደሆነ ነው። አስተውላችሁ ከሆነ በብሉይ ኪዳን ውስጥ ሪቫይቫል ሲነሳ ከዋነኞቹ ተግባራት መካከል ጣዖታትን ማፈራረስና ዓመት በዓል ማድረግ ይገኙበታል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እምልኮተ ጣዖታት እምልኮተ አጋንንት እንደሆነ በርግጠኝነት ተጽፏል፤ በመሆኑም የዓመጽ ሠራዊትና የጽድቅ ሠራዊት፣ የብርሃን ኃይላትና የጨለማ ኃይላት፣ የእባቡ ዘርና የሴቲቱ ዘር ባጠቃላይ ፍርሀትና እምነት የማያቋርጥ ግብ ግብ ውስጥ ስለሚገኙ የመጽሐፍ ርዕስ እምነትና ፍርሀት የሚል ስያሜ ተሰጥቶታል። ይህን የሚነሳውን ታላቅ መለኮታዊ ሠራዊት ሊቋቋም የሚሞክረው የፍርሀት ጉልበት በመሆኑ ይህ መጽሐፍ የሚያነጠውን ሰው ሁሉ እምነት እንደሚገነባ ተስፋ አደርጋለሁ።

ይህ ይመጣል የምንገለውን ሪቫይቫል በተመለከተ በርግጥ አሁን ምድሪቱ ባለችበት የተጎላቆለ ሁኔታ ለዓለም የሚተርፍ ሪቫይቫል ከዚህች ምድር ይወጣል ብሎ መናገር ባያስደፍርም ይሁን እንጂ ይህን አንድ ነገር ማሰብ ይጠቅማል፤ እግዚአብሔር ለመሆኑ መቼ ነው ሁኔታውን ተማምኖና ተደግፎ ይህንና ይህን አደርጋለሁ ብሎ የሚያውቀው? አርሱ ሰው አይቻልም በሚልበት ሁኔታና ስፍራ ሁሉ ችሎታውን በማሳየት ክብሩን መግለጥ ያውቅበታል። ስለዚህም ይህ ሊሆን ይችላል ተብሎ ከማይታለብባት ከዚህች አገር ጣዖታትን ከምድረ ገጽ የሚጠርግ ታላቅ ሠራዊት ያስነሳል። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ባለፈርኩት ሐሳብ ሰው ሁሉ ይስማማል ብዬ ባላስብም ነገር ግን የምጽፈው ሰው ሁሉ ከእኔ ጋር ይስማማል ብዬ ሳይሆን ትንቢቱ በሕያውና በማይሰወጠው ቃሉ በግልጽ ተጽፎ በማግኘቱ ነው።

በዚህ አጋጣሚ ሪቫይቫል በዚህ ጸሐፊ እምነት ከተማ አቀፍ ወይም አገር አቀፍ ገሥሐ መሆኑን ማሳወቅ አወዳለሁ። ያለ ገሥሐ ሪቫይቫል ሊቀስቀስ ከቶ አይችልም፤ «ኢትዮጵያ አጃቸዋን ወደ እግዚአብሔር ትዘረጋለች» የሚለውም ትንቢት የሚያረጋግጠው ይህንኑ ሐሳብ ነው።

እንግዲህ በምድሪቱ ላይ ባለማቋረጥ በሚፈራረቀው መከራ ተስፋ ለቆረጠው ሁሉ ይህ መጽሐፍ ማጽናኛና ማበረታቻ ይሆናል የሚል ተስፋ አለኝ። መጽሐፉ ለእግዚአብሔር ክብርና በምድሪቱ ላይ ለሚነሳው ታላቅ የሪቫይቫል ሠራዊት የተበረከተ ነው!

«ኢትዮጵያ እጃቸዋን ፈጥና ወደ እግዚአብሔር ትዘረጋለች» መዝ.68:31

ክፍል-1

የእምነት ምንነት

«እምነትም ተስፋ የምናደርገውን ነገር የሚያስረግጥ የማናየውንም ነገር የሚያስረዳ ነው።» (ዕብ. 11:1)

«ወደ እግዚአብሔር የሚደርስ እግዚአብሔር እንዳለ ለሚፈልጉትም ዋጋ (ሽልማት) እንደሚሰጥ ያምን ዘንድ ያስፈልገዋል።» (ዕብ. 11:6)

እምነት በቀላሉ ሲተረጎም እግዚአብሔር እደርገዋለሁ ያለውን ማድረግ እንደሚችል ቃሉን ብቻ በማመን ያለ ተጨማሪ ማስረጃ መቀበል ማለት ሲሆን ይህም እግዚአብሔር በቃሉ እማካይነት የሰጠውን ተስፋ እንደሚፈጽመው ርግጠኛ ሆኖ መቀበልን ያሳያል። ሆኖም ማስረጃ ከተገኘ በኋላ ወይም ተስፋው ከተጨበጠ እምነት አስፈላጊነቱን ያጣል፤ ስለዚህ ስናምን የተስፋውን ቃል ስምተን መቀበል መቻላችንን ርግጠኞች ሆነናል ማለት ነው። «ሳያዩ የሚያምኑ ብጹዓን ናችው» (ዮሐ.20:29)።

ከላይ ባንሳነው በሁለተኛው ጥቅስ የዕብራውያን መጽሐፍ ጸሐፊ ወደ እግዚአብሔር መድረስ የሚፈልግ ሁሉ በመጀመሪያ እግዚአብሔር እንዳለ ማመን እንዳለበትና በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ እግዚአብሔር ለሚፈልጉት ሁሉ ዋጋ ወይም ሽልማት እንደሚሰጥ ማመን ይጠበቅበታል ይላል። እግዚአብሔር እንዳለ ከልብ ካለመት እንዴት ብለው ሊፈልጉት ይችላሉ? ስለዚህ እምነት የሚጀምረው ይህንን የሚታየውንና የማይታየውን ግዙፉን ዓለም በታላቅ ኃይሉና ጥበቡ የመሰረተና የፈጠረ ታላቅ እምላክ እንዳለ መጀመሪያ በማመን ነው።

የዕብራውያኑ ጸሐፊ እምነትን በተመሰከተ ሊሰመርበት የሚገባ ሐሳብን ጨምሮ ሲነገረን «ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማለት አይቻልም» (ዕብ.11:6) በማለት በማያወላውል መንገድ ሲያስቀምጥ እምነት እግዚአብሔርን የሚያስደስተው መሆኑንና በተናጸሪ ትርጉሙ ደግሞ አሰማመን በእጅጉ እንደሚያሳዝነው አስረግጦ ይነገረናል።

እንደ መጽሐፍ ቅዱስ አስተምህሮ ከሆነ ያለ እምነት መዳንም ሆነ ጽድቅን መቀበል የማይታሰቡ መሆናቸውን ስንገነዘብ፤ እምነታችን የሚያርፈው ራሱን በክርስቶስ ኢየሱስ ባስተዋወቀው ወይም በገለጠው እምላክ ላይ ብቻ ሲሆን እንደሚገባና የምንለውም ይህ እምላክ «እኔ የአባትህ እምላክ የአብርሃም እምላክ፤ የይስሐቅም እምላክ፤ የያዕቆብም እምላክ ነኝ» ብሎ ራሱን ለሙሴ ያስተዋወቀ ወይም የገሰጠው እምላክ ነው። (ዘጸ. 3:6)

«በኢትዮጵያ ወንዞች ዳር ለምትገኝ ፋር ፋር የሚሉ ክንፎች ባሉባት ምድር ወዋላት! ይህችውም መልእክተኞችን በባሕር ከወንዞች ማዶ በደንገል ጀልባ የምትልክ ናት። እናንተ ፈጣን መልእክተኞች ረጃጅም ቆዳው ለሰላሳ ከቅርብም ከሩቅም ወደሚፈራ ሕዝብ ኃያልና ቋንቋው ወደማይገባ ወንዞችም ምድርን ወደሚከፋፍሉት መንግሥት ሂዱ። እናንተም የዓለም ሕዝቦች በምድርም የምትኖሩ ሁሉ በተራሮች ላይ ምልክት ሲሰፋል ታዩታላችሁ መለክትም ሲነፋ ትሰሙታላችሁ። እግዚአብሔርም እንዲህ ብሎኛል ጸጥ ብዬ እቀመጣለሁ ከማደሪያዬም ጸሐይ ሐሩር እንደሚያብረቀርቅ ትኩሳት በመከርም ሙቀት እንደ ደመና ጠል ሆኜ እመለከታለሁ። ከመከር በፊት አበባው ወቅት ሲያልፍ አበባው የጎመራ የወይን ፍሬ ሲሆን የወይን ሀረጉን ተቀጥላ በመገረዣ ይገርዝዋል የተንሰራፋውንም ቅርንጫፍ ቆራርጦ ያስወግደዋልና። ሁሉም በተራራ ላይ ለሚኖሩ ነጣቂ አሞሮች ሰዱርም አራዊት ይተዋሉ። አሞሮች በጋውን ሁሉ ሲበሉት ይበጃሉ የዱር አራዊትም ክረምቱን ሁሉ ሲበሉት ይከርማሉ። በዚያን ጊዜ ለሠራዊት ጌታ ለእግዚአብሔር ረጃጅምና ቆዳው ከሰሰለሰ ከቅርብም ከሩቅም ከሚፈራ ሕዝብ ኃያልና ቋንቋው ከማይገባ ወንዞችም ምድርን ከሚከፋፍሉት መንግሥት ገጸ በረከት ይመጣለታል ገጸ በረከቱም የሚመጣለት የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ስም ወዳለበት ወደ ጸዮን ተራራ ነው። (ኢሳ. 18:1-7

እ.መ.ት)

የእግዚአብሔር ወዳጅ ተብሎ በመጽሐፍ ቅዱስ የተጠራው ታላቁ የእምነት አባት አብርሃም «በእግዚአብሔር አመነ ጽድቅም ሆኖ ተቆጣሪላት» (ዘፍ.15:6) ተብሎ ሲነገርለት፤ ይህ ታላቅና ዘላለማዊ እምነት በእምነት ብቻ እንጂ በራስ ጥረት ወይም የተለያዩ የሃይማኖት ሥርዓቶችን ለመፈጸም በመውተርተር የማይገኝ መሆኑን እንድንገነዘብ ያስችለናል።

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር «...ለመንገዱም ፍለጋ የለውም» (ሮሜ.11:33) ብሎ ያውጃል ታዲያ ይህን «ፍለጋ» የሌለውን እምነት ማንም ሰው በየትኛውም መንገድ ፈልጎ ሊያገኘው ጨርሶ እንደማይችል የታወቀ ስለሆነ እርሱ ራሱን ወደ ካልገለጠ በቀር በራሳቸው መንገድና ጥረት ሊያገኙት የሚፈልጉ ሁሉ ትርፋቸው ድካምና ልፋት ብቻ ይሆናል።

ነገር ግን እርሱ ራሱን ወደ ለገለጠለት ሰው ዋጋን ሊያገኝ እንዲችል በተገለጠለት እምነት ማመን ይጠበቅበታል። ይህም አብርሃም ፈቅዶ ራሱን በገለጠለት እምነት ላይ እምነቱን እንዳደረገ ሊያመለክት አብርሃምም አመነ ጽድቅም ሆኖ ተቆጣሪላት የተባለለት የተገለጠለት እምነት የነገረውን ሁሉ በማመን ነው። ዛሬም ቢሆን እግዚአብሔር ልክ ለአብርሃም እንዳደረገው ሁሉ ራሱን ለሰዎች በክርስቶስ ኢየሱስ ከገለጠላቸው በኋላ በእርሱ ላይ መታመናቸውን በእጽንኦት ይጠይቃል። አብርሃምም ጽድቅን ያገኘው በእምነት ነበር ምክንያቱም የእግዚአብሔር ጽድቅ የሚገኘው በግል የጽድቅ ሥራ ሳይሆን በተገለጠው እምነት በማመን ብቻ ስለሆነ።

የእግዚአብሔር ጽድቅ የሚገኘው በሰዎች ሥራና ትግል ቢሆን ኖሮ አብርሃም ሊመካበት የሚችለው ብዙ ገድል ነበረው፤ ነገር ግን የሰው ተግባር የእግዚአብሔርን ጽድቅ ፈጽሞ ስለማይመጥን አብርሃም ጽድቅን የተቀበለው በእምነት እንደ ነበር መጽሐፍ ያስተምረናል። በአጠቃላይ የእምነት አባት የሆነው አብርሃም ከእምነቱ ጋር የነበረው ግንኙነት በእምነት በኩል ብቻ የነበረ ሲሆን ይህን እምነቱን በተመለከተ ወደፊት በሰፊው የምንመለከተው ይሆናል።

በዕብ.11:1 ጸሐፊው የእምነትን ትርጓሜና አስፈላጊነት በአንድ ዓረፍተ ነገር ሲጠቀልልልን፤ ከመንፈሱ ዓለም ጋር በምናደርገው ወይም ለማድረግ በምናለበው ማንኛውም ዓይነት ግንኙነት እምነት ወላጅ የሆነ መሣሪያ እንደሆነ ሲያረጋግጥልን እምነት የማናየውንም መንፈሳዊ ዓለም የምንረዳበት እንደሆነ ይነግረናል።

ይህ ሐሳብ በአጭር ሲተነተን በእጅ ገና ያልጨበጥነው ተስፋችን ወይም በዓይናችን ገና ያሳየነው በእምነት አማካይነት ልክ የጨበጥነውን ያህል ይረጋግጥልናል ማለት ነው። በሌላ አገላለጥ ከግንባር ዓይናችን የተሰወረው የመንፈሳዊው ዓለም ሚስጥር በእምነት ዕይታ ይቃኛል፤ ይቆላሳል፤ ይጨበጣል ማለት ነው። ስለዚህ በመንፈሳዊው ዓለም ውስጥ የሚገኘውን ማንኛውንም ዓይነት ክስተት የምንቃኘው በእምነት የማየት ኃይል አጋዥነት ብቻና ብቻ ነው። በእምነቱ የሰሜት ሕዋሳቶቻችን መንፈሳዊውን ዓለም ልንቃኝና ልንቆሰስ ከቶውንም አይቻለንም። በርግጥ ጠንከር ያሉ መንፈሳዊ ተጽዕኖዎች ማለትም አጋንንታዊም ሆኑ መለኮታዊ አልፎ አልፎ በሰሜት ሕዋሳቶቻችን ላይ የተወሰነ ክስተትን ሊፈጥሩ ቢችሉም እነዚህ ክስተቶች ፍርሀትን እንጂ መረዳትንና አውቀትን ማስገኘት አይችሉም። ምክንያቱም የመንፈሳዊውን ዓለም ለመረዳትና ለመቆሰስ የተሰጠን ብቸኛው የሰሜት ሕዋስ እምነት የተባለው በመሆኑ ነው፤ ይህም የመንፈሳችን ወይም የውስጡ ሰው የሰሜት ሕዋስ ነው። መንፈሳችን የራሱ የሆኑ ሰሜቶች እንዳሉት ይታወቃል እነርሱም እምነት፤ ደስታ፤ ሀዘን፤ መቆጣትና ማየት የመሳሰሉትም ናቸው። እነዚህ የምንላቸው የመንፈስ ሰሜቶች ከተፈጥሮ ሰሜቶቻችን የተለዩ ሲሆኑ አልፎ አልፎ ግን ሊሰማሙ ይችላሉ።

ይህን ሐሳብ እዚህ ላይ እናቁምና የዚህ መጽሐፍ ዋነኛ ትኩረት ወደ ሆነው በመመለስ የፍርሀት ተጸራሪ የሆነውን እምነት የተባለውን የመንፈስ የሰሜት ሕዋስና ኃይል በተመለከተ በጥቂቱ እናያለን፤ ምክንያቱም በመንፈሱ ዓለም ውስጥ ባለው የከረረ ጦርነት ውስጥ መከላከያም ሆነ ማጥቂያ መሣሪያችን ይህ እምነት ስለሆነ ነው።

በሕይወት ዘመናችን ሁሉ እምነት የመከላከያ ጋሻችንና የማጥቂያ መሣሪያችንም ጭምር እንደሆነ እሙን ከሆነ፤ እምነት ሲጠፋብን ራሳችንንም ሆነ በዙሪያችን ያሉትን በጽኑ መጥፋታችን አይቀርም። ምክንያቱም በእምነቱ የሚጸናውን ሰው መጣልና ማንበርከክ አለመቻሉ አማኝንም ሆነ በዙሪያው ያሉትን የሚያንጸውን ያህል አለማመኑም ተመሳሳይ ውጤትን ስለሚያስከትል ነው። መቼም ቢሆን በምድር ላይ ሆነ ከምድርም በታች እንዲሁም ከምድርም በላይ ቢሆን በእምነቱ የተማመነውን ሰው ለመጣል ከቶውንም አለመቻሉ የማይጠረጠር እውነት ነው፤ ምክንያቱም እርሱን ለመጣል በመጀመሪያ የታመነበትን እምነት መጣል ያስፈልጋልና ነው። ይህ ደግሞ እንደሚታወቀው የማይታሰብና የማይሞከር ጉዳይ ነው፤

ከላይ ለማየት እንደሞከርነው እምነት ከሞላ ጎደል ይህንን ሲመስል ተቃራኒው አለማመንን በተመለከተ ደግሞ ቀጥለን እናያለን።

አለማመንና መዘዙ

፳ውሎስ በ፳፻.ተለ.3:2 ላይ እንደተናገረው ሁሉ ሰው እምነት እንደማይኖረውና ይህም እምነት የሌላቸው ሰዎች ነፍስ ከመግደል ስለማይመለሱ ከእንደዚህ ዓይነት እምነት የለሽ ዓመጸኞችና ከፋዎች እጅ እግዚአብሔር እንዲያስጥለው የጸሎት ጥያቄ ሲያቀርብ እናያለን። ከ፳ውሎስ ግልጽ ንግግር እንደምንረዳው እምነት የሌላቸው ሰዎች ነፈስ ገዳዮች መሆናቸውን ነው።

በምድር ላይ የመጀመሪያውን ነፍስ ግድያ ያካሄደ ሰው ቃየን እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል፤ ይህንንም የነፍስ ግድያ ወንጀል ለመፈጸም ያነሳሳው ምን እንደ ነበረ አዲስ ኪዳን ሲገልጥልን በአለማመን ያቀረበውን መስዋእት፤ ከመስዋእት ይልቅ እምነት የሚያስደስተው አምላክ የእርሱን መስዋእት አለመቀበሉና፤ በአንጻሩ ደግሞ በእምነት የሆነን መስዋእት በደስታ ከአቤል እጅ መቀበሉ እንደ ነበረ ዕብራውያን 11:4 ይነግረናል።

እንግዲህ ከላይ እንዳየነው አለማመን ሰነፍስ ግድያ የሚያነሳሳ እደገኛ መርዝ ስለሆነ በዚህ መርዝ የተለከፉ ሰዎች በየትኛውም ዘመን ውስጥ ልክ እንደ ቃየን ወንድሞቻቸውን በቅንዓት እየተነሱ እንደሚገድሉ ከዚህ እውነት በመነሳት ርግጠኞች መሆን እንችላለን። እምነት-አልባ መስዋእቱ እግዚአብሔርን ደስ ባለማለገጥ ተቀባይነት ያጣው ቃየን ወንጀሙን በቅንዓት በመግደሉ የመጀመሪያውን አለቃቂ ነፍስ ግድያ ወንጀል ፈጽሟል። በመሆኑም የአለማመን ጉዳይ በዋሃ የሚታለፍ እንዳልሆነ ሊሰመርበት ይገባል።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን ከሆነ ከመጀመሪያውም ነፍስ ገዳይ ነበር ብሎ ጌታ ያጋለጠው ዲያቢሎስ መሆኑ ሲታወቅ እንግዲህ ያንን የደም ጥማቱን በምድር ላይ ለመጀመሪያ ጊዜ ማርካት የጀመረው እምነት በሌላው ሰው በቃየን በኩል ነበረ።

በሌላ እንጻር ደግሞ ሙሴ ከግብጽ ምድር አውጥቶ ወደ ተስፋይቱ እገር ይመራው በነበረው ሕዝብ መካከል በየነገሩቸው አለቆች የነበሩ 12 ሰዎች ከነዓንን እንዲሰልሉ ተልከው እንደ ነበር መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። እነርሱም ከተራው ሕዝብ የተወጣጡ ላይሆኑ ነገር ግን የነገድ አለቆች ስለነበሩ የተወከሉበትን ነገድ የእምነት ደረጃ ይወክሉ ነበር ማለት ይቻላል። ስለሆነም የተሰጣቸውን ተልእኮ ፈጽመው በተመለሱ ጊዜ ሰሙሴና ለሕዝቡ ያቀረቡት ሪፖርት እንደሚያሳየው አብላጫዎቹ በአለማመን መርዝ ተሰክፈው ስለነበር ሕዝቡን ወደኋላ እንዲመለስ፤ እንዲፈራና አምላኩ የሰጠውን ተስፋ እንዲጠራጠር አድርገውት ነበር።

ደግነቱ እግዚአብሔር በብዙህን ድምጽ አይመራምና ከተላኩት መካከል ኢያሱና ካሌብ ብቻ «መውረስ እንችላለን እንውጣ» ሲሉ የተናገሩትን የእምነት ቃል እግዚአብሔር ሲያከብርላቸው፤ ሌሎቹ ግን በአለማመን ገመድ ተጠላልፈው በመውደቅ ለሌሎችም መውደቅና መለበር ምክንያት ሆነዋል። ስለሆነም ያላመኑት እስራኤላውያን ሁሉ መቃብራቸው በበረሀ ሆነ፤ እግዚአብሔር ስለነሱ የነበረው ሐሳብ ግን በበረሀ ወድቀው እንዲቀሩ ፈጽሞ አልነበረም። የዕብራውያን ጸሐፊ በ3ኛው ምዕ. ከቁ16 ጀምሮ ወደ ተስፋይቱ ምድር ያለመግባታቸውን ምክንያት ሲገልጽ ወደዚያች ምድር ያልገቡት ባለማመናቸው ጠንቅ እንደሆነ ይናገራል።

ታዲያ በዚህ ጊዜ እግዚአብሔርን ከማመን ይልቅ ለመጠራጠር የመረጡት እስራኤላውያን የእምነት ጀግኖች የነበሩትን ኢያሱና ካሌብን ለመግደል ሙከራ ማድረጋቸው አለማመን በነገሠበት ልብ ሁሉ የነፍስ ግድያ ሐሳብ አብሮ እንደሚገባ ያረጋግጥልናል።

አለማመን በሚነግሥበት ልብ ሁሉ ቅንዓትና ጥላቻ በኃይል ስለሚሞላበት፤ ጥላቻና አለማመን በአንድ ወገን ሲፈረጁ፤ በአንጻሩ ደግሞ እምነትና ፍቅር ለሌላው ወገን ይፈረጃሉ።

ከዚህ የተነሳ የለው ልጆች ጠላት የሆነውና የእግዚአብሔርን ጽድቅ በጽኑ የሚቃወመው እንዲሁም የሐሰት አባት የሆነው ዲያቢሎስ የትኩረቱ አቅጣጫ ይህንን የእምነት ጉልበት ከቅዱሳን ላይ በመስበርና በማከላሸት አለማመንና ጥላቻን በሰዎች ልብ ውስጥ ማንገሥ ዋነኛ ዓላማውና ተግባሩ ይሆናል ማለት ነው። ስለዚህ በእግዚአብሔር ሰዎች ሕይወት ዙሪያ የሚያደርገው ማናቸውም ትግል ሁሉ የሚያተኩረው እምነታቸውን በመበርበርና በመሸርሸር ጥቃትን ማካሄድ ይሆናል።

የእምነት ተጋድሎ።

፳ውሎስ በመንፈስ ለወለደው ልጁ ሰጢሞቴዎስ «መልካሙን የእምነትን ገድል ተጋደል» (1ኛ.ጢሞ.6:12) በማለት አባታዊ ምክሩን ሲለግሰው፤ ተጋድሎ ሁሉ ወይም መንፈሳዊ ጦርነት የእምነት እንጂ የሌላ እንዳልሆነ ያመለክታል። ከፍጥረት ማለዳ አንስቶ እስከካሁኗ ሰዓት ድረስ ጦርነት ሁሉ በየፈርጁ በርግጥም የእምነትና የፍርሀት ነው ቢባል ስህተት አይሆንም።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ኃያላን የምንላቸው ሰዎች ኃይልን ያጎናጸፋቸው በእግዚአብሔር ላይ የነበራቸው እምነት ሲሆን በአንጻሩ ከነበሩበት ከፍታ አሽቀንጥሮ ቁልቁል የወረወራቸውና ያወረዳቸው ይህ

የእምነት ጉልበት እንዲዘረፍ በመፍቀዳቸውና በመዘናጋታቸው እንደ ነበር ታሪካቸውን ስናጠና የምናስተውለው እውነት ነው።

እምነት ካለ ሰላም አለ! እምነት ካለ ደስታ አለ! እምነት ካለ እርካታ አለ! እምነት ካለ የማያቋርጥ ድል አለ። እስቀድመን እንዳነሳነው ባለ እምነቱ በእምነቱ እስከ ጸና ድረስ ያንን ሰው መጣል ፈጽሞ የሚቻል ጉዳይ አይደለም። እንደ እውነቱ ከሆነ የሊኦል አጋንንቶች በነቂስ ቢወጡና ያመነውን ሰው ቢገጥሙት እንኳን ሊጥሱት ፈጽሞ አይችሉም! በምድር ላይ አማኙን ሊጥሉ የሚችልው ጉልበት የገረሱ አሰማመን ብቻ ነው!

ስለዚህ የእምነትን ጉልበት ለማዳከምና ለመሸርሸር አማኙንም ወደ አሰማመን ለመጨመር ርኩሳን መናፍስት በዋናነት የሚጠቀሙት ዘዴ ፍርሀት የተባለውን አጋንንታዊ መሣሪያ ነው። እዚህ ላይ ሳላሳሰብ የማላልፈው ጉዳይ ሰው ሁሉ የራሱ የሆነ የሚፈራበት ደካማ ጎን እንዳለው ሲሆን አንዱ የሚፈራውን ሌላው ሳይፈራ ይችላል! ይሁን እንጂ ፍርሀት በአንድም ሆነ በሌላ መልኩ የማያጠቃው ሰው የለም! ፍርሀት ዓሰማቀፍ ተግዳሮት ነው። ስለዚህ ሰው የራሱ የሆነውን ደካማ ጎን በማጤን በደካማ ጎኑ በኩል ሰይጣናዊ የሆነ ጥቃት እንዳይፈጸምበት እጥፍ ጥበቃና ጥንቃቄ ሊያደርግ ይገባዋል።

ፍርሀትን በተመለከተ ብርቱ ጥንቃቄ የሚያስፈልግበት ምክንያት መጽሐፍ ቅዱስ ፍርሀት መንፈስ መሆኑን ስለሚያስተምር ነው። ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በ2ኛ.ጢሞ.1:7 ላይ «እግዚአብሔር የኃይልና የፍቅር ራስንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሀት መንፈስ አልሰጠንም» ብሎ በፍርሀት መንፈስ ተጽእኖ ውስጥ እንዳይወድቅና ራሱን እንዲጠብቅ ሲመክረውና ሊያበረታታው እናያለን። በተጨማሪም በሮሜ 8:15 ላይ ጳውሎስ ለሮሜ ሰዎች «እንደገና የፍርሀት ባሪያ የሚያደርጋችሁን መንፈስ ሳይሆን አባ አባት ብለን የምንጠራበትን የልጅነት መንፈስ ተቀብላችኋልና» ይላቸዋል። ከዚህ የእግዚአብሔር ቃል እንደምንረዳው ፍርሀት መንፈስ መሆኑን ነው።

የእግዚአብሔር መንፈስ ፍርሀትን እያውቅም ምክንያቱም እርሱ የኃይልና የፍቅር ራስንም የመግዛት መንፈስ ስለሆነ። በተለይ በእግዚአብሔር መንፈስ ውስጥ የምናገኘው «ራስን መግዛት» የሚለው ሐሳብ በእንግሊዘኛው መጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም «ትክክለኛ ወይም ጤነኛ አእምሮ» በማለት ይተረጎማል። ስለዚህ እምነት የጤነኝነት ወይም በትክክል የማለብ ምልክት ነው ማለት ይቻላል። ከዚህ በተጨማሪ እግዚአብሔርን መፍራት እንዲሁ የጤነኝነት ወይም በትክክል የማለብ

ውጤት ነው። እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ሌላ ነገር አያስፈራውም፤ በአንጻሩ ግን ፈሪህ እግዚአብሔር የሌለው ሰው በምድር ላይ የማይፈራው ነገር አይኖርም! በመሆኑም የፍርሀት ባሪያ ሆኖ ሕይወትን መግፋት ግድ ይሆንበታል።

ከዚህ የተነሳ አጋንንታዊ መናፍስት እኩይና መሰሪ ተልዕኳቸውን ተግባራዊ ለማድረግ በሚንቀሳቀሱበት ሁኔታ ውስጥ ሁሉ ፍርሀትን በዋና የማጥቂያ መሣሪያነት ይጠቀሙበታል። በመሆኑም እግዚአብሔር ቀብቶ የላካቸው ሁሉ ደካማ ጎናቸው እየተፈተሽ የማያቋርጥ የፍርሀት ፍላጻ ይወረወርባቸዋል፤ ዓሰማውም ተስፋ ሰማስቆረጥና ሰእገልግሎት የመረጣቸውንና የቀባቸውን እምላክ ከማገልገል ወደ ጌላ እንዲመለሱ ለማድረግ ነው።

እንግዲህ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ታሪካቸው ተዘክሮ የምናገኛቸውና በየዘመናቱ ተነስተው የነበሩ የእግዚአብሔር ብርቱዎች ባለፉበት የሕይወት መንገድ ውስጥ በምን ሁኔታ እንዳመኑና እንዳሸነፉ፤ በአንጻሩ ደግሞ በምን ሁኔታ ውስጥ እንደፈሩና እንደ ወደቁ ማጥናት፤ የጠላትን አመጣጥ እንዲሁም የአጠቃቁን ስልት ለማወቅና ለመዘጋጀት የዘመናት መጨረሻ ለደረሰብን ሰዎች ይበጀናል። በተጨማሪም በዚህ ዘመን የሚነሳው ታላቁ መስከታዊ ሠራዊት ምን ምን ዓይነት ተግዳሮቶች እንደሚገጥሙትና መፍትሄዎቹንም ለማወቅ የተለያዩ የእግዚአብሔርን ጀግኖች ሕይወት በማጥናት ይህ ሠራዊት መዘጋጀት እንዲችል በኃይላኑ ሕይወት ዙሪያ ጥናታችንን እንቀጥላለን።

ክፍል-2

ኤልያስ

(አላት የሚተፋው ነቢይ)

«ኤልያስ እንደ እኛ ያለ ሰው ነበር።» (ያዕ. 5:1)

በየዘመናቱ ከተነሱት የእግዚአብሔር ኃያላን መካከል ነቢይ ኤልያስ አንዱ ነው። ኤልያስ የተነሳበት ዘመንና ወቅት በእስራኤል ሃመጽ የነገሠበት፣ ክፋት ያየለበት፣ ፈሪህ እግዚአብሔር የጠፋበት፣ ግፍና መንፈሳዊ ግልጽነትና ከአምልኮት ጣዖታት ጋር ተዳበለው የገነነበት ወቅት ነበር። በዚያ ዘመን የእግዚአብሔር መሆንና በስሙም መጠራት በነፍሱ ለተወራረደና ለመሞት ወይም ለግዞት ለተዘጋጀ የሚታደል ዕጣ ፈንታ ስለ ነበር በጊዜው የእግዚአብሔር ነቢይ ለመሆን የሚመርጥ አብሮ የሚቀበለው ድርጊት ዋሻ ገብቶ መኖር፣ ዳቦና ውሃ ብቻ መመገብ ነበር። ስለዚህ በዚያ ዘመን የእግዚአብሔር ነቢይ ትርጉሞች የቆቅ ነበረ ማለት ይቻላል። በአጠቃላይ በዚያ ወቅት ከእስራኤል አምላክ ጋር መወገንና እርሱን ማገልገል የመከራ እንጀራ ለመብላትና የመከራ ውሃ ለመጠጣት መወሰንን ይጠይቅ ነበር።

ያህዌን ማምለክ ጽኑ ዋጋ ያስከፍል በነበረበትና በሌላ በኩል ደግሞ በአልገና አሼራን የሚያመልክ ተሸልሞ በሚኖርበት ዘመናዊና ክፋት ውልድ መሀል ነበር ኤልያስ በእስራኤል መድረክ ላይ ኃይልኛና ብርቱ በሆነ መለኮታዊ ቅባት ተቀብቶ ብቅ ያለው። ለአጭር ጊዜም ቢሆን ኤልያስ በምድር ላይ የሚፈራው ምንም ዓይነት ፍጥረት የሌለ እስኪመስል ድርስ በብርቱ ስብከቱና ወሳኝ በሆኑ ትንቢቶች ምድሪቱን ባጠቃላይ ያንቀጠቀጠ ሰው ነበር። በዘመኑ ከሊቅ አስከ ደቂቅ ስለ ኤልያስ ያልሰማና የማያውቅ ይኖራል ተብሎ እስከማይታሰብ ድረስ ትውልዱን በኃይለኛ የስብከት መልእክቱ የተገዳደረ ሰው ሲሆን በተለይ በዘመናት ውስጥ ሁሉ ሲያስተጋባ የሚኖረውን «በሁለት ሐሳብ እስከመቼ ታነክሳላችሁ? እግዚአብሔር አምላክ ከሆነ እግዚአብሔርን አምልኩ በአል አምላክ ከሆነ በአልን አምልኩ» (1ኛ ነገ.18:21) የሚለው ኃይለኛ ንግግር የማያስተጋባበት ቤትና ሕሊና አልነበረም።

እግዚአብሔር በዘመኑ ካስነሳቸውና የጠላቱንም መንግሥት ለማፈራረስ በብርቱ ከተጠቀመባቸው ሰዎች መሀል አንዱና ዋነኛው ኤልያስ ለመሆኑ እያከራከርም። ስለ ኤልያስ ስንጋገር የሰውየው ማንነት ብቻ ሳይሆን በእርሱ ላይ ስለ ፈሰሰው ቅባትም ጭምር መሆን አስበት ምክንያቱም ደካማ ማንነቱን ሸፍኖ ጀግንነቱን ያሳው በላይ

የነበረው መለኮታዊ ቅባት ስለሆነ ነው። ቅባቱ ባይመጣበት ኖሮ ኤልያስን መቼ እናውቀው ነበር? ከዚህ አንጻር እግዚአብሔር ኤልያስን አልከላችኋለሁ ብሎ በትንቢት ሚልክያስ ቃል ሲገባ ሰውየውን ሳይሆን በላይ ላይ የነበረውን ልዩ ቅባት እንደሆነ ግልጽ ነው። ለምሳሌ በአንድ ወቅት የጌታ ደቀመዛሙርት ኤልያስን አልከላችኋለሁ የሚለውን ትንቢታዊ የተስፋ ቃል በማስታወስ ላቀረቡለት ጥያቄ ጌታ የሰጣቸው ምላሽ «ኤልያስማ መጥቶ ነበር እነርሱ ግን የወደዱትን አደረጉበት» የሚል ሲሆን ጌታ ከሰጣቸው ምላሽ መረዳት የምንችለው መጥምቁ የሐንሰ የመጣው በኤልያስ መንፈስና ቅባት እንደ ነበር ነው።

መለኮታዊ ቅባትን በተመለከተ ስንጋገር ልብ ልንሰው የሚገባ አብይ ነገር ቢኖር ይህ መለኮታዊ ቅባት በሰው ላይ የሚመጣበትን ዓላማና ምክንያት ማወቅ ሲገባን፤ ይህም ዓላማና ምክንያት ሰውየው ለተጠራበትና ለተለየበት ልዩ ተልዕኮ ማስፈጸሚያ የሚሆነውን መለኮታዊ ኃይልና ብቃት ለመስጠት እንጂ ሰውየውን ባለ ዝና ለማድረግ አስመሆኑን ነው። ይሁን እንጂ ቅባት ከመጣ ዝና የማድ ይሆናል ምክንያቱም የእግዚአብሔር እጅ በሰው ልጆች ላይ ሲመጣ ጎልተው እንዲወጡ ስለሚያደርጋቸው ነው። ከዚህ እውነት አንጻር ኤልያስን ልዩ ፍጥረት አድርገን እንዳናስብ ያዕቆብም ከላይ ባነሳነው ጥቅስ ስለ ኤልያስ የጸሎት ብርታት ከተናገረ በኋላ «እርሱም እንደኛው ሰው ነበር» በማለት በላይ ላይ ስለነበረው ቅባት እንድናስብ የመልእክቱን ተደራሲያን ያስገነዝበናል። እንደ ያዕቆብ አገላለጽ ከሆነ ሰውየውን ልዩ ያደረገው ከብርቱ የጸሎት ሕይወቱ ጋር የተገናኘው ቅባቱ እንጂ ከሰው ለየት ያለ ፍጡር ሆኖ መገኘቱ አይደለም።

ከላይ እንደተመለከተው ኤልያስ የተነሳበት ዘመን ሕዝብ እስራኤል በመንፈሳዊ ሕይወቱ ፈጽሞ በዘቀጠበትና ከአምላኩም ተለይቶ ከዳር እስከ ዳር እምልኮት ጣዖታት ውስጥ በመግባት እግዚአብሔርን በሚያስቀናና በሚያስቆጣ ሁኔታ ውስጥ በነበረበት ወቅት ነው።

በዚያው ተመሳሳይ መንፈስ የተነሳውም የሐንሰ እንዲሁ የሃይማኖት መልክ በገንዘብና የእግዚአብሔር ኃይል ግን በተካደበት ወቅት ላይ ነበር፤ በተጨማሪም በዚያ ዘመን ያህዌን አመልካሪዎች የሚሉ የእስራኤል መሪዎች ያመልኩ የነበረው የግዛ ራሳቸውን ወግና ልማድ ነበር። ስለዚህ በየሐንሰ ዘመን የነበረው ጣዖት ሃይማኖታዊ መልክ ያለው የሥጋ ለባሽ ሥርዓት ነበር። ነቢይ አላያስ በኢሳ.29:13 ላይ «ጌታም፡- ይህ ሕዝብ በአፋ ወደ እኔ ይቀርባልና በከንፈሩም ያከበረኛልና ልቡ ግን ከእኔ የራቀ ነው» ብሎ የሚነሳቸው ይህንኑ ሐሳብ በማስመልከት ነበር። ጌታም ሲመጣ በተጥታ የተጋጨው ከዚህ ሰው-ሀራሽ የሃይማኖት ሥርዓት

ጋር ነበር። በእንደ ወቅት ጌታ፣ በዚያ ዘመን የነበሩትን እግዚአብሔርን እናውቃለን ባይ መሪዎች «እናንተ ስለ ወጋችሁ የእግዚአብሔርን ሕግ ትተላለፋችሁ» ብሏቸዋል። ጌታ በምድር በተመላለሰበት በዚያ ወቅት የሃይማኖት መሪዎች ወርቁ ከቤተ መቅደሱ፣ መስዋዕቱ ከመስዊያው ይበልጣል በማለት የሚያስተምሩበት ዘመን የነበረ ሲሆን፤ ከዚህ አስተምህሯቸው የምንገነዘበው ገንዘብ ጣዖታቸው ሆኖ እንደ ነበር ነው። ዮሐንስ በስብከቱ እናንተ የእፋኝነት ልጆች ብሎ የጠራቸው አንዱ ከዚህ የተነሳ ሲሆን እንደሚችል መገመት አያዳግትም። በገንዘብ ፍቅር የተነደፈ ሁሉ በርግጥም የእፋኝነት ልጅ ነው! ምክንያቱም ገንዘብን መውደድ የክፋት ሥር መሆኑን ቃሉ ስለሚመሰክር። በዚህም ዘመን ከቤተ መቅደሱ (ክሰው) ይልቅ ሰወርቁ ክብር ሲሰጠው በዚያ ዘመን የነበረው ተመሳሳይ ወንጀል ይደገማል። ጌታ የሞተው ሰለው እንጂ ለሕንፃ አሰመሆኑን ማስተዋል አዋቂነት ነው።

ወደ ኤልያስ እንመለስና የሰሙ ትርጉም «እግዚአብሔር እምላክ ነው» ማለት ሲሆን ይህም የሚያስረግጥልን እግዚአብሔር ለዓላማው ሰዎችን ከማሕጸን ጀምሮ እንደሚለያቸውና እንደ የጥሪያቸው ዓይነትም ስም እንደሚያወጣላቸው ነው። ይህም ማለት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስም በዘፈቀደ የሚወጣ ሳይሆን አብዛኛውን ጊዜ ከባለ ስሙ ማንነትና እንዲሁም በዚህ ምድር ላይ ከሚኖረው ሕይወት እንጂ የሚሰየም ስለሆነ ስም በመጽሐፍ ቅዱስ ወሳኝ ጉዳይ ሆኖ እናገኘዋለን።

ከዚህ እውነት አንጻር ታላቁ ነብይ ኤልያስ በአገልግሎት ዘመኑ ሁሉ፣ እንደ ስሙ ስያሜ፣ ጣዖታት ቀልድና ከንቱ የሰው እጅ ሥራዎች መሆናቸውንና እግዚአብሔር ግን ብቸኛውና እውነተኛው እምላክ መሆኑን ማወጅና ማሳወቅ ታላቁ ተልእኮው ነበር። የነብያት ዋነኛ ተልእኮ በዘመናት መካከል ሁሉ በእንደም ሆነ በሌላ መልኩ በሰማይ ይሁን በምድር እምላክ አንድና አንድ ብቻ እንደሆነና እርሱም ስግደትን፣ እምልኮንና መግዛትንም የሚጠይቅ ቀናተኛና ብርቱ እምላክ መሆኑን ማወጅ ነው። እንዲሁም በዚህ በመጨረሻው ዘመን የሚነሳውም ታላቅ ሠራዊት አዋጁ ይኸው ነው።

ስለ ኤልያስ ከ1ኛ.ነገ.ምዕ.17 ከቁ.1 ጀምረን ስናነብ የሚያስገርመው ጉዳይ ይህን የሚያህል ታላቅ ነብይ ቢሆንም እንኳ እመጣጡ ከየት እንደሆነ አሳይንዎት ነው። የዘር ሐረጉ አልተጠቀሰም፤ እንደ ሌሎቹ እገሌ እገሌን ወሰደ አልተባለለትም ነገር ግን ከገሰዓድ ሰራሪዎች መሀል ድንገት ብቅ እንዳለና አገልግሎቱን እንደ ጀመረ ነው የተገለጸው። እግዚአብሔር የሰውን ኩራት አይወድምና በሰው ዘንድ ስሙጥር ከተባሉ

በታዎች ምርጦቹን ብዙውን ጊዜ ሲጠራ አይታይም ምክንያቱም ምስጋናውን ሰው እንዲወስድበት አይፈልግምና ነው።

ኤልያስ በባሕሪው በጣም ቀጥተኛ፣ በግልጽና በድፍረት የሚናገር፣ አባብሎና አሰላልሶ መናገር ወይም ማመቻመቻ እርሱ ጋር የማይታወቅ፣ ለመናገር ያሰበውን ያንኑ በቀጥታ የሚናገር ሰው ስለ ነበር በታላቅ ድምፅ መልእክቱን ሲያክሰድ ላይመጠው «ምን ለማለት ፈልጎ ይሆን?» ብሎ ግራ የሚጋባ የሰም፤ በአጠቃላይ መልእክቱን ሲናገር ቃሉ በጥቁርና በነጭ እንደ ተጻፈ ያህል ግልጽ ነው።

በዚህ ባሕሪው አገልግሎቱን ሲሰጥ በመንፈስ ላልመረመረውና እንዲሁም ሰው በጸባይ መያዝ አለበት ብለው ለሚያስቡ ሰዎች ዕብራተኛ ሊመስል ይችላል። ልክ የዚህ ግልባጭ የነበረውና ጌታ የእርሱ እቻ እንደሆነ የመስከረለት ቀደም ብለን ያነሳነው መጥምቁ ዮሐንስም ቢሆን ባሕሪው ይህንኑ ይመስል ነበር። በኤልያስም ሆነ በመጥምቁ ዮሐንስ አገልግሎት ውስጥ አመንዝራነት፣ አመንዝራነት ነው። ነፍስ መግደል ነፍስ ግድያ ተብሎ ነው የሚጠራው። ሁሉም መልእክታቸውን እየተሸቆጠቆጡና ይቅርታ እየጠየቁ አላቀረቡም፤ በመሆኑም ይህ ዓይነቱ የእምነት አገልግሎታቸው የሁሉንም ሕይወት እደጋ ላይ ጥሎት ነበር። ምክንያቱም የእግዚአብሔር መልእክተኛ ሆኖ ሰነሮና ሰምቶት ሲባል ሽቅጠና አመቻምቶ መኖር ስለማይቻልና የእግዚአብሔርን ክብር ወደ ዳር በማለት ከሰው የሚገኘውን ክብር መምረጥ የሚያስከትለው እደጋ ከፍተኛ በመሆኑ ነው።

ይህን በዚህ እናቁምና የቅባቱ መገሰጥ ሚስጥር ስለሆነው አስገራሚ የጸሎት ሕይወቱ ደግሞ በቀጣይነት እናያለን። ኤልያስና የእርሱ መጎናጸፊያ የወደቀበት ኤልሳ «በእግዚአብሔር ፊት የቆምን ሰዎች ነን» በሚለው የድፍረት ንግግራቸው ሲታወቁ ይህም ንግግራቸው የነበራቸውን ብርቱ የጸሎት ሕይወት የሚያሳይ ነው። የማይጸልይ ነገር ግን እንዲህ ብሎ በድፍረት መናገር የሚችል ማነው? የማይጸልይ ሰው በሕይወቱ የመጣውን የቅዛት ጉልበት እስከ መጨረሻው መጠበቅ አይችልም። ኤልያስና ኤልሳ ከዚህ ብርቱ የጸሎት ሕይወት የተነሳ በኑሯቸውና በአገልግሎታቸው ይገሰጥ የነበረው ኃይል ምንጩ ከየት እንደ ነበር ያሳያል።

ጽኑ የጸሎት ሕይወት ሳይኖራቸው በቃላት ብልጫና በተፈጥሮ ስጦታ፣ በተሳለም እንደበት ሌላውን የሚያስደምሙ ሰዎች ሊኖሩ ይችላሉ። እነርሱ ግን በጸሎት መጋደልን ካልተለማመዱ በመንፈሳዊው ዓለም ውስጥ ምንም ዓይነት ተጽዕኖ ሊፈጥሩ አይችሉም። ሰውን

ያስገርሙ ይሆናል፤ እ.ጋንንቶች ግን ያለ ጥርጥር ይላገዱባቸዋል። በአንድ ወቅት እግዚአብሔር በኃይል የተጠቀመበት ታላቁ እሚሪካዊ ጃናታን ኡድዋርድስ «ኃጥአን በተቆጣው እምነት እኔ» በመባል በስፋት በሚታወቀው ዝነኛ ስብከቱ ሰዎች የመልእክቱን ጉልበት መቋቋም ስላልቻሉ ያዳራሹን ምስሶዎች አያነቁ «ወደ ሲኦል እየተንሸራተትን ነው!» ብለው ይጮሁ እንደ ነበር ይነገራል። የሚገርመው ይህ ሰው እምብዛም የንግግር ችሎታ የሌለው ከመሆኑም ሌላ መልእክቶቹንም ጽፎ በሚያነጠበት ጊዜ ከነበረበት የዓይን ችግር የተነሳ ወደ ዓይኑ በጣም አስጠግቶ ያነብ የነበረ ሰው እንደሆነ ነው የሚነገረው። ይህም መንፈሳዊ አገልግሎት የአንደበተ ርዕቱነት ችሎታ ሳይሆን የቅባት ጉዳይ መሆኑን ሲያረጋግጥ ይህ ሲባል ግን አንደበተ ርዕቱነት አያስፈልገውም የሚል ጫፍ ረገጥ ሐሳብ ለማንጸባረቅ እንዳልሆነ ሊሰመርበት ይገባል።

በእግዚአብሔር ፊት መቆም የሚችል ሰው ወይም ብርቱ የሆነ የጸሎት ሕይወት ያለው ማንም ቢሆን ለክፋት ኃይላት ሁሉም የራስ ምታትና አበሳ ሲሆን፤ እንዲህ ዓይነት ብርቱ የጸሎት ሕይወት ልምምድ እምነት ከሚገነባባቸው መንገዶች አንዱና ዋነኛው ነው። ስኮትላንዳዊው ጆን ኖክስ ብርቱ የጸሎት ሰው እንደነበረና እርሱም «ስኮትላንድን ሰጠኝ ወይም ግደለኝ» በተባለው ቆራጥ ጸሎቱ ይታወቅ እንደ ነበር ይነገርለታል። ከዚህ በተጨማሪ በአንድ ወቅት የእንግሊዝ ንግሥት «ከፈረንሳይ ጦር ይልቅ የዛን ሰው ጸሎት እፈራለሁ» ማለቷ ይጠቀሳል፤ እነዚህን እውነቶች ከቃሉና ከታሪክ ስናይ የሚያስተምሩን ትልቅ ቁም ነገር ቢኖር የእምነት ጸሎት የማያንበረከከው ምንም ዓይነት ኃይል እንደሌለና ሊኖርም እንደማይችል ነው። ጌታም መንግሥተ ሰማያትን ወደ ምድር ማውረድ ስለሚችሉት የጸሎት ሰዎች ጉልበት በማቴ. 11:12 ሲመሰክር «ከመጥምቁ ዮሐንስ ዘመን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ መንግሥተ ሰማያት ትገፋለች ግፈኞችም (ኃያላንም) ይናጠቁታል» ብሎ ተናገሯል። እነዚህን ኃያላን በተመለከተ በመጨረሻው ዘመን ሪቪየርታ ውስጥ በሚነሱትና ወሳኙን ሚና በሚጫወቱት በንፍታሌም ነገድ ወደ ተመሰሉት ሰዎች ስንመጣ በዝርዝር እናያቸዋለን። አሁን ግን ከላይ ወደ ጀመርነው ርዕሰ ጉዳይ ተመልሰን የጸሎት ጉልበት ለሪቪየርታ መቀስቀሰና መቀጠል ወሳኝ መሆኑን እንዲሁም ሪቪየርታ በዋናነት ከሚከሰምባቸው ምክንያቶች አንዱ የእምነት ጸሎት ፍሰት መቋረጥና በተጨማሪም የጸሎት ጦረኞች መዳከም መሆኑን ይህን አንድ ነገር ማረጋገጥ እንፈልጋለን።

ስለ ጸሎት አንስተን ስንነጋገር አንድ ወሳኝና አስፈላጊ የሆነ እንዲሁም ጸሎትን የሚለማመዱ ሁሉ ሊያውቁት የሚገባ ቁምነገር

ማንሳት ያስፈልጋል። ይህም ጸሎትን ምን እንደሆነ ማወቅና መገንዘብ በጣም አስፈላጊ ነው፤ ለብዙዎች መጸለይ ማለት እነርሱ መናገር የሚፈልጉትን ነገር መናገራቸው ጸሎት እንደሆነ ሲያስቡና ሲለማመዱ ይታያል፤ ነገር ግን ጸሎት ማለት ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገር ማለት ስለሆነ ለንጸልይ የንግግርን ሥርዓት ተከትለን መጸለይ ይገባናል፤ ይህም ማለት ተናጋሪዎቹ እኛ ብቻ ሳንሆን እግዚአብሔርም እንዲናገረን በፊቱ ዝም የማለትና የጸጥታ ወይም የማዳመጥ ጊዜ ሲኖረን ይገባል፤ ይህ ሳይሆን ቀርቶ ተናጋሪዎቹ እኛ ብቻ ሆነን ከተገኘን ይህ ጸሎት ሳይሆን አየር መጎሰም መሆኑን ልናውቅ ያስፈልጋል። አንድ ሰው ሌላውን ሲያናገር እድማጩ መልሶ የማያናገረው ከሆነ ኅብረት አለ ማለት እንዴት ይቻላል? ሳይነጋገሩ ገብረት እንዴት ሊኖር ይችላል? ኤልያስ ግን እግዚአብሔርን ማናገር ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔርም መልሶ የሚናገረውን የሚለማ ሰው እንደነበር ከቃሉ እንረዳለን። በተጨማሪም እግዚአብሔርን ማድመጥ ብቻ ሳይሆን የሰማውን መልእክት ቃል በቃል ይተዝር ነበር፤ ሂድ የተባለበት ስፍራ ይሄዳል፤ አድርግ የተባለውን ያደርጋል፤ ተናገር የተባለውን ያናገራል ከዚህ የምንማረው ትልቅ እውነት መለኮታዊ ቅባት እየጠነከረ የሚሄደው እግዚአብሔርን በትክክል አድምጠን በታዘዝን መጠን መሆኑን ነው። ኤልያስ አንድን ድፍን መንግሥት እስከመነቅነቅና በትውልዶችም ላይ አሻራውን ጥሎ እስከ ማለፍ የደረሰው ሰምቶ ከመታዘዙ የተነሳ ኃያል የሆነ መለኮታዊ ቅባት በሕይወቱ በመገለጡ ነው። ይህም ኤልሳን የመሰለ እጅግ ታላቅ ነቢይ የእርሱን እግር ተክቶ እንዲነሳ አስተዋጽኦ አድርጎአል። እውነተኛ ቅባት ሁሉም ተኩሲን ያፈራል።

ከላይ ለማየት እንደሞከርነው ኤልያስ በጅማሬው ላይ ፍጹም አይዘገሬና ለማንም የማይንበረከከ እስኪመስል ድረስ የእምነት ጀግና እንደ ነበር ያየን ሲሆን ሆኖም የኋላ ኋላ በተነሳበት የእምነት ግለት ሊቀጥል አልቻለም፤ እንደውም ይባስ ብሎ ያልተቋጩ አገልግሎቱ በሞት እንዲቋቋሙት በምሬትና በጨለምተኝነት ተይዞ ልመናን አቅርቧል። ስለ ኤልያስ ስናስብ የሚያስገርመን ነገር ቢኖር ሁሉ ተቃራኒ ባሕሪዎቹ ሲሆኑ እነርሱም እጅግ አስገራሚ የሆነ ድፍረቱና በተቃራኒው ደግሞ ግራ የሚያጋባ ፈረኑ ነው። ስለ ሁሉም ባሕሪያቶቹ ባጭሩ ጨምረን እናያለን።

ከላይ እንደተመለከትነው ኤልያስ በእግዚአብሔር መንፈስ ተሞልቶ በእምነቱ ጉልበት የተገዳደራቸው ኃይላት እንደዋሳ የሚታዩና ቀላል ግምት የማሰጣቸው አልነበሩም። ኤልያስ የተጋጠማቸውን ሁሉ በእርሱ ጫማ ቆመን ከገመገምናቸው ተግዳሮቱ ቀላል እንዳልነበረ ማስተዋል

እንችላለን። መንፈሳዊ ተቃውሞ ገጥሟቸው ለማያውቁ ግን ኤልያስን የገጠመው ተግዳሮት ጨዋታ ሊመስላቸው ይችላል። ይህን ያልኩት የጨለማውን ኃይላት ለማግኘትና ለማግዘፍ ሳይሆን ነገር ግን ፍልሚያው የሚጠይቀውን መስዋእትነት ለማሳየት ሲሆን፤ ፍልሚያው ሁሉም የሞትና ሽረት እንጂ የልጅ ጨዋታ አለመሆኑን ካወቅን ዘወትር በድል አድራጊነት እንራመዳለን።

ኤልያስ በቀጥታ ከጨለማው መንግሥት ጋር ነው ፊት ለፊት ሄዶ የተጋጠመው። በዚህ ተግዳሮት ውስጥ በዋናነት ከኤልያስ ጋር የተጋጠመው «ሚስቱ ኤልሳቤል እንደነጻጽቸው እንደ አርሱ ማንም የለም» ተብሎ ከተነገረለት ንጉሥ አክላብና፤ ከአስራኤል ሕዝብ እንዲሁም የበአልና የአሼራ ነቢያት ጋር ሲሆን ከእነዚህ ጋር ያለምንም ማመንታት በእምነትና በድፍረት ፊት ለፊት ተፋልሟል።

እግዚአብሔር ኤልያስን ጠርቶ ለእስራኤል ሕዝብ ብርቱ የሆነ መልእክትን እንደሰጠው በቀጥታ ገስግሶ በመሄድ ለንጉሡ ግራ ቀኝ ሳይል መልእክቱን በታማኝነትና በድፍረት ሲያደረስ «ከአፌ ቃል በቀር እንድ ጠብታ ዝናብ አይኖርም» የሚል አጭር፤ ግልጽና አስገራሚ የሆነ የእምነት መልእክት ነበር የነገረው። በዚያ ዘመን ለንጉሥ እንዲህ አይባልም፤ ይሁን እንጂ አርሱ ግን ይህን ክልክል አልፎ በመሄድ መልእክቱን ለንጉሡ ሳያመነታ አድርሷል፤ የሚያስገርም ድፍረት እና ልብ መሰጠት ይሏል ይህ ነው። እንዲህ በድፍረት ለመናገር በርግጥም ከእግዚአብሔር ዘንድ መላክ ያሻል ምክንያቱም ንጉሡ ያለ ምንም ይግባኝ ራሱን ከአንገቱ ላይ የማንሳት ሥልጣን እንደ ነበረው መዘንጋት የለብንም። ታዲያ የሚያስደንቀው ነገር ኤልያስ ከየት እንደ መጣ የማይታወቅ ገጠሬ እንጂ ታዋቂና የከተሜ ሰው አለመሆኑ ነው። ንጉሡ ራሱ ተገርሞ «ይህን በመሰለ ድፍረት የሚያናግረኝ ይኼ ደግሞ ማን ነው?» ሳይል አይቀርም።

የእስራኤልንም ሕዝብ መገዳደሩን በተመለከተ ምን ያህል ሲያስፈራ ይችላል እንደ ነበር መገመት እያዳግትም። ሕዝብ ባንድ ላይ ሲለበሰብ የሚያስፈራ ሞገስ አለው፤ ሕዝብ መሀል ፈሪ እንኳ ሲገባ ደፋር ይሆናል። ኤልያስ ግን በተራራው ላይ ግልብጥ ብሎ መጥቶ የተዘረገፈውን ሕዝብ ቅንጣት ሳይፈራና ከቁም ነገር ሳይቆጥር ከፍ ባለ ድምጽ «እስከመቼ በሁለት ሐሳብ ታነክሳላችሁ? እግዚአብሔር አምላክ ከሆነ እግዚአብሔርን እምልኩ በአል አምላክ ከሆነ ግን አርሱን እምልኩ» (ደ.ነገ.18:21) በማለት በውስጡ እየተቀጣጠለ ይነድ የነበረውን መለኮታዊ እሳት እያንዘሰለ ለቆሳቸዋል። ዘላቂ ላይ ከነበረው ሞገስና ግርማ የተነሳ ግን ሕዝቡ እንዳች ሊመልሱለት አልቻሉም ነበር። እግዚአብሔር ከእንደ

ለው ጋር አብሮ ከወጣ ያ ሰው ከብዙሀኑ ይበልጣል! በዚህ ባለንበት በ21ኛው ክፍለ ዘመን የሕዝብ አስተያየት በጽኑ ይፈራል ይደመጣል። ይህ ደግሞ በውጭ ባለው ኅብረተሰብ ዘንድ ብቻ የሚንጸባረቅ ሳይሆን በቤተ ክርስቲያንም ውስጥ ቢሆን ከእግዚአብሔር ይልቅ የሕዝብ አስተያየት ይፈራል። አገልጋይ ወይም የእግዚአብሔር መልእክተኛ ነኝ የሚል ሰው ሰውን ከፈራ ለእግዚአብሔር መልእክተኛ ሲሆን ፈጽሞ አይችልም። «ሕዝቡ ምን አለ?» እያለ የሚርበተበትና ለሕዝብ ድምጽ የሚጨነቅ አገልጋይ መጨረሻው በእግዚአብሔር ዘንድ መናቅና መጣል ይሆናል።

ስለ ኤልያስ ድፍረት ከዚህ በላይ የሚያስገርም ሌላ ነገር አለ ይኸውም የኤልሳቤል ቅጥረኞች የሆኑትን የበአልና የአሼራ ነቢያት ያለ ምንም ፍርሀትና በእምነት ላይ በነበረው ብርቱ መታመን ብቻውን መግጠሙ ነው።

ከእነዚህ ክፉ ነቢያት ጋር ፊት ለፊት መጋጠሙን አስገራሚ የሚያደርገው ምክንያት ምን እንደሆነ በሚገባ ለመረዳት ነቢያቱ ሲያገለግሏቸው የነበሩትን ጣዖታት ማንነትና ከበስተጀርባቸው ይሠሩ የነበሩትን ርኩሳን መናፍስት በተመለከተ ቀጥለን እናያለን።

ጣዖታቱና ነቢያቶቻቸው

ኤልያስ የገጠማቸውና ድል ካደረጋቸው ጣዖታት መካከል የመጀመሪያውን ሥፍራ የሚይዘው በአል የተባለው ጣዖት ሲሆን የሰሙም ትርጉም «ጌታ» ማለት ነው፤ ከዚህ ጣዖት ጋር አብራ ትመሰክ የነበረችውና «አሼራ» በመባል የምትታወቅ በእንስት ጾታ የምትጠራ ሌላ ጣዖትም ነበረች። እነዚህ ጣዖታት ይመለከቱ የነበረው በብዙ ርኩሳት፤ ግልሙትናና እጅግ አጸያፊ በሆነ የግብረ ሰዶም ድርጊት እንደ ነበር ከታሪክ መረዳት ይቻላል። ጣዖታትን «ምናምንቱዎች» ብሎ መጽሐፍ ቅዱስ ከመጥራቱም ሌላ ከጀርባቸው ይመለከቱ የነበሩት አጋንንቶች እንደነበሩ ይገልጻልናል።(ዘፈ.32:17) ስለዚህ ኤልያስ እነዚህን ነቢያት ሲገጥም ከኤልሳቤል ነቢያቶችና ጣዖታት በስተጀርባ አምልኮን ይቀበሉ ከነበሩና በሚርቱ፤ በመተትና በጥንቆላ በመታገዝ ክፉ ማንነታቸውን ከሚገልጡ አጋንንታዊ ጭፍሮች ጋር እንደ ነበረ ግልጽ ነው።

ኤልያስ «በእሳት የሚመልስ እርሱ አምላክ ይሁን» ብሎ የመገዳደሪያውን ሐሳብ ሲያቀርብ፤ እርሱ በእምነት የእግዚአብሔርን

ስም ጠርቶ በአካባቢው ላይ መሰከታዊ ተጽዕኖን ባይፈጥር ኖሮ እነዚህ ሰዎች እሳትን ከታች ከሲኦል መሳብ የማይችሉ እንዳይመስሉን፤ ምክንያቱም በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ ስማቸው ተጠርቶ ከምናገኘው ጣዖታት መካከል ዋነኛ በመሆን የተጠቀሰውና በዚያም ወቅት ኤልያስ ከተንዳራቸው ጣዖታት መካከል አንዱ የነበረው የበእል ጣዖት ከሚታወቅበት ማዕረግ አንዱ «የእሳት አምላክ» የሚል ነበር። ከዚህ በተጨማሪ በአጋንንት መንፈስ ተሞልተው በእሳት ላይ የሚራመዱና እሳትን ልክ እንደ ቆሎ የሚቅሙ መተተኞች ነበሩ። ኤልያስ ያንን አሳምሮ ስለሚያውቅ ነው የመንደሪያውን ሐሳብ በዚያ አቅጣጫ ያቀረበው፤ ምክንያቱም በእል የእሳት አምላክ ከሆነ እሳት የማንደድ ችሎታውን እንደሆነ! የሚል ይመስል ነበር።

ከበእል ጋር በሽርክና የምትመለከዋ አሼራም ብትሆን የወሲብ፣ የፍሬያማነትና የጦርነት ጣዖት ስትሆን ይህች ጣዖት በመጀመሪያ የሰማይዋ ንግሥት በመባል የምትታወቀው ነበረች። በአጠቃላይ እነዚህ ከላይ የዘረዘርናቸው ጣዖታትና ነቢያቶቻቸው ቀላል ግምት የሚሰጣቸው ባይሆኑም ኤልያስ በላይ በነበረው ቅባትና በአምላኩ ላይ ባለው ብርቱ መታመን ድል አድርጓቸዋል።

በዘመናት ሁሉ የተለያዩ የጣዖት አምልኮዎችና እንዲሁም የእግዚአብሔርን ቁጣ የሚቀሰቅሱ የዓመጽ ተግባራት ሲከናወን ዝም ብሎ ማየት የማይችለው አምላክ ኤልያስን እንዳስነሳው ሁሉ በዚህም ዘመን ምድርን ያጥለቀሰቀውን የጣዖት አምልኮ፣ ጥንቆላና መተት፣ አስማትና ሚርት...ወዘተ እንዲሁም የምድርን ፊት የሸፈነውን ርኩስት በሙሉ ፊት ለፊት የሚጋጠምና የሚበቀል ሠራዊት እግዚአብሔር እንደሚያስነሳ የታመነ ነው።

ከዚህ ጋር ተያይዞ ወሲብና ፍሬያማነት ሲሰጥላቸው ቢኖርም እንደዚህ እንዳለንበት ዘመን ግን ሰግደትን የተቀበሉበት ጊዜ የለም። በዚህ ዘመን ወሲብን በተመሰከተ ፍጹም የእብደት ደረጃ ላይ ተደርሷል ቢባል ማጋነን አይሆንም። በዚህ ባለንበት ዘመን ከወሲብ ጋር በተያያዘ መልኩ የሚፈጸመውን ርኩስት ሁሉንም ለመዘርዘር አሳፋሪ ሲሆን ለዚህም ምክንያቱ ሰው እግዚአብሔርን ለማወቅ ባልወደደ መጠን ለማይረባ እአምሮ አልፎ መሰጠቱን ቁልጭ አድርጎ ያሳያል። ይህንንም የሚበቀልና የእግዚአብሔርን ቅድስና የሚያውጅ ትውልድ እግዚአብሔር መቀስቀሱ አይቀሬ ነው።

¹ በእልንና አሼራን ማዕረግ የሚያገኝ ጣዖቶችን በምናጠናበት በሌላ ክፍል በስፋት የምናየው ይሆናል።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ወደ እነሳነው ሐሳብ ስንመለስ፤ በዚህ ሁሉ አጋንንታዊ ተግዳሮት ውስጥ ኤልያስ ቢገባም ለአምላኩ ካለው ብርቱ ቅናት የተነሳ በላይ ላይ የመጣው ቅባት ያንን ሁሉ መቋቋም ብቻ ሳይሆን፤ በመሰከታዊ ክንድ በመታገዝ የነበለልን ውሸተኛ ሞገስና ማስፈራራት ገፍ ራቁታቸውን ያሉ ከንቱዎችና ምስኪኖች እንደሆኑ ማሳየት ችሏል። ይህ ቆራጥነቱ ድፍረቱና ጽናቱ ነው እንግዲህ እንዳንድ ለወችን ሠላም ኤልያስ ነን» ብለው እንዲፎክሩ የሚያነሳላቸው፤ ለውየው የሚያስቀና ዓይነት ድፍረትና ጉልበት ነበረው። ይህ ሁሉ ድፍረትና ጉልበት ደግሞ ታላቅ የሆነ የእምነቱ ውጤት ነበር።

ይህ ድፍረትና እምነት የተገለጠበት ታላቅ ጀግና ለው ታዲያ በአንዲት ሴት በኤልሳቤል ሳታ መበርገጥ ብዙዎችን ሳያስገርም አይቀርም። ይሁን እንጂ ኤልያስን ያስበረገገው የሥጋና ደም ሳታ ብቻ አልነበረም፤ ነገር ግን ከኤልሳቤል ጀርባ የነበረውና ኤልያስ ሥራውን ያፈረሰበት መንፈስ ከሲዳና በመጣቸው በእርስዋ ላይ ሠልጥኖ ጥቃቱን ስለ ሰነዘረበት ነው። ባጠቃላይ ኤልያስን ያጠቃውና ያንበረከነው ክፉ የፍርሀት መንፈስ ነበር እንጂ የሥጋና ደም ሳታ ብቻ አልነበረም።

ኤልሳቤል

«ዳሩ ግን- ነቢይ ነኝ የምትለውን ባሪያዎቼን እንዲሴስኑና ለጣዖት የታረደውን እንዲበሉ የምታስተምረውን ያችን ሴት ኤልሳቤልን ስለምትተዋት የምነቅፍብህ ነገር አለኝ።» (ዮሐ.፩.አይ 2120)

ይህ የፍርሀት መንፈስ እንደ ልዩ የተጠቀመበት ኤልሳቤል በትውልድዋ ሲዳናዊት ሴት ስትሆን በእስራኤል ውስጥ አምልኮተ ጣዖታትን በብርቱ ያስፋፋች፤ የእግዚአብሔርንም ነቢያት በጽኑ ያሳደደችና ያስገደለች ሴት ነበረች። በእርስዋ ዘመን መንግሥት ከሞት የተረፉት የእግዚአብሔር ነቢያት ከሰደቱ ጽናት የተነሳ የሚኖሩት በዋሻ ውስጥ ነበር። ይህች ኤልሳቤል የተባለች ከፋ ሴት የፍርዷ ቀን ደርሶ በውርደት ሞት ታረቧ ይደምደም እንጂ በላይዋ ላይ ይሠራ የነበረው ከፋ መንፈስ ግን ዛሬም አለ! ደግሞም ያን ከፋ ሥራውን አሁንም አላቆመም፤ ይልቅ የዘመን ፍጹሟ ስለደረሰበት ብሰብታል እንጂ። በዮሐንስ ራክይ ለትያጥሮን በቶ ክርስቲያን ጌታ ባስተላለፈው ተግላጽ አዘል መልእክት «ነቢይ ነኝ ሳይሆን ኤልሳቤልን ስለምትተዋት የምነቅፍብህ ነገር አለኝ»

በማለት ከዚህ ዘመናት ዘጋ ሆኖ በኤልሳቤል ላይ ሠልጥኖ ይሠራ የነበረው መንፈስ በዚያም ወቅት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መልኩን ቀይሮ በነቢይነት ስም ሲሠራ እንደ ነበር ጌታ አጋልጦታል። ከዚህ በመነሳት ኤልሳቤል የተባለችው ሴት ትስፍ እንጂ በእርስዋ ላይ የነበረው አጋንንታዊ አሠራር እስከ ፍርድ ቀን እንደሚሠራ ርግጠኛ መሆን ይቻላል።

በትያጥሮን ቤተክርስቲያን ውስጥ ራስዋን ነቢይ ብላ የጠራችውን ሴት ኤልሳቤልን ዘሁለት ዋና ዋና ጉዳዮች ጌታ ኮንኗታል። ይኸውም አንደኛው የእግዚአብሔርን ባሪያዎች እንዲሴሱ ወይም ዝሙትን እንዲያደርጉ ማነሳሳትዋና ማስተማሯ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ ለጣዖት የታረደውን ለጣዖት የተለዋ መሆኑን እያወቁ እንዲሰሉ አጉል ድፍረት እንዲኖራቸው ማስተማሯ ነበር። የሚያስገርመው በዚህ አቅጣጫ የሳቱትን ሰዎች ጌታ ባሪያዎቹ ብሎ የጠራቸውና በወቅቱ በቤቱ የአገልግሎት ኃላፊነት የነበራቸው ሰዎች መሆናቸው ነው። ለሰዚህ ይህ መናፍስታዊ አሠራር ቤተ ክርስቲያን ሊገባ እንደሚችልና አሠራሩም ሴሰኝነትን፤ ዝሙትን ብሎም የጣዖት አምልኮን ሰዎች እንዲያቃልሉት ድፍረት የሚሰጥ መርዘኛ ትምህርት የሚሰጥና በነገሩ ዙሪያ በድፍረት እንዲገቡበት የሚያነሳሳ ተግባርን የሚገልጥ እንደሆነ ልንገነዘብ እንችላለን። በተለይ አገልጋዮችን በሴሰኝነትና በዝሙት አጥምዶ የሚጥልና የሚያዋርድ ይህ የኤልሳቤል መንፈስ ነው። ኤልሳቤል ተዘላ የተጠራቸው ሴት ንስሐ እንድትገባ ጊዜ ቢለጣትም በእሻፈረኝ ባይነት የቀጠለች ሴት ነበረች። ለሰዚህ የኤልሳቤል መንፈስ ሰዎች እንዲሴሱ፤ እንዲሰሙ፤ ለገንዘብና ለተለያዩ ጣዖታት እንዲለግዱ ማነሳሳት ብቻ ሳይሆን ይኸው አካሄዳቸው ትክክል አለመሆኑ ተገልጦ ሲነገራቸው ንስሐ ከመግባት ይልቅ ራሳቸውን በማጽደቅ እውነተኛነት ነን ብለው ስለራሳቸው እንዲያስቡ ያስገድዳል ማለት ነው። እንግዲህ የኤልሳቤል መንፈስ የማይተባበሩትን የእግዚአብሔርን ነቢያት ሊያሳድድና ዋሻ ሊያስገባ በአንጻሩ ደግሞ ግብረ-አበሮቹን ይሾማል ሽልማት ይሰጣል።

የኤልሳቤልን መናፍስታዊ አሠራር ቀደም ብለን እንዳየነው በመጀመሪያ ደረጃ የሴሰኝነት መንፈስ ሲሆን በተጨማሪም ነቢያትን የሚያሳድድና የሚገድል ደግሞም የሰዎችን ልቦና ለንስሐ የሚያደነድን መንፈስ ነው። አሠራሩንና ማንነቱን ካወቅን በክፉ ወጥመዱ ውስጥ ከመውደቅና ከመጠመድ እንተርፋለን። ይህ መንፈስ የራሱን ነቢያት በማቆም እውነተኛቸውን ግን ከቤተ ክርስቲያን ያሳድዳል፤ ደግሞም ይገድላል። አብዛኛውን ጊዜ ትክክለኛ ነቢያት ተቀባይነትን አያገኙም፤ አይጨበጩባቸውም። ከዚህ አንጻር ይህ መናፍስታዊ አሠራር

ይገድላል ለንል ምን ለማለት ፈልገን ነው? በዘመናችን እነዚህን ነቢያት ጸጋቸውን በማጣጣል፤ በማንቁሽሽ፤ ደግሞም በወራና በሐሜት ተስፋ በማስቆረጥ እንደገናም የኑሮን ጫና በመፍጠር የተስፋ መቁረጥ ዋሻ እንዲገቡ በማስገደድ ይሠራል ማለታችን ነው።

እንግዲህ ባጠቃላይ የኤልሳቤል መንፈስ ሴሰኝነትንና ግልሙትና እንዲሁም የጣዖት አምልኮን በእግዚአብሔር ሕዝብ መሀል የሚያስፋፋና ሰዎችም ከስህተታቸው በንስሐ እንዳይመለሱ ልብን የሚያደነድን መንፈስ መሆኑን ከላይ ለማየት ሞክረናል። በመሆኑም የእግዚአብሔርን ሕዝብ እምነቱን የሚያጠብቁና ደግሞም በሁለት ሐሳብ እንዲያነክስ መንታ መንገድ ላይ የሚጥለውን የዚህን መንፈስ አሠራር ሊገነዘበውና ጥንቃቄ ሊያደርግ ይገባዋል። ነገር ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ በዚህ አቅጣጫ ከተረታ ፈጽሞ ቅድስና እና እምነት የለሽ ይሆናል። የምናመልከው አምላክ ደግሞ ቅድስናን እና እምነትን በአጽንኦት የሚጠይቅ አምላክ ነው። «እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ» (ዮሴፍ.15) ብሎናል። በተጨማሪ «ያለ ቅድስና ማንም ጌታን ማየት አይችልም» (ዕብ.12:14) ተብላል። የእግዚአብሔርን ቅድስና በሕይወታችን ልንለማመደው የምንችለው በእምነት ብቻ ስለሆነ እምነታችንን ከኤልሳቤል መንፈስ ጥቃት መጠበቅ ይኖርብናል።

በዚያ ዘመን ከኤልሳቤል ጀርባ ይሠራ የነበረው መንፈስ ይገለጥባቸው የነበሩት ጣዖታት በአልና አሼራን በክህነት ያመልኩና ያገለግሉ የነበሩት «ቀደሾም» ተብለው የሚታወቁ ወንድቃዎች (ግብረሰዶማውያን ወንዶች) እንዲሁም «ቀደሺም» ተብለው የሚጠሩ ጋለሞታዎች ሲሆኑ እነዚህ ሰዎች ከጣዖት አምልኮ ጋር በተያያዘ መልኩ የወሲብ አገልግሎትን የሚሰጡ ወንድና ሴት ካህናት ነበሩ። ለሰዚህ በእነዚህ ጣዖታት አምልኮት ሂደት ውስጥ ግብረሰዶም አንደኛውና ዋነኛው የአምልኮ ሥርዓታቸው ነበር። ይህ ደግሞ የኤልሳቤል መንፈስ አሠራር በግብረ ሰዶምም ጭምር መሆኑንና ዛሬም በቤተ ክርስቲያን እንኳ ሳይቀር ይህ ልክፍት ቅዱሳንን በማመስ ላይ እንዳለ ያሳየናል።

ይህ መንፈስ በአሁኑ ጊዜ ግብረ ሰዶምን በዘመናዊነት ስም በውጭው ግብረተሰብ ዘንድ በግልጽ እንዲሁም በቤተ ክርስቲያን ውስጥም ይህንን መርዘን በመርጨት ላይ ያለ መንፈስ ነው።

ከላይ ለማየት እንደሞከርነው ኤልሳቤል የመጣችው ከሲዶና እንደሆነ አንስተን የነበር ሲሆን ይህ የመጣችበት ምድር ከእስራኤል ጋር ሲነጻጸር እጅግ ዘመናዊና ሥልጣኔ የሚታይበት ምድር ነበር። ስለዚህም ኤልሳቤል በዘመናዊነት ለም ነው አምልኮተ ጣዖታትንና ልቅ

የሆነ የግብረ ሥጋ ግንኙነትን ያስተዋወቀችው። ዛሬም እነዚህ መናፍስት በተለይ በምዕራቡ ሃላም በዘመናዊነት ስም እየተንቀሳቀሱ እጅግ አጃፊ የሆነ ርኩሰታቸውና ነውራቸውን በዓለም ዙሪያ በመርጨት ላይ ያሉ ሲሆን ከዚህ የግልሙትና አሠራር ጀርባ የሚንቀሳቀሰው የኤልሳቤል መንፈስ መሆኑን ለመሸፈን ደግሞ ሥልጣኔን መጋረጃ እድርገው ይታያሉ። ፖርናግራፊ (የብልግና ምስሎችና ፊልሞች)፣ ፔዶፊሊያ (የሕጻናት የብልግና ምስሎችና ፊልሞች)፣ ሆሞቬክቶፎሊዝም (ወንድ ሰወንድ ወሲብ)፣ ሌስቢያኒዝም (ሴት ሰሴት ወሲብ)፣ ኢንሴስት (ከቤተሰብ አባል ጋራ ወሲብ) እና የመሳሰሉት ዓይነተኛ የዚሁ ርኩስ መንፈስ ተግባር ውጤቶች ናቸው። እነዚህ ተግባራት ሁሉ ይህን በደል የሚፈጽሙትን ወይም ተጠቂዎቹን ከርግማን ቀንበር ሥር መጣላቸው የማይቀር ነው። ሰዎች አብዛኛውን ጊዜ በነጻነት ስም የሚፈጽሟቸው ዓመጾች ያልታሰቡ መዘዞችን ጎትተው ማምጣታቸው አይቀሬ ነው። ከዚህ በተጨማሪ ውርጃም የዚህ ክፉ መንፈስ ውጤት መሆኑን መገመት አያገባቸውም።

መቼም ሕዝብ እግዚአብሔር በእምነቱ ከአምላኩ ጋር ቢጣበቅ እርሱን ለማሸነፍና ለመርታት የማይሞክርና የማይታሰብ ጉዳይ ነው። አምላኩ አብሮት ያሰውን ሰው ከቶ እንዴት መርታት ይቻላል? ይሁን እንጂ ሕዝቡ ይህን በመሰለ በደል ውስጥ ከገባና ከተጠላለፈ፣ እግዚአብሔርም ነውር የሆነውን የሕዝቡን ዓመጽ በመጸየፍ ህልዎቱን ከሕዝቡ መካከል ማንሳቱ ስለማይቀር ሕዝቡም የሽንፈትን ጽዋ መጎንጨት የግድ ይሆንበታል። የዚህ ዓይነቱ ክስተት በተፈጠረበት ወይም «ኢካቦድ» በሆነበት ስፍራ ፈጽሞ ድል ሊኖር አይችልም።

በዚህ አቅጣጫ በአንድ ወቅት እስራኤላውያን ወደ ሞአባውያን ሰፈር በተጠጉበት ወቅት የሞአብ ንጉሥ ባላቅ ይህንን ታላቅና አስፈሪ ሕዝብ በመፍራቱ እስራኤልን ለመርገም በሰዓምን በገንዘብ ጉልበት መግዛቱን እናስታውሳለን። ይህ በሰዓም ግን እስራኤልን ለመርገም ቢሞክርም መከናወን አላገኘም ነበር፤ ቢሆንም ሰየት ያለ መሰሪ ተንኮል ባላቅ እንዲጠቀም፤ ማለትም ሕዝብ እስራኤልን በዝሙት እንዲያሳስቀው በመምከሩ በሰዓም በርግማን ሊረታው ያልቻለውን ሕዝብ በዚህ መንገድ ተሳክቶለት ለጽኑ መሰከታዊ ቁጣ እጋልጠታል። በሰዓምና ባላቅ የተጠቀሙትም ተንኮል ወደ እስራኤላውያን ሰፈር ውብ የሆኑ ሴቶችን በማስገባት እስራኤላውያን በሴሶችነትና በጣዖት አምልኮ እንዲሳሳቱ ማድረግ ነበር። በዚያን ወቅት በተሠራው ስህተት 24000 እስራኤላውያን ለህልፈተ ሕይወት ተዳረገዋል። ሕዝቡን በሴሶችነት፣ በዝሙት፣ በምንዝርናና በግብረሰዶም ብሉም በአምልኮተ ጣዖት መንፈሳዊ ጉልበቱን

ማላሸትና ለመሰከታዊ ቁጣ ታልፎ እንዲለጥ ማድረግ ከጥንት የታወቀ የጠላት ስልትና አሠራር ነው። እግዚአብሔር የሚመሰከው በቅድስና ብቻ እንደሆነ ጠላት አሳምሮ የውቀቱል በመሆኑም ይህንን የአምልኮ ቁልፍ ከሕዝቡ እጅ በተለያዩ ዘዴዎች መስረቅ ዋነኛ ዓላማው እድርጎ ይንቀሳቀሳል። ይሁን እንጂ የቱንም ያህል የጠላት ተንኮል ቢያይልም የእግዚአብሔር ሕዝብ ከቅድስና ሕይወት ውጭ ሌላ ምንም ዓይነት አማራጭ የሆነ መንገድ የለውም።

ወደተነሳንበት ሰው ወደ ታላቁ ነቢይ ወደ ኤልያስ እንመለስና፤ ይህ በኤልሳቤል ላይ ሠልጥኖ የነበረው መናፍስታዊ አሠራር ታላቅ የሆነ መሰከታዊ ክንድ የተገለጠበትን ነቢይን አስደንብሮ እንዳስበረገገው ማየታችን የሚታወስ ሲሆን፤ ይህን ያደረገው ወይም መንፈሱ የተጠቀመበትም ዘዴ በአልበገር ባዩ ጀግናው ኤልያስ ላይ በመዛትና ፍርሀትን በመርጨት ነበር። ይህ ክፉ የፍርሀት መንፈስ የጣላቸውን ሲያንቋሽሻቸው ሊጥላቸው ያልቻላቸውን ግን በጽኑ ያስፈራራቸዋል። በርግጥ ኤልያስን ለፍርሀት አሳልፎ የሰጠው በሰብክቱ ይፈጠራል ብሎ ያሰበው ካለመሆኑ የተነሳ የፈለቀ የተሰፋ መቁረጥ ስሜት ሊሆን ይችላል።

ባሰንበትም ዘመን ቢሆን ለተቀቡት እውነተኞቹ የእግዚአብሔር ነቢያት ጽኑ ተግዳሮት ሊሆን የሚችለው ይኸው የፍርሀት መንፈስ ነው። በአሁኑ ወቅት በምዕራቡ ሃላም ውስጥ በግብረ ሰዶም ርኩሰቶች ላይ መናገር እንደ ወንጀል እየተቆጠረ የመጣ ስለሆነ ይህን የጽድቅ ተቃውሞ «የጥላቻ ወንጀል» ይሉታል። ይህም ብቻ ሳይሆን መጽሐፍ ቅዱስን ቃል ቢቃል ማስተማር በተለይም በእነዚህ ኃጢአቶች ላይ መስበክና መናገር አስከሰሶ ፍርድ ቤት የሚያቆም ጉዳይ እየሆነ መጥቷል። እስካሁን በዓለም ዙሪያ ቢኖንስ ቢኖንስ ወደ 6 አገሮች፣ በዚህ መሰል ርኩሰት ሕጋዊ ሽፋን እየሰጡት ሲሆን በአሜሪካም ቢሆን በትልቅ ትንቅንቅ ላይ ይገኛሉ። ይህ ሁኔታ ደግሞ እውነተኛዋን ቤተ ክርስቲያንን በተመሰከተ የዓለም አቀጣጫ ወደት እየመራ እንዳለ በግልጽ ያሳያል። የኤልሳቤል መንፈስ አሠራር ነቢያትን መግደል፣ ዋሻ እንዲገቡ ማለትም አፋቸውን እንዲሰጉ ማስገደድ ሥራው ነው ብለናል። ይሁን እንጂ ከኤልያስ ድካም ትምህርትን ያገኘ ሰው ጥንቃቄን ካደረገ በዚህ መናፍስታዊ አሠራር ዛቻ ከመዘርገግ ወይም በሽንገላው ከመጠመድ ይድናል። በዚህም ሆነ በዚያ ከኤልያስ አምላክ የበረታ እንደሌለ

ቢታወቅም የፍርሀት መንፈስ ግን ከኤልሳቤል አሠራር ጀርባ ዛሬም ይሠራል እውነተኛቸን ነቢያትም ለማበራረት ይጥራል።

ለማጠቃለል የኤልያስ ችግር የብዙ የተቀቡ ሰዎች ችግር እንደሆነ ከመጽሐፍ ቅዱስና ከታሪክ የምንረዳ ሲሆን ይህ ችግር የገጠማቸው ሰዎች ከታላቅ ድል በኋላ ስሜታቸው ከፍ ካለው የድል አምባ ቁልቁል ተሸቀንጥሮ መውረድ ይጀምርና እንዴ ማሸቆልቆል የጀመረ ስሜታቸው መግቻና መቆሚያ የሌለው እስኪመስል ድረስ በከፍተኛ ፍርሀት ይዋጣሉ። አስተውሉ ከታላላቅ ድሎች በኋላ ታላላቅ ተግዳሮቶች በደጃፍ ሆነው አሰፍሰፈው ይጠባበቃሉ! በዚህ ጊዜ የኤልያስ ዓይነት ድካም ያላቸው ሰዎች ችግሩን መቋቋም ስለሚያቅታቸው ሞትን መለመን መፍትሄ ስለሚመስላቸው ሞትን እንደዋዛ ይለምናሉ። እግዚአብሔር ግን በሰዎች ሕይወት የጀመረውን ሥራውን ሳይጨርስ ባሪያዎቹን ስመስብስብ አለመፈለጉን ለኤልያስ ባላየው ርኅራኄና ትዕግስት የምናስተውለው ነው።

በኤልያስ ሕይወት ስለ እምነትና ፍርሀት እንዲሁም ስለ ድካምና ብርታት ከሚመጣው ዘመን ሪቫይቫል ጋር በተያያዘ በሰፊው ለማየት ሞክረናል። ይህን በዚህ ላይ እናቁምና የመጨው ዘመን ሪቫይቫል መነሻ ስለሆነችው ስለዚህች ምድር ከኤልያስ ሕይወት አንጻር አንዳንድ ሐሳቦችን ጨምረን ለማየት እንሞክራለን።

እንግዲህ ስም ያልነበረውን ኤልያስን በዘመኑ እግዚአብሔር ተሃድሶን በእስራኤል ሕዝብ መካከል ለማምጣት በዚህ መልክ ከተጠቀመበትና ማንነቱ እንዲታወቅ ካደረገ፤ ፈርጀ ብዙ ችግሮች የተንበራፋባትና ከዓለም የመጨረሻውን ስም የያዘችው ኢትዮጵያም ለታላቅ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ መነሻነት ተመርጣለች ብንል ከዚህ መለኮታዊ መርህ አንጻር የምንላሳት አይመስለኝም። ኢትዮጵያ በምድር ካሉ አገሮች ሁሉ ከአግር መርገጫ በታች የምትገኝ አገር መሆንዋንና ከእርስዋም ውስጥ ምድርን የሚጠቅም ነገር ይወጣል ተብሎ እንደሚይጠበቅ የሚክድ ሰው የለም። መጽሐፍ ቅዱስን ስናጠና በተመሳሳይ ሁኔታ ማንም የማይጠበቃት ነገር ግን የዓለም መድሃኒት የሆነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተወሰደባት ቤተልሔም በሚክ. 5:2 ትንቢት ሲነገርላት «አንቺም ቤተልሔም ኤፍራታ ሆይ አንቺ በይሁዳ አእግፋት መካከል ትሆኚ ዘንድ ታናሽ ነሽ ግን አወጣጡ ከቀድሞ ጀምሮ ከዘላለም የሆነ በእስራኤልም ላይ ገዥ የሚሆን ይወጣልኛል» ተብሎ ነበር። እነዚህ ግቢ ለማትባል ከተማ ጌታ በዚያች ከተማ እንደሚወለድ በማብሰር ክብርን ሰጥቶ እንደ ተናገረላት ሁሉ በለው ዓይን ዕይታ የማትሞላዋ ኢትዮጵያንም እግዚአብሔር የመጨረሻው ዘመን ሪቫይቫል

መነሻ ሊያደርጋት እንዳቀደ የእግዚአብሔርን ቃል በጥልቀት ስናጠና የምናገኘው ይሆናል።

ይህንን እውነት ስንናገር አንዳንዶች እኛ በአመንንበት እምነት አምነው ለመቀበል ይቸገሩ ይሆናል፤ ነገር ግን ወደ ቃሉ ስንመጣ ለዚህ ታላቅ ቁም ነገር ምድሪቱ የመመረጧ ምክንያት መለኮታዊ መመሪያን መሰረት ያደረገ እንደሆነ እንገነዘባለን። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈላቸው ደብዳቤ፡-

«ወንድሞች ሆይ በተጠራችሁ ጊዜ ምን እንደነበራችሁ እስት አስቡ። በሰው መሰፈርት ብዙዎቻችሁ አዋቂዎች አልነበራችሁም፤ ብዙዎቻችሁ ኃያላን አልነበራችሁም፤ ብዙዎቻችሁ ከትልቅ ቤተሰብ አልተወለዳችሁም። ነገር ግን እግዚአብሔር ጥበበኞቹን ያሳፍር ዘንድ የዓለምን ሞኝ ነገር መረጠ እግዚአብሔር ብርቱዎችን ያሳፍር ዘንድ የዓለምን ደካማ ነገር መረጠ። እግዚአብሔር የተከበረውን እንደሌለ ለማድረግ በዚህ ዓለም ዝቅ ያለውን የተናቀውን ነገር ቦታ ያልተሰጠውን ነገር መረጠ ይኸውም ማንም በእርሱ ዘንድ አንዳይመካ ነው።» (1ኛ. ቆሮ. 1:26-29 አ.መ.ት) ብሎ ያውጃል።

ይህ የእግዚአብሔር ቃል እንደሚያስተምረን ከእግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕቅድ አንጻር መለኮታዊ የሆነው ሥራ እንዴት እንደሚሠራና በተጨማሪም ማንን በመጠቀም ክብሩ እንደሚገለጥ ያስተምረናል። ሌላው በዚህ ክፍል የምናስተውለው እግዚአብሔር ደካማውን ለማክበርና ብርቱውን ለማሳፈር እንዲሁም ሉዐላዊ ፈቃዱን ማንም ሊቋቋመው እንደማይችል ለማሳየት የሚጠቀመውን አሠራር ያሳየናል። ይህ ደግሞ የቻርለስ ዳርዊንን ፍልስፍና በቀጥታ የሚጸረር ነው። ቻርለስ ለመኖር የታደለው ብርቱው እንደሆነ ሲናገር ደካማው ለብርቱ መንገድ እየሰቀቀ ፍጥረት እዚህ እንደ ደረሰ ያትታል። በእግዚአብሔር አሠራር ግን እንዲህ አይደለም በራሱ የሚታመነው ብርቱ ነኝ ባይ ሲደክም፤ በእግዚአብሔር የሚታመነው ደካማ ግን ኃይሉ እየታደሰ እንደሚሄድ ነው መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረው (ኢላ. 40:29-31)።

ክፍል-3

ተወዳጅ ዳዊት

(በገና ደርዳሪው ጦረኛ)

«መጋደላችን ከደምና ከሥጋ ጋር አይደለም፤ ከአለቆች፤ ከሥልጣናት፤ ከዚህ ከጨለማ ዓለም ገዢዎችና በሰማያዊ ሰፍራ ካሉ የክፋት መንፈሳውያን ኃይላት ጋር ነው እንጂ።» (ኤፌ. 6:10)

ዳዊት የሰሙ ትርጉም ተወዳጅ ማለት ሲሆን በርግጥም ስሙም ማንነቱን የሚገልጥ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በሰሙ የተሰየመውን «መዝሙረ ዳዊትን» አብዛኛውን መዝሙር የደረሰው ዳዊት እንደሆነ ይታመናል። የዳዊትን መዝሙሮች ሰው ብሶቱን፤ ጭንቀቱን፤ ምሬቱንና ጥያቄውን ደግሞም ደስታውን፤ እርካታውንና ምስጋናውን ለመግለጥ ይጠቀምበታል።

ለእስራኤላውያንም ቢሆን እንደ ዳዊት የሚመኩበትና የሚወዱት የላቸውም ምክንያቱም ዳዊት እስራኤልን በታሪኳ ለመጀመሪያ ጊዜ ከማትታወቅበት ተራ ተርታ አውጥቶ ከገናና መንግሥታት አንደ አንዷ እንድትቆጠር አድርጓታልና ነው። በተጨማሪም ታላቁ የሰላምን ቤተ መቅደስም ቢሆን እንዲሠራ የመጀመሪያውን ሐሳብ ያቀረበና ለዚሁም ሥራ ዋነኛውን አስተዋጽኦ ያደረገ ራሱ ዳዊት እንደሆነ እናውቃለን። እንዲሁም ጀግንነቱን በተመለከተ ከእርሱም በፊት ሆነ ከእርሱ በኋላ «እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነበረ፤ በሂደቡም ሁሉ ድልን ሰጠው» ተብሎ የተነገረለት እንደ ዳዊት ሌላ እስከማይኖርና ከእርሱ በኋላ ለተነሱት ነገሥታት ሁሉ ልዩነት እስኪሆን ድረስ እግዚአብሔር በድንቅ የረዳው ሰው ነበር። ከዚህም የተነሳ የዳዊት ጠላቶች ስሙ እንኳ ሲነሳ እየተብረከረኩ የሚያስታውሱት አንድ በጭራሽ ሽንፈትን የማያውቅንና የድል ካባ የተጎናጸፈን ሰው ነበር፤ በመሆኑም በዘመኑ ሁሉ በዙሪያው የነበሩትን እና የተነሱበትን መንግሥታት ዳዊት ገጥሞ ያልረታቸው አልነበሩም፤ ምናልባት ብዙ ሰው ዳዊትን የሚያስታውሰው ጎልያድን በመጣሉና ደግሞም በጣፋጭ ዝማሬዎቹ ብቻ ሲሆን ቢቸልም እንኳ ለጠላቶቹ ግን ከዝማሬው ይልቅ የማይበገር ጥንካሬው፤ ጭካኔውና ቆራጥነቱ ነው እያስደነገጠ ተዝ የሚላቸው።

ዳዊት እኛ ከምናስበው በላይ እግዚአብሔር የረዳው ሰውና በመናፍስታዊ አሠራሮች ላይ አስደናቂ ድልን የተጎናጸፈ ሰው መሆኑ እንዳለ ሆኖ፤ ስለ እርሱ ስናጠና አንድ መርላት የሌለብን ነገር ቢኖር፤

በገህዳዊ ዓለም የሚደረጉ ጦርነቶች ሁሉ ከበስተጀርባቸው ዘወትር ስውር የሆነ መንፈሳዊ የጦርነት ዳራ እንዳላቸው ነው።

ከላይ እንዳነሳነው ዳዊት እንደ ማንኛውም የእግዚአብሔር ኃይላን ከመናፍስት ጋር ታግሎ ያሸነፈ ሲሆን በሌላ ጎኑ ደግሞ በፍርሀት መንፈስ ተጠቅቶ የተረታም ሰው ነው። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የዳዊትንና መሰሎቹን ታሪክ ሲዘከርልን ከብርታታቸውና ከስህተታቸው እንድንማርና እንድንጠነቀቅ እንጂ ጉዳቸውን ሊዘከዝከልን ወይም እኛ ውድቀታቸውን እያሳበብን የእነሱን ስህተት መልሰን አንድንደግመው አይደለም።

የእምልኮ ቅባትና መንፈሳዊ ውጊያ

ዳዊት በተለየ መንገድ በጠላት ለዲላማነት የተመረጠበት ዋነኛ ምክንያት በላይ ላይ ፈስሶ ከነበረው የዝማሬና የምስጋና ቅባት የተነሳ ሲሆን ይህ ቅባት ከሌሎቹ የአገልግሎት ቅባቶች ይልቅ በተለየ መንገድ የጠላትን ምቀኝነትና ቅንዓት የሚቀስቅስ ነው። በትንቢተ ሕዝቁል 28 መሰረት ቀድሞ ሉሲፈር ማለትም «ብርሃን ተሸካሚው» ወይም «ደማቅ» ተብሎ ይታወቅ በነበረው በሰይጣን ላይ ከውድቀቱ በፊት ይህን መስል ታላቅ ቅባት እንደ ነበረበት ሕዝቁል በሙሽ ቅኔው ገልጾታል። ከዚህም ታላቅና የነበረ ቅባት የተነሳ የእግዚአብሔርን ዙፋን በመጋረድና በዝማሬ እምልኮ ሲመራ የነበረው ሉሲፈር ተጎናጽፎት የነበረው አልባሳት በዕንቁዎች የተንቆጠቆጠ እንደ ነበርም ከዚያው መጽሐፍ ላይ ይነበባል። ለትዕቢቱና ለአብራቱም መነሻ የሆነው ይኸው እንከን የማይወጣለት ውዘቱ እንደሆነ የተገለጸ ሲሆን የሰማይንም ሢሶ መላእክት ለማሳመጽና ራሱንም ለመጣል ያበቃው ይህ በላይ ላይ የነበረው ዘቃላት ለመግለጽ የሚደግግተው የተላበሰው አጅግ አስደናቂ ሞገስ ነበር።

ዘንድሮም ቢሆን የሰዎችን ሁሉ ልቦናና ቀልብ ለመሳከርና ለማማለል ይህንኑ የሙዚቃ ችሎታውን ሲጠቀም፤ በሌላ አቅጣጫ ደግሞ እንደ ዳዊት በዝማሬና በእምልኮ ዘምስጋናም ቅባት የሚነሱትን ሰዎች በጽኑ ተግዳሮት ሲገዳደራቸው ይስተዋላል። የዝማሬና የሙዚቃ አገልግሎት በአጋንንቶች ዘንድ በቀላሉ የሚታይ ጉዳይ ስላልሆነ ከዚህ አገልግሎት ላይ የተሰለፉ ሁሉ የማያቋርጥ አጋንንታዊ ፍላጻ ወደ ሕይወታቸውና ወደ አገልግሎታቸው ይወረወራል። ይህ እውነት ሆኖ አያሳይም ብዙዎቻችን በዝማሬዎችና በሙዚቃዎች አገልግሎት ብዙ ጊዜ ብንታነጽም ይህ ዓይነቱ አጋንንታዊ ፍላጻ የሚወረወርባቸው መሆኑ አይታየንም፤ እንደውም የዝማሬንና የሙዚቃን አገልግሎት መሟሟቱና የፕሮግራም

ማሟያ አድረገን እንወስደዋለን፤ ይህ ግን ፈጽሞ ትክክል አይደለም። ገማራ የአገልግሎት ሁሉ ዋነኛ አካል መሆኑን በመገንዘብ በዘማሪዎችና በአምልኮ መሪዎች ላይ ያሳለለ አጋንንታዊ ጥቃት ስለሚካሄድባቸው በጸሎታችን እነርሱን ለመከበብ ትጉንን መሆን አለብን። እግዚአብሔር ወደ ቤተ መቅደሱ በክብር በሚመጣበት ወቅት ህልውናው የሚታጀበው በዘማሪዎችና በሙዚቀኞች ደግሞም አምልኮን በሚመሩ እንደሚሆን በመዝሙር 68 ትንቢት ላይ የተጠቀሰውን ትንቢታዊ ቃል በሌላ ክፍል እንመለከተዋለን።

ወደ ዳዊት ተመልሰን ስለ እርሱ የመቀባት ሂደት ማጥናት ስንጀምር በመጀመሪያ ላይ የምናስተውለው ጉዳይ፤ ይህ ሰው ልክ እንደ ኤልያስ በእግዚአብሔር ዓይን ሞገስ ያግኝ እንጂ በሰው ዘንድ ግን የተረሳና የተናቀ እንደ ነበር የእግዚአብሔር ቃል በግልጽ ያስተምረናል። ዳዊት ለመቀባት ሲፈለግ ቤተሰቡ ብቻ ሳይሆን «ቃሉ መሬት አይወድቅም» የተባለበት ነቢዩ እንኳን ስቶታል! ይታያችሁ እግዚአብሔር ለንግሥና የመረጠው ሰው እስክንመኖሩ በቤተሰቡ እንኳ ሲረሳ!

ስለ ዳዊት መቀባት እንስተን ስንነጋገር ሌላው የምናስተውለው ጉዳይ ገና ከማሰዳው መቀባቱን ያልወደደው ሰይጣን የፍርሀትን መንፈስ በመርጨት ዳዊት እንዳይቀባ ሳሙኤልን ለመቋቋም መሞከሩ ነው። ነቢዩ ሳሙኤል ከእግዚአብሔር ትእዛዝ ተቀብሎ ዳዊትን ለመቀባት የሄደው በታላቅ ፍርሀት ውስጥ ሆኖ ሲሆን ይህም ፍርሀቱ ሳይሆን ይገድለኛል የሚል ነበር። በርግጥ ሳይሆን ክፉና ነፈሰ ገዳይ መንፈስ ለሰተጠናወተው ሳሙኤል ፍርሀቱ እግባብ ያለው ነበር። እግዚአብሔርም ይህን የፍርሀት ወጥመድ አልፎ መሄድ እንዲችል ስልትን የሰጠው የሳይልን ነፍስ የማጥፋት ዝንባሌና የደም ጥማት አላምሮ ለሰሚያውቀው ነው።

ይህን ሁሉ አጋንንታዊ ተግዳሮት በመለከታዊ አሠራርና እርዳታ ሳሙኤል ካሰፈ በኋላ የዳዊት መቀባት እውን ሆነ። ታዲያ ከሳሙኤል ቀንድ ውስጥ በላይ ላይ ዘይት ከፈሰሰበት ጊዜ እንስቶ ለሰደትና ለመከራ ዳረገው እንጂ እንደሚታሰበው ፈጥኖ ወደ ዙፋኑ አላመጣውም። ይህ ደግሞ ለብዙዎቻችን እንደሚመስለን መቀባት ክብርን ብቻ የሚያመጣ ሳይሆን ከቅባቱ ጋር ተያይዞ የሚመጣ ስደት መኖሩን ያረጋግጥልናል፤ በመሆኑም ብዙዎች መቀባትን የሚፈልጉ ሁሉ ይህንን ተረድተው ቅባትን ሲመኙ ስደቱንም አብረው ለመቀበል ራሳቸውን ማዘጋጀት ይኖርባቸዋል። ነገር ግን ብዙዎች ይህ ስላልገባቸው ቅባቱን እንጂ ስደቱን አይጠብቁትም፤ አይፈልጉትምም። ይሄ ሲባል በዝግ ጥፋታችን የምንጠራውን ስደት ሁሉ ለጽድቅ እንደተሰደድን አድርገን ማሰብ አለብን

ማለት አለመሆኑና እንዲሁም በአላዋቂነታችንና ምክር ባለመስማታችን ምክንያት በተጨማሪም በሰው ነገር በመግባት የምንቀበለው ዓይነት መከራ አይደለም። ዳዊት ከተቀባው ቅባት የተነሳ መከራ ቢደርስበትም «ሠራዊትም ቢለፍርዝኝ ልቤ አይፈራም» በማለት ሲፎክር ይታያል። ይህ በአምላኩ ላይ የነበረው መተማመን የሚያመለክተው ይህን በመሰለ መከራ ለሚያልፉ እግዚአብሔር ዘወትር አብሯቸው ለሰሚቆም እነርሱን ማሸነፍ አለመቻሉን ነው።

በአጠቃላይ በዳዊት ላይ ስለነበረው የገማራና የአምልኮ ቅባት የምንመለከተው ከቅባቱ የተነሳ ገማራንና አምልኮን በዓለም አቀፍ ደረጃ እንድ እርከን ከፍ ያደረገ ሰው መሆኑን ሲሆን፤ አሁን በዓለም ላይ ያሉ አብዛኛዎቹ ገማራዎችም በብዛት የዳዊትን ገማራ የተንተራሉ መሆናቸው እሙን በመሆኑ ይህ ታላቅ ሰው አምልኮንና ገማራን በተመለከተ ያደረገው አስተዋጽኦ በቀላሉ የማይገመት መሆኑን መረዳት ይቻላል።

የዳዊት ተግዳሮቶች

በላይ ላይ ከነበረው ከዚህ አስገራሚ ቅባት የተነሳ ዳዊትን ገጥመውት የነበሩትን ተግዳሮቶች ቀጥለን በዝርዝር እናያቸዋለን እነርሱም፡- የመጀመሪያው የእንበላ ተግዳሮት፤ ሁለተኛው የድብ ተግዳሮት፤ ሦስተኛው የጎልያድ ተግዳሮት፤ የመጨረሻው ደግሞ ከሳይል የደረሰበት ግፍና ስደት ነው። እነዚህን የእርሱን የተግዳሮት ገጠመኞች ማየት ያስፈለገን የመጨረሻውን ዘመን ሠራዊት የሚገጥሙት ተግዳሮቶች ከዚህ ዳዊትን ከገጠመው ተግዳሮት ጋር በአንድም በሌላም መንገድ ለሰሚመሰሉ ነው። ይህ ደግሞ እጅግ በጣም አስፈላጊ ነው ምክንያቱም የጠላትን አመጣጥ ማወቅና በአሠራሩ ላይ መዘጋጀት ድልን ለመጎናጸፍ ዋነኛውና ወሳኙ ርምጃ በመሆኑ ነው።

በዳዊት ገጠመኞች ውስጥ ገብተን፤ ልክ በእኛ ላይ እንደ ደረሰ አድርገን ካጠቤንነው የታሪኩ ግዝፈት ላይገባን ይችላል። በእርሱ ጫማ ካልገባን ዳዊት ከእንበላና ከድብ መግጠሙ ወይም ጎልያድን መዘረፋ የሞትና የሽረት ጉዳይ እንደ ነበር ለማስተዋል እንችራለን። እንዲሁም በዚህ ባለንበት ዘመን የተቀባውን ሰው የሚገጥሙት ተግዳሮቶች ዳዊት ከገጠማቸው እውራጃዎች በብዙ እጥፍ የነፋሩ የዘመንም ፍጻሜ የደረሰባቸው መሰረ ጋይላት መሆናቸውን ማስተዋል በጥንቁቁ ለመራመድና አላስፈላጊ ዘሆነ ሽንፈት ለመዳን ይረዳል።

በመሰረቱ በዳዊት ላይ የተነሱ ተግዳሮቶችን ፊት ሰፊት ካየናቸው ሁሉም የሥጋና የደም ተግዳሮቶች ሲሆኑ ነገር ግን ከተግዳሮቶቹ ጀርባ ዋነኛ ተዋናይ የነበሩት ርኩሳን መናፍስት መሆናቸው ግልጽ ነው፤ ምክንያቱም እነዚህ ርኩሳን መናፍስት በመለከት ዕቅድ ውስጥ የዚህ ሰው መድረሻ የት እንደሆነ ያውቁ ስለነበር ከዚህ መዳረሻው እንዳይደርስ በመንገድ ማስቀረት ዓላማቸው በመሆኑ ሊያጠፉት እንደሞከሩ ግልጽ ነው።

በዳዊት ውስጥ እግዚአብሔር ያስቀመጠውን ታላቅ ነገር በማስተዋለቸው ርኩሳን መናፍስት በተደጋጋሚ ሊያጠፉት መከራ እንዳይረገብት ሁሉ በዚህም ዘመን የተቀሱ ወይም ለቅባት የተመረጡ ሰዎች ባላሰሰሉና በማያቋርጥ መንገድ በእጋንንቶች ይጠናሉ ወይም ይሰለላሉ፤ እንዲሁም እምነታቸውና ጽናታቸው ሳያቋረጥ በየቀኑ ይፈተሻል። ይህ ደግሞ በርግጥም የዲያቢሎስን ክፋትና ነፍስ ገዳይነትን በግልጽ የሚያሳይ ነው።

እነዚህ ርኩሳን መናፍስት ይህን ዓይነቱን የማያቋርጥ ትግል የሚያደርጉት ከተወሰኑና ልዩ የመሰከት አጀንዳ ካለባቸው ሰዎች ጋር ብቻ ሳይሆን የዘመናት ፍጻሜ የደረሰብን እኛንም እንዲሁ የማያቋርጥ ትግል እንደሚያደርጉብን ጳውሎስ በኤፌ.6:12 ላይ አበክሮ ሊያስጠነቅቀን መጋደላችን ከአለቆች፣ ከሥልጣናት፣ ከዚህ ከጨለማ ዓለም ገዢዎች እና በሰማያዊ ስፍራ ካሉ የክፋት መንፈሳዊ ኃይላት ጋር እንደሆነ ጽፏል። ይህንን የጳውሎስን ምክርና ማስጠንቀቂያ ደግሞ እኛ በክርስቶስ ኢየሱስ የተዋደን ሰዎች በቸልታ ልናየው አይገባንም ምክንያቱም እነዚህ የክፋት ኃይላት ቀኑ እንደ ደረሰባቸው አውቀው በጽኑ ሊፋሉሙን ቆርጠው የተነሱ ስለሆነና በሌሎች ዘመናት ኖረው ካሰፉት ትውልዶች ይልቅ በእጥፍ ጥንቃቄ ማድረግ ስለሚገባን ነው።

ዳዊትን በገጠመው ተግዳሮት ውስጥ የተጠቀሱ አንበሳና ድብ የተባሉ አውሬዎች እንደ ነበሩ ከላይ አንስተን ነበር። እነዚህ ዳዊት ገጥሞ የገደላቸው አውሬዎች ዳንኤል ባየው ራእይ መሰረት በምድራዊ መንግሥታት ላይ የሚሠሰጥኑ መናፍስታዊ አሠራሮች መሆናቸውን ትንቢተ ዳንኤል ምዕ. 7:3-7 ያስተምረናል።

«አራትም ታላላቅ አራዊት ከባሕር ወጡ እያንዳንዳቸው ልዩ ልዩ ነበረች። መጀመሪያቱ ለእግሩ ትመስል ነበር፤ የእንስሱም ክንፍ ነበራት ከንጮችም ከአርሰዋ አስኪነቀሉ ድረስ አይ ነበር፤ እንደ ሰውም

¹ ይህ ዓለም የጨለመ ከመሆኑም በላይ የሚገዙት ክፉ ኃይላት እንደሆኑ ይህ ክፍል ያረጋግጣል። ከዚህች ዓለም እሴተ-ሥርዓት መልካም ነገር ይወጣል ብሎ ማሰብ ተላላኝነት ነው።

በሁለት እግር እንድትቆም ተደረገች፤ የሰውም ልብ ተሰጣት። እነሆም ሁለተኛይቱ አውሬ ድብ የምትመስል ሌላ አውሬ ነበረች፤ በአንድ ወገንም ቆመች ሦስትም የጎድን አጥንቶች በአፍዋ ውስጥ በጥርስዋ መካከል ነበሩ። እንደዚህም ተባለላት፤ ተነስተሽ እጅግ ሥጋ ብዬ ተባለላት። ከዚህም በኋላ፤ እነሆ ነበር የምትመስል በጀርባዋ ላይ አራት የወፍ ክንፎች የነበሯት ሌላ አውሬ አየሁ ለአውሬይቱም አራት ራሶች ነበሯት፤ ግዛትም ተሰጣት። ከዚህም በኋላ በሌሊት ራእይ አየሁ እነሆም እጅግም የበረታች ታላላቅም የብረት ጥርሶች የነበሯት አራተኛ አውሬ ነበረች፤ ትባላና ታደቅቅ ነበር፤ የቀረውንም በእግርዋ ትረግጥ ነበር ከርስዋም በፊት ከነበሩት አራዊት ሁሉ የተሰየች ነበረች እስር ቀንዶችም ነበሯት።»

ዳንኤል ባየው ራእይ ውስጥ ስለነዚህ አውሬዎች ጠይቆ በተረዳው መሰረት፤ ቁ.17 ላይ እንደምናየው፤ እነዚህ አውሬዎች የሚወክሉት በምድር ላይ የተነሱትንና የሚነሱትን መንግሥታት እንደሆነ ተመልሶሰታል። እነዚህ አውሬዎች በዳንኤል ትንቢት ውስጥ ብቻ ሳይሆን ወደ አዲስ ኪዳን ስንመጣ በዮሐ. ራእይ 13:2 ላይ ተጠቅሰው እናገኛለን። በሁለቱ ትንቢቶች መካከል ያለው ልዩነት የሐንስ ባየው ራእይ ውስጥ ሁሉንም አውሬዎች በአንድ ላይ በማዳበል በአንድ ዓለም አቀፍ መንግሥት ስር አጠቃልሎ የገሰጸው ሲሆን፤ ዳንኤል ግን እያንዳንዱን በመዘርዘር አንበሳው የባቢሎን መንግሥት፤ ድቡ የሜዶንና የፋርስ መንግሥት፤ ነብሩ የግሪክ መንግሥት ሲሰው የመጨረሻውን ደግሞ «ልዩ አውሬ» ብሎ እንደጠራው እናያለን።

በዳንኤልና በባለ ራእዩ የሐንስ የተጠቀሱትን እነዚህን አውሬዎች በተናጠል ማንንነታቸውንና ምንነታቸውን በዝርዝር ለማየት የዳንኤልን ራእይ መሰረት በማድረግ እናጠናለን።

ባቢሎን

ይህን ጥናታችንን ስንጀምር ቅድሚያ በመስጠት የምናየው በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ እጅግ ክፉ በሆነ ማንነቷ የምትታወቀዋን ባቢሎንን በማስቀደም ይሆናል። ባቢሎን፤ የሰሜን ትርጉም የአምላክ ወይም የጣዖቱ በር ማለት ሲሆን የጣዖት ሁሉ አምልኮ ማለትም አምልኮተ አማልክት በአጠቃላይ የጀመረው ናምሩድ በተባለው ሰው አማካይነት በዚሁ በባቢሎን እንደሆነ ይታመናል። መቼም እንደ ባቢሎን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በክፉ ገጽታው የሚነሳ ባለመኖሩ ስለ ባቢሎን በሚገባ ለመረዳት በስፋት ማጥናት ያስፈልጋል፤ በመሆኑም ባቢሎን

ምንን እንደምትወክልና ከባቢሉን በስተጀርባ ስለ ተደበቀው ክፉ መንፈስ ቀጥለን በማየት እንመረምራታለን።

ባቢሉን አንድን ሥርወ-መንግሥት ብቻ የምትወክል ሳትሆን ነገር ግን በተለያዩ ዘመናትና መንግሥታት እንዲሁም ሕዝብ ውስጥ ሲገለጥ የኖረውንና የሚኖረውን ሃይማኖታዊና አከናማያዊ ሥርዓት ጭምር የምትወክል ነች።

የባቢሉን መናፍስታዊ አሠራር ባለፉት ዘመናት በተለያዩ መልኩ ሲሠራ እንደ ነበረ ሁሉ ዛሬም በዓለም ላይ እጅግ በስፋት ተንሰራፍቶ በመሥራት ላይ ያለ መንፈስ መሆኑን በጥናታችን ውስጥ አካትተን ከምናየውና ከጎሊያድ በስተጀርባ በሚንቀሳቀሰው መንፈስ አሠራር ውስጥ የተገለጠው መተትና ጥንቆላ ዋነኛ ምንጩ ይኸው የባቢሉን መንፈስ አሠራር መሆኑን በግልጽ እንመለከታለን።⁴

ይህ ከባቢሉን በስተጀርባ ያለው መንፈስ ከሚታወቅበት ባሕሪው መካከል ዋናዎቹ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ማፍረስ የሚያረካው ሲሆን ከዚህ በተጨማሪ ደግሞ በዘመናት መካከል የጭክና ሥራውን ሲሠራ የሰውን ደም ማፍሰስና መጠጣት ዋና መታወቂያው ነው። በዚህ ሂደት ውስጥ በተለይም የቅዱሳንን ደም በማፍሰስ የሰከረ መንፈስ መሆኑን የዮሐንስ ራእይ 17:6 ያስታውቀናል። ይህ መንፈስ በዘመናት ውስጥ የብዙ ብዙ ቅዱሳንን ደም አፍስሷል።

የባቢሉን መንፈስ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ የሚያፈርስበት መንገድ ርኩስነት፣ ግልሙትናንና ባዕድ አምልኮን ወደ ቤተ ክርስቲያን አስርጎ በማስገዛት ነው። በቤተ መቅደሱ ላይ ይህን ዓይነቱን ጥቃት ለማድረስ የሚያነሳሳው ዋነኛው ምክንያት የባቢሉን መንፈስ ሊቋቋመው የማይችለውና ከፍተኛ ጉልበት ያለው ንጹሕና ቅዱስ ውሃ ከቤተ መቅደሱ እየወጣ ባቢሉን በዝመታ የምታረክበውን ሁሉ ስሰሚቀድስና ስሰሚፈውስ ነው። (ሕዝ.47 ይመ.) በዚህ ዋነኛ ምክንያት በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስና በባቢሉን መንፈስ መካከል በሚደረገው ብርቱ መንፈሳዊ ቦርነት ውስጥ የመቅደሱ ባለቤት እግዚአብሔር ቀጥተኛ ተካፋይ ስለሆነ መቅደሱን የሚያፈርሰውን እርሱ ደግሞ ያለምንም ርገራጌ ያፈርሰዋል። በፍጹሙ ዘመን በዮሐንስ ራእይ 17 እና 18 መሰረት በባቢሉን ላይ የሚበየነውም ታላቅ ፍርድ የሚያረጋግጠው ይህንኑ እውነት ነው።

⁴ 78:47 ይመ.

ክፉና መሰሪ ወደ ሆነው የባቢሉን መንፈስ አሠራር እንመለከትና የመጨረሻው ፍርድ እስከሚሰጥበት ወቅት ከቀድሞ አንስቶ እስካሁን ሰዓት ድረስ ያለውን አሠራርና እንቅስቃሴው ምን እንደሚመስል ለመቃኘት እንሞክራለን።

እ.ኤ.አ ከ1776 ዓ.ም ጀምሮ መላውን ዓለም የሚያስተዳድር አንድን መንግሥት መመስረት ከመለከት እንደተቀበለው አደራ በመቁጠር ለዚሁ ተግባር ቆርጠና ታጥቆ የተነሳው እንደ «ኢሉሚናቲ»⁵ ያለ ድርጅት እንዲሁም በእቅፉ የያዘቸው ግብረ አበሮቹን ጨምሮ ማለትም ፍሪ ሚሰን፣ ኒው ኤጅ፣ የተባበሩት መንግሥታት፣ ሲኤፍ.አር፣ ዓለም ባንክ፣ አይ.ኤም.ኤፍ፣ የአውሮፓ ኅብረት እና ሌሎችም መሰሎቻቸው በአንድነት የሚንቀሳቀሱበት መሰረታዊ መርዮቻቸው ሁሉ የተመሰረቱት በባቢሉን ጥንታዊና ሚስጥራዊ እምነት እንደሆነ ይናገራሉ። ይህም እነርሱ ጥንታዊና ሚስጥራዊ ብለው የሚጠሩት ኑፋቂያቸው ናምሩድ ከጥፋት ውኃ በኋላ በመለከት ላይ ያስጀመረው ሰውርና ግልጽ የሆነ የዓመጽ አሠራር ነው።

ይህንንም ኑፋቂ ለማብራራትና በሚገባ ስመረዳት ይቻል ዘንድ አንዳንድ ምንጮችን በርጋታ ማጥናት ያስፈልገናል። በመሆኑም ይህን እስገራሚ ጥናታችንን ስንቀጥል ዴክ ባይብል ይህን ርዕስ ጉዳይ በተመለከተ ከአንዳንድ የታሪክ ተመራማሪዎች ዋቢ በማድረግ ያገኘውን ሐሳብ ዘግቦ እናጥናታለን።

ሂስሱፕ 260 ምንጮችን በመጥቀስ እንዲህ ሲል ስለ ባቢሉን ያትታል። ሁለቱን የባቢሉን ሥርዓቶች በተመለከተ ጥንታዊው የባቢሉን ኑፋቂ የተጀመረው በናምሩድና በንግሥቲቱ በሴራሚክ እማካይነት እንደሆነና ይህም ኑፋቂ በዓለም ዙሪያ ለመስፋፋት የቻለ መሆኑን እንዲሁም በዚህ ኑፋቂ ውስጥ ሲመለከት የኖሩት እማልክት ከፍ ያለው አባት፣ ሥጋ የለበሰቸው ሴት ወይም የስማይዋ ንግሥት ከልጇ ጋር እንደነበሩ ይገልጻል። ይህ የባቢሉን ኑፋቂ የመጨረሻውን ጥልቅ ሚስጥርና ከፍተኛውንም የጥበብ ዓይነት የተጎናጸፈ መሆኑ ይታመዝበት እንደ ነበር ያረጋግጣል። ይህ ኑፋቂ ለካህናት ኑዛዜን ከማቅረብ አንስቶ የተለያዩ አምልኮተ ሥርዓቶችም ሲገኙበት ከክርስቶስ ልደት በፊት በ63 ዓ.ዓ ጁሊየስ ቲሳር የዚህ የባቢሉናውያን ኑፋቂ ዋነኛው መሪ ሆኖ እንደ ነበር ይታወቃል። በዚህ ሳይመሰን ይህ ኑፋቂ ከክርስቶስ ልደት በኋላ እስከ 376 ዓ.ም ድረስ

⁵ ኢሉሚናቲ «የበራላቸው» ማለት ሲሆን እ.ኤ.አ በ1776 በአዳም ቫይስፋውፕት የተመሰረተ ማኅበር ነው። የማኅበሩ መርህ «ቋሚ እውነት ባለመኖሩ የፈለከን መሥራት ትችላለሁ» የሚል ነው። ይህም የሂዩማኒዝም ዋነኛ መርህ ነው።

በተነሱት ቁሳሮች ሁሉ ዘንድ ተቀባይነት የነበረው ሲሆን ግራሺያን ተብሎ የሚታወቀው ቁሳር ወደ ሥልጣን ከወጣ በኋላ ግን ይህንን ኑሩቂ እምልክተ ጣዖት ነው ብሎ በማውገዝና አዋጅን በማውጣት «ሚስጥራዊ የባቢሎናውያን እምነት» የተባለውን በጽኑ ተቃወመው። ከዚያ በኋላ የቤተ ክርስቲያን ቢሾፕ ሆኖ ተመርጦ የነበረው ዴማሰስ ግን መልሶ የባቢሎንን ኑሩቂና የቤተ ክርስቲያንን እምነት በአንድ ላይ አደባለቀው። ከዚህ በኋላ ነበር የቤተ ክርስቲያንና የባቢሎናውያን እምነት በአንድ ላይ ከመቀላቀሉ የተነሳ የባቢሎናውያን ሥርዓተ እምልክ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በነጻነት እንዲሠላጥን ወለል ብሎ የተክፈተ በር በማገኘት ሰተት ብሎ የገባው። ከዚህ የተነሳ የአረማውያንን ቤተ ጣዖቶች ማደሰና ማስዋብ ብሎም እምልክተ ሥርዓታቸውን መዋሰ የተሰመደ እየሆነ መጣ። ቅርጽ ቅርጾችን፣ ቅዱሳንን፣ ታሪካዊ ቅርሶችን፣ የግል ኑዛዜዎችን፣ ቀናናን ሰምላሌ ስግደትና አጽዋማትን፣ ግርፋቶችን፣ ለጽድቅ ሲባል ሃይማኖታዊ ጉዞዎች ማድረግን፣ ገናን፣ የ«እመቤታችን» ቀን፣ ፋሲካ(ኢስተር)፣ ሁዳዴን የመሳሰሉ ክርስቲያናዊ ያልሆኑ ሌሎች ልምዶችን ሁሉ ማምለክና ልዩ ልዩ ሃይማኖታዊ በዓላትን ማስተናገድ እንደ ዋነ ተጀመረ።

በዚህ ማብራሪያ ውስጥ የምንመለከተው አስገራሚው ነገር የባቢሎን ሃይማኖታዊ ሥርዓት አፈጻጸም ከክርስትና አስተህምሮ ጋር በጣም የሚቀራረብ መምሰሉና የኋላ ኋላም ከክርስትና ጋር ለመደባለቅ መቻሉ ነው። ለምሳሌ ከፍ ያለው አባት የሚለውን መጠሪያ በባቢሎን ኑሩቂ ውስጥ ማግኘታችን በክርስትና ትምህርት ውስጥ አብን ሲጠቁመን ሌላኛ ውደግሞ ሥጋ የለበሰችው ሴት የሚለው ሐሳብ ከጌታችን ሥጋ መልበስ ጋር ተቀራራቢ መሆኑ ነው። ይህን ዓይነትን መቀራረብ ወይም መጠጋጋት በባቢሎናዊው ኑሩቂ ውስጥ ስንመለከት ይህ ከክርስትና አስተህምሮና መሰረታዊ እምነት ጋር ተቀራራቢ ለመሆን የሚደረግ መመሳሰል ያን ያህል ግራ ሲያጋባን አይገባም፤ ምክንያቱም የባቢሎን ኑሩቂ ዋነኛ ምንጭና መምህር የዋነው ዲያቢሎስ ከዕለታት አንድ ቀን በክብር በሰማይ ሉሲፈር ተብሎ የሚታወቅ እጅግ ታላቅ መልአክ እንደ ነበር አንዝነጋውምና፤ ይህ ሉሲፈር ለተሰጠው ጥበብ ወደር የማይገኝለት ፍጡር እንደ ነበር ተጽፏል፤ በመሆኑም አንዳንድ ሰማያዊ ሚስጥሮችንና እውቀትን ይዞ ወደ ታች እንደተወረወረ ብንገምት አንሳሳትም።፤ ከዚህም

፤ ይህ ዘንድ ከየት እንደመጣ ወደረት እንመለከተዋለን።
 ፤ ዴክ እናቱትድ ባይብል ገጽ 309 ይመ.
 ፤ ይህን የአስተህምሮ መመሳሰል የግብጽን እምልክት በምናጠናበት ጊዜ በድጋሚ እናየዋለን።ከዚህ መመሳሰል የተነሳ ነው አንዳንዶች ክርስትና ከነዚህ እምነቶች እንደመነጨ እድርገው የሚያስቡት።

የተነሳ በባቢሎን ኑሩቂ ውስጥ በዋነኛነት የሚስጥራቶቹና የእውቀት ምንጭ ሆኖ እንዳለ ማሰብ ይቻላል።

ከባቢሎን በስተጀርባ ስለሚሠራው መንፈስ ጥናታችንን በጥልቀት ስንቀጥል በቃለ እግዚአብሔር ውስጥ ብዙ ገጽታዎች ያሉት ጨካኝ መናፍስታዊ አሠራር መሆኑን ለመረዳት ይቻላል። በምድር ላይ ያሉትን አጋንንታዊ ክስተቶች ሁሉ ከነዚህ መሰሪ ኃይላት ነጥሎ ማየት ግንዛቤያችንን ጎደሎ ያደርገዋል፤ ወደ ስህተትም አስተሳሰብ ይመራናል።

ቀደም ሲል አንስተነው የነበረው የኤልሃቤል መንፈስ አሠራርም በዚሁ ግዙፍና ጨካኝ መናፍስታዊ አሠራር ስር የሚጠቃለል ሲሆን ርኩሰት ሁሉ በየፈርጁ የዚህ ክፉ መንፈስ ተጽእኖ ውጤት ነው። የእግዚአብሔር ቃል ብርሃን እንደመሆኑ መጠን በዚህ ብርሃን እማካይነት ይህንን መንፈስና አሠራሩን መፈተሽ ይቻላል።

እነዚህ ርኩሳን መናፍስት የሚኖሩት በጨለማ ውስጥ በመሆኑ እነርሱንና ክፉ ሥራቸውን መግለጥና ማፍረስ የሚችለው የቃሉ ብርሃን ብቻ ሲሆን ይህንንም በትክክል ተግባራዊ ለማድረግ የቃሉ ብርሃንነትና ኃይል በመንፈስ ቅዱስ ገላጭነት በሙላት መገለጥ ይኖርበታል። ነገር ግን የቃሉ ብርሃንነትና ኃይል በዚህ ሁኔታ በማይገለጥበት ስፍራ ሁሉ እነዚህ የመናፍስት ኃይላት በወደዱትና ባሻቸው መንገድ ራሳቸውን ቢገልጡ ማንም ሊከሰክላቸው እንደማይችል እሙን ነው። ምክንያቱም ቋውሱስ ሰይጣን ራሱን የብርሃን መልአክ አስመስሎ መግለጥ እንደሚችል ይህን አደገኛ የማጭበርበር ተግባሩን በግልጽ በመናገር አጋልጦታል። ሰይጣን ራሱን የብርሃን መልአክ አስመስሎ መግለጥ የሚችልበት ምክንያት ከዕለታት አንድ ቀን የብርሃን መልአክ ሆኖ ስለሚያውቅ ነው፤ ይህም በመሆኑ ስለ እነዚህ የክፋት ኃይላት ትክክለኛ ውን መረጃ ማግኘትና ሥራቸውንም ማፍረስ የሚቻለው በቃሉ ብርሃንና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በመታገዝ ብቻ ነው።

ባቢሎን ከላይ እንደጠቀስኩትና ስያሜውም እንደሚጠቁመው የጣዖታት እምልክ ሁሉ የጀመረው ወይም የመነጨው እዚሁ ስፍራ ላይ መሆኑን ነው። ደግሞም የዚህ መናፍስታዊ አሠራር አብይ ዓላማ ሰዎችን ወደ እምለክተ ጣዖታት መምራት ሲሆን በየትኛውም ዘመን ቢሆን ከጣዖታት ዋነኛውን ስፍራ የሚይዘው ገንዘብ ነው። ለዚህ ነበር ጌታ ሲያስተምር «ለገንዘብና ለእግዚአብሔር መገዛት አትችሉም» (ማቴ. 6:24) ብሎ ያስጠነቀቀው። ከጌታ ማስጠነቀቂያ የምናስተውለው ነገር ቢኖር ሰው ለገንዘብ ከሰገደ የሚሰገደው በቀጥታ ለገንዘቡ ብቻ ሳይሆን ነገር ግን ከገንዘቡ በስተጀርባ ላለው ክፉና ጨካኝ ለሆነው ሰይጣን

እንደሆነ ነው። ጌታ ኢየሱስ ለሁለት ጌታ መስገድ እንደማይቻል ከእስተማረና ገንዘብን በጌታ ከመሰሰው ያለ ጥርጥር ከገንዘቡ ጀርባ ጌታ የሚሆነው ዲያቢሶስ ነው! ከዚህ እውነት አንጻር በቤተ ክርስቲያንም ውስጥ በሆነ እንኳ ሰገዝብ ከተሰገደ የሚሰገደው ለሰይጣን መሆኑ በአንክሮ ሲጤን የሚገባው ጉዳይ ነው! በመሆኑም አሁን እንደምንመለከተው አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከአፍቅሮት ንዋይ የተነሳ ላይውቁት ለሰይጣን ይልግዳሉ ማለት ይቻላል! «ገንዘብን መውደድ የክፋት ሁሉ ስር ነው።» (ዮሐ.፳፫.6:10) ገንዘብ በራሱ ክፋ እንዳልሆነ እናውቃለን ነገር ግን ሰዎች በገንዘብ ፍቅር ተነድፈው ሲወድቁ በዚህ በባቢሎን መንፈስ ቁጥጥር ስር ያለ ምንም ቅድመ ሁኔታ መኖር ይጀምራሉ፤ በመሆኑም ስማቸው ክርስቲያን ተብሎ ቢታወቅም እንኳ ግብራቸው ግን እጅግ ክፋ ይሆናል! የገንዘብን የክፋት ስርነት በተመለከተ አስተውላችሁ ከሆነ በዓለም ዙሪያ የሚደረጉ ጦርነቶች ሁሉ ከገንዘብ ጋር የተያያዙ መሆናቸው ነው።?

ከጣዖታት ጀርባ የሚመለከቱት ራሳቸው አጋንንቶች እንደሆኑ ቀደም ብለን አንስተናል። ከላይ እንደጠቀስኩት ከጣዖታት እምልክ ጋር በተጓዳኝ የሚታይና የማይቀር ልምምድ ቢኖር የግልሙትናና የርኩስት ጉዳይ ነው። በመሆኑም የባቢሎን መንፈስን እሠራሩ ከተነሳ ግልሙትናና እምልክተ ጣዖታት የማይቀሩ የአንድ ላንቲም ሁለት ገጽታ መሆናቸውን ራዕይ 17:5 ያስረግጣልናል። «በግምባርዎም ምስጢር የሆነ ስም፡- ታላቂቱ ባቢሎን የጋላምታዎችና የምድር ርኩሶት እናት ተብሎ ተጻፈ።» በመሆኑም ዛሬ እንደምንመለከተው በምድር ላይ እንደ ከረፋ ወንዝ የሚፈስሰው ርኩሶት ሁሉ ከባቢሎን መንፈስ እሠራር ስር የሚመነጭ ፍላሽ ነው።

የዚህ መናፍስታዊ እሠራር በዚህ ብቻ ተወስኖ የሚያበቃ ሳይሆን ዓለማዊቀዊ የንግድ እንቅስቃሴዎችን ሁሉ እንደሚቆጣጠር ከዮሐንስ ራእይ ምዕ.17 ላይ ጨምረን መረዳት እንችላለን። በዚህ ስፍራ ከተዘረዘረውና በባቢሎን ይነገድ ከነበረው የንግድ ዓይነቶች መካከል የሚከተሉት ዋና ዋናዎቹ ሲሆኑ እነርሱም፡- ወርቅ፣ ብር፣ ዕንቁ፣ ሐምራዊ ልብስ፣ ቀይ ልብስ፣ ሽቶዎች፣ ወይን ጠጅ፣ የወይራ ዘይት፣ ስንዴ፣ እንስሳት፣ በኝች፣ ፈረሶች፣ ሰረገላዎች፣ ባረያዎች፣ የሰው ነፍስ፣ የሐር ልብስ፣ የነዘሩ ድንጋዮች፣ ጨርቃ ጨርቆች፣ እንጨት፣ የዝቦን ጥርስ፣ ከእንጨት የተሠሩ ቁሳቁሶች፣ የናስ ቁሳቁሶች፣ የብረት ቁሳቁሶች፣

ወታደራዊ እንደሆነባቸውና አስተሳሰብ የሚለዩበት ክርስቲያኖችን የሚቆጣጠሩት ባለ ሀብቶች የወርቅ፣ እሳት፣ ጫሪዎችም እነርሱም እንደሆኑ የነገራል።

የዕብነበረድ ቁሳቁሶች፣ ቀረፋ፣ ቅባቶች፣ ክርቤ፣ ውድ ዕቃዎች፣ መልካም ዕቃዎች፣ የተሰለቀ ዱቄት ናቸው።

ይህ የሚያመለክተን ባቢሎን ታላቅ የንግድ ማዕከል እንደሆነች ነው። (ሐዘ.17:4) እግዚአብሔር በእጅጉ የሚጸየፈው የዓይን እምሮት፣ የሥጋ ምኞትና ስለ ገንዘብ መመካት ይህ መንፈስ የሚረጨው መርዝ ነው። እነዚህ ነገሮች ከእግዚአብሔር ጋር እንደሚያጣሉን የሐንስ መግለጡ ያለ ምክንያት አይደለም። «ዓለምን ወይም በዓለም ያለውን አትውደዱ በዓለም ያለው ሁሉ እርሱም የሥጋ ምኞትና የዓይን እምሮት ስለ ገንዘብም መመካት ከዓለም ስለ ሆነ እንጂ ከላባት ስላልሆነ ማንም ዓለምን ቢወድ የላባት ፍቅር በእርሱ ውስጥ የለም። ዓለሙም ምኞቱም ያልፋሉ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ግን ለዘላለም ይኖራል።» (1ኛ.ዮሐ.2:15-17) ይህ ማለት ክርስቲያን በነዚህ መጠቀም ወይም መነገድ የለበትም ማለት ሳይሆን፤ ነገር ግን ክርስቲያን በዚህ ዓለም እሴተ-ሥርዓት መመራትና መጠላለፍ እንደ ሌለበት ለማስጠንቀቅ የተጻፈ ቃል ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ ከዚህ መናፍስታዊ እግዝዝና እሠራር ስር ነጻ መውጣት የሚችሉት በክርስቶስ ኢየሱስ ያመኑቱ ብቻ ሲሆኑ እነርሱም እንኳ ቢሆኑ ካልተጠነቀቁና ካልተወሰዱ በዚህ መንፈስ እሠራር ስር የማይወድቁበትና በፍጻሜውም የእውሬውን ምልክት የማይቀበሉበት ምክንያት ሊኖር አይችልም። በዚህ ማብራሪያ መሰረት የካፒታሊዝም ዋነኛ ተዋናይ የባቢሎን መንፈስ መሆኑ በግልጽ የሚታይ ሲሆን፤ ሁላችንም እንደምናውቀው የካፒታሊዝም ሥርዓት ጥቂቶችን ያለ ቅጥ የሚያበሰጽግ ብዙዎችን ግን በግፍ የሚያራቁት ሥርዓት ነው!

ስለ ባቢሎን መንፈስ እሠራር ጥናታችንን ሰንቀጥል የዚህ ዘመን ክስተት የሆነው ግሎባላይዜሽን በየፈርጁ የዚህ መሰሪ መንፈስ የሥራ ድርሻና ኃላፊነት እንደሆነ መገንዘብ ስንችል፤ በዘመናችን የግሎባላይዜሽን ፍልስፍና አቀንቃኞች ሐሳባቸውን በተግባር ለመተርጎም ደፋ ቀና ሲሉና ሲባዝኑ ይታያሉ። በተለይ ለጋዜጠኞች እይቀዳም በሚባሉት አንዳንድ ስብሰባዎቻቸው ላይ አብሣኛውን ጊዜ እጅንዳቸው የዓለም መንግሥት ምስረታ ጉዳይ እንደሆነ ሲነገር በድህነት ቅነሳ፣ በመልካም አስተዳደር፣ ቀጣይነት ባለው እድገት፣ በሥነ ሕዝብ ምጣኔና የአካባቢን ብክለት ለመቆጣጠር የሚነሱት እጅንዳዎች ብዙውን ጊዜ ከጀርባቸው የዓለም አቀፉን አስተዳደር መመስረት በጽኑ እንደሚኖሩባቸው የሚያመለክቱ ዋነኛ ርዕሶቻቸው ናቸው። እንደ እነዚህ ሰዎች ጽኑ እምነት ከሆነ «የሰ ዓለም አቀፍ መንግሥት፣ ምድር ሰፈርጄ ብዙው ስቆቃ ምላሽ ልታገኝ አትችልም» የሚል ጽኑ እምነት እንዳላቸው ይነገራል። ከዚህ የተነሳ ታማኝ የሆኑት የሰይጣን መልክተኞች አንድ ግዙፍ የሆነ የዓለም

መንግሥት¹⁰ ለመመስረት በከፍተኛ ጥድሬያ ላይ የሚገኙ ሲሆን ይህም በርግጠኝነት የሚያመለክተን የባቢሎን መንፈስ ይህንን ታላቅ ዓለም አቀፋዊ መንግሥት መተግበሩን ለማረጋገጥ ምን ያህል በመንቀሳቀስ ላይ እንዳለ ነው። ታዲያ ይህ ዓለም አቀፍ መንግሥት ቢመስረት ስግደቱን ማን የሚቀበል ይመስላችኋል?

በቅርብ ጊዜ በሥራ ላይ የዋለው አር.ኤፍ.አይ.ዲ የተባለውና በሰው ገላ ውስጥ እንዲቀበር ተደርጎ የተፈበረከው የሬዲዮ ትራንስሚተር ይህ የባቢሎን መናፍስታዊ አሠራር ላቀደው የዓለም አቀፍ መንግሥት ምስረታ ህልሙን የሚያጣድፍና የሚያግዝም እንደሆነ ይታመናል። ይህ የተለያዩ መረጃዎችን መያዝ የሚችለው ከሩዝ ቅንጣት የማይበልጠው የሬዲዮ ትራንስሚተር በሰው ገላ ውስጥ በአሁኑ ወቅት እንኳ መቅበር ተጀምሯል። አር.ኤፍ.አይ.ዲ ፈርጆ ብዙ ጥቅሞች ይኖሩታል ተብሎ የሚጠበቅ ሲሆን፤ ለምሳሌ ጤንነትን በተመለከተ፡- የእንድን ግለሰብ የጤንነት ሪከርድ በዚህ የሬዲዮ ትራንስሚተር ላይ በመመዝገብ ግለሰቡ ራሱን ስቶ ወደ ሆስፒታል ቢመጣ፤ ያ ሰው ከደረሰበት አደጋ የተነሳ ሊሰጥ የማይችለውን መረጃ ከኔትዎርክ ጋር በማገናኘት የሕክምና ታሪኩን ማግኘት ስለሚቻል፤ ጠቀሜታው በቀላሉ ሊገመት አይችልም ብለው የአር.ኤፍ.አይ.ዲ አድናቂዎች ይናገራሉ። ይሁን እንጂ እንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ አዋቂዎች እንደሚያምኑት፤ አር.ኤፍ.አይ.ዲ በዩሐንስ ራእይ 13:18 ላይ የአውሬው ምልክት ተብሎ የተተነበየው ነው በማለት እስረግጠው ይናገራሉ። ሌሎች ደግሞ ይህ መሣሪያ ከአውሬው ምልክት ጋር ምንም የሚያገናኘውን ገር የለም ይላሉ።

ከዚህ በተጨማሪ በሚያስደንቅ ፍጥነት በአጭር ጊዜ ውስጥ ዓለም አቀፋዊ ክስተት የሆነው ሊንተርኔትም ለዚሁ መንግሥት ምስረታ አጋኝ ሊሆን እንደሚችል ይገመታል። ከዚህ ጋር ተያይዞ በእጅጉ እየተራቀቀ የመጣው የኮምፒውተር ቴክኖሎጂና ታላላቅ ሳይንሳዊ ምጥቀቶች የመጨረሻውን አውሬ መገለጥ የሚያጣድፉ እንደሆኑ ይታመናል። ከእነዚህ እንቅስቃሴዎች ሁሉ ዋነኛ የሆነው ደግሞ ገንዘብ አልባ ኢኮኖሚ ለመገንባት የሚደረገው ርብርብ ነው።

የባቢሎን መንፈስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለርጎ በመግባትም ሆነ ከቤተ ክርስቲያን ውጪ ሲሠራ ተለይቶ ከሚታወቅበት ዋነኛ ባሕሪዎቹ መካከል አንዱ በእግዚአብሔር መታመንን የሚያንቋሽሽና በአንጻሩ ደግሞ በራስ መታመንን የሚያስፋፋና የሚያበረታታ መሆኑ ነው። የባቢሎን

¹⁰ ዓለም አቀፍ መንግሥት ለመመስረት ከሚያደራሱ መካከል ይገኝ የነበረ አንድ ሰው እነዚህ ሰዎች ዓለምን በአስር ቀጠናዎች በመክፈልና የማስተዳደር ህልም እንዳላቸው ተናግሯል።

መንፈስ ጽኑ የትዕቢት መንፈስ ሲሆን፤ ይህ መንፈስ የተጠናወታቸው ሰዎች በትዕቢታቸውና «እኛ እግዚአብሔር አያስፈልገንም ለራሳችን እናውቅበታለን» በሚለው ጽኑ እቋማቸው ይታወቃሉ። የአውሮፓ ኅብረት ሕገ-መንግሥት በተረቀቀበት ወቅት የእግዚአብሔር ስም በእንድም ስፍራ ላይ እንዳይጠቀስ መከልከሉ የዚህ መንፈስ የትዕቢት አሠራር የሚጠቁመን ነው። ይህ ፍልስፍና በዚህ ዘመን «ሂዩማኒዝም» ተብሎ የሚታወቅ ሲሆን የፍልስፍናው ዋነኛ ሐሳብ ማንኛውንም የሰውን ልጅ ችግር ለመፍታት ወይም እልባት ለመስጠት፤ መለኮትን ወደ ዳር በመተው፤ በራሱ በሰው አእምሮ ክህሎት በመጠቀም ማስወገድ ይቻላል የሚል ሲሆን፤ ከዚህ መሰረታዊ እምነቱና ሐሳቡ የተነሳ ዘወትር ከሰነ መለኮት እውነት ጋር በተጻራሪነት መቆም የዘወትር ዓላማው ነው። ይህ ዓይነቱ ለይጣናዊ አስተሳሰብ በ21ኛው ክፍለ ዘመን ላለን ሰዎች እዲስ የመጣ ፍልስፍና ቢመስለንም እንኳ ነገር ግን እባቡ በመጀመሪያ አዳምና ሔዋንን ሲያስታቸውና በዚህ ሽንጋይ አስተያየቱ ሲያሞኝቸው፤ ያለ እግዚአብሔር በራሳቸው ብቃት እንዳላቸው እሳምናቸው እንደ ነበር ከመጽሐፍ ቅዱስ የምናየው እውነት ነው። እባቡ ከገነት ጀምሮ አስከ አሁኗ ለዓት ድረስ የሰውን ልጆች የሚሸነግለው በዚህ ከንቱ ፍልስፍናው ሲሆን ከዚህ የተነሳ ሰው እግዚአብሔርን ወደ ዳር በማድረግ ራሱን በአምላክ ቦታ ማስቀማጥ የሰው ልጅ ዘወትር የሚጠመድበት ክፉ አሽክላ ሆኖበታል። ነገር ግን ሰው ያለ ፈጣሪ እምላኩ ምንም መሆኑንና ማድረግ እንደማይችል ሲገነዘብ ይገባዋል። ከባቢሎን ፍርድ ጋር ተያይዞ ስለ ለይጣን የተጻፈውን ሐሳብ በኢ.ሳ.14 ላይ ስንመለከት የሱሲፈርም በደል ይኸው እንደ ነበር ነቢዩ ኢሳያስ ይነግረናል፤ በዚህ ቃል መሰረት ሱሲፈር እምስት ጊዜ እኔ፤ እኔ፤ እያለ ራሱን እያገነነ እንደፎከረና ይህን መሰል ትዕቢቱ ደግሞ በፍጹሙ ቁልቁል እንዳስወረወረው ዘግቧል።

በዚህም ሆነ በዚያ ዲ.ዩቢሎስ የራሱን ተስፋ ቢስ መዳረሻ ተቀብሎ አጣጥሞ እንዲጨልጠው የተወሰነለት ዕድል ፈንታው መሆኑን ቢያውቅም፤ ነገር ግን ብቻውን ወደ እሳት ባሕር መጣልን ፈጽሞ አይመርጥም። ስለዚህ በፍጹሙ ወደ እሳት ባሕር የሚከተሉትና ከእርሱም ጋር ለመጣል የሚመርጡ ብዙ ማንበርተኞችን ለማግኘት በየእቅጣጫው የተቻለውን ሁሉ በማድረግ ይተጋል። ዘጣም የሚያሳዝነው ጉዳይ ሰዎች አውቀውም ሆነ ሳያውቁ በዚህ ክፉ ወጥመዱ መሆናቸው ነው።

የባቢሎንን መንፈስ ከምንሰይበት መንገድ ሌላኛው ደግሞ ሰዎች ለትምህርትና ለእውቀት እንዲለግዱ ማባበሉ ነው። ይህንን ስንል

እግዚአብሔር ሰው በድንቁርና እንዲኖር ይፈልጋል ወይም ይደሰታል ለማለት አይደለም። ምክንያቱም ት.ዳን.1:17ን ስንመለከት እንደዚህ ይላል «ለእነዚህም ለአራቱ ብላቴናች እግዚአብሔር በትምህርትና በጥበብ ሁሉ እውቀትንና ማስተዋልን ሰጣቸው» ከዚህ የምንረዳው እግዚአብሔር እንድንፈጥርበትና እንድንመራመርበት እውቀትንም እንድናካብትበት አእምሮን እንደሰጠን ነው። ይሁን እንጂ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ጥበብ የመለለው ሁሉ ጥበብ እንዳልሆነ ሲያስጠነቅቀን፣ ዓለማዊ የሆነውን ጥበብ «ይህ ጥበብ ከላይ የሚወርድ አይደለም ነገር ግን የምድር ነው፣ የሥጋም ነው፣ የአጋንንትም ነው።» (ዮሴፍ 3:15) ይሰናል። ሆኖም ለይጣን የለው ልጆች ስለ ዘላለማዊ ሕይወት እንዲያስቡ ስለማይፈልግና ዘላለሙንም ከቁብ እንዳይቆጥሩት በማሴር ሕይወት በዚህች ምድር ላይ ብቻ እንደሆነችና የለውም ስኬት ከትምህርት ጋር ብቻ እንደተያያዘ አድርጎ በተለይ በዚህ ዘመን ያሳምናል። እንደ እውነቱ ከሆነ የለው ልጅ በምድር ላይ የሚኖረው ቆይታ ከዘላለሙ ጋር ሲነጻጸር በውቂያና ላይ እንደ ወደቀች ጠብታ የሚቆጠር ነው። ስለዚህም ትምህርትን ለሰዎች እንደ ጣዖት ሊያቆመላቸው ሲነሳ ለዚህ ጣዖት እንሰጥድም በማለት አሻፈረች ካላሉትና ከተሳካለት፣ ስለ ዘላለም ቆይታቸው እንዳያስቡ በማድረግ ታላቅ መከናወንን ያገኛል ማለት ነው። ለአብነት ያህል በባቢሎን ውስጥ ይገኝ የነበረው «ኔቦ» በመባል ይታወቅ የነበረው ጣዖት የትምህርት፣ የዕውቀትና የኪነ ጥበብ ጣዖት ነበረ። ይኸውም በመጽሐፍ ቅዱስ ኢሳ.46 ላይ «ናባው» ተብሎ የተጠቀለው ጣዖት ነው። «ጌል ተዋረደ ናባው ተሰባበረ» (ኢሳ. 46:1) በነገራችን ላይ የናቡከደነፆርም ስም ከዚሁ ጣዖት ስም ጋር የተቆራኘ ሲሆን ትርጉሙም «ኔቦ ሆይ ልጄን ጠብቅልኝ» ማለት ነው።

በመሆኑም የባቢሎን መንፈስ አሠራር ከትምህርትና ከዕውቀት፣ ከኪነ ጥበብም እምልኮ ጋር የተያያዘ ነው ማለት ይቻላል። ለሰዚህ ነው በምዕራቡም ሆነ በመላው ዓለም ለትምህርትና ለዕውቀት፣ ለኪነ ጥበብም ጣዖት በስፋት መስገድ እየተስፋፋ የመጣው። ይህ ሲባል ግን ትምህርት በጥቅሉ አያስፈልግም ማለት ሳይሆን ዋነኛ መልእክቱ እንማር ነገር ግን ትምህርትን እምላክ አድርገን አንስገድ ለማለት ነው፤ ደግሞም አንሥራ ሳይሆን ነገር ግን ሥራችን ለእግዚአብሔርና ለዘላለም ለምንኖርባት ምድር ጊዜ እስኪያሳጣን ድረስ በሥራ አንጠመድ ነው። ለምሳሌ በትምህርታቸው ወይም በሥራቸው እጅግ ትን የሆኑ ወገኖች ከጊዜ ጥበቅ የተነሳ ለቃሉ ወይ ለጸሎት ምንም ጊዜ የማይሰጡ ከሆኑ፣ ምንም እንኳ ትጋታቸው የሚመስገን በቢያንም፣ ጊዜያቸው በሙሉ ወይም ከጊዜያቸው አብላጫው በትምህርታቸውና በሥራቸው ብቻ ከተያዘ የእምልኮ ሕይወታቸው በጥያቄ ውስጥ ይወድቃል። ትምህርት ጊዜያዊ

ነው፤ እምልኮት እግዚአብሔር ግን የዘላለም መሆኑን ልብ ይሏል ማለት እዚህ ላይ ነው።

አሁንም ደግሜ ማስረገጥ የምፈልገው እግዚአብሔር የድንቁርና እምላክ አለመሆኑን ነው ምክንያቱም የለውን እእምሮ የፈጠረ እርሱ በመሆኑ። ይህን እእምሮ ሲፈጥርለት ደግሞ እንዳይጠቀምበት በማሰብ አይደለም እንደውም ከታሪክ እንደምንረዳው እብዛኛው የፈጠራ ሥራዎች በብዛት የመነጨት መሰረታቸው ክርስትና በሆነ አገሮች መሆኑ ሊለመርበት ይገባል። ይህ እውነት እንደተጠበቀ ሆኖ ነገር ግን የባቢሎንን መንፈስ አሠራር ለዎች ካላወቁበት በእውቀትና በትምህርት በማሳበብ የለውን ልጅ ፈጣሪውን ማለብ እንዳይችል ማዕቀብ መጣል ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔር የሆነውን ሁሉ ሞኝነት እንዲመስለው በማድረግ አስተሳሰቡን ምድራዊ ብቻ እንዲሆን ይቃኝዋል።

የባቢሎን መንፈስ ዋነኛ ዓላማ የሆነው የ«እንድ ዓለም መንግሥት» ምስረታ አቀንቃኞች በእሜሪካ ውስጥ ከተገናጸፉት ድል ዋነኛው በመንግሥት ትምህርት ቤቶች ውስጥ እግዚአብሔርን በማስወጣት የራሳቸውን እጋንንታዊና ሰው-ሠራሽ ፍልስፍናዎች ማስገባት መቻላቸው ነው። የሚገርመው መሰረቷ ክርስትና እንደሆነ በሚታወቀው በዚያች አገር ክርስቲያኖች በሌላው እምነት ላይ ቢናገሩ ሲያስጠይቃቸው በእነርሱና በእምነታቸው ላይ ግን ማንም እንልቡ መናገርና መቃወም መቻሉ ነው። ይህም የባቢሎን መንፈስ ምን ያህል እየተጠናከረ እንደ መጣ የሚያሳይ ነው። ከዚህ የተነሳ አንዳንዶች ልጆቻቸውን ቤታቸው ውስጥ እንዲያስተምሩ ግድ ሆኖባቸዋል።

በሌላ መልኩ ደግሞ በአሁኑ ወቅት በዓለም ዙሪያ ከፍተኛ ተቀባይነትን እያገኘ የመጣው አስተራራጂ ወይም ሆሮስኮፕ ማለትም ኮከብ ቆጠራ የተጀመረው በዚህ መንፈስ አመራር ስር በባቢሎን ነበር። በአሁኑ ዘመን በዓለማችን ላይ እየታተመ የሚወጡ አብዛኛዎቹ የዓለም ጋዜጦች የየራሳቸው የሆሮስኮፕ ወይም የኮከብ ቆጠራ ዓምድ አላቸው። አንዳንድ ወገኖች የሆሮስኮፕን ልክ እንደ ጨዋታ በመቁጠር ሲያነኩት ለተለያዩ መንፈሳዊ ችግር ሊጋሰጡ ይችላሉ፤ ምክንያቱም የሆሮስኮፕ ፈጽሞ ጨዋታ አይደለምና ነው። ይህ ብቻ ሳይሆን ብዙ ጊዜ እንደዋሳ የምንቆጥራቸውን ማንኛውም ከመናፍሰት ጋር የተያያዘ አሠራርን መለማመድ ከላላት ጋር እንደመጫወት ይቆጠራል። ኮከብ ቆጠራ፣ መዳፍ ማስነበብ፣ በክረስታል የወደፊቱን ማስተንበይ፣ በካርታ መጠንቆልን የመሳሰሉ ወይም የምስራቃዊያኑ እምነት ማለትም እንደ ትራንሴሲንታል ሜዲቴሽን፣ ትራንስ ሚሽን ሜዲቴሽን ያሉና ይህንንም የመሳሰሉ በርካታ ልምዶች ማምለጫ በሌለው እጋንንታዊ ተጽዕኖና

መጠላለፍ ስር እንደሚጥሉ እውን ስለሆነ ከነዚህ ጨካኝ ነፍስ ገዳዮች ጋር ምንም ዓይነት ንክኪ እንዳይኖር መጠንቀቅ ያሻል። ይህ እንደ ተጠበቀ ሆኖ ከዚህ ቀደም በዚህ መሰል መጠላለፍ ውስጥ ገብተው የኖሩ ሰዎች ደግሞ በደላቸውን ለጌታ ተናዘው ራሳቸውን ለታመነውና ከነዚህም መናፍስት በእጅጉ ለሚበረታው አምላክ አደራ አሳልፈው በመስጠት አርነት መውጣት እንደሚችሉ ሳልጠቁም አላልፍም።

ብዙ ሰዎችን እነዚህ አጋንንታዊ ነክ የሆኑ ክስተቶች ልክ እንደ እሳት አራት ወደ ራሳቸው ይስቧቸዋል። ይህ የሚሆንበት ዋነኛ ምክንያት ምናልባት የሰው ልጅ ነገ ሊገኘው የሚችለውን ለማወቅ ካለው ከፍተኛ ጉጉት የተነሳ ወይም ገንዘብ ለማግኘት አለያም ጥሩ ትዳር እንዲኖረው በማሰብ እነዚህን በመሳለሉ ወጥመዶች ውስጥ በቀላሉ ሲወድቅ ይችላል። ሆኖም አንድ ጊዜ በዚህ ዓይነት ወጥመድ ውስጥ ከተወደቀ በኋላ መውጫውን መንገድ ማግኘት እንዲህ በቀላሉ የሚገባበትን ያህል የዋዛ ጉዳይ አይሆንም።

ወደ ባቢሎን መንፈስ አሠራር ስንመለስ፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች እንደሚስማሙበት ከሆነ፤ የተለያዩ አምልኮዎች ማለትም ከከብ ቆጠራ፤ የጸሐይ አምልኮ፤ የጨረቃ አምልኮ እና የከዋክብት አምልኮ ምንጫቸው እዚሁ ባቢሎን ውስጥ ማለትም ሜሶፖታሚያ ወይም ሰናዖር ተብሎ በሚጠራው ስፍራ እንደ ሆነ ይታመናል። ይህ አምልኮተ አማልክት በሰው ልጆች ታሪክ ውስጥ ሁሉ ዓለም አቀፋዊ ይዘት ያለው ሲሆን ነገር ግን አምልኮተ አማልክቱ በየፈርጁ ጅማራቸው እዚሁ ስፍራ ውስጥ መሆኑ በብዙ ማስረጃ የተደገፈ ነው።

«ምድርም በአንድ ቋንቋና በአንድ ንግግር ነበረች። ከምስራቅም ተነስተው በሄዱ ጊዜ በሰናዖር (በባቢሎን) ምድር አንድ ሜዳ አገኙ በዚያም ተቀመጡ። እርስ በርሳቸውም፡- ኑ ጡብ እንሥራ በእሳትም እንተኩሰው ተባባሉ። ጡቡም አንድ ድንጋይ ሆነላቸው የምድርም ዝፍት እንደ ጭቃ ሆነችላቸው።» እንዲህም፡- ኑ እኛ ራሱ ወደ ሰማይ የሚደርስ ግንብ እንሥራ ሳንበትንም ሰማችንን ስናስጠራ ስለ፡» (ዘፍ. 11:1-4)

ቀደም ብለን ስለ ትምህርትና እውቀት ባነሳንበት ስፍራ ላይ ይህ የባቢሎን መናፍስታዊ አሠራር ሰዎች ጨርሶ አምላካቸውንም ሆነ የዘላለም ሕይወትን እንዳያስቡ የሚጠቀምበት መሰሪ ዘዴው ሰዎች ለእውቀት ወይም ለትምህርት እንዲሰግዱ ማድረግ እንደሆነ አይተናል። ቀጥለን ደግሞ ከላይ ባነሳነው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ላይ ተመስርተን

ይህ የባቢሎን መንፈስ ለትምህርትና ለእውቀት ከማለገድ በተጓዳኝ የሚሠራውን ሥራ በተጨማሪ ለመዳሰስ እንሞክራለን።

ይህ የባቢሎን መንፈስ ሰዎችን ለሕንፃ ግንባታ ማነሳሳትና በዚሁ የግንባታ ሥራ ሰዎችን በማጥመድ በገነቡት ሕንጻ በከንቱ እንዲመጸደቁ ማድረግ ነው ሌላው ተንኮሉ። በዚህ ዓይነት ወጥመድ ውስጥ ከወደቁ ሰዎች መካከል ለአብነት ያህል መጥቀስ ቢያስፈልግ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነጾር አንዱ ተጠቃሽ ሆኖ እናገኘዋለን። ይህ ንጉሥ የከተማ ግንባታን የሚወድና በገነባውም ግንባታ አብዝቶ የሚመጸደቅ እንደ ነበረ ከመጽሐፍ ቅዱስና ከታሪክ መረዳት ይቻላል ።

ከላይ ባነሳነው መጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ውስጥ ሌሎች የዚህ መንፈስ አሠራር ሰለባዎች ደግሞ በአንድ ወቅት በዚያው በባቢሎን ሰፍረው ይኖሩ የነበሩና በመጨረሻም የሰው ዘር ወደ ምድር ሁሉ ለመበተኑ ምክንያት የሆነውን ግንባታ የሠሩ ሰዎችን ተጨማሪ ማስረጃ አድርጎ መጥቀስ ይቻላል፤ እነዚህ ሰዎች በወቅቱ ታላቅ ግንብ መገንባት የፈለጉበት ዋነኛ ምክንያታቸው ስማቸውን ለማስጠራት እንደሆነ በቃሉ ውስጥ ግልጽ ሆኖ ተቀምጧል፤ ይህ ደግሞ የባቢሎን መንፈስ ዋነኛ መለያው እንደሆነ በተደጋጋሚ ይታያል።¹¹ ሆኖም እግዚአብሔር በሥራቸው ደስ አለመሰኘቱንና ተቃውሞውንም ቋንቋቸውን በመደበላለቅ ሥራቸውን አስቁሞ እንደበተናቸው በዚያው ክፍል ጨምረን የምናየው ነው።

ይህ ሲባል እግዚአብሔርም ሆነ መጽሐፍ ቅዱስ የሰዎችን ትጋትና ታታሪነት እንደማይደግፉ ተደርጎ መወሰድ የለበትም፤ ይህን ለማረጋገጥ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስን ከዳር አስከ ዳር በማጥናት ማወቅ ይቻላል። እንደውም «ሊሠራ የማይወድ ቢኖር አይብላ» (2ኛ.ተሰ.3:10) እያለ ሰዎችን ለሥራ ሲያበረታታና በተጨማሪ ደግሞ በብዙ ስፍራ ስንፍናን አበክር በመቃወም ሲያስተምር ይገኛል። ይህ አንዳንዶች እንደሚያስቡት መጽሐፉ የሰነፎች ጠበቃ ያለመሆኑን በግላጭ የሚያሳይ ነው። አንዳንድ ወገኖች ይህን ሥራና ትጋትን የሚያበረታታውን ታላቅ መጽሐፍ እያነበቡ ለስንፍናቸው መንፈሳዊ ሽፋን በመስጠት ለመብዘን እንዴት አድርገው ሰበብ ሊያደርጉት እንደሚችሉ ለመረዳት ያዳግታል።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ሰዎች በምድራዊ ነገር ብቻ በመጠላለፍ የመጨረሻው ቀንና ሰዓት በድንገት እንዳይደርስባቸው ሰዎችን ጨምሮ

¹¹ አሁን በዋሺንግተን ዲሲ ለስድስቱ ዋና ዋና ሃይማኖቶች ማለትም ለክርስትና፤ ለእስልምና፤ ለጁዲዝም፤ ለቡድኒዝምና፤ ለቡንዲውዢዲዝም፤ ለሂንዱዊዝም ቢተ መቅደስ ለመገንባት መታለቡ እንዳንዶች ዘመናዊው የባቢል ግንብ ለመሥራት እንደሚደረግ እንቅስቃሴ ቆጥረውታል።

የሚያስጠነቅቅ መጽሐፍ እንደሆነም አይካድም። ይህን ብለን ስንል ጌታን በትጋትና በጉጉት ለመጠበቅ ሥራ መፍታት አስፈላጊ ነው ለማለት እንዳልሆነ ለአንባቢው ግልጽ ነው። ዲ.ኤል.ሙዲ የተባለው ታላቅ የእግዚአብሔር ሰው በአንድ ወቅት ነገ «ጌታ ቢመጣሽ ዛሬ ምን ታደርግ ነበር?» ብለው ላቀረቡለት ጥያቄ «ዛፍ እተክላለሁ» በማለት በሰጠው ያልተጠበቀ ምላሽ በመንፈሳዊነት ስም የሚደረገውን ስንፍናና ሥራ ፈትነት አጥጥሎታል። እግዚአብሔር የሰነፎችን ስንፍና የሚያበረታታ አምላክ ሳይሆን ስንፍናቸውን የሚቃወም ነው። ጌታ ለመንግሥቱ ሥራ ለዎችን መጥራት ባስፈለገው ጊዜ ወደ ሰነፎችና ሥራ ፈቶች ሳይሆን የሄደው ነገር ግን በሥራ ተጠምደው የነበሩትን ሰዎች ነበር ከሥራ ላይ የጠራቸው፣ ከእነዚህም ከተጠሩት ብዙዎቹ እሳ አጥማጆች፣ አንዱ ቀረጥ ተቀባይ፣ ደግሞም አንደኛው ነጻ አውጪ (ፖለቲከኛ) ነበሩ። በአንጻሩ ግን ጠላት ሰዎች የዘላለምን ሕይወት እንዳያስቡ ከሚጠቀምባቸው መንገዶች አንደኛው ሰዎችን ከልክ ባለፈ መልኩ በምድራዊ ኑሮና ሥራ ላይ ብቻ ትኩረትን እንዲያደርጉና ላባቸውንም እዚያው ላይ እንዲያንጠፈጥፉ ማድረግ ነው። በዚህ ዘመን ከመቼውም ዘመን ይልቅ ሰዎች ትኩረታቸውን የሰጡት ጉዳይ ቢኖር ሥራ መሆኑ የማይካድ እውነት ነው። ከዚህ አንጻር ግንባታዎች በምድር ላይ በከፍተኛ ጥድፊያ እየተፋጠኑና አዳዲስ ከተሞችም እንደ አሸን ሲፈሉ በዓይናችን እያየን ነው። ይሄ ምንም ክፋት የለበትም፤ ነገር ግን ሰዎች የገነቡትን ሁሉ ጥለው ወደ ዘላለም ቤታቸው እንደሚሄዱና ኑሮ በምድር ላይ ብቻ እንዳልሆነ ካላለቡ ዕድሜያቸውን ሁሉ ሲገነቡ እንደ እንፏሉትና እንደ ጥላ አጭር የሆነውን ዘመናቸውን በከንቱ ሲፈጁት ይችላሉ።

የቀደመችው ባቢሎን በግንባታ ከመታወቁ በተጨማሪ ከዓለም ለባቱ አስደናቂ ሥራዎች አንዱ የሆነው ተንጠልጣይ የአትክልት ስፍራ በዚያችው ከተማ ውስጥ ይገኝ ነበር። ይህች ከተማ ቅጥሮቿም ቢሆኑ በይዘታቸው እስካሁን ድረስ ወደር ያልተገኘላቸው ናቸው። ይህም የከተመማዋ ቅጥር ከፍታ 100 ሜ፣ እንዲሁም ስፋቱ 25 ሜ. ሲሆን ወርዱ ደግሞ በአንድ አቅጣጫ ብቻ 22.4 ኪ.ሜ. ነበር፤ ይህንንም በ4 አቅጣጫ ስናበዛው ማለትም $22.4 \times 4 = 89.6$ ኪ.ሜ. እንደ ነበር የታሪክ አዋቂዎች ይመሰክራሉ። በናቡከደነጾርም ላይ መለኮታዊ ፍርድን የጠራበት ይህችው ሲገነባት ከርሞ በኋላ ደግሞ የታብየባት ከተማ ነበረች። (ዳን.4:28-33)

ይህ ከላይ ያየነው የባቢሎን መንፈስ አሠራር በናምሩድና በናቡከደነጾር ዘመን ያደርግ እንደ ነበረው ሁሉ በዚህም ዘመን ግንባታን

እያጣደፈና ታላላቅ ከተሞችን እያስከተመ፣ ትውልዱን የዘላለሙንም ሕይወት ጉዳይ እያስረሳ፣ ሰዎችን ወደማይመለሱበት ወደ ዘላለም ጥፋት እየነዳ ይገኛል። ምናልባት ዛሬ በርካት ባሉ ሰማይ ጠቀስ ሕንጻዎቿ የምትታወቀዋ ኒውዮርክ የዚህ መናፍስታዊ አሠራር መናገሻ ከተማ ትሆን ይሆን? ከሆነችም ፍርድ ይጠበቃታል!

ይህ መንፈስ ከላይ ካነሳነውና በሥልጣኔ ስም ከሚሠራው ሥራ በተጨማሪ እንዲሁ ሥልጣኔን ተገን በማድረግ የፋሽንንና የዲዛይንን ኢንዱስትሪዎችንም ጭምር ይቆጣጠራል። ባብዛኛው ፋሽኖችና ዲዛይኖች በየፈርጁ የባቢሎን መንፈስ አሠራር ስውር እጅ ያለባቸው መሆኑን ከምንረዳበት መንገድ አንዱ በገጽ 40 ላይ እንዳየነው በባቢሎን ውስጥ ከሚሸጠው የሸቀጥ ዓይነትና ብዛት የተነሳ ነው። ይህ መናፍስታዊ አሠራር አዳዲስ ፋሽኖችንና ዲዛይኖችን በሰዎች ዓይን ላይ በማወዛወዝ ይቅርታ ተጠይቆ እንደገና የማይገኘውን ውድ ሕይወታቸውን በዋሳ ፈዛሳ እንዲያጠፋ ይሸነግላቸዋል።

ይህንንም ተግባራዊ ሲያደርግ የሚጠቀመው የሰዎችን የራሳቸውን የፈጠራ ችሎታ ስለሆነ ከዚህ የተነሳ በቅድሚያ መታሰብ የነበረበትን የሕይወት ጉዳይ ችላ በማለት አሽቅጥረው እንዲወረውሩት በማሞኘት፣ ተራውና ውራጁ ደግሞ ቀልባቸውን እንዲቆጣጠረው አድርጎ ውድ ዘመናቸውን በቅዠትና በስመመን እየኖሩ ፍጽሜያቸውን ለማይጠፋ እሳት በመዳረግ ተመልሶ የማይኖረውን ሕይወት በሚያሳዝንና በሚቆጠቁጥ መንገድ ያባክነዋል። በዚህ ባለንበት ዘመን ግሉባላይዜሽን እውን ከሆነባቸው መንገዶች አንደኛውና ዋነኛው ፋሽንና ዲዛይን እንደሆነ ግልጽ ነው።

ድብ

ዳዊት በገጠመው አንበሳ የተመሰለው የባቢሎን መንፈስ አሠራር የራሱ የሆኑ ባሕሪያት እንዳሉት በዝርዝር ለማየት እንደምከርን ሁሉ እንዲሁም የድቡም መንፈስ አሠራርና ባሕሪያት ምን እንደሚመስል በዚህ ምዕራፍ ውስጥ በስፋት ለመመልከት እንሞክራለን።

መናፍስቶች የተለያዩ ባሕሪና አሠራር እንዳላቸው የታወቀ ነው፤ ይህ ማለት ግን አጋንንቶች በተናጥል የየራሳቸውን ዓላማ ይዘው ይሠራሉ ማለት ሳይሆን አንድ የሆነ መሰረታዊ ዓላማ ለማስፈጸም ተቀናጅተውና ተደራጅተው ሲንቀሳቀሱ የሚገልጡበት የየቅል የሆነ ባሕሪና አሠራር አላቸው ለማለት ነው። ጌታም ባስተማረው ትምህርት

ይህን እውነት እንዲህ በማለት አስተምሯል «ሰይጣን እርስ በእርሱ ከተከፈለ መንግሥቱ እንዴት ተቆማለች?» ከዚህ አባባሉ የምንረዳው የጨሰማው መንግሥት በቅንጅትና በኅብረት እንደሚሠራ ነው።

በድብ ተምሳሌት የተገለጠውን የጨሰማ መንግሥት አሠራር ለንመለከት ተምሳሌቱ የተሰጠው ለፋርስና ለሜዶን ጥምር መንግሥት ሲሆን፤ በዚያ ዘመን ፋርስ በመባል የሚታወቀው ሥርወ-መንግሥት አሁን ባሰንበት ዘመን ኢራን በመባል የምትታወቀው አገር ነበረች። የእግዚአብሔር ቃል መንግሥታትን በእውራ ሲመስላቸው እነዚያ መንግሥታት በእውራው ተመሰሉ ከሚሠራው መንፈስ ጋር መቀናጀታቸውንና መቆራኝታቸውን ያመለክታል። ከዚህ በተጨማሪ ደግሞ ለመንግሥታቱ የሚሰጣቸው የአራዊት ምሳሌ በእመዛቸው የሚገለጥባቸውን የመናፍስት ባሕሪም የሚመለከት ነው።

ስለ ድቡ መናፍስታዊ አሠራር ስናጠና ዳዊት የገደለው ድብ በርግጥም እውራው ድብ ነበር። ይህ ሲባል ግን ከእውራው በስተጀርባ ሰይጣን ወይም ርኩሳን መናፍስት አልነበሩም ለማለት አይቻልም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በዳዊት ሕይወት ሊሠራው አቅዶት የነበረው ዘላለማዊ ዕቅድ እንዳይፈጸም ሰይጣን በተደጋጋሚ ሊያጠፋው እንደሚከረ የዳዊትን ሕይወት በማጥናት የሚደረስበት እውነት በመሆኑ።

በድብ የተመሰሰው መንፈስ በዳንኤል መጽሐፍ ላይ የምናገኘው የፋርስ አስቃ መንፈስ ሲሆን ባሕሪያቸውም ክፍሉን በማጥናት መረዳት እንችላለን። ይህ መንፈስ ከሌሎቹ መናፍስት ለየት ከሚያደርጉት ባሕሪያቸው እንዳና ዋነኛው የራሱን ቃል እንደ እግዚአብሔር ቃል በድፍረት መቁጠሩ ነው። ይህ ዓይነቱን የእግዚአብሔርን ዋነኛ ባህሪ ለመከራጅ በሚያደርገው ሙከራ ራሱን ሲገልጥ «እንደማይለወጠው የፋርስና የሜዶን ሕግ» በሚል ከንቱ ቃል ራሱን ያከራራል። ሆኖም በሰማይ ይሁን በምድር የማይለወጥ ቃል የአምላካችን ቃል ብቻ እንደሆነ ፍጥረተ ዓለም ሁሉ የሚያውቀው እውነት ነው። ይህ እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚደረግ ሙከራ የመናፍስቶች አለቃ የሆነው ሉሲፈር ከመጣሉ በፊት ራሱን «በልዑል አመሰላለሁ» ብሎ በማለብ ሲንጠራራ መታየቱ የዚህ ሐሳብ ዋነኛ ምንጭ እርሱ መሆኑን ያመለክታል። ይሁን እንጂ ሉሲፈርም ሆነ የእርሱ ታዛዥ የሆኑት አጋንንቶች በቃላቸው ታማኞች ሊሆኑ አይችሉም ምክንያቱም እነርሱ ውሸተኞችና የውሸትም ሁሉ ምንጮች በመሆናቸው ነው። የአምላካችንን ተአሚነት በተመለከተ ግን ይህ ባሕሪ ከመሰከት ባሕሪያት እንደኛውና ዋነኛው ሲሆን ለእግዚአብሔር ትልቅ ክብር እንድንሰጠውና ፈጽሞ እንድንታመንበትም የሚያግዝን ይኸው የማይለወጥ ባሕሪው ነው። (ዘጉ.23:19)

እውነተኛዋ እምነትም መሰረትዋን የምትጥለው በማይለወጠው በዚህ የእግዚአብሔር ባህሪ ላይ ነው። የመጨረሻው የብሉይ ኪዳን መጽሐፍ በሆነው ትንቢተ ሚልክያስ ላይ ስናነብ እንደምንረዳው እግዚአብሔር በዚህ አስደናቂ ባሕሪው እስራኤላውያንን «እናንተ የያዕቆብ ልጆች ሆይ እኔ አምላካችሁ አልለወጥምና ስለዚህ የጠፋችሁ አይደላችሁም» (ሚል.3:6) በማለት እንዳጽናናቸው እናያለን። ከዚህ እውነት እንጻር ስንመለከት ዕጣቸውን ከአምላካቸው ጋር ወይም ዕድል ፈንታቸውን ከፈጣሪያቸው ያደረጉ በርግጥ እነርሱ የታደሉ ሰዎች ናቸው፤ ምክንያቱም ቃሉም ሆነ ባሕሪው ፈጽሞ በማይለወጥ አምላክ ላይ በመታመናቸው። በእዲስ ኪዳንም እንደምናየው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «ወደ እኔም የሚመጣውን ከቶ ወደ ውጭ አላወጣውም» (ዮሐ.6:37) በማለት የተናገረውን ስናስተውል ወደ እርሱ ለሚጠጉት ያለውን ታማኝነት እንዳሳየቸውና እንዲሁም ዘላለማዊ ዋስትና እንደሰጣቸው ያረጋግጣል። በመሆኑም በዚህ በቃሉ ታማኝ በሆነ አምላክ በርግጥ የታመኑበት ሰዎች «ምድር ብትነዋወጥ ተራሮች ወደ ባሕር ልብ ቢወሰዱ እንፈራም» እያሉ ሊጓደዱበት ድፍረት አላቸው።(መዝ.46:2)

ከላይ ለማየት እንደሚከረከው እግዚአብሔር በቃሉ ፍጹም ታማኝ ሆኖ እያለ ነገር ግን እንዳንደች በዚህ ዘመን እርሱ የተናገረውን የማይፈጽም አምላክ እንደሆነ አድርገው ያስባሉ! ስዚህ የተሳሳተ አስተሳሰብ ደግሞ የዳረገን ምክንያት ያለ ይመስለኛል። ይህም አልፎ አልፎ እግዚአብሔር የተናገረን እየመሰለን ነገር ግን ነገሩ ሳይሰምርልን ሊቀር የራሳችንን የማድመጥ ችሎታ ወይም መልእክት አምጪው ከእግዚአብሔር መሆኑን ከመመርመር ይልቅ! እግዚአብሔር ሐሳቡን ወይም ቃሉን እንደተመቸው የሚቀያይር ዓይነት አድርገን መቁጠራችን ነው። በዚህ ዙሪያ ከልማድ እንዳስተዋልነው አሳዛኝ ጉዳይ በነቢያት የትንቢት ቃል መጥቶላቸው ሳይፈጸም የቀረባቸው ሰዎች የነቢያት ነን ባዮቹን መዘበረቅ ከመጠርጠር ይልቅ ልክ እግዚአብሔር እንደዋሻቸው አድርገው በምራት ሲናገሩ መደመጣቸው ነው። እግዚአብሔር ግን እንደ ሚች ሰው ቃሉን እንደማይለወጥ ለእነዚህ ወገኖች መጽሐፍ ቅዱስን ዋቢ በማድረግ ደግመን ልናረጋግጥላቸው እንወዳለን።«...ለው ሁሉ ውሸተኛ ከሆነ እግዚአብሔር እውነተኛ ይሁን» (ሮሜ.3:4)

ይሁን እንጂ በእንጻሩ ደግሞ በኃጢአት ምክንያት በግለሰብ ላይ፤ በማጎበር (በቡድን) ላይ ወይም በሕዝብ ላይ ፍርድን እለያም ጥፋትን ከተናገረ በኋላ ጥፋቱ ወይም ፍርዱ የተነገረበት ወገን ንስሐ ቢገባ እግዚአብሔር የተናገረውን የፍርድ ቃል እንደሚለውጥ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። ይህንንም የሚያደርገው ቃላባይ ስለሆነ ሳይሆን ነገር ግን

እርሱ በባሕሪው የምህረት አምላክ ስለሆነ ነው። እግዚአብሔር ከምህረቱ የተነሳ ከተናገረው እንደሚመስል ሁሉ ደግሞም በእንጻሩ መልካምን የተናገረለት ግሰሰብ ወይም ሕዝብ እርሱን በመዳፈርና በተነገረላቸው ቃል በመመገብ በኃጢአት ውስጥ ጸንተው ቢኖሩ እግዚአብሔር የተናገረውን መልካም ቃል የመፈጸም ግዴታ እንደሌለበት ልናስተውለው የሚገባ እውነት ነው።

እንግዲህ ይህን አስደናቂ የሆነውን የመስኮትን ባሕሪ ነው በድብ የተመሰለው የፋርስ አለቃ መንፈስ ለመከረጅ የሚጥረው፤ ይሁን እንጂ የቱንም ያህል ቢፍጨረጨር ሊሰውጠውና ሊያሻሽለው የማይችለው ባሕሪው ሐሰተኛና የሐሰት አባት መሆኑ ነው።

የድቡ መንፈስ አሠራር በተጨማሪ ልክ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ እንደተመሰለበት አውራ ዘገምተኛ፤ ድንዘቱና ጨካኝ መንፈስ ነው። ድብ አካሉ ብርቱ፤ ጭንቅላቱ ግን ትንሽ እንደሆነ ሁሉ በድብ በተመሰለው መንፈስ ተጽዕኖ ስር የወደቁ ሰዎችም ሁሉ ይኸው የእርሱ ባህሪ ይንጸባረቅባቸዋል። እነዚህ ሰዎች ግልፍተኞች፤ ደግሞም ካለ እኛ ትክክል ላላር የሚሉ፤ ደማቸው ፍል፤ ላመኑበት ዓላማ ደግሞ እንደ ጋሪ ፈረስ የሆኑና ለዚህ ስቆሙስት ዓላማ የብዙዎች ደም እንደ ውኃ ቢንጀረጀር እንኳ ጨርሶ ደንታ የማይሰጣቸው ናቸው። እምነታቸው ስህተት እንደሆነ ውሎ ሲያድር ቢያወቁም ትክክል ነን የሚል ግትርነት የሚታይባቸውና የሰው መብት ረጋጮች ናቸው። ፍልስፍናቸው ወይም እምነታቸው እደጋን እንደሚፈጥር ቢያውቁ እንኳ ራሳቸውን ማረም ፈጽሞ የማይሆንላቸው እልሽኞች በመሆናቸው የድቡ መንፈስ በሚሠሰጥበት ስፍራ ሁሉ ሰው እንደ ቅጠል ይረግፋል። በነገራችን ላይ ይህን መሰሉ ባህሪ በኢትዮጵያውያን በንድ መንጸባረቁን ልብ ይሏል!

ይህ በድብ የተመሰለው መንፈስ አደንዛዥ የሆኑ ፍልስፍናዎችን የሚያመነጭ፤ ደግሞም የሰው ሥጋ መብላትና የሰው ደም መጠጣት የሚወድ ጨካኝ መናፍስታዊ አሠራር እንደሆነ የዳንኤል መጽሐፍ የዚህን መንፈስ ጭካኔ በማጋልጥ ይናገራል። ስለዚህ ይህ መንፈስ እጅግ ደም የተጠማ ሲሆን በዘመናችንም ሰብዙ ሕዝቦች እልቂት ምክንያት የሆኑ ፍልስፍናዎችን ያመነጨው ይህ መንፈስ መሆኑን ለአብነት ያህል ለመጥቀስ ካስፈለገ ኮሚዩኒዝምን መጥቀስ እንችላለን። የኮሚውኒዝምን ፍልስፍና ለመጀመሪያ ጊዜ የተሞከረባትና ወደተቀረውም ዓስም በብዙ ትጋት ያስራጨችው ፍሊያ መለያ ምልክቷ ድብ መሆኑ የጥናታችንን ርግጠኝነት የሚያመላክት ሆኖ ማግኘታችን አስገራሚ ነው። በፍሊያ ውስጥ በስታሊን ዘመን ብቻ ከአሥራ ሁለት ሚሊየን ሕዝብ በላይ መሞቱና፤ በቻይና በማኦ ዜዶንግ አገዛዝ ስር ከሰላሳ ሚሊየን ሰዎች

በላይ መርገፋቸው የዚህን በጭካኔ የተሞላ መንፈስ አሠራር የሚያሳይ ነው።

የዚህ ክፉ መንፈስ ሌላው ባሕሪው የቅዱሳንን ጸሎት አጥብቆ የሚቃወም መንፈስ መሆኑ ነው። «ዳንኤል ሆይ አትፍራ ልብህ ያስተውል ዘንድ ሰውነትህም በአምላክህ ፊት ይዋረድ ዘንድ ካደረግህበት ከመጀመሪያው ቀን ጀምሮ ቃልህ ተሰምቶአል እኔም ስለ ቃልህ መጥቻለሁ። የፋርስ መንግሥት አለቃ ግን ሃያ አንድ ቀን ተቋቋመኝ። እነሆም ከዋነኞቹ አለቆች አንዱ ሚካኤል ሲረዳኝ መጣ እኔም ከፋርስ መንግሥታት ጋር ተውሁት።» (ዳን.10:12) እዚህ ላይ ማስተዋል ያስብን ቁም ነገር ዳንኤል ገና መጸለይ በጀመረበት በመጀመሪያው ቀን ጸሎቱ እንደተሰማ ሲሆን ይሁን እንጂ የፋርስ አለቃ የዳንኤልን የጸሎት መልስ ሃያ አንድ ቀን እንደተቋቋመም በዚያው ክፍል ላይ ይናገራል። ይህም መንፈሱ የቅዱሳንን የጸሎት መልስ ወደ እነርሱ እንዳይደርስ አጥብቆ የሚከሰክልና የሚዋጋ መሆኑን የሚያሳይ ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ጸሎት ባስተማረው ትምህርት ላይ ማስትም ሉቃ.18:1-8 ስንመለከት ላንታክት እንድንጸልይ የተመከርነው እግዚአብሔር ሰዎችን ደጅ ማስጠናት በመውደዱ ሳይሆን የጸሎታችንን መልስ እንዳንቀበል የሚተጉ ግፈኞችና ተከላካዮች ስላሉ ሊሆን እንደሚችል ማሰብ እንችላለን። ደጅ ሲያስጠናን የወደደው እግዚአብሔር ከሆነ ግን እምነታችንን ሊገባው ወደ ስለሆነ መከፋት የሰብንም።

በአጠቃላይ ከዚህ እውነት አንጻር ሰዎች የጸሎታቸው መልስ የተከሰከሰ ሲመስላቸው ወይም ሲዘገይ የእግዚአብሔር ፈቃድ ባይሆን ነው ብለው ከመደምደምና ወዲያው ተስፋ ቆርጠው ከመተው ይልቅ፤ የጸሎታቸው መልስ የተከሰከለበትን ምክንያት አጣርተው ማወቅና ከመናፍስት ተቃውሞ የተነሳ መሆኑን ከደረሱበት የተያዘባቸውን በረከት በቁጭት ለማስለቀቅ የጸሎት ተጋድሎአቸውን በጽናት መቀጠል ይኖርባቸዋል። እስዚያ ግን ብዙ የጸሎት መልስ ተውጦ ይቀርባቸዋል። ልብ በሉ! ሰይጣንን መቃወምና በግፍ የያዘውን መሬት ሁሉ ማስለቀቅ ሥልጣኑ ተሰጥቶናል! የጸሎትን ተጋድሎ በተመሰከተ እግዚአብሔር በኢትዮጵያ ረቫይቫል ውስጥ ወደሚያስነሳቸውና በንፍታሉም ነገድ ወደ ተመሰሉት ሰዎች ስንመጣ ዓለፋት የምንመስልበት ሐሳብ ይሆናል።

ዳዊት ከእንዘላውም ሆነ ከድቡ ጋር መግጠም ግድ የሆነበት፤ አስተውለነው ከሆነ በሌላ ምክንያት ሳይሆን፤ እርሱ ይጠብቃቸውና ይመግባቸው ከነበሩት በጎች መካከል አንዳንዶቹን እየነጠቁ ስላስቸገሩት ነበር! ባራም ቢሆን አንበሳና ድብ በግ መንጠቅ ዓይነተኛና የክፉ

ባህሪያቸው መገሰሚ ነው። ስለሆነም እኛም ብንሆን ከእነርሱ ጋር የምንጋጠምበት ዋነኛው ምክንያት ይኸው የበጎች ንጥቂያ ጉዳይ ነው።

ከላይ ወዳነሳነው ነጥብ እንመለስና ሌላው ስለ ድቡ አስገራሚ የሆነው ነገር እግዚአብሔር ቤተ መቅደሱን ለመገንባት ይህንኑ መንፈስ መጠቀሙ ሲሆን፤ ይህንንም የምናየው በእንባ የተመሰለው የባቢሎን መንግሥት ያፈረሰውን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ እንደገና መልሶ የገነባው በድብ የተመሰለው መንፈስ ይጠቀምበት የነበረው የፋርስ መንግሥት ነበር። በአዲስ ኪዳንም ያለውን እውነት ስንመለከት የመጀመሪያዋን ቤተ ክርስቲያን በክፍተኛ ሁኔታ ያሳደዳት የሮማ ሥርወ-መንግሥት ይህንን ተግባሩን ሲያከናውን በውስጡ ከላይ በጠቀስናቸው አውራጆች የተመሰለው የመንፈስ እሠራር ይዞ ነበር፤ ይሁን እንጂ ይህ ስደት ቤተ ክርስቲያንን ከማጥፋት ይልቅ እንድትታነጽና ተልዕኮዋንም በኃይል እንድትወጣ አስችሏት ነበር። ድቡ ቤተ ክርስቲያንን ማሳደድ ይወዳል ያም ለቤተ ክርስቲያን መጥራትና መቀደስ ለመልእክቷም መስፋፋት አበተዋጽኦን ያደርጋል። እዚህ ላይ ለማሳለብ የምፈልገው እንድ እውነት ቢኖር ለይጣን በራሱ ፈቃድ እንደፈለገው ተነስቶ ምንም ነገር ማድረግ መብት እንደሌለውና አሁንም ቢሆን በእግዚአብሔር ሱላዊ ሥልጣን ሥር ቢወድም ባይወድም መተዳደር ግዴታው እንደሆነ ነው።

ጎልያድ

በመቀጠልም ዳዊት ገጥሞ ስለጣለውና እስራኤልን ግን በብርቱ ተገዳድሮ ስለ ነበረው ብረት ለበሉ ጎሊያድ እንመልከት። በአፈ ታሪክ መልክ ወይም በለንበት ትምህርት ቤት ስንማር በዙዎቻችን ስለ ዳዊትና ጎልያድ ግጥሚያ ስምተናል ብዬ አስባለሁ። ሆኖም ይህን አስገራሚ ገድል የምናውቀው እንደ ተረት ብቻ ከሆነ ለሕይወታችን ምንም ዓይነት ጥቅም እናገኝበትም። ይህንን ብቻ ሳይሆን ሌሎችንም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምናገኛቸውን ታሪኮች እንደ ታሪክ ብቻ ከቆጠርናቸውና ታሪኩን የሠራውን እምላክ ማግኘት ወይም ማየት ካልቻልን ያነበብናቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮች ምንም ልንጠቀምባቸው አንችልም።

በዳዊትና በሌሎችም ታሪካቸው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተዘከረላቸው ለዎች ሕይወት ውስጥ የሠራው እግዚአብሔር ዛሬም ምንም ሳይለወጥ እንደሚሠራ ካለመንን ተመሳሳይ ተግዳሮቶች ሲገጥሙን እነርሱ እምነው ድል ባደረጉበት ዱካቸውን ለመከተል

በለማንችል በእንጻሩ እነርሱ የሠሩትን ስህተት ሁሉ እኛም አላበፈላጊ በሆነ መንገድ በመድገም እደጋ ውስጥ እንወድቃለን።

ዳዊት ከበጎቹ ጋር በበረሀ በነበረ ጊዜ ቀደም ሲል ካነሳናቸው አውራጆች ማለትም ከድብና ከእንባ ጋር እያጋፈጠ እግዚአብሔር ሲያሠለጥነው ዳዊትን ለማለቃየት እለቦ ሳይሆን የኋላ ኋላ ደግሞ ጎልያድን መሳይ ብረት ለበለ ሰው እንደሚገጥም ለሰሚያውቅ ነበር።

ዛሬም ቢሆን ምንም ዓይነት ተግዳሮት ሲገጥመን ለበለጠ ተግዳሮትና ድል ያዘጋጀናል ብለን ካመንን በቀላሉ ለተስፋ መቁረጥ እንጋለጥም ወይም በትንሽ ትልቁ የምንበረግግና የምናገረመርም ለዎች እንሆንም። ዳዊት ጡንቻዎቹን ከእንባና ከድብ ጋር በመታገል አለማምዶ ለሰነበር ጎሊያድን ባየው ጊዜ ከፍርሀት ይልቅ የመጣበት እምነት ነው! «የእግዚአብሔርን ሠራዊት የሚገዳደር ይኼ ያልተገረዘ ፍልሰጤ ማደ ግነው?» ብሎ ነበር የተናገረው። ዳዊት በሙሉ ልብ ይናገር የነበረው ቃል በጎሊያድ ጆሮ በደረሰ ጊዜ እርሱ የሰማውን ማመን እንደሚያዳግተው እይጠረጠርም። ምክንያቱም ስንቱን ጀግና ያፍረከረከና ሕዝበ እስራኤልን በሙሉ ያንቀጠቀጠው ታላቁ ጎልያድ ዛሬ እርሱን የሚደፍርና የሚገጥም ሰው መገኘቱ ነው። በጣም አስገራሚው ነገር ለጎልያድ እርሱን ሲገዳደረው የደፈረው ሰው እንደርሱ ግዙፍና ብረት ለበለ ሳይሆን ነገር ግን ታናሽ ብላቴና መሆኑ ሲሆን፤ ከዚህ የተነሳ በልቡ «ይህ አንድ ፍሬ ልጅ ለመሆኑ እንዴት እንዳህ ሊዳፈረኝ ቻለ? ከቶ ማንን ቢተማመን ነው?» ሳይል አይቀርም። እንዳንዶቻችን በጣም ከተማሩ ለዎች ውስጥ ያልተማሩ መሃይማን አጋንንትን በኃይል ሲያስወጡ አይተን ተገርመን እናውቃለን። በርግጥ እግዚአብሔር በደካማው ብርቱውን ማሳፈር ይወዳል።

ጎልያድ የለሙ ትርጉም መተተኛ ወይም ጠንቋይ ማለት ሲሆን መተትና ጥንቅታ በባቢሎን መንፈስ እሠራር ስር እንደሚጠቃለል ከዚህ በፊት አይተናል። ለሰዚህ ዳዊት የተጋጠመው ከእንድ ብረት ለበለ ከሆነ ግዙፍ ሰው ጋር ብቻ ሳይሆን የእስራኤልን ሠራዊት በእንድ ላይ ትጥቅ ካለፈታና ካንቀጠቀጠ፤ በጥንቅታና በመተት በመታገዝ እየተኩራራ ከመጣ ለይጣናዊ እሠራር ጋር ነው። ጎልያድ ዳዊትን ባየው ጊዜ የእማልክቶቹን ስም እየጠራ የረገመውና ዳዊትም በምላሹ በተገዳደርከው በእስራኤል እምላክ ስም እመጣጠሳለሁ ያለው ከዚሁ ከተግዳሮቱ መንፈሳዊ ይዘት የተነሳ ነው። ለሰዚህ ግብ ግዙ በመንፈሳዊው ዓለምም ጭምር ነበር ለማለት ይቻላል።

ዛሬ ብዙ ወገኖች በጌታ ሲሆኑም የጥንቅባንና የመተትን ሥራ ግን እስካሁን ድረስ ይፈራሉ! አንዳንዶቹ ደግሞ በቂ የቃሉ እውቀትና መረዳት ሳይኖራቸው፤ እንዲሁም ራሳቸውን በሙላት ሳይሰጡ «እንዴት በእኔ ላይ ሊሠለጥን ይችላል!» ብለው በክንቱ ይፎክራሉ። ቃሉ በርግጥ እስማትና መተት በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ሊሠለጥን እንደማይችል ያረጋግጣል፤ ይሁን እንጂ ይህ በእምነትና ያንን እምነት መገንባት በሚችለው ብርቱ የጸሎት ሕይወት እንጂ በባዶ ፋከራ ብቻ የሚሆን አይደለም።

ይህ እውነት እንደተጠበቀ ሆኖ ታዲያ አሁን ባለንበት ዘመን በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አልፎ አልፎ በአንዳንድ ወገኖች ላይ ይህ መናፍስታዊ ጥቃት እንዴት ሊሠለጥንባቸው እንደቻለ አለማወቅ ለብዙዎች እምነታቸውን የሚሸረሽር እንቅጥልሽ ሲሆንባቸው ይታያል። በእኔ እምነት ይህ መናፍስታዊ ጥቃት ሊከሰት የሚችለው ምናልባት ከአለማመን የተነሳና በፍርሀት ምክንያት ለመናፍስታዊው አሠራር በሕይወታቸው ውስጥ በር ስለከፈቱለት ሊሆን ይችላል። በሌላ መልኩ ደግሞ በጋራ እትና ባለመታዘዝ ጸንቶ መኖር አጋንንቶች በሕይወታቸው መርገጫን እንዲያገኙ ምክንያት ስለሚሆንላቸው ወይም መብት ስለሚሰጣቸው ሊሆን ይችላል። ባጠቃላይ ጠላት በቅዱሳን ላይ የመሠልጠን መብት አይኖረውም ስንል ፈጽሞ አይገዳደርም ማለት እንዳልሆነ መዘንጋት የለበትም።

ከዚህ ጋራ ተያይዞ በዘር ግንድ ውስጥ ተሽሎክሎ የሚመጣው አጋንንታዊ አሠራር ካልተነቃበትና ካልተነቀለ ለብዙዎች የጭቃ እሾህ ሆኖ አላስፈላጊ ስቃይን ሊረጭ ይችላል። በዘር ግንድ ውስጥ ያለ ርግማን ዘወትር ለሚቀጥለው ትውልድ መዘዝን የሚያቀብል መንፈስ ሲሆን ይህ የመናፍስት አሠራር እጅግ በርካታ የሆኑ ወገኖች ገና ያልነቀበት ራስ ምታታቸው ሆኖ ይታያል። ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር መንፈስ በሚመራቸው መንገድ የተገለጠላቸውን የዘር ርግማን አሠራር ከራሳቸውና ከትውልዳቸው ላይ መስበር ይጠበቅባቸዋል። ይህን በተመለከተ በክርስትና ሕይወታቸው አዳዲስ ለሆኑት አማኞች በዚህ አቅጣጫ እርዳታ እንደሚያስፈልጋቸው አያጠያይቅም፤ ነገር ግን በጌታ ቤት የቆየትና በዚህ መናፍስታዊ ተጽዕኖ ስር ወድቀው የሚታዩ ወገኖች ይህ እንዴት በእኔ ላይ ሊሠለጥን ይችላል? ከሚለው ግራ መጋባት ውስጥ ዘመውጣት ሰይፋቸውን (የእግዚአብሔርን ቃል) መዘው ጠላቶቻቸውን በመዋጋት ተጽዕኖውን ሊያስወግዱ ይገባቸዋል። ስዚህ ደግሞ በሕይወታቸው ያለውን እውቀትና መንፈሳዊ ትጋት ማጣትን

እንደ ልብስ አውልቀው በመጣልና የእግዚአብሔርን የጦር እቃ በመልበስ ራሳቸውን ስዚህ ጋራነት ማዘጋጀት ይኖርባቸዋል።

ወዳሳነው ርእሰ ጉዳይ ስንመለስ ጎልያድ የመተትና የጥንቅባ መንፈስ አሠራር ተምሳሌት ብቻ ሳይሆን በብረት ለበስነቱ የለውን ልጅ ጥንካሬና ሥጋዊ ኩራቱን የሚያሳይ ምሳሌ ጭምር ነው። ከዚህ አኳያ የመጨረሻውን ዘመን መንግሥታት ማንነትና ባሕሩ በትንቢት ዳንኤል መሰረት ለናያቸው በብረት መመለሳቸውን እናስተውላለን፤ ይህ ደግሞ ጎልያድ በለበሰው ሃምሳ ሰባት ኪሎ የሚመዝነው ብረት፤ የጦር ልብሱንና አይበገሬ ነኝ ብሎ መመገድን ከዚህ በመጨረሻው ዘመን ከሚነሱት መንግሥታት ጋር ማመሳሰል እንችላለን። በዳንኤል ምዕ-2 ላይ የተገለጡት የመጨረሻው ዘመን መንግሥታት በከፊል በብረት መመለሳቸውን ለንመለከት ስላለንበት ዘመን በእጅጉ የሚያስገርምና እቅጭ የሆነ ትንቢታዊ መግለጫ ከመሆኑም በላይ በዚህ ትውልድ ለመኖር ለታደለው ለእኛ ማሳለቢያና ማስጠንቀቂያም ጭምር ነው። በተለይ ብረትን በተመለከተ የዚህ ክፍለ ዘመን የመንግሥታት ሁሉ መመኪያ እንደሆነ ሁሉም የሚያውቀው ጉዳይ ሲሆን ከብረት ያልተሠራ ነገር ቢኖር ጥቂት መሆኑ ሁላችን የምናስተውለው እውነት ነው። ሕንጻዎቻችንና የግንባታ መሣሪያዎቻችን፤ በምድር በባሕርና በእየር ላይ ለመጓጓዣነት የምንጠቀምባቸው ዘዴዎች በሙሉ፤ የጦር መሣሪያዎቻችን በአጠቃላይ ከብረት የተሠሩ ናቸው፤ በተጨማሪም ወደ ሕዋ የምናመጥቃቸው መንከራተኞች (ሮኬቶች) ፤ ለመገናኛ ዘዴ እገልግሎት የምንጠቀምባቸው መሣሪያዎች፤ የህክምና መሣሪያዎቻችን፤ እንዲሁም የማምረቺያ መሣሪያዎቻችን...ወዘተ ከዚህ ሊሆኑ ብረት በርግጥም የዚህ ዘመን መሰዶ አርማ እንደሆነ በግልጽ የሚታይ ነው።

ስለዚህ ጎልያድ ብረት ለበስ በሆነ አጭ መገለጡና ትዕቢቱ ስዚህ ዘመን መንግሥታት ኩራትና መመገድን ዓይነተኛ ምልክት ነው። በአጠቃላይ እስከዚህ ድረስ ስማየት እንደሞከርነው የጎልያድ መንፈስ አሠራር አሁን በዓለም ዙሪያ በተለያዩ የሕልት ሃይማኖቶች ስር ተጠልሎ በስፋት እየሠራ ያለውን የጥንቅባንና የመተትን ሥራ ደግሞም በብረት በክንቱ የሚታመኑትን የመጨረሻውን ዘመን መንግሥታት ኩራት ጭምር ያገልጣል።

መቼም ለየትውልዱ የራሱ የሆነ ጎልያድ ይኖረዋል። እንደዚህ ዘመንና ትውልድ ግን መናፍስት አደባባይ በመውጣትና በማን አለብኝነት ልክ እንደ ጎልያድ ያቅራረበት ዘመን የሰም ብንል ማጋንን አይሆንም። ይህን ዘመን በተመለከተ በመጽሐፉ ውስጥ የተጻፉት ትንቢቶቹ ሁሉ

በዓይናችን ስር ቃል በቃል እየተፈጸመ ሲሄዱ ይህንኑ እውነት እያረጋገጡልን ነው።

ዳዊት ጎልያድን ተገዳድሮ የጣለው በላዩ ላይ እግዚአብሔር አፍስሶት ክንበረው የምስጋናና የዝማሬ ቅባት ጉልበት የተነሳ እንደሆነ ግልጽ ነው። ይህም ቅባት ብርቱ የሆነ የእምነትን ኃይል የሚያመነጭ እንደ ነበር የዳዊትን የሕይወት ልምምዶች ስናጠና የምናየው ነው። እውነተኛ እምልክ ከሚደረግበት መንገድ አንደኛው በዚህ ቅባት አማካይነት የሚደረግ ዝማሬና አድናቆት ነው። ዳሩ ግን በዚህ ቅባት ውስጥ የታመቀውን ኃይል ብዙ ወገኖች የሚያውቁት አይመስልም ሆኖም አማኝ ሁሉ አሳምሮ ሊያውቀው የሚገባ ጉዳይ በዝማሬና በአድናቆት ውስጥ ያለውን ብርቱና እምቅ ጉልበት ነው። በዚህ ዘመን ክርስቲያኖችን በመገዳደርና ተስፋ በማስቀረጥ ላይ ያለውን፣ በመተትና በጥንቆላ የሚታዘዘውን፣ የክርስቶስን ተቃዋሚ መንፈስ አሠራር ጥንካሬና ጉልበት አዋርዶ ማንበርከክ ብለው እንገቱን ከትከሻው ላይ ማንሳት የሚያስችል ኃይልና ጉልበት ያለው በምስጋና ውስጥ ነው። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሁሉና እንዲሁም ወገኖች ሁሉ ይህን አስዳናቂና አስገራሚ የሆነውን በምስጋና ውስጥ ያለውን ኃይል ጉልበት ዓይናቸው ተከፍቶ ሊያስተውሉትና ሊጠቀሙበት ይገባል። ነገር ግን የሚያሳዝነው ብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችና ክርስቲያኖች በአለማመንና በማጉረምረም ውስጥ ተዘፍቀው ዘመናቸው ያለ ምንም ድልና ደስታ እንደ ዋዛ እንዲያልፍ መፍቀዳቸው ነው። መቼም ቢሆን እንደ ማጉረምረም የክርስቲያኖችን ሕይወት የሚበላና እምነታቸውን የሚያቀጭጭ እንዲሁም ወደ ተገባላቸው የተስፋ ቃል ፍጻሜ እንዳይደርሱ በመንገድ የሚያስቀር መሰናክል የለም። በዚህ ምክንያት ይመስላል አሁን ባለንበት ዘመን ጎልያድ ብዙዎችን ሊያንቀጠቅጥ የቻለውና በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከድል አድራጊነት ይልቅ ሽንፈትና ውድቀት በብዛት የሚታየው።

እዚህ ላይ ልናስተውለው የሚገባ ነገር ዝማሬና ምስጋና ጉልበት አለው ስንል እፍ ብቻ እየዘመረ ልብ የሚከዳበትን ሁኔታ ማለታችን አለመሆኑን ነው። በዚህ ዘመን አማኝ የሚዘምረውን ሁሉ ያምነዋል ወይ? የሚል ጥያቄ ብናነሳ በርግጠኝነት አዎን ለማለት ፈጽሞ አያስደፍርም።

እንግዲህ ዳዊት በምስጋናና በእምልክ ጽኑ ቅባት በመታገዝ ጎልያድን መሰል ግዙፍ ብረት ለበሰ በእምነት ገንድሶ ለመጣል ከቻለ፣ እኛም ይህንን ኃይል መጠቀም ለሰምንችል በእርሱ ላይ የነበረው ቅባት ምን ዓይነት እንደ ነበር በሚገባ መረዳት ከቻልንና ይህንንም ቅባት

በሕይወታችን ቦታ ከስጠነው በዚህ ባለንበት ዘመን በማን አስብኝነት የሚዘባኝነትን የኖዎቹን ጎልያዶች መጣል እንችላለን። መንፈሳዊ መርሆዎች በየትኛውም ዘመንና ቦታ ላይ እንደሚሠሩ ማወቅ የሚገባን እውነት ነው። የዘመን ፍጻሜ የደረሰብን እኛ ዳዊት ከገጠመው ጎልያድ የሚበረቱ ጎልያዶች እንደሚገኙትን እሙን ከሆነ በምስጋና ጉልበት በመታገዝና በጌታ ላይ ማጉረምረምን በማስወገድ ውረያን ማካሄድ ይገባናል።

በዳዊት ላይ እግዚአብሔር አፍስሶት የነበረውን ቅባት በተመለከተ ሌታን የተባለው ባለ ቅኔ በመዝሙር 89:20-29 ሲቀኝ ዳዊት በሥጋ ለባሽ እንዳልተመረጠና የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ወዳጅ እንደሆነ ተቀኝቷል።

«ባሪያዬን ዳዊትን አገኘሁት ቅዱስ ዘይትም ተባሁት። እድም ተረዳዋለኝ ከንዴም ታጸናዋለኝ። ጠላት በእርሱ ላይ አይጠቀምም የዓመጸ ልጅም መከራ አይጨምርበትም። ጠላቶቹን ከፊቱ አጠፋለሁ የሚጠሉትንም አዋርዳቸዋለሁ። እውነቱና ምሕረቱም ከእርሱ ጋር ነው በሰሜም ተንዱ ከፍ ከፍ ይላል። እጅን በሴከር ላይ ተቸንም በወዝቸ ላይ አናራለሁ ። እርሱ፡- አገተ አባቴ ነህ ይላል እምላኬም የመድሐኒቱም መጠሪያ ይላል። እኔም በኩራ አደርገዋለሁ ከምድር ነገሥታትም ከፍ ይላል። ለዘላለምም ምሕረቱን ለእርሱ እጠብቃለሁ ኪዳኔም በእርሱ ዘንድ የታመነ ነው። ዘሩንም ለዓለምና ለዘላለም ዙፋኑንም እንደ ሰማይ ዘመን አደርጋለሁ።»

ይህ ቅኔ በርግጥ ጥንድ ተፈጻሚነት ያለው ትንቢታዊ መዝሙር ሲሆን መዝሙሩ ዳዊትን በመጠቀም ነገር ግን ስለ መሢሁ የተዘመረ ትንቢታዊ መዝሙር ነው። በመሆኑም የዳዊት ቅባት ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ ያስተውሏል። ቅኔው በርግጠኝነት የሚገልጸው በዳዊት ላይ የመጣው ቅባት ከራሱ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጠ እንደሆነ ሲሆን በተጨማሪም ቅባቱ ቅዱስ እንደሆነ ይናገራል። ከልዑል አምላክ ጋር ቃል የሚያጋግም ነው። ይህም ብቻ አይደለም ቅባቱ ከእውነት ምንጭ የተገኘ በመሆኑ ከጠላት የማታለል ኃይል የሚጠብቅም እንደሆነ ተነግሮለታል። በርካት ያሉ ለዎች የጠላት የማታለል ጉልበቱ እንዴት ጽኑ እንደሆነ ስለማይረዱ የዚህን ሐሳብ ታላቅነት ላይገነዘቡት ይችላሉ። የዲያቢሉስ ጉልበቱ ያለው በማታለልና በመሸንገል ባሕረው ውስጥ በመሆኑ በፍጻሜው ዘመን ላይ የተመረጡትን ለዎች እንኳ እስኪያለታቸው ድረስ እንደሚበረቱ መጽሐፉ ይናገራል። ይህን በጠላት የመታለል ጉዳይ እንደ ዋዛ ልንመለከተው ወይም ቸል ብለን ልናልፈው አይገባንም፤ ምክንያቱም ይህ የሞትና የሕይወት ጉዳይ በመሆኑ።

በዚህ ዘመን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንዱና ታላቁ ተግዳሮት «መንፈስ ቅዱስ ነኝ» እያለ በማስመሰል በጉባኤ መሀል ተቀይጦና ተመሳሰሎ በማታለል የሚንቀሳቀሰው ርኩስ መንፈስ ሲሆን፤ የዚህ ክፉ መንፈስ ዋነኛ ዓላማውና ተልእኮው የመንፈስ ቅዱስን መልካም ስም ማስነቀፍና በቅዱሳን ጉባኤ ላይ ደግሞ ክፉ የሆነ ተጽእኖ በመርጨት በሕዝቡ ላይ እዚምና ድንዛቤን መፍጠር ነው። ከዚህ ክፉ የሚያታልልና ተጽእኖ ከሚያመጣ መንፈስ አማኞች ካልተጠነቀቁና ካላስተዋሉ የተቀቡ የተባሉትን እንኳ ይህ መንፈስ ሊያስታቸውና በራሱ ተጽእኖ ውስጥ ሊያስገባቸው እንደሚችል ሊታወቅ ይገባል። እንዳንድ ሰዎች ከጥንቃቄ ጉድለት ብሎም በራሳቸው ልምምድና በክርስትና ዘመናቸው ርዝመት ከመተማመናቸው የተነሳ እኛ እንዴት ልንጠቃ እንችላለን ብለው በመዘናጋታቸው ሲታሰሉና ሲጠቁ ይስተዋላል። በመሆኑም ይህንን እጋንንታዊ ማታለልና ተጽእኖ ከእጥቢያ ቤተ ክርስቲያናት ውስጥ ጠርጎ ሰማዘንድ በዳዊት ቅባት የተቀቡና መናፍስትን በመለየት ስጦታ የተሞሉ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን መነሳታቸው እማራጭ የሌለው ጉዳይ ነው።

ዳዊት እግዚአብሔር በላዩ ላይ አፍስሶት የነበረው ቅባት ከዚህ ክፉ ከሆነው የጠላት ተጽእኖና ማታለል የሚጠብቅ ብቻ ሳይሆን ከዚህ ጠላት የማስቃየት ችሎታ አርነት ሊያወጣ የሚችልም ነው። ይህም ማለት የሚንበሰበሱትና የሚቆጠቁጡት የጠላት ፍላጻዎች በሰው ሕይወት ውስጥ መግባት እንዳይችሉ ክልከላን ማድረግ የሚችል ነው ማለታችን ሲሆን፤ እነዚህ በተለይ ሰዎችን በማስቃየት የሚታወቁት ፍላጻዎች ጌታ ኢየሱስ ጊንጦች በማለት የጠራቸው ናቸው። ጌታ በሉቃስ 10:19 ላይ ለደቀ መዛሙርቱ «እባቡንና ጊንጡን ትረግጡ ዘንድ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣንን ሰጥቻችኋለሁ የሚገኛችሁም ምንም የለም» እንዳላቸው የሚነበብ ሲሆን በዚህ ክፍል አባባና ጊንጥ ተብለው የተጠቀሱት ርኩሳን መናፍስት ለመሆናቸው እያከራከርም። ከዚህ እውነት አንጻር ጊንጥ ሲነድፍ ከመግደል ይልቅ ስቃይን የሚያበዛ እንደሆነ ሁሉ፤ በዚህ መንፈስ ጥቃት ውስጥ የወደቁ ሰዎችም ሕይወታቸው በከፍተኛ ስቃይ ይሞላል፤ ይሁን እንጂ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት ሰዎች ጊንጥ እንዳያስቃያቸው ጥበቃ እንደሚደረግላቸውና እንደውም በላዩ በመሠልጠን እንዲረግጡት ሥልጣን እንደ ተሰጣቸው ክፍሉ ያረጋግጣል። በጊንጥ የተመሰለው መናፍስታዊ ጥቃት በርካታ መገሰሜ ቢኖረውም ከእነዚህ መካከል አንዱና ዋነኛው በሽታና ሕመም ነው ብዬ በግሌ እምናሰሁ። በሽታ ወደ ሰው የሚመጣበትን መንገድ ሁሌ በርግጠኝነት መናገር ባይቻልም ከመጀመሪያው ምንጮቹ ግን ርኩሳን መናፍስት ለመሆናቸው የሚጠራጠር ያለ እይመስለኝም። እንደ እኔ

እስተያየት ከሆነ እግዚአብሔር በቤተ መዛግብቱ በሽታ የለውምና በሽታ ፈጽሞ ከእርሱ ሲሆን እንደማይችል ነው የማምነው። ሕገወጡን መልእክ ስንመለከት ይህንን ሐሳብ ዳግም የምናነሳው ይሆናል።

ለላው በዚህ ዝማሬ እማካይነት ለዳዊት የተነገረው ትንቢት፤ ይህ ቅባት የፈሰሰበት ሰው በባሕርና በወንዞች ላይ እጁን እንዳሚዘረጋ ሲሆን ባሕርና ወንዞች የሚሰው ቃል ደግሞ ሕዝቦችንና ነገዶችን እንዲሁም ቋንቋዎችን እንደሚያመለክት ከሌሎች የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች መረዳት ይቻላል። የዚህ ዝማሬ ትክክለኛ ባለቤት የሆነው መሢሁ በመሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ የዳዊት ልጅ ብሎ የሚጠራው እውነተኛው መሢህ ኢየሱስ ክርስቶስ በፍጹሙ በመን መንግሥቱ በሕዝቦችና በመንግሥታት ሁሉ ላይ እንደምንትንሰራፋ የሚያውቅ ትንቢት ነው።

ይህ ብቻ አይደለም በተጨማሪም ይህ ቅባት የፈሰሰበት ዳዊት እግዚአብሔርን «እባቴ ነህ» ብሎ የመጥራት ታላቅ መብት እንዳስገኘለት የሚያበስር ሲሆን ወደ አዲስ ኪዳን ስንመጣ በተመሳሳይ መንገድ በክርስቶስ ኢየሱስ የመኑ ሰዎች እግዚአብሔርን አባ አባት ብለው የሚጠሩበትን መንፈስ ከመቀበላቸው ጋር የሚመሳሰል ነው። ከዚህ የልጅነት መንፈስ ጋር አብሮ የሚታደል ታላቅ በረከት ቢኖር ደግሞ በሮሜ 8:15 መጽሐፍ ውስጥ በዐውዱ በግልጽ እንደሚነበበው ከፍርሀት መንፈስ ነጻ ወጥቶ እጩ ማለት ነው።

በዚህ ትንቢታዊ ዝማሬ ውስጥ ሌላው ታላቁና እስገራሚው እውነት ይህ ቅባት ከምድር ነገሥታት በላይ የሚያገን መስከታዊ ሥልጣን የተጎናጸፈ እንደሆነና በመጨረሻም በሩንና መንግሥቱን ስበላለም የሚያጸና መሆኑ መነገሩ ነው። ይህም የክርስቶስን መንግሥት ዘላለማዊነት ሲያረጋግጥ በእርሱ ውስጥ ያሉ ሁሉ አብረው ከጸኑ ከእርሱ ጋር ስበላለም እንደሚነግሡም የሚያበስር ነው! እንግዲህ ይህ በዳዊት ላይ የፈሰሰው ታላቅ ቅባት በኢየሱስ ክርስቶስ የተገኘውን ታላቅ ብዕዕና እንደሚያውቅ መጽሐፍ ቅዱስን ስናጠና የምንደርስበት እውነት ይሆናል። የዚህ እውነት ብርሃን በሕይወታችን መብራት ሊጀምር በትንሽ በትልቁ ከማጉረምረምና ከማዘን ይልቅ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ከዚህ ታላቅ ቅባት ለመካፈል በመብቃታችን ምን ያህል የታደልን ሰዎች እንደሆንን በማሰብ ሕይወታችን በመገረምና በምስጋና ይሞላል።

ፍርሀት በዳዊት ሕይወት

«ዳዊትም በልቡ፡- አንድ ቀን በሳኦል እጅ እጠፋለሁ ወደ ፍልስጤማውያን ምድር ከመሸሸ በኋላ የሚሻለኝ የለም።» (1ኛ. ሳሙ.27:1)

ከላይ በዝርዝር ባነሳነው ሐሳብ መሰረት ዳዊት እምነቱና ጽናቱ አጋንንታዊ መናፍስትን ሁሉ እያስደነገጣቸው መገሰጡ ማንም የማይክደው እውነት ነው። ይሁን እንጂ ይህ ሁሉ የእምነት ልምምዱ ፈጽሞ ባልጠበቀው አቅጣጫ የተገለጠው ክፉ መንፈስ እምነቱን በጽኑ ለመገዳደር በተነሳ ጊዜ ጽናቱን ጠብቆ እንዲቀጥል አልረዳውም ነበር። ዳዊት ይህን በመሰሰ አስደናቂና ብርቱ የቅባት ኃይል ይንቀሳቀስ እንጂ እርሱን ተገዳድሮ ሊጥለው በሳኦል አማካይነት የተገለጠ የፍርሀት መንፈስ እንዲጋጠመው ከላይ ባነሳነው ክፍል ግልጽ ሆኖ የሚነበብ ነው።

ከብዙ ስደትና መከራ በኋላ በአንድ ወቅት ላይ ተስፋ በመቁረጥና በጨለማነት ተሞልቶ አንድ ቀን በሳኦል እጅ መውደቁና መጥፋቱ አይቀርም ብሎ በጽኑ ፈርቷል። በሳኦል ከደረሰበት ጽኑ ስደት የተነሳ ዳዊት ወደ ፍልስጤማውያን ምድር ለመሸሸ መወሰን ትክክል ይሁን አይሁን ለመከራከር ዓላማ ባይኖረንም፤ አብዛኛውን ጊዜ በፍርሀት የምንወስዳቸው ርምጃዎች ግን ወዳለስፋሲ ወጥመዶች እንደሚያስገቡን ከዳዊት ሕይወት መረዳት ይቻላል። በርግጥ እግዚአብሔር ዳዊትን ደጋግሞ እንዳዳነው ሁሉ አኛንም ዘወትር ስለሚራራልን በስህተት ውሳኔዎቻችን እስከ ወዲያኛው እንዳንጎዳ በማሰብ ከጥፋት ያድነናል።

ዳዊትን በፍርሀት መትቶ ተስፋ በመቁረጥ አፋፍ ያደረሰው መንፈስ ቀበኛውና ሳኦልን ተጠናውቶት የነበረው የቅንዓት መንፈስ ነው። መቼም የሚገዳደረን መንፈስ ከወንድሞቻችን ጀርባ ተሰውሮ የሚሠራ ከሆነ እንደ ጎልያድ ፊት ለፊት በጀግንነት መግጠም ስለማይቻል ውጊያውን ይበልጥ የተወሳሰበ ያደርገዋል። እንደ እውነቱ ከሆነ ከሥጋና ደም ጀርባ የሚሠሩትን መናፍስት ነጥሎ ማወቅ ወይም መምታት ብዙውን ጊዜ አስቸጋሪ ሲሆን በተለይ ግን እነዚህ መሰሪ መናፍስት የተደበቁት ከሐሰተኛ ወንድሞቻችን ጀርባ ከሆነ ተገዳሮቱ ካላሰነነው አቅጣጫ የሚሰነዘር በመሆኑ ግራ መጋባቱም በዚያው ልክ ይሆናል። ይህንን ችግር በተመሰከተ ታላቁ ሰባኪ ስፐርጀን በአንድ ወቅት «በግ ከሚነክሰኝ ይልቅ ተኩላ ይንከሰኝ!» ብሎ በተናገረው አባባሉ እዚህ ስፍራ ላይ ለማሰት እየተፈለገ ያለውን ሐሳብ በትክክል ያስምርልናል ብዬ አስባለሁ። መቼም ቢሆን ማንም ሰው «በግ» ይነክሰኛል ብሎ ስለማያስብ ንክሻው ያልተጠበቀና ቅድመ ጥንቃቄ ለማድረግም የሚያዳግት ይሆናል።

ይህ እውነት ከወንድሞቻቸው ስደት ለደረሰባቸው እንደ ዮሴፍና ዳዊት ላሉት ሰዎች በጣም የሚረዱት እጅግ መራራ ልምምድ ነው። እነርሱ ወንድሞች ናቸው ብለው ተዝናነተውና ራሳቸውን ጣል እርገው ተቀምጠው እያለ የዝ ወንድሞቻቸው ሊያሳድዱላቸው ከተነሱባቸው ውጊያውን ለመግጠም ብቻ ሳይሆን ለመመከትም እጅግ አስቸጋሪ ይሆናል። ከዚህ ጋር እያደዘን የታላቁን የሳምሶንን ሕይወት ስንመለከት ተመሳሳይ ተገዳሮት ከወንድሞቹ የገጠመው ሲሆን፤ ከእስራኤላዊ መከራ መቀበልና በአንጻሩ ግን ፍልስጤማዊን ፊት ለፊት መጋፈጥ ፍጹም እንደሚለያዩ ከሕይወቱ ተሞክሮ መረዳት ይቻላል። ሳምሶን ፍልስጤማውያንን ሁልጊዜ ተዝናንቶ ሲገጥም በአንድ ወቅት ግን ፍልስጤማውያን ወንድሞቹን ተጠቅመው ሊገድሉት በተነሱ ጊዜ ለወንድሞቹ ያቀረበው ልመና እንዲህ የሚል ነበር «እናንተ አትግደሉኝ እንጂ ከፈለጋችሁ አሳልፋችሁ ልትሰጡኝ ትችላላችሁ»። ሳምሶን «እናንተ አትግደሉኝ እንጂ» በማለቱ ቢፈልጉ ወገኖቹ የመግደል ሥልጣን እንዳላቸው ያሳያል። በዚህ አቅጣጫ የሰውን ልጅ ታሪክ ስናጠና ሰይጣን ካደርሳቸው ጥፋቶች ሁሉ በእጅጉ የተሳካለት በእግዚአብሔር ስም ወንድሞች ነን በሚሉት ተጠቅሞ በእውነተኛዎቹ ወንድሞች ላይ ያደርሰው ስደትና መከራ ነው።

እንግዲህ ዳዊትን በጽኑ የተገዳደረውና ሰነፍሎ እስኪፈራ ድረስ ተስፋ ያስቆረጠው ደግሞም በእምላኩ የተደረገለትን ያልተቋረጠ ጥበቃ እስኪረሳ ድረስ ያደረሰው ይህ የቅንዓት መንፈስ ነው። በዚህ አጋጣሚ ይህ የቅንዓት መንፈስ ኢትዮጵያ ውስጥ መሰበር ካለባቸው ጠንካራ ከሆኑት አጋንንታዊ ምሽጎች መካከል አንደኛውና ዋነኛው መሆኑን ሳላሳስብ አላልፍም! በተለያዩ አጋጣሚዎች እንዳስተዋልኩት ይህ እጅግ ክፉ የሆነው መንፈስ በኢትዮጵያውያን ዘንድ ብርቱ ምሽግ አለው።

«ከዚያም ቀን ጀምሮ ሳኦል ዳዊትን ተመቅኝቶ ተመለከተው»። (1ኛ.ሳሙ. 18:9)

የቅንዓት መንፈስ ወደ ተጠናወተው ንጉሥ ወደ ሳኦል ተመልሶን ሕይወቱን በጥልቀት ስናጠና ከሰሙ ትርጉም ብንጀምር ትክክለኛ የሰሙ ትርጉም ተጠይቆ የተገኘ ማለት ሲሆን ይህም የሳኦልን እውነተኛ ማንነቱን የሚገልጽልን ሆኖ እናገኘዋለን። ስለዚህ ከሰሙ ትርጉም ብንነሳ እንኳ ሰውየው ሰምን ልቡ እግዚአብሔርን እንደማይፈልግ ለመረዳት ያስቸለናል ብዬ አስባለሁ። የሳኦልን መሻት በቅርብ ሆነን ስንከታተል ሳኦል በመሰረቱ አሁን እንጂ እግዚአብሔርን ሲፈልግ የተገኘ ሰው አለመሆኑን እንደርስበታለን። በርግጥ ይህ ሰው በጅማራው ላይ እንደምናይ ንጉሥ ሆኖ ለመመረጥ ቢግደረደርም እግዚአብሔር ግን

ለንግሥና እንደመረጠው ተገልጿል፤ ይሁን እንጂ ከመሰረቱ ስንመለከት ለዚህ ሹመት የበቃው የሕዝቡ ምርጫና ጫና ተጽምሮ እንደሆነ መርሳት የለብንም። ታዲያ ከዳዊት ጋር ያላቸው መሰረታዊ ልዩነት እዚህ ላይ መሆኑን ልናስተውለው የሚገባ ጉዳይ ነው፤ ዳዊት የተገኘው እግዚአብሔርን ሲፈልግ እንጂ ሰው መርጦት ወይ ወዶት አልነበረም።

ከላይ ካነሳነው ሐሳብ አንጻር ስንመለከት አንዳንድ ሰዎች ከእግዚአብሔር የሚያገኙትን ጥቅማ ጥቅም እንጂ ስለ ጌታ ስለ ራሱ ግን ብዙም ደንታ ያላቸው አይደሉም፤ በመሆኑም የእግዚአብሔር እጅ እንጂ ፊቱ የማይማርካቸው እጅግ በርካታ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን እንዳሉ የሚታወቅ ነው። በዚህ ባለንበትም ዘመን ቢሆን ከፈወሳቸው፣ እንጂ ከሰጣቸው፣ ከሾማቸው በኋላ ተረክዝ የሚያነሱና የበሉበትን ወጪት የሚሰብሩ ሰዎች ቁጥር ጥቂት አይደሉም። ይሁን እንጂ ምድራዊ ጥቅም ሲፈልጉ የተገኙ አገልጋዮችና በአንጻሩ ደግሞ እግዚአብሔርን ሲፈልጉ የተገኙ አገልጋዮች የማታ ማታ ማንነታቸው መለየቱ የማይቀር ነው። አሁን ፈላጊዎቹ የልባቸውን መሻት ሲያገኙ ትዕዛዛቱን እንደ ቀላል ማጣጣል ሲጀምሩ፤ እምላካቸውን ፈላጊዎቹ ግን አገኙም አጡም ለእነርሱ እርካታቸው ምድራዊ ሹመትና ቁሳቁስ ስላልሆነ ደስታቸው ፍጹም በእምላካቸው ብቻ ይሆናል፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ህልዎት ከምር ለቀመሱ ሰዎች ምድራዊና ብልጭልጭ የሆኑት ነገሮች ለእነርሱ ምንም ዓይነት እርካታ ስለማይሰጣቸው ነው፤ በመሆኑም እነዚህ ሰዎች ከጳውሎስ ጋር አብረው «በነገርም ሁሉ መጥገበንና መራብንም መብዛትንና መጉደልንም ተምራሳለሁ ኃይልን በሚለጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ» (ፊሊ.4:13) ማለት ይችላሉ።

ዳዊትና መለሱቹ ያጡ የነጡ ዕለት ለማይ እንደ ተደራባቸውና ፍጹሜ ዓለም እንደ ተቃረበባቸው የማይቆጥሩ ሲሆኑ ሲያገኙና ሲትረፈረፍላቸውም ደግሞ በትዕቢት ተወጥረው ከአመድ ባነሳቸው እምላክ ላይ ተረክዛቸውን አያነሱም፤ ወይም በመከራቸው ጊዜ አብረዋቸው የነበሩትን ኃይሮቻቸውን ቁልቁል መመልከት አይጀምሩም። ሌላው ቀርቶ በዙፋን ላይ ወሰዶ ቢያስቀምጣቸው እንኳ «እዚህ ያደረሰክኝ እኔ ማነኝ ቤቴስ ምንድነው?» ብለው እንደ ዳዊት ራሳቸውን በመረጣቸው እምላክ ፊት ያዋርዳሉ እንጂ ስኬቶቻቸውን እያምካሹ «ኅሽ! እንኳን ለዚህ አበቃህኝ» በማለት የገዛ ራሳቸውን እጅ የሚሰሙ አይደሉም። በአንጻሩ ግን የሳኦል ዓይነት መንፈስ የተጠናወታቸው ሰዎች ከውርደት ለፍራ ያነሳቸውን እምላክ የሚዘነጉና ቸል የሚሉ ውለታ ዘላቾች ናቸው። ታዲያ እነዚህን የመሰሉ ሰዎች ከእነርሱ ይልቅ በርቶቶ ጎልያድን ዘርሮ የሚዘመርሉት ሰው ከተገኘ አለየው እንኳን

እግዚአብሔር በእርሱ አሳረፈን ብለው የመቀበል አቅም ጨርሶ የላቸውም። «ዳዊት እልፍ፣ ሳኦል ግን ሺ ገደለ» የሚል የቆንጃቼቱን ዝማሬ ሲለመ በቅናት ይበግናሉ። እንደነዚህ ዓይነት ሰዎች የቅናት መንፈስ የተጠናወታቸው በመሆኑ የእነርሱን ዓይነት አደገኛ ሰው በምድር ላይ የለም ማለት ይቻላል፤

በተጨማሪም እነዚህ ሰዎች ካለ ባሕሪያቸው ለሕዝብ አስተያየት በጣም መጨነቅና መሸቆጥቆጥ ይወዳሉ። ሳኦል በሕዝብ ተጠይቆ የተገኘ ሰው ነው፤ ሳኦልን የመረጠው ሕዝብ ነው፤ ስለዚህ የሚሸቆጠቀጠውም ለሕዝብ ነው፤ የሚያደገድገው ለሕዝብ አስተያየት ነው። በአገልጋይ ሕይወት ውስጥ አደገኛ ወጥመድ ሊሆኑ ከሚችሉት ውስጥ አንደኛው የሕዝብን አስተያየት አለቅጥ ለማስተናገድ መሞከር ነው። እነዚህ ሰዎች የተጠራነው ሕዝቡን ለማገልገል አይደሉም ወይ? የሚል ምክንያት መስጠት ይወዳሉ። በርግጥም እግዚአብሔርን ማገልገል የእግዚአብሔርን ሕዝብ ማገልገል መሆኑ ባይካድም፤ ይሁን እንጂ ስለ ሕዝብ አስተያየት ያለ ልክ መጨነቅ ግን የእግዚአብሔር አገልጋይነትን ጥያቄ ላይ የሚጥልና ለሕዝብ ብቻ የቆመ ቅጥረኛ የሚያስመስል አደጋ ነው። ይህ ደግሞ የማያሳልቅ አካሄድ ነው ምክንያቱም ወደ ሕዝቡ ጸጋ ሰጥቶ የሚልክ እግዚአብሔር ከሆነ በመጀመሪያ ተጠሪነታችን ለእርሱ እንጂ ለሕዝብ መሆኑን ስለሌለበት ነው። «ልጆቼ ሆይ በፊቱ ትቆሙና ታገለግሉት ዘንድ አገልጋዮቼም ትሆኑ ዘንድ ታጥኑለትም ዘንድ እግዚአብሔር መርጧችኋልና ቸል አትበሉ።» (2ኛ.ዜና 29:11) ይህ የእግዚአብሔር ቃል እንደሚያስተምረን ለአገልግሎት የተሾምነው በቀዳሚነት በእርሱ ፊት ለመቆምና ለማጠን (ለማምለክ) ነው። ነገር ግን ይህን እውነት በመዘንጋት እኛን የሚነዳን የሕዝቡ መደሰት ወይም መከፋት ከሆነ ጊዜውን ጠብቆ የሚገለጠው ውድቀታችን በመንገድ ላይ ነው። እነ ነቢዩ ኤርሚያስ ለሰው አስተያየት ቢጠነቀቁ ኖሮ ምንኛ በዘመናቸው በተመቻቸውና ሰውኛ ስኬትን ባገኙ ነበር? ምናልባትም ይህን በመሰለ ሁኔታ አመቻቸው ቢሆን ኖሮ ዛሬ ስለእነሱ ጨርሶ ላንሰማ እንችል ነበር። ይህ ደግሞ ከእግዚአብሔር ክብር ይልቅ የሰውን ክብር የሚመርጡ ፍጹሜያቸው ውርደት እንደሆነና በአንጻሩ ለአገልግሎት ጸጋን በመስጠት የሾማቸውን እምላክ በእውነት ለማገልገል በጨክኑ ሰዎች መካከል የሚኖረውን የክብር ልዩነት በግልጽ ያሳያል። መቼም አገልጋይ እግዚአብሔርን መፍራት ካቆመና ለሕዝብ አስተያየት መሸቆጥቆጥ ከጀመረ በውስጡ የማይታጨቅ የዓመጽ ዓይነት የሰምና ሳኦል ራሱን ለመናፍቅት ጠሪዎች እሳልፎ እስከ መስጠት ድረስ የሄደ ሲሆን ፍጹሜውም መጨረሻ በሌለው ጉዳድ ውስጥ መውደቅ ሆነ።

ይህ የሚያሳዝን ሰው ሳኦል ውድቀቱ የጀመረው ያልተለጠውን የክህነትን አገልግሎት ለማገልገል በሞክረበት ወቅት ነበር። ምክንያቱም የክህነት ጥሪ ሳይኖረው ለክህነት ራሱን በራሱ ከሾመ በኋላ ለእርሱ ያልተለጠውን ይህን አገልግሎት የጀመረው ደግሞ የእግዚአብሔርን ካህናት በግፍ በመግደልና በመጨፍጨፍ ነበር። በርግጥም ሳኦል የሚያሳዝን ሰው ነው! በመልካም ጀምሮ በክፉ የጨረሰ። በትንሳት መንፈስ የተለከፈ ቀናተኛና ምቀኛ ሰው መጨረሻው መቼም ቢሆን አያምርም። ዛሬም ቢሆን መሪዎች የሆንን የጠራንን ጌታ ማክበር ትተን ለሥጋ ለባሽ አስተያየት መሸቆጥቆጥ ስንጀምር ውድቀቱ የት ጋር ሊያቆም እንደሚችል መገመት የሚያዳግድበት ሁኔታ ውስጥ መውደቃችን የማይቀር መሆኑን ልብ ልንለው ይገባል።

ዳዊትን በጽኑ የተገዳደረውን ይህንን መንፈስ በሚገባ ለማወቅ ስለ ሳኦል ጥቂት ተጨማሪ ሐሳብ እንመለከታለን። ሳኦል የእምልክ መልክ ያለው ነገር ግን ኃይሉን የካደ ሰው ነበር። ለዚህም ማስረጃ እንዲሆን በአንድ ወቅት ሳኦል ያወጀውን የጸም አዋጅ መመልከቱ በቂ ሲሆን ይህ የጸም አዋጅ መለኮታዊ ምሪት የሌለበትና የእግዚአብሔርን ፍላጎት ለማስፈጸም የታወጀ ሳይሆን ነገር ግን የሳኦልን የግል ጭንቀት ለማርገብ በአደጋ ጊዜ እንደተጠራ አዋጅ በድንገት የተደረገ የሥጋ ሥራ ብቻ ነበር።

ሳኦል ከተጠናወተው ክፉ መንፈስና በልቡ ካለው ጥላቻ የተነሳ ነፍሰ ገዳይ ሆኖ ተለወጠ፤ ይህ ደግሞ በእግዚአብሔር ቃል እውነት ስንመለከተው ወንድሙን የሚጠላ ሁሉ ነፍሰ ገዳይ በመሆኑ እንደ ሳኦል የመግደል ሙከራ ባያደረግም እንኳ ወንድሙን የሚጠላ ሁሉ ነፍሰ ገዳይ መሆኑን ያረጋግጣል። ይህ ጨካኝ ሰው በዳዊት ሕይወት ላይ ሃያ አንድ ጊዜ የመግደል ሙከራ ያደረገበት ከዚህ የተነሳ ነበር፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ጦር ያስጨበጠው ፈጽሞ በገዛ ወንድሙ ላይ እንዲሰብቀው አልነበረም።

ከለው ሁሉ የሚያሳዝኑ ምስኪን ሰዎች ቢኖሩ፤ እግዚአብሔር እርሱን እንዲያገለግሉት የቀባቸውንና ሕልም ሰጥቶ ያስነሳቸውን ሰዎች ለመግደል ሙከራ የሚያደርጉ ሰዎች ናቸው፤ ምክንያቱም የሚነኩት ሊነካ የማይገባውን ነገር ሰለሆነ ነው። እነዚህ ሰዎች ትግል የሚገጥሙትም ከተቀባው ሰው ጋር ብቻ ሳይሆን የቅባቱ ባለቤት ከሆነውና ሊሸነፍ ወይም ሊወድቅ ከማይችለው አምላክ ጋር ስለሆነ ዘመናቸውን በከንቱ መፍጨርጨርና ድካም ከመፍጀታቸውም በላይ በትናት እንደ ሻማ እንደቀሰጡ ያገባድዱታል። እግዚአብሔር አብሮት ያለን ሰው ሁሉ አለመንካት አዋቂነት ነው ምክንያቱም እርሱ ራሱ

«የተባረረውን አትጻሰሉ በነቢያቱም ክፉ አታድርጉ» ብሎ ማስጠንቀቂያ ሰጥቷልና። ይህ ሳኦል ግን በዚህ ማስተዋል የታደሰ ሰው ስላልነበረ በምድር ላይ እጅግ ዘግናኝ የሆነውን ጽዋ መጨለጥ ግድ ሆኖበት ነበር፤ ይህም እግዚአብሔር ናቀው የሚለው አለቃቂ የሆነ መለኮታዊ ፍርድ መቀበል ነበር። ዓለም ሁሉ ቢያከብራችሁ እግዚአብሔር ግን ከናቃችሁ ትርፋችሁ ምን ሊሆን ይችላል? ከዚህ የበለጠ ምን ዓይነት አለመታደል ሊኖር ይችላል? በዚህም ሆነ በዚያ ሳኦል ለአምላኩ ሰጥቶ ከነበረው እናሳ ግምት የተነሳ የተከፈተን በር ያገኘው ርኩስ መንፈስ ዘው ብሎ ገብቶ ስለ ተጠናወተው ለዚህ ለጽኑ ጥፋት ዳረገው።

ይህን በዚህ አቁመን ወዳነሳነው ዋነኛ ሐሳብ ስንመለስ ዳዊት ጠላቶቹን ሁሉ በአምላኩ ብርቱ ክንድና ስም ተማምኖ የዘረረና ያጋደመ ይሁን እንጂ በዚህ መናፍስታዊ አሠራር ግን ተረትቶ እጅ ለመለጠት እንደተገደደ እናያለን። ይህም በአለማመን ተሞልቶና በፍርሀት መንፈስ ተጠቅቶ «ሳኦል አንድ ቀን ይገድለኛል» ብሎ በመፍራትና በመሸሽ አሳስፈለገ ወጥመዶች ውስጥ እንዲወድቅ አድርጎት ነበር። ዳዊትን በጽኑ እያሳደደ ያስጨንቀው የነበረው ክፉ መንፈስ በቃየን ላይ የነበረው ዓይነት ሊሆን እርሱም እጅግ ጨካኝና ክፉ፤ የትንሳትና የምቀኝነት መንፈስ ነው።

ታዲያ ይህ መንፈስ ዳዊትን ደጋግሞ ያዳነውንና በማስረጃም ከእርሱ ጋር ለመሆኑ አስረግጦ ያሳየውን ውድ አምላኩን በማስረሳት አንድ ቀን ሳኦል ይገድለኛል ብሎ እንዲያስብ በፍርሀትና በተስፋ መቁረጥ ሊመታው ችሏል። በሌላም ወቅት ደግሞ ዳዊት «ከምት ጋር አንድ ርምጃ ብቻ ቀርቶኛል» ብሎ እንዲያስብና እንዲናገርም አስገድዶታል። መቼም አለማመንና ፍርሀት የማያበላፈልፈን ጉድ የለም! ነገር ግን ዳዊት እውነቱን በመንፈስ ሆኖ ቢመረመር ኖሮ አንድ ርምጃ ቀርቶት የነበረው ለዙፋን እንጂ ለሞት አልነበረም።

እንግዲህ ከዳዊት ውድቀት መረዳት እንደምንችለው ማንም ሰው በአምነቱ እጅግ ብርቱና አይበገሬ ነኝ ብሎ ስለ ራሱ ቢያስብም ደካማ ጎን እንዳለውና ባለማቋረጥ ማንነቱ እየተፈተሸ የፍርሀት ፍላጻ እንደሚወረወርበት ካላወቀ ባላሰበው ሰዓትና ቦታ ሊጠቃና ሊወድቅ ይችላል። «ለሰዚህ እንደቆመ የሚመስለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ» (ዮ. ቆ.10:12) የሚለውን ማስጠንቀቂያ ማስተዋል የሚበጀው እዚህ ጋር ነው። አንዳችን በበረታነት ሌሎቻችን ደግሞ ደካማ ጎን ሊኖረን ይችላልና ለማንኛውም ዓይነት ትምክህት መርገጫ መስጠት የለብንም። አንበሳና ድብ ደግሞም ጎልያድን በመዘረር የታወቀውና ታላቅ የእምነትን

ገድል ያስመዘገበው ዳዊት በቅንዓት መንፈስ ተጠቅቶ እምነቱን ሲጥል አይተናልና።

በቅንዓት መንፈስ ተሰክፎ ዳዊትን ሳያስልስ ያሳደደው ሳኦል ግን መጨረሻው ያማረ አልነበረም። ደግሞም እግዚአብሔርን መፈለግ በሚገባው ወቅት ቸል ብሎ በዕድሜው ማክተሚያ ላይ ልክ ሊያመልጥበት የማይችለው ቀለበት ውስጥ ሲገባ የረሳውን እምላክ ሲፈልገው ሞከረ፤ እግዚአብሔር ግን መፈለግ ያለበት በጭንቅ ጊዜ ብቻ መሆን የለበትም። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር በባሕሪው ምልስ በመሆኑ ከልባቸው ራሳቸውን በማዋረድ የሚፈልጉትን ግን አይጨክንባቸውም። ሳኦል ግን ንስሐው በማግኘት ልብ በመሆኑ ከልቡ አለመመለሱን የሚያጋልጥበት ሁኔታ ተፈጥሮ ነበር፤ ይኸውም ከዚህ ቀደም ከምድረ ገጽ አጥፍቷቸው ወደ ነበሩት ሙታን ጠሪዎች መሄዱ ነው። እነርሱም ቢሆኑ አላዋጡትም፤ እግዚአብሔር ያልረዳውን ማን ሊረዳው ይችላል? «ከእግዚአብሔር ጋር ሲጣሉ» ብሏል ማቲው ሄንሪ «ማምለጫው ራሱ እግዚአብሔር ብቻ ነው»። እግዚአብሔርን ቸል የሚሉቱ መጨረሻቸው ሁሉም እያምርም። ሳኦል ፍጻሜው መራራ ሆነ፤ በገዛ ለይፉ ላይ ወድቆ ራሱን በራሱ እጅ አጥፍቶ ሞተ።

በፍጻሜው ሳኦል በእግዚአብሔር እጅ ተመትቶ ሲወድቅ ዳዊት ዜናውን በሰቅሶ እንጂ በእልልታ ያላስተናገደው ሲሆን ይህም እንዲያመንፈሳዊ ሰውነቱ ማስረጃ እንደሆነ ይታያል። የሰው ውድቀትና ክስረት የሚያስደስታቸው ወንድሞች የተቀበሉት መንፈስ የክርስቶስ ይሁን የሌላው ራሳቸውን ሲመረምሩት ይገባል። የሚቃወማቸውን ወይም በሐሳብ ከእነርሱ ጋር የማይስማማውን ሁሉ ይሞታል! እያሉ የሚናገሩ ምን ዓይነት መንፈስ እንዳላቸው ራሳቸውን መመርመር አሰባቸው። በውስጣችን ያደረው የክርስቶስ መንፈስ ከሆነ የባላንጣችን ቤት ሲወድቅ ምላሻችን ሰቅሶ እንጂ እልልታ አይሆንም። ከዳዊት የምንማረው ታላቅ ቁም ነገር ወድቆ የተሰበረው ሳኦል ጽኑ ባላንጣው የነበረ ቢሆንም ከዕለታት አንድ ቀን ግን የተቀባ ሰው እንደ ነበረ በማሰብና ቀድሞ የነበረበትን ቅባት በማክበር ከልቡ ማልቀሱን ነው።

እንደ እውነቱ ከሆነ ዳዊት የማይፈልገውና ሲሸሸው የኖረው መከራ ከገዛ ወገኖቹ የሚነሳውን ነበር፤ ይሁን እንጂ ልጁን እጤሌሉምን ጨምሮ በተደጋጋሚ በመኮን ሁሉ ያሳደደውና ያስፈራራው የነበረው እንዲሁም ጀግናውን ዳዊት ሊጥለው ከፍተኛ ተግዳሮት ውስጥ የከተተው ያው ሲፈራውና ሲሸሸው የኖረው ከወገኖቹ የሚነሳው የፍርሀት መንፈስ ነበር።

በአጠቃላይ ከላይ በዝርዝር ለማየት እንደሞከርነው በዳዊት ሕይወት ውስጥ በተለያዩ ጊዜና ሁኔታ ውስጥ የተፈራረቁበት የእምነትና የፍርሀት ልምምዶች ያሉ ሲሆን፤ ይህም በዚህ በመጨረሻው ዘመን ረቫይቫል ውስጥ በዳዊት ቅባት ተቀብቶ የሚነሳውን ሠራዊት እንደ ዳዊት ሁሉ እርሱንም እንደሚገዳደሩት አውቆ ራሱን ሊያዘጋጅ እንደሚገባው እያሳሰብን፤ በቀጣይነት ዳዊትን ገጥሞት የነበረውን ተግዳሮት ክርስቶስ ሊየሱስ እንዴት እንደረታው አዲስ ኪዳንን መሰረት በማድረግ እናያለን።

ጌታ ኢየሱስና 666

«አንድም አውራ ከባሕር ሲወጣ አየሁ አስር ቀንዶችና ሰባት ራሶች ነበሩት በቀንዶቹም ላይ አስር ዘውዶች በራሶቹም ላይ የሰድብ ስም ነበር። ያየሁትም አውራ ነበር ይመስል ነበር እግሮቹም እንደ ድብ እግሮች አፋም እንደ ልንበሳ አፍ ነበሩ ዘንዶውም ጋይሉንና ዙፋኑን ትልቅም ሥልጣን ሰጠው ።» (ዮሐ. ራእይ 13:1-2)

በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ የጌታን ኃያላን ገድል ስናጠና በውስጡ የምናስተውለው እውነት ቢኖር ስለ መሢሁ ኢየሱስ የሚናገር መልክትን የሚያስተላልፍ መሆኑን ነው። ዳዊት ከእንበሳና ከድብ፤ እንዲሁም ከጎልያድ ጋር ጦርነት ተጋጥሞ በላዩ ላይ በነበረው የእምልኮና የምስጋና ቅባት እንደረታቸው ተመልክተናል። ዳዊት ከአራዊቱ እንበሳና ድብ ጋር ይጋጠም እንጂ በትንቢተ ዳንኤል መሰረትነት እንደተመለከተነው እነዚህ አራዊት በተምሳሌትነት የሥጋ ለባሽንና የርኩሳን መናፍስትን የተቀናጀ የዓመጽ አሠራር እንደሚያሳዩ ነው።

በዳንኤል ትንቢት መሰረት እንበሳ የባቢሎን መንፈስ፤ ድብ የፋርስና የሜዶን ጣምራ መንግሥት መንፈስ ሲሆን በተጨማሪም አራት ክንፍ ባለው ነብር የተመሰለው ደግሞ የግሪክ አለቃ መንፈስ አሠራር እንደሆነ ይገልጻል። በዚህ መሰረት የዳዊት ልጅ የሆነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከእነዚህ መናፍስታዊ አሠራሮች ጋር በጽኑ እንደተፋለመ ማሳየት በዘመናት መጨረሻ ላይ ለሚነሳው ሠራዊት ወይም ለክርስቶስ እካል እምነት መጠናከር ያግባል ብዬ እምናለሁ።

ስለ ዳዊት ሕይወት ስናጠና ገጥሞ የረታቸው አራዊት ማለትም እንበሳና ድብን ስንመለከት ዳንኤል ጨምሮ ያየትን ነብርን ግን የማየት ዕድል አላገኘንም ነበር። ጌታ በምድር ላይ በነበረበት ወቅት የእንበሳው መናፍስታዊ አሠራርና የድብ መናፍስታዊ አሠራር ብቻ ሳይሆን

የነብርም መናፍስታዊ እሠራር በሮማውያን ሥርወ-መንግሥት እማካይነት በምድር ሁሉ ላይ ሠልጥኖ እንደ ነበር ቀጥለን በምናደርገው ጥናት ውስጥ ለማየት የምንሞክረው ይሆናል።

ዳንኤል በምድር ላይ በለምትነሳዋ አራተኛዋ አውሬ ሲተነብይ ከሌሎች አራዊቶች ሁሉ በጣም የተለየችና እጅግ አስፈሪ አውሬ እንደሆነች ይናገራል። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ አራተኛዋ ለምን ከሌሎች ለየት ተደርጋ እንደገለጠች የምንረዳው ከላይ ያነሳነውን የራእይን መጽሐፍ 13ኛውን ምዕራፍ ስናጠና ነው። በዚያ ክፍል ውስጥ ተገልጣ የምናገኛት የመጨረሻዋ ዘመን አውሬ ወይም ሥርወ-መንግሥት ከእርሰዋ በፊት የነበሩትን ሁሉ በከፋቷ በብዙ እጥፍ የምትበልጥ ለትሆን በተጨማሪ ከእርሰዋ በፊት የነበሩትን የአራቱንም ባህሪያት በእንድ ላይ አጣምራ የያዘች እንደሆነች ይታያል።

የሐንበ ባለ ራእዩ አውሬይቱን ሲገልጽ እፏ እንደ አንበሳ፣ እግሯ ደግሞ የድብ፣ አካልዋ የነብር ይመስል እንደነበር ይነግረናል። ይህም ገለጻ እፏ የትዕቢት ንግግሯን፣ እግሯ በጭካኔ በምድር ላይ ያለውን ሁሉ መርገጧንና መሰባሰቧን (ማበላሸቷን) ሲያሳይ አካልዋ ደግሞ ባመዛኙ ትክክለኛ ማንነቷን የሚገልጽ ነው። በዚህች አውሬ በተመለሰው ሥርወ-መንግሥት ጀርባ በመከለል የሚሠራው መንፈስ ምድርን መርገጡና ፈጽሞ ማበላሸቱን በተመለከተ ስናጠና እንደዚህ ዘመን ምድር የተረገጠችበትና የተበላሸችበት ዘመን አለመኖሩን ልብ ይሏል። በርግጥ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች እንደሚስማሙበት በአውሬዋ የተመለሰው ሥርወ-መንግሥት አሁን በእለንበት ዘመን ተገልጦ ባይታይም ነገር ግን ከዚህ መንግሥት ጋር በመቀናጀት የሚሠራው መንፈስ በዓለማችን ላይ ያሉትን ነገሥታትና የዕውቀት ሰዎችን በመጠቀም አሁን እያደረሰ ያለውን ጥፋት ለእብነት ያህል ብንዘረዝር የእየር ብክለት፣ የውኃ ብክለት፣ የአካባቢ ብክለት.....ወዘተ ሁሉ ምድር ምን ያህል እየተበላሸች እንዳለችና የዚህንም ትንቢታዊ ቃል አውነተኛነት የሚያሳሉ ማስረጃዎች ሆነው እናገኛቸዋለን።

የመጨረሻው ዓለም አቀፍ መንግሥት (ሥርወ-መንግሥት) ሆኖ በምድር ላይ የሚነሳውና በዚህች አውሬ የተመለሰው ከእርሱ በፊት ተነስተው የነበሩትን ሥርወ-መንግሥታት ባሕሪያት አጣምሮ በመያዙ ባለ ራእዩ አውሬዋን ሲገልጣት «የተለየ አውሬ» የሚል ስያሜ እንዲሰጣት አድርጎታል። ይህ «የተለየ አውሬ» የተባለውና አራተኛ በመሆን በምድር ላይ ተነስቶ የነበረው ሥርወ-መንግሥት ወይም ሌምፓየር የሮም ሥርወ-መንግሥት እንደ ነበረ የማይዘነጋ ነው። ይኸው የሮም ሥርወ-መንግሥት የመጨረሻው ዓለም አቀፍ መንግሥት

ሆኖ እግግሞ ይነሳል ተብሎ የሚጠበቅ ሲሆን ይህ ደግሞ እ.ኤ.አ በ1957 በስድስት አገሮች ፈራሚነት የተመሰረተውና «የሮም ስምምነት» (Treaty of Rome) በመባል የሚታወቀው፤ አሁን ደግሞ የአውሮፓውያን ኅብረት በመባል የተለየመው ግበጋሌው ወደዚሁ ወደ ሥርወ-መንግሥትነት እንደሆነ ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ አዋቂዎች ይናገራሉ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ በው በ6ኛ ቀን በመፈጠሩ 6 ቁጥር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሰው ቁጥር እንደሆነ ይታወቃል። «አእምሮ ያለው የእውሬውን ቁጥር ይቆጠረው ቁጥሩ የሰው ቁጥር ነውና ቁጥሩም ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት ነው።»(ዮሐ.13:18) ይህን የአቆጣጠር ስልት መሰረት በማድረግ የእያንዳንዱን ሥርወ-መንግሥት ቁጥር 6 እንደሆነ ብናስብ «የተለየ አውሬ» የሚል ስያሜ የተሰጣት የሮም ሥርወ-መንግሥት ላይ ለንደርስ የሦስቱም ሥርወ-መንግሥታት ባህሪያት በመቀላቀሏ የ666ን ሚስጥር ማግኘት እንችላለን ማለት ነው። ስለዚህ የሮማውያን ሥርወ-መንግሥት ከእርሱ በፊት የነበሩትን የሦስቱን ሥርወ-መንግሥታት ባሕሪያት የቀላቀለ እንጂ የራሱ የሆነ የተለየ ባሕሪ እንደሌለው እናስተውላለን። ይህም ሁኔታ እንደሌሎቹ በእንድ በሚታወቅ አውሬ ስም ሳይሆን ይህን ይመስላል ተብሎ ሊጠራ በማይችል ገጽታ ውስጥ እንዲቀመጥ አድርጎታል።

ዳዊት ገጥሞ በረታቸው አውሬዎች የተመሰሰው የመናፍስት እሠራር በቅንጅት የሠሩበትና ከእርሱ በፊት የነበሩትን ሥርወ-መንግሥታት ባሕሪ በመቀላቀል ይዞ በነበረው በሮማውያን ሥርወ-መንግሥት ወቅት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተወልዶና አገልግሎ ማለፉ በቀጥታ ከእነዚህ መናፍስትና አብሯቸው ይሠራ ከነበረው የሰው ዓመጽ ጋር ተጋጥሞ ድል እንዳደረጋቸው በግልጥ ያሳየናል ። ምክንያቱም በዳንኤል ትንቢት መሰረት የሮማውያን ሥርወ-መንግሥት ሦስቱንም ማለትም የባቢሎንን፣ የሚዶንና የፋርስን ደግሞም የግሪክን መናፍስታዊ እሠራሮች ያቀላቀለ ስለ ነበር ነው ይህን ስማለት የሚያስደፍረው።

ብዙዎቻችን እንደሚመስለን ጌታን የገደሉት አይሁዳውያን እንደሆኑ ነው የምናስበው። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስን ተጠግተን ለንመለከት አይሁዳውያን ጌታን አሳልፈው ሰጡ እንጂ የሞት ፍርድ የማስተላለፍ ሥልጣን በእነርሱ እጅ ስላልነበረ እነርሱ ሊገድሉት አልቻሉም፤ ይህም የሆነበት ምክንያት አይሁዳውያን በዚያን ወቅት በሮም ቅኝ ግዛት ስር የሚተዳደሩ ስለ ነበር ነው። በወቅቱ ለመግደልም ሆነ በሕይወት ለማኖር ሥልጣን የነበረው ሮማውያን በይሁዳ አውሬጂ ላይ ወክለውት በነበረው በጳላጦስ እጅ ነበረ። ይሁን እንጂ ጳላጦስ አይሁዳውያን ከሠው በፊቱ ያቀረቡትን ኢየሱስን በገድል ገጽሕ ደም እንደሚያፈስ ስለገባው «እኔ

ከዚህ ዳድቅ ሰው ደም ገደብ ነኝ» ብሎ እጁን በመታጠብ ተጠያቂ አስመሆኑን መግለጽ አስፈልጎት ነበር። ጌታም «እኔን አሳልፎ የሚሰጠኝ ኃጢአቱ የባሰ ነው» ብሎ በመናገሩ አይሁዳውያን በሞቱ በቀጥታ ተሳትፎ ባያደርጉም እንኳ ቅጣቱ በእነርሱ ላይ የሚብስ እንደሆነ አመልክቷል።

ይህ ደግሞ የሚያሳየን ጌታ በዚያ ዘመን ይሠራ ከነበረውና አሁን በዚህ ዘመን ደግሞ እንደገና እያንሰራራ ካለው መናፍስታዊ አሠራር ጋር መፋሰሙን ሲሆን፤ ይህም 666 የመጨረሻው ዘመን አዲስ ክስተት ሳይሆን በጌታና በጳውሎስ ዘመንም ይሠራ የነበረና አሁን ግን እጅግ በተጣደፈ ሁኔታ እየተገለጠ ያለ አሠራር መሆኑን ነው። ጳውሎስ ይኖረበት በነበረው ዘመን «የዓመጽ ሚስጥር አሁን ይሠራልና...» (2ኛ .ተሰ.3:7) በማለት የዓመጽ ሚስጥር የነበረና ያለ፤ ጌታ ግን በሙላት የሚገለጥ አሠራር እንጂ ብዙ ሰው እንደሚገምተው መጨረሻው ላይ ብቻ የሚገለጥ እንዳልሆነ አሳይቷል። ይህ የዓመጽ አሠራር በዚህ ዘመን ዓይኑን አፍጥጦ በግላጭ ራሱን ለመግለጥ እየሞከረ ነው፤ ይሁን እንጂ የሚከለክለው ከልካይ ከመንገድ እስካልተወገደ ድረስ ስኬትን ሊያገኝ እንደማይችል በዚሁ ክፍል ጳውሎስ ገልጧል። የዓመጽ ሚስጥር በሙላት እንዳይገለጥ እየከለከለ ያለው ደግሞ የክርስቶስ አካል የሆነችው ቤተ ክርስቲያን ነች። ስለዚህ የዓመጽ ሚስጥርን አሠራርና ተንኮል ቤተ ክርስቲያን በጽኑ ስለምትገድብበት ዋነኛ ወይም ቀንደኛ ጠላቱ ናት።

ስለ ዳዊት ባደረገው ጥናት እንደ ተመለከተነው ዳዊት አንበሳንና ድብን ደግሞም ጎልያድን ገጥሟቸው እንደ ነበርና ድል እንዳደረጋቸው አይተናል። በተጨማሪም ዳዊት በገጠማቸው አውሬዎች ተምሳሌትነት የተጠቀሱትን ሥርወ-መንግሥታትና ከእነርሱም ጋር በቅንጅት ይሠራ ከነበረው መናፍስት ኃይል ጋር ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ተጋጠመና ድል እንዳደረጋቸው ለመዳሰስ ሞክረናል። ነገር ግን በዳንኤል ትንቢት መሰረት ከተገለጡት አውሬዎች መካከል ዳዊት ያልተጋጠማትና የመጨረሻው ዘመን ዋነኛ ተዋናይ የሆነችውን የግሪክን ሥርወ-መንግሥት የምትወክለውን የነብርን ተምሳሌት ጨምረን ካለየን በመጨረሻው ዘመን ሊገለጥ ያለውን የዓመጽ ሚስጥር ምንነት ለመረዳት የሚያስችሉንን ሙሉ ስዕል ልናገኝ እንችልም።

በዳንኤል ትንቢት ላይ በግልጽ እንደተቀመጠው በነብር ተምሳሌትነት የተገለጸችው የግሪክ ሥርወ-መንግሥት እንደ ነበርችና ይህም ታላቁን እስክንድርን የሚመስላት እንደ ነበር ታሪክን በማጥናትና ከመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ጋር በማገናዘብ መረዳት ይቻላል። የታላቁ እስክንድር የወረራ ፍጥነቱና ስልቱ እጅግ በጣም አስገራሚ በመሆኑ ፈጣን አውሬ

በሆነው በነብር ተምሳሌትነት መገለጹ ትክክልና አግባብነት ያለው ነው። ታላቁ እስክንድር እንደ መብረቅ በነበረው ፍጥነቱና የጦርነት ስልቱ በዚያን ጊዜ የነበረውን ዓለም ሁሉ ለማንበርከክ የበቃ ጨካኝና ብልህ ሰው ይሁን እንጂ፤ የሚያሳዝነው ያን ጊዜ ይታወቅ የነበረውን ዓለም ሁሉ እንደ ነብር በመሰለ ፍጥነቱ ለማንበርከክ እድል አግኝቶ የተሳካለት እስክንድር ገና በለጋነቱና የተጎናጸፈውንም ድል በቅጡ ለማጣጣም ሳይችል በበሽታ በመመታቱ ሕልሙን ያስበበት ቦታ ሳያደርስ የሞት ስለባ ሊሆን ችሏል። ከእሴክሳንደር ሞት በኋላ አራቱ ጆነራሎቹ በወረራ አግኝቶት የነበረውን ግዛቱን አራት ቦታ ተቀራመቱት፤ ይህ ደግሞ ዳንኤል ባየው ራእይ ውስጥ አውሬይቱ አራት ራሶችና ክንፎች እንዳሏት የተነበየውን የትንቢት ቃል ፍጻሜ ያመለክተናል።

ይህን ሐሳብ ሳንሰቅ ወደ ባለ ራእይ ዮሐንስ ስንመለስ በ13ኛው ምዕራፍ ላይ «የሦሁትም አውሬ ነብር ይመስል ነበር» ማለቱና አውሬው ደግሞ በአመዛኙ በነብር መመስሉ ከግሪክ መንግሥት መናፍስታዊ አሠራር ጋር ያለውን ቁርኝት ያመለክታል። በመሆኑም በነብር የተመሰለውን የአውሬውን አካል ማንነት በዝርዝር መመልከት የዓመጽን ሚስጥር አሠራር በሚገባ ለማወቅ ይጠቅማል።

በመሰረቱ ነብር በፍጥነቱ ወደር የሌለው መሆኑ የታወቀ ሲሆን ይህ ደግሞ በመጨረሻው ዘመን በሳይንሳዊ ግኝቶች እማካይነት በየፈርጁ እየተከሰተ ያለውን ከፍተኛ ጥደሬያና አስገራሚ ፍጥነት የሚያሳይ ተምሳሌታዊ እውነት ነው። በዚህ ዘመን አዳዲስ የሆኑት ሳይንሳዊ ግኝቶች እንደ ቀድሞው በየመቶው ወይም በየአምሳ ወይም በየአሥርተ ዓመታት የሚሆኑ ክስተቶች መሆናቸው ከቀረ ውሎ እንደ እደረ ሁላችንም የምንመስክረው ክስተት ነው፤ እንደውም አሁን እድገቱ በሚያስገርም ፍጥነት የወራትና የየቀናት ጉዳይ እየሆነ መጥቷል። ለምሳሌ ያህል ዛሬ ተፈብርኮ የወጣ ኮምፒውተር ከስድስት ወራት በኋላ ዘመን ያለፈበት ሆኖ ሊገኝ ሲችል በተጨማሪም ሌሎችንም የሌሌክትሮኒክ ቁሳቁሶች ብትመለከቷቸው በሚደንቅ ፍጥነት በየቀኑ ፈጣን መሻሻልን እያሳይ ነው። እንደውም ሳይንሳዊ ግኝቶቹ እጅግ በጣም ፈጣኖች ከመሆናቸው የተነሳ ከአሥራ አምስት ወይ ከሃያ ዓመታት በኋላ የሰውን ልጅ «በናኖሶትስ ቴክኖሎጂ» በመጠቀም ረጅም እድሜ ማቆየት ይቻላል ማለት ሲጀምሩ፤ እንዳንዶች አለፍም ብለው ሰውን ለዘላለም ማኖር ይቻላል ብለው በድፍረት ለመናገር የሚያስችላቸው ደረጃ ላይ እየደረሱ ነው፤ ታዲያ እነዚህን ሳይንሳዊ ግኝቶች ልብ በሚለልብ ፍጥነት በማጣደፍ ላይ የሚገኘው የነብር መንፈስ አሠራር ነው። ይህንን የበለጠ ለማረጋገጥ ከፈለግን የሳይንሳዊ ግኝቶች ስያሜ

በአብዛኛው የተሰየሙት የግሪክን ቃላት በመጠቀም መሆኑን ለአብነት መጥቀስ ይቻላል።

በተጨማሪ የቅርብ ዘመን ግኝቶች የሆኑት ጄኔቲክ ምህንድስና¹²፣ የኤሌክትሮኒክስ ቴክኖሎጂና ናኖ ቴክኖሎጂ¹³ ስቴም ሴልና የመሳሰሉትም ሁሉ የዘመኑን አስደንጋጭ ፍጥነትና የቴክኖሎጂ ምጥቀት የሚያመለክቱ ሲሆኑ፤ ከዚህ በተጨማሪ ደግሞ ሕዋን ለመቆጣጠር የሚደረገው ርብርብ እጅግ ከተራቀቀ ወታደራዊ ቴክኖሎጂ ጋር ተዳምሮ ይህንኑ ፍጥነት የሚያሳይና የሚያጎላ ነው። ወታደራዊ ቴክኖሎጂን በተመለከተ ከሰው አልፎ ርቦቶችን ለውጊያና ለስላሳ መጠቀም አየተጀመረ ሲሆን ይህ አሁን ያሰንበት ዘመን በርግጥ ከመቼውም ዘመን ይልቅ የሚያስደነግጥም የሚያስደንቅም አየሆነ መጥቷል።

የሚያስገርመው ነዚዩ ዳንኤል በመንፈስ ሆኖ ከ2500 ዓመታት በፊት ይህን የመጨረሻውን ዘመን በመመልከት ዕውቀት በከፍተኛ ፍጥነት እንደሚጨምርና ከዚህ ጋር በተጓዳኝ ሰዎች በፍጥነት ከስፍራ ወደ ስፍራ የሚያደርጉት አንቅስቃሴ እንደሚበዛ በትንቢቱ ውስጥ ተናግሮ ነበር። (ዳን. 12:4)

ከላይ ባነሳነው ሐሳብ በተጨማሪ ይህ የነብር መናፍስታዊ አሠራር የግሪክ አስቃ መንፈስ እንደመሆኑ መጠን የሰው ልጅ አዳዲስ ነገሮችን ማየትና መስማት እንደሚወድ ስለሚያውቅ በዚህ መንገድ አዲስ ነገርን የማየትና የመስማት አባዜ እንዲጠናወታቸውና ይህንንም ፍለጋ ሲባዝኑ አጭሩን ዘመናቸውን በከንቱ እንዲያጠፉት ያማልላቸዋል።

እዚህ ላይ እንድናስተውለው የማሳለበው ችግሩ አዳዲስ ነገሮችን መስማትና ማየት ወይም መፈለስ ላይ አለመሆኑን ሲሆን በእንጻሩ ግን ችግሩ ያለው ምንም ዓይነት ቁሳቁስ እና ምድራዊ ግኝት እንዲሁም የሰዎች ፍልስፍና ሊሞላውና ሊያረካው የማይችለው የሰው ልብ በከንቱ ሲማስን ውድ የሆነችው ሕይወቱ ያለእግባብ መባከኗ ነው። ከዚህ አውነት እንጻር የጳውሎስን ገጠመኝ ስንመለከት የምንረዳው በዚያ ዘመን ይህ የግሪክ አስቃ መንፈስ ተቆጣጥሯቸው የነበሩ ሰዎች አዳዲስ ነገርን ከመስማትና ከማየት በስተቀር ሌላ ሥራ እንዳልነበራቸው እናያለን። «የአቴና ሰዎች ሁሉና በዚያ ይኖሩ የነበሩ እንግዶች አዲስ ነገርን ከመናገርና ከመስማት በቀር በሌላ ጉዳይ አይውሉም ነበር።» (የሐዋ.ሥራ

¹² በዘር ጂኖች ላይ የሚደረግ የማስተካከያ ሥራ
¹³ በሞላኪውል ደረጃ የሚደረግ ምህንድስና ናኖ ቴክኖሎጂ ተብሎ ይታወቃል።

17:21) የሚገርመው ነገር አቴና የገባ እንግዳ ሰው እንኳ ሳይቀር በዚህ መንፈስ በቀላሉ የሚሰክፍና በተጽእኖ ስር የሚወድቅ መሆኑን ይህ ክፍል ያረጋግጥልናል። አሁን በዓለም ዙሪያ ማለትም በአደጉትና እያደጉም ባሉት አገሮች አየተስፋፋ የመጣ ወረርሽኝ ቢኖር ባለማቋረጥ አዳዲስ ቁሳ ቁሶችን የማጋበስ ዝንባሌ ነው። በመሆኑም የጌታ የሆኑት ይህንን በሚመስል አዳዲስ ግኝቶችን የማግበስበስ ዓላማዊ ፋክክር ውስጥ የሚገዙ ከሆኑ፤ ልክ የባቢሎን መንፈስ አሠራርን ስናጠና እንዳየነው፤ በዚህ የግሪክ መንፈስ አሠራር አማካይነት ክፉ የሆነና በቀላሉ ሊላቀቁት የማይችሉት የዓለም ፍቅር ይጠናወታቸዋል!

በተጨማሪ ግሪክ የሕዝባዊ አስተዳደር መጀመሪያ እንደሆነች ከታሪክ የሚታወቅ ሲሆን በዚህ ዘመን ዲሞክራሲ በመባል የሚታወቀው ሕዝባዊ አስተዳደር በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ የተገኘው ከግሪክ ነበር። ይህ የሕዝባዊ አስተዳደር(ዲሞክራሲ) የሚባለው ፍልስፍና እግዚአብሔርን «አንተ አታስተዳድረንም እኛ ሰራሳችን እናውቅበታለን» በማለት ታስቦ የወጣ ፍልስፍና ይመስላል። ቀደም ብለን እንደጠቆምነው አዳምና ሔዋን ራስን በራስ ማስተዳደር ለመጀመር ያሰቡና የከሰሩ መሆናቸውን አይተናል። ዲሞክራሲ ምንም ያህል ውበት ያለው ይምስል እንጂ ዞሮ ዞሮ እግዚአብሔርን በምድር ላይ ካለው የአስተዳዳሪነት ትዕይንት የሚያስወጣ በመሆኑ ይህ ዓይነቱ አሠራር ደግሞ ዓመጽ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። ዲሞክራሲ ለዲያቢሎስ ምን ያህል እንደተመቸው እናውቃለን! በእግዚአብሔር ሥርዓተ-መንግሥት ውስጥ ቲዎክራሲ እንጂ ዲሞክራሲ ስፍራ አይኖረውም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ንጉሥ እንደመሆኑ መጠን አርሱን በሕዝባዊ ምርጫ መሾምም ሆነ መሻር ፈጽሞ የማይቻል ጉዳይ በመሆኑ ነው።

የነብሩ መናፍስታዊ አሠራር በዚህ በመጨረሻው ዘመን በተለይ ሳይንሳዊ በሆኑት ክስተቶች ላይ የሚያተኩር ነው። ማለትም የዘመናዊ ቴክኖሎጂ ውጤትን በመጠቀም የመጓጓዣያን፣ የቴሌኮሙኒኬሽንን እና የመገናኛ ብዙሀንን በከፍተኛ ፍጥነት ማደግ የሚያበረታታና የሚያግዝ ነው። ይህን የሚያደርገው ሰሰው ልጆች ማደግ ተቆርቋሮ ሳይሆን በፍጻሜ ዘመን ላይ የሚገሰጠውንና መጽሐፍ ቅዱስ «ለውራው» ብሎ የጠራውን ሰው አሠራር ለማቀላጠፍ ነው። ስለ ባቢሎን መንፈስ ስናጠና እንዳልነው ሁሉ እግዚአብሔር ሰውን በራሱ አምሳል እንደፈጠረው ከሚታወቅበት መንገድ እንዲሁ ሰሰው ልጅ ያጎናጸፈው የመፍጠር ችሎታው ሲሆን እምላክ ደግሞ ራሱ የሰጠውን የፈጠራ ክህሎት መልሶ ሊቃወመው አይችልም። የሰው ልጅ ግን ዘጭንቅላቱ በመራቀቅና በመምጠቅ፤ እንዲሁም ከነፋ መናፍስት ጋር በመወዳጀት፤ ፈጣሪውን

ወደ ጎን በመግፋቱና በመርሳቱ ከተፈጠረበት ዓላማ በሳተ ሁኔታ አእምሮውን ለክፉ ሥራ ማዋሉ ከእግዚአብሔር ጋር ሊያጣላው ችሏል። በነገራችን ላይ የጅምላ ጨራሽ አስፈሪ መሣሪዎች ምንጫቸው ይኸው መንፈስ እንደሆነ አምናለሁ።

የነብሩ መናፍስታዊ አሠራር በተጨማሪ ለይስሙላ ሰሰው ልጆች መብት ለመከራከርም እንደቆመ ያስመስላል! ሐሳዊው ክርስቶስ በምድር ላይ ሲገለጥ «እንደርሱ ያለ ማነው? ከቶስ ማን ሊረታው ይችላል?» ተብሎ ዓለም ሁሉ የሚያጨበጭብለት በዚሁ መንፈስ ጋይል በመታገዝ ስለሚሠራ ነው።

እንግዲህ የአውሬው አካል ባመዛች የነብር የመሆኑ ሚስጥር እዚህ ላይ ነው! ነብር ከላይ እንደ ገለጽነው እጅግ በጣም ፈጣንና በዚያው ልክ ጨካኝ አውሬ ነው። ነብር ድምጹን ሳያሰማ አድፍጦና አድብቶ አደጋን የሚጥል መሰሪ አውሬ ሲሆን ይህም በመጨረሻው ዘመን የሚገሰጠውን አውሬ ባህሪ በተክክል መግለጥ ይችላል። የዚህ መንፈስ አሠራር በድንገት ሲገለጥ ሰዎች ተደላደልን፤ ሰላምና ደህንነት ነው ሊሉ፤ ድንገት ባልጠበቁት ሁኔታ በአሠራሩ ይበላሉ፤ ደማቸውም ይፈስሳል!

«ወንድሞች ሆይ ስለ ዘመናትና ስለ ወራት ምንም እንዲጻፍላችሁ አያስፈልጋችሁም የጌታ ቀን ግን ሴባ በሌሊት እንደሚመጣ እንዲሁ ይመጣ ዘንድ ራሳችሁ እጥብቃችሁ እውቃችኋልና። ሰላምና ደንገት ነው ሊሉ ያን ጊዜ ምጥ እርጉዝን እንደሚይዛት ጥፋት በድንገት ይመጣላችዋል ከቶም አያመልጡም። እናንተ ግን ወንድሞች ሆይ ቀኑ እንደሌለ ይደርስባችሁ ዘንድ በጨለማ አይደላችሁም ሁላችሁም የብርሃን ልጆች የቀንም ልጆች ናችሁና።» (1ኛ.ተሰ. 5:1-4)

መጽሐፍ ቅዱስ ሐሳዊው ክርስቶስ የአውሬዎች ሁሉ ቁንጮ በመሆኑ «አውሬው» ብሎ ጠርቶታል፤ ይህ የዓመጽ ሰው ዓለምን ከሚያንበረክክበት ዋነኛ መሣሪያው አንዱ በከምፒውተር በታዝ ዓለም አቀፍ የሆነ ኢኮኖሚያዊ ሥርዓት ነው። በአሁኑ ወቅት ይህ መንፈስ ዓለምን ሁሉ ዲጂታል ወደሆነ ሥርዓተ-ንዋይ ለመቀየር በከፍተኛ ጥፍፊያ ላይ እንዳለ ይስተዋላል፤ ይህ ዲጂታል ወይም ኤሌክትሮኒክ ገንዘብ በከምፒውተር የቁጥር ሊስተም እየታዘዘ የሚሠራ የገንዘብ ዓይነት ነው። ይህንንም ሲስተም በአሁኑ ጊዜ በአንዳንድ አገሮች በከፊል አገልግሎት ላይ ማዋል ተጀምሯል። አሁን በዓለማችን ላይ የምናያቸው የመገዘያዎች ዘዴዎች ማለትም ክሬዲት ካርዶች፣ ዴቢት ካርዶች፣ ኢ-ካርዶችና ሌላም የካርድ ወይም እዲስ የመገዘያዎች ዘዴዎች ለምሳሌ ያህል በሞባይል ስልኮች አማካይነት የሚደረግ ግብይት ሁሉ የዚህ እዲስ ዓለም

አቀፍ የገንዘብ ዓይነት መንደርደሪያዎቹ ናቸው። ስለዚህም አውሬው በምድር ላይ ሲገለጥ ይህንን ሊስተም በመጠቀም ቁጥሩን በቀኝ መጻፋ ወይም በግምባሩ ላይ ያልተቀበለ ማንም ሰው ሲገዛ ወይም ሊሸጥ እንዳይችል ሊያደርገው እንደሚችል ብዙ ጠቋሚ ምልክቶች እየታዩ ነው።

«ታናናሾችና ታላላቆችም ባለጠጋዎችና ደሆኞችም ጌታዎችና ባሪያዎችም ሁሉ በቀኝ እጃቸው ወይም በግምባራቸው ምልክትን እንዲቀበሉ የአውሬው ስም ወይም የስሙ ቁጥር ያለው ምልክት የሌለበት ማንም ሊገዛ ወይም ሊሸጥ እንዳይችል ያደርጋል። ጥበብ በዚህ አለ። እኛም ያለው የአውሬውን ቁጥር ይቆጠረው ቁጥሩ የሰው ቁጥር ነውና ቁጥሩም ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት ነው።» (ዮሐ. ራእይ 13:17)

ይህ ትንቢት ከተነገረ እንግዲህ 2000 ዓመታት አካባቢ ቢሆንም አሁን አሁን ግን በግላጭ በዓይናችን ስር ሲተገበር እያየን እየተደነቅንም፣ እየደነገጥንም፣ እየተደመምንም ነው! እንግዲህ የነብሩ መናፍስታዊ አሠራር ይህንን ምቹ ሁኔታ ለሐሰተኛው ክርስቶስ ወይም ለአውሬው በከፍተኛ ጥፍፊያ እያመቻቸለት ነው። እንግዲህ ለማለት የተፈለገው ቴክኖሎጂው በራሱ ክፉ ነው ሳይሆን አውሬው ለራሱ መሰሪ ዓላማ ቴክኖሎጂውን ይጠቀምበታል ነው።

ይህንን ክፍል ለማጠቃለል፣ በርም ሥርወ-መንግሥት ውስጥ ሦስቱም አውሬዎች ማለትም እንበሳው፤ ድቡና ነብሩ ሁሉም በአንድነት በመዋሃዳቸው፣ ጌታ የተጋጠመው ከሦስቱም ዓይነት መናፍስታዊ አሠራሮች ጋር እንደ ነበር ማሰብ ይቻላል። ይህ የመናፍስት አሠራር ደግሞ በመጨረሻው ዘመን ዳግም እያንሰራራ ካለው ከዚሁ ዓለም አቀፍ መንግሥት ወይም ኤምፓየር ጋር በመሆን ጌታ የሚያስነሳውን ሠራዊት የሚጋጠም ሲሆን የዚህ የመጨረሻው ዘመን መንግሥት መለያ ቁጥሩም እንደ ዮሐንስ ራእይ ምዕ.13 ከሆነ «666» ነው። ከዚህ አውነት አንጻር በአሁኑ ወቅት በሚሸጡት ዕቃዎች ሁሉ ላይ «በባር ኮድ» አማካይነት 666 መታተሙ መጨረሻው ዘመን ምን ያህል ከምናስዘው በላይ እንደ ተቃረዘ ያመለክታል። ባር ኮድን የምናገኘው በተለይ ከሱፐር ማርኬት በምንገዛቸው ዕቃዎች ላይ ሲሆን አገልግሎቱም በረድፍ በተቀመጡት መስመሮች አማካይነት የዕቃውን ዋጋ በከምፒውተር ኮድ ለመለየት የሚያስችል ነው። እነዚህን መስመሮች ጠጋ ብለን ስናያቸው ሦስቱ ማለትም መጀመሪያ መሀልና መጨረሻው ላይ ያሉት ከሌሎቹ ረዘም ብለው ሁለት ቀጫጭን መስመሮች ሆነው የተቀመጡ ሲሆን እነዚሁ ረዘም ብለው የወጡት ጥንድ መስመሮች የስድስት ቁጥር መለያ ኮድ

ናቸው። ይህ በድንገት የሆነና ያልታሰበበት አጋጣሚ ነው ብላችሁ ታስባላችሁ? አሁን በቅርቡ ደግሞ ከባር ከድ ምልክት ወደ ዲጂታል ከምፒውተር ቼፕ መተላለፍ ይህ አካሄድ ወዴት ነው የሚያደርስው እያልን ይበልጥ እንዲያሳስቡን አድርጓል።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ጎልያድ በብረት የሚታመን ግዙፍ ሰው እንደ ነበረ ቀደም ብዬ ማንሳታችን አይዘነጋም። የሮም ሥርወ-መንግሥት የነበረውና አሁን በዚህ ዘመን በማንሰራራት ላይ ያለው መንግሥት ሁለቱም የተመሰሉት በብረት እንደሆነም አይተናል። ነገር ግን ይህ የጥናታችን የትኩረት አቅጣጫ የሆነው የመጨረሻው ዘመን ሥርወ-መንግሥትና ለዚሁ መንግሥት መነሻ የሆነው የሮም ሥርወ-መንግሥት የሚመሳሰሉበት በርካታ ነገሮች ቢኖሩም ነገር ግን በዋነኝነት የሚለያዩበት አንድ አብይ ነገር አለ፤ ልዩነቱም የመጨረሻው ዘመን ሥርወ-መንግሥት ብረትና ሽክላ ለማዋሃድ የሚደርግ ከንቱ ጥረት እንደሚኖር ነቢዩ ዳንኤል በምዕ.2 ላይ የናቡከደነጾርን ሕልም በፈታበት አጋጣሚ አስታውቆናል ። ይህ ሽክላውን ከብረቱ ጋር ለመቀላቀል የሚደረገው መከራ፤ ቃል በቃል ብረትንና ሽክላን መቀላቀል ሳይሆን ፤ አብዛኛዎቹ ተማሪዎች እንደሚስማሙበት የሚያመለክተው በተባበሩት መንግሥታት ድርጅት አማካይነት ያደጉትንና ያላደጉትን የተለያዩ የዓለም አገሮችን አብሮ ባንድ ላይ ለማዋሃድ የሚደረገውን ርብርብ የሚያመለክት ነው። ይህ በሚያስገርምና ትክክል በሆነ መንገድ በዳንኤል ትንቢት ውስጥ አስቀድሞ የተተነበየው ብረትና ሽክላን ለመደባለቅ የሚደረገውን መውተርተር አዲሱን ሥርወ-መንግሥት ከሮማውያን ሥርወ-መንግሥት ይለየዋል።

«የእግሮቹም ጣቶች እኩሉ ብረት እኩሉም ሽክላ እንደነበሩ እንዲሁ መንግሥቱ እኩሉ ብርቱ እኩሉ ደካማ ይሆናል። ብረቱም ከሽክላው ጋር ተደባልቆ እንዳየህ እንዲሁ ከሰው ዘር ጋር ይደባለዋል። ነገር ግን ብረት ከሽክላው ጋር እንደማይጣበቅ እንዲሁ እርስ በርሳቸው አይጣበቁም። በእነዚያም ነገሥታት ዘመን የሰማይ ስምላክ ለዘላለም የማይፈርስ መንግሥት ያስነሳል ለሌላ ሕዝብም የማይሰጥ መንግሥት ይሆናል እነዚያም መንግሥታት ተፈጫቸዋል።» (ትንቢተ ዳንኤል 2:42)

ይህን የትንቢት ቃል ስንመለከት የእግዚአብሔር ቃል በዘመናት ሁሉ ምን ያህል እስተማማኝ፤ የማይለወጥና የማይሻር እንደሆነ ያሳያል፤ ምክንያቱም የደካማና የብርቱ መንግሥታትን ውንደት ለመፍጠር ባለማቋረጥ የሚደረገው መከራ የዚህ ያለንበት ዘመን ልዩ ክስተት በመሆኑ ነው። እነዚህ በብረት የተመሰሉት ጋዳን መንግሥታት

በሽክላ የሚመሰሉትን እንደ እፍሪካ፤ ላቲን እሜሪካና እንዳንድ የኤሽያ አገሮች ባንድ ላይ ዘመቀዋቸው እንደ ዓለም አቀፍ የሆነ መንግሥት ለመመስረት መከራ እያደረጉ መሆኑ በመገናኛ ብዙሀን በየቀኑ የምንታዘበው ጉዳይ ሆኗል። ይሁን እንጂ ይህን ጥምረት ተግባራዊ ለማድረግ የሚደረገው ከንቱ ጥረት በዳንኤል ትንቢት መስረት አይሳካላቸውም ስለተባለ በርግጥ አይሳካላቸውም። እነዚህ ሽክላን ከብረት ጋር ለመደባለቅ የሚሞክሩት የዚህ ሥርወ-መንግሥት መገለጥ አራማጆች ይህንን ከንቱ ሕልማቸውን ተግባራዊ ለማድረግ በሚንቀሳቀሱበት ጊዜ በዋናነት የሚያስሙት መፈክራቸው ድህነትን ታሪክ እናደርገዋለን የሚለው ሲሆን ነገር ግን ይህ እነርሱ ያነገቡት መፈክር በርግጥ እውን የሚሆነው በክርስቶስ ኢየሱስ ሺ ዓመት መንግሥት ወቅት ጌታ በምድር ላይ ሲነግሥ ብቻ ነው!

«ድንጋዩም እጅ ሳይነካው ከተራራው ተፈንቅሎ ብረቱንና ናሱን ሽክላውንና ብሩን ወርቁንም ሲፈጨው እንዳየህ እንዲሁ ከዚህ በኋላ የሚሆነውን ታላቁ ስምላክ ለንጉሡ አስታውቆታል። ሕልሙም እውነተኛ ፍቸውም የታመነ ነው።» (ትንቢተ ዳን. 2:45)

ከላይ ያነሳነውን ሐሳብ ስናጠቃልለው ጌታ ተፋልሞ የረታው ይሄ በእንበላ፤ በድብና በነብር የተመሰለው ዘመናዊና በመናፍስት ዓመጽ በቅንጅት የሚንቀሳቀስ አሠራር እንደሆነ ሲሆን ጌታም የኖረውና ያገለግለው፤ አስቀድመን እንዳነሳነው፤ በሮማውያን ሥርወ-መንግሥት ዘመን ነበር፤ ይህም ሥርወ-መንግሥት ዳግም አሁን በማንሰራራት ላይ እንዳለ ይታመናል።

ከዚህ እውነት ዘመነላት የዘመናት ፍጻሜ የደረሰብን እኛ ከዚህ ክፋ አሠራር ዛቻና ማስፈራራት የተነሳ በምንም ዓይነት መንገድ ልንሰጋና ልንፈራ እንደማይገባን ሳላሳሰብ አላልፍም፤ ምክንያቱም እነዚህን የክፋት ኃይላት ጌታ በመስቀሉና በትንሣኤው ጉልበት ድል እድርጎ ካዋረዳቸው በኋላ ድሉን ለእኛ አላልፎ ስለ ሰጠን በእነርሱ ላይ የበላይ መሆናችን ከወዲሁ ርግጠኛ መሆን ተቻሏል። እውነቱ ይህ ሆኖ እያለ ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ የሠራቸው ሥራዎች እና ውጤታቸው ምን እንደሆኑና ሰማን እንደሆኑ ያልተረዱ እንዳንድ ወገኖች ያላቸውን ትክክል ያልሆነ እስተሳሰብ በዚህ አጋጣሚ ማስተካከል እንዲችሉ ይህን ማረጋገጥ አፈላጊነት፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል የሞተውና የተነሳው በኃጢአት ምክንያት ሥልጣኑን ያጣውን የሰውን ልጅ ወደ ሥልጣኑ ለመመለስና ባላንጣው የሆነውን ዲዩብሉስን በመርታት ድሉን ለሰው ልጅ ለመስጠት እንጂ እርሱማ ሲመጀመር ጉልበቱን ስለማይመጥኑት መፋሰምም ባላስፈለገው ነበር።

በመጨረሻም በዚህ ሥርወ-መንግሥት ውስጥ የሚሠራው የዓመጽ ኃይልና ራሱ ሥርወ-መንግሥቱ ጭምር በመጨረሻው ዘመን ጽዋው ሲሞላ ጌታ በአፋ መንፈስና በክብሩ መገለጥ ዳግም ላያንበራሩ ላንዴና ለመጨረሻ ጊዜ መትቶ ይጥላቸዋል።

«የዓመጽ ሚስጥር አሁንም ይሠራልና ብቻ ከመንገድ እስኪወገድ ድረስ አሁን የሚከለክል አለ። በዚያም ጊዜ ጌታ ኢየሱስ በአፋ መንፈስ የሚያጠፋው ሲመጣም በመገለጡ የሚሸረው ዓመጽ ይገለጣል።» (2ኛ. ተሰ. 2:7-8)

ክፍል-4

አብርሃም

(የእምነት አርበኛው)

«አብራምም በእግዚአብሔር ስምን ጽድቅም ሆኖ ተቆጠረለት።» (ዘፍ. 15:6)

በብሉይ ኪዳን ውስጥ እግዚአብሔር እምላክ ለሰው ልጅ የሰጠውን ቃል ኪዳን ለመፈጸም ካስነሳቸው ሰዎች መካከል አብርሃም ዋነኛውን ስፍራ ይዞ የሚገኝ እጅግ ታላቅ ሰው ነው። የአብርሃም ሕይወቱ እንደ ማንኛውም የእግዚአብሔር ሰው በከፍተኛ በገባታ፤ በማመንና ባለማመን፤ በድፍረትና በፍርሀት፤ በመውደቅና በመነሳት የተሞላ ሲሆን ስለ አብርሃም ማጥናት ስንጀምር አስቀድመን እግዚአብሔር ለምን እንደጠራውና በተጨማሪም ከምን ዓይነት መናፍስታዊ አሠራር ውስጥ እንዳወጣው ማየት በዚህ ክፍል ውስጥ ዋነኛው የትኩረታችን አቅጣጫ ይሆናል።

አብርሃምን የተገዳደረው የፍርሀት መንፈስ ምን ዓይነት አጋንንታዊ አሠራር እንደ ነበር ማጥናትና መመርመር የዘመናችን ተግዳሮት ዋነኛ አቅጣጫ ዘየት አቅጣጫ እንደሚሆን ለመረዳት ይጠቅመናል። ይህን ጥናት ማድረግ አስፈላጊ የሚሆንበት ምክንያት በመጨረሻው ዘመን ላይ የሚደረገው ግብ ግብ ግለቱ በብዙ እጥፍ እየጨመረ የሚሄድ ሆኖ ነገር ግን ከጅማራው ጋር ጽኑ የሆነ ቁርኝት ያለው በመሆኑ ነው። በዚህ መንገድ የአብርሃምን ሕይወት በማጥናት ውድቀቶቹን ላለመድገምም ሆነ በእምነቱ እንደንመስለው ማስጠንቀቂያም ማበረታቻም ይሆናል። እለያ «ከታሪክ ለማራ የማይወዱ ታሪክን ለደግሙት ይገደዳሉ» የማለውን ብሃል ያስታውሷል።

ከሰው ውድቀት ዘጋላ ለመጀመሪያ ጊዜ «በእግዚአብሔር ስምን ጽድቅም ሆኖ ተቆጠረለት» ተብሎ የተነገረለት እንደ አብርሃም ያለና በእምነት ፈር ቀዳጅ የሆነ ሰው ስለማናገኝ ሕይወቱንና አካሄዱን ትክ ብሎ ማየት ለመንፈሳዊ ሕይወት መጎልበት ብዙ ትርፍ ያስገኛል ብዬ እምናሰሁኝ። አብርሃም እስካሁን ካየናቸው ኃያላን ለየት ከሚያደርገው ጉዳይ እንደኛው ሰው የእግዚአብሔርን ጽድቅ ለመቀበል የሚችለው በእምነት ብቻ መሆኑን ያመለክቱ የመጀመሪያው ሰው በመሆኑ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አብርሃም ብዙ መልካም ሥራ እንደሠራ ቢታወቅም አንዱም ግን ለጽድቅ እንዳላበቃው በአንጻሩ እግዚአብሔርን በማመኑ ብቻ እንደ ጸደቀ ይናገራል። ይህ ሐሳብ የመጽሐፍ ቅዱስ መካከለኛ መልእክት እንደሆነ ለማረጋገጥ ታላቁ ሐዋሪያ ጳውሎስም ቢሆን ሦስተኛ ሰማይ ድረስ በመነጠቅ ከመለከት በአደራ የተቀበለው ታላቅ መገለጥ ይኸው ሰው የገዛ ራሱ በሆነ ጽድቅ ድነትን ፈጽሞ ማግኘት እንደማይችል በሰማይ የተነገረው ሚስጥር ነው።

አብርሃም ይህንን በእምነት የሚገኘውን አስገራሚ ጽድቅና ድነት አስቀድሞ የጠቆመና ያመለክቱ ሰው ይሁን እንጂ ቀደም ብለን እንዳነሳነው እንደ ማንኛውም የእግዚአብሔር ሰው የእምነት ብርታትና የፍርሀት ድካምም የነበረበት ሰው ነበር።

በመጀመሪያ እግዚአብሔር አብርሃምን ሲጠራው እርሱን የጠራበት ዋነኛ ዓላማው ምን እንደነበር ስንመለከት እግዚአብሔር ሰዎችን ፈጽሞ ያለ ዓላማ እንደማይጠራ እንድናስተውል ያደርገናል። አብርሃም የተጠራበት ዓላማ የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ እጅጋዳ ያገናዘበ እንጂ ለሞነኛ ወይም ጊዜያዊ ብቻ አልነበረም። ከዚህ አንጻር ስንመለከት የአብርሃም መታዘዙም ሆነ መሳላቱ እስካሁን ድረስ ተጽእኖው በዓለማችን ላይ በግልጽ የሚታይ ጉዳይ እንደሆነ በመገናኛ ብዙትን አማካይነት በየቀኑ የምንለማውና የምናየው በገሃድ የሚነበብም ነው። ይሁን እንጂ የአብርሃም ድካም እፍጥጦ በግልጽ የሚታይ ቢሆንም እርሱ ግን የተመረጠው ዘሊሎቹ ኃያላን ይልቅ ለላቀ ዓላማ እንደ ነበር ማንንም የሚያጠያይቅ አይደለም።

ቀደም ብለን እንዳነሳነው አብርሃም የተጠራበት ጥሪ ዘላለማዊ እንደምታ ነበረው ዝለናል ይህን ማለታችን የእግዚአብሔር ታምራቶች ለሞነኛ ሳይሆኑ የተሰናለሉና ውጤታቸው ዘላለማዊ መሆኑን ለማሳየት ነው። አብርሃም የተጠራበት ዋነኛ ዓላማ እግዚአብሔር እምላክ በፊደን ገነት እባቡን በረገመው ጊዜ ተናግሮት የነበረውን ታላቁን የተስፋ ቃል ለመተግበር ነበር። ይህን መለኮታዊ ቃል ኪዳን በተመለከተ እንዳንድ ወገኖች እግዚአብሔር ለተናገረው ቃል ምን ያህል ቀናሊና ታማኝ

እንደሆነ እይንዘቡም፤ ነገር ግን አማኞች በሚገባ ሊያስተውሉት የሚገባ እውነት ቢኖር የእግዚአብሔር ቃሉ ማለት ማንንቱ ማለት እንደሆነ ነው። የእግዚአብሔርን ማንነትና ቃሉን በተናጥል ማስቀመጥ የማይቻል ጉዳይ ነው።

«በመጀመሪያ ቃል ነበረ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ።» (ዮሐ.1:1)

እግዚአብሔር ተናግሮት የነበረውን ያንን የተስፋ ቃሉን ከብዙ ሺ ዓመታት በኋላ ፈጽሞ ላይረላና ላያጥፍ በአብርሃም በኩል የተስፋ ቃሉን መፈጸም ጀመረ። የእምነት መሰረት የእግዚአብሔር ቃል ታማኝነት በመሆኑ፤ ቃሉን ያመነ እግዚአብሔርን ያምናል ቃሉን የተጠራጠረ ግን እግዚአብሔርን ይጠራጠራል ማለት ነው።

ሁላችንም እንደምናስታውሰው አዳምና ሔዋን የእምነትነቸውን ግልጽ ትዕዛዝ ከተላለፉ በኋላ እግዚአብሔር ርግማንን በላያቸው ጥሉ ብቻ አላሰናበታቸውም። እንዳንድ ለዎች አዳምና ሔዋን በሠሩት ስህተት በእነርሱ ጦስ ለምን እኛ እንቀጣለን? ብለው በማጉረምረም ሊጠይቁ ይችላሉ። ለዚህ ጥያቄያቸው ደግሞ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መልስ ቢኖርም ነገር ግን የዚህ መጽሐፍ ዋነኛ ዓላማ ለዚህ ጥያቄ መልስ መስጠት ባለመሆኑ ይህን ሐሳብ አልፈን እግዚአብሔር ርግማንን ብቻ ላይሆን የተስፋ ቃል መስጠቱንና የእባቡንም ራስ የሚቀጠቅጥ አዳኝ ከሴቲቱ ዘር እንደሚያስነሳ ቃል መግባቱን ለማሳሰብ እንወዳለን፤ ምክንያቱም ለዎች ብዙውን ጊዜ ይህን እውነት ስለሚዘነጉት ነው። እዚህ ላይ መስተዋል የሚኖርበት ቁም ነገር ሥጋ ለባሽ በአዳምና በሔዋን ስህተት ምክንያት በእግዚአብሔር መረገሙ ላይሆን ከተጣለበት የርግማን ማነቆ የሚያድን መርገሙንም በእንጨት መስቀል ላይ ተሸክሞ ቀንዝሩን የሚለብር እውነተኛ ነጻ እውጪ እንደሚመጣ ተስፋ መሰጠቱ ነው፤ ይህም ነጻ እውጪ የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። መጽሐፍ እንደሚያስተምረው የመጀመሪያው አዳም ለብዙ ሰው መጥፋት ምክንያት እንደ ሆነ ሁሉ ሁለተኛው አዳም ደግሞ ለብዙ ሰው መዳን ምክንያት ሆኗል። (1ኛ.ቆሮ.15:45-49)

እንግዲህ በዚያን ወቅት እግዚአብሔር ሰጥቶት የነበረውን የተስፋ ቃሉን መፈጸም የጀመረው በዚሁ አብርሃም በተባለው ሰው በኩል ነበር። በመሆኑም በመጀመሪያ ሲጠራው ከዘላለማዊ የመለኮት ዕቅድ አንጻር ተፈጻሚነት ያለውን የተስፋ ቃል ሊሰጠው ሲሆን ይህም ተፈጻሚነት የአብርሃም የሥጋ ዘር በሆነው እስራኤል፤ እንዲሁም መንፈሳዊ ዘር በሆነው ክርስቶስና፤ የእርሱ አካል በሆነችው በቤተ ክርስቲያን

አማካይነት ነው። አብርሃም ከተነገረው የተስፋ ቃል ውስጥ ዋናዎቹ አበሃላሁና በዘርህ ምድር ሁሉ ይባረካል የሚለው ነው። ለአብርሃም እግዚአብሔር ገብቶለት የነበረውን የቃል ኪዳንን የበረከት ፍሬ የአብርሃም እውነተኛው ዘር በሆነው በክርስቶስ ኢየሱስ የቀመሱ ሁሉ ለዚህ ቃል ተፈጻሚነት ሕያው ምስክሮች ናቸው! «የክርስቶስ ከሆናችሁ እናንተ የአብርሃም ዘር ናችሁ እንደ ተስፋውም ቃል ወራሾች ናችሁ።» (ግላ.3:29)

በተጨማሪ አብርሃም ከስሙ ለውጥ አንስቶ ሕይወቱ ሁሉ በክርስቶስ ኢየሱስ ሊመጣ ያለውን ታላቅ የበረከት ውሽንፍር የሚያበስር ለማያዊ የምስራች ነጋሪ ነበር። እግዚአብሔር አብራምን ሲጠራው መጀመሪያ የነበረው ስሙ ተለጧጦ አብርሃም የተሰኘውን መጠሪያ ያገኘ ሲሆን የስሙንም ለውጥ ያደረገው ራሱ እግዚአብሔር ነው። ይህም ለውጥ እግዚአብሔር በለው ዘር ላይ ሊሠራ ላለው ታላቅ ሥራ ትንቢታዊ እዋጅ ሆኖ እንዳገለገለ ማለብ እንችላለን።

አብራም ወይም በወቅቱ ከለዳውያን ይናገሩት በነበረው ቋንቋ አጠራሩ «አቡራሙ» የሚለው የሰሙ ትርጉሙ ታላቅ አባት ማለት ሲሆን ተለውጦ የተሰጠው አብርሃም ደግሞ የብዙዎች አባት ማለት ነው። ይህም የሰም ለውጥ የሚያመለክተው እግዚአብሔር ከፍጥረቱ ልቆ ማንም ሊደረስበት ከማይችለውና ከፍ ካለው ማንነቱ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ዝቅ ብሎ በመውረድ የብዙዎች አባት ሲሆን እንዳቀደ የሚያበስር ታላቅ የምስራች ነበር። ይህንንም የአብን የአባትነት ሐሳብ ጳውሎስ በኤፌ. 3:19 ላይ ሲገልጽው «በሰማይና በምድር ያለ አባትነት ሁሉ ከሚሰየምበት አባት ፊት እንበረከካለሁ» ይላል። በዚህ ቃል መሰረት የክርስቶስ አካል ያለው በሰማይም በምድርም እንደሆነ ግልጽ ነው። እነዚህ በሰማይም በምድርም ያሉ የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባላት በሙሉ አብን አባት ብለው የመጥራት መብት እንዳላቸው የዳዊትን ቅባት በተመሰከሩት ጊዜ እንዳነሳን ሲታወስ ጌታችን ኢየሱስም ቢሆን ይህንን ታላቅ እውነት ስለ ጸሎት ባስተማረው ትምህርት ላይ በግልጽ እንዲህ ሲል ተናግሯል፡- «በሰማይት የምትኖር አባታችን ሆይ» በማለት እንዲጸልዩ ለደቀ መዛሙርቱ መብት ሰጥቷቸው ነበር። ይህ እግዚአብሔርን አባት ብሎ ለመጥራት በክርስቶስ ኢየሱስ የተገኘው ታላቅ መታደል በመጀመሪያ የታወጀው በአብርሃም ስም ለውጥ በኩል ነው።

ከውድቀት በኋላ በእምነት ለሰሚገኘው ጽድቅና መዳን በመጀመሪያ የተሰበከለትና ይህንንም ለብከት በማመን የጸደቀ ብሉይ ኪዳንም ሆነ አዲስ ኪዳን «አብርሃምም በእግዚአብሔር አመነ ጽድቅም ሆኖ

ተቆጣጥሮ» በማለት የመስከሩሶትና በክርስቶስ ብቻ በማመን መዳንን ሊቀበሉ ላሉት ፋና ወጊ እንዲሆን እግዚአብሔር ዕድሉን የሰጠው አብርሃምን የመስሶ የለም።

በእምነት ጽድቅን ያገኘው አብርሃም በተጨማሪ ከረጅም ዘመናት የተስፋ ቃል ጥበቃ በኋላ ያገኘውን ልጁን በሞሪያ ተራራ ላይ መስዋእት አድርጎ ለማቅረብ ፈቃደኛ በመሆኑ እግዚአብሔርም የዝ ራሱን ልጅ ለሰው ሁሉ ኃጢአት መስዋእት አድርጎ አሳልፎ እንደሚሰጥ አስተማማኝ አዋጅ ነጋሪ አድርጎታል። በመሆኑም ይህ ሰው ሊመጣ ላለው አዲስ ኪዳን ፈር ቀዳጅ ለመሆኑ ሌላ አስተማማኝ ማስረጃ ነው። በተጨማሪም «እግዚአብሔር የመስዋእቱን በግ ያዘጋጃል» በማለት ለይስሐቅ የተናገረው ትንቢታዊ ቃል እግዚአብሔር ለዓለም ሁሉ ኃጢአት ነውርና እንከን የሌለበትን የዝ ልጁን መስዋእት አድርጎ ሊያቀርበው እንዳቀደ የሚያውቅ ትንቢት ነበረ። ይህም በአብርሃም መታዘዝ የተነገረው ትንቢት በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ መስዋእትነት በኩል ለብዙዎች ያለ አንዳች ክፍያ በጸጋው ድልን በማስገኘት እምነው ለተቀበሉት ሁሉ ድነትን በሚገርም መስመር ሊያስገኝላቸው ችሏል ።

በሌላ መልኩ አብርሃም «የእግዚአብሔር ወዳጅ» ተብሎ በመጠራት በምድር ላይ ከፍተኛውን የክብር ስፍራ ያገኘ ሰው ሊሆን ይህም ታላቅ የክብር ስፍራ በእግዚአብሔር ልጅ ለሚያምኑት ሁሉ የተሰጠ መሆኑን ስናስተውል በምስጋና እንሞላለን።

በክርስቶስ ኢየሱስ የተገኘውን በረከት ሁሉ የበለጠ ለመረዳትና ለማጣጣም አስቲ እግዚአብሔር ለአብርሃም ሰጥቶት የነበረውን የተስፋ ቃል ሁሉ በዝርዝር እንመልከት።

እግዚአብሔር ለአብርሃም የገባለት ቃል ኪዳን

1ኛ. ታላቅ ሕዝብ አደርግሀለሁ 2ኛ. እባርክሀለሁ 3ኛ. ስምህን ገናና አደርገዋለሁ 4ኛ. ስሌሎች በረከት ትሆናለህ 5ኛ. የሚባርኩህን እባርክሀለሁ የሚረገጡህን ሁሉ እረማለሁ 6ኛ. የምድር ነገዶች ሁሉ ባንተ ይባረካሉ 7ኛ. ነገሥታት ካንተ ይወጣሉ 8ኛ. እጅግ እዘዛለሁ የሚል የተስፋ ቃሎችን ሰጥቶት ነበር። ይህም ቃል ኪዳን በሙሉ አብርሃም መነሻ በሆናት በእስራኤል በራስዋና እንዲሁም በክርስቶስ ኢየሱስ በማመን የክርስቶስ አካል በሆኑት ሁሉ ላይ ተፈጻሚነትን አግኝቷል። በዚህ መሰረት እግዚአብሔር የአብርሃምን ዘር እንደ ሰማይ ከዋክብት

እንደሚያበዛለት የተናገረውን ቃል ፈጽሞታል ማለት ነው። እማኑ እነዚህን ቃል ኪዳኖች የራሱ አድርጎ ከወሰዳቸው በቀላሉ ተሸናፊና ተስፋ ቅራጭ ከመሆን ያመልጣል።

በሌላ አቅጣጫ አብርሃም እጅግ ታላቅ የእምነት ሰው መሆኑን የሚያሳየን መለኮታዊ ጥሪን ከተቀበለበት ሰዓት ጀምሮ ያለ ምንም ጥያቄና ማንገራገር ስእግዚአብሔር መታዘዙ ነው። እግዚአብሔር አብርሃምን በመጀመሪያ ሊጠራው ወዴት እንደሚሄድ ሳያውቅ እንዲሁ በእምነት ብቻ በመታዘዝ እንደወጣ ከቃሉ ስንረዳ በተጨማሪ ወገኖቹንና ዘመዶቹንም ትቶ ለመውጣትም ፈቃደኛ ሆኖ እንደ ነበር መጽሐፍ ይነግረናል። ብዙዎቻችን እግዚአብሔርን በመታዘዝ ውስጥ ያለውን ታላቅ በረከት አናውቀውም! በመሆኑም አብዛኛውን ጊዜ መለኮታዊ ትዕዛዝ ሲደርስን ልንጨብጠው የምንችለው አስተማማኝ ነገር አስካላገኘን ለመታዘዝ በጣም እንቸገራለን። አብርሃም ግን እግዚአብሔር በሰጠው ቃል ብቻ ታምኖ ከመውጣት በቀር ስለሚሄድበት ስፍራ ምንም ዓይነት መረጃ አልነበረውም።

በተጨማሪ ስለ አብርሃም እምነት የሚያስገርመው ነገር ልጅን በተመለከተ የተሰጠው የተስፋ ቃሉ እጅግ የዘገየበት ሰው ቢሆንም እንኳ ተስፋ በሚያስቆርጥ ሁኔታ ውስጥ ሆኖ በእግዚአብሔር ታማኝነት ላይ ተማምኖ በጽናት መቆየቱ ነው። ታላቅ አባት ተብሎ ከመጠራት የብዙዎች አባት በመባል ስሙ የተቀየረለት አብርሃም በዚህ ድንቅ የመታዘዝ ሕይወቱ ሊገሰጥ ያለውን የእግዚአብሔርን ታላቅ ቸርነት በማስነበብ አንደኛ ነው።

ከላይ ባነሳነው ሐሳብ አንጻር አብርሃም ሚስቱን እህቴ ነች ብሎ በመዋሸቱ ብዙ ሰዎች በባህሪው ፈሪና ርብትብት አድርገው ሲገምቱት ይስተዋላል ይህ ግን በእኔ እምነት ፈጽሞ ከእውነት የራቀ ነው። በርግጥ በግብጽ ምድር አብርሃምን የፍርሀት መንፈስ እንደተገዳደረው የማይካድ ቢሆንም አብርሃም ደፋርና ቆራጥ እንዲሁም የውሳኔ ሰው እንደ ነበር ነው አጠቃላይ ሕይወቱን ስናጠና የምንረዳው።

አብርሃም ፈጽሞ አቋም የሰሸና ወላዊ ሰው እንዳልነበረ ለማረጋገጥ ካስፈለገ በሄደበት መንገድ ሁሉ ዱካውን መስታተልና ኑርውን ማጤን በቂ ነው። ይህ ሰው በሁለት ሐሳብ የሚያነክሰና እንደ ውሃ ላይ ኩበት የሚዋልል ሰው አልነበረም ይልቁን በእምነት እጅግ የሚታመን፣ የሚከራና ሰብዕናውንም ለገንዘብ የማይሸጥ ብርቱ የአቋም ሰው ለመሆኑ ከሰዶም ንጉሥ ጋር ባደረገው ቃለ ምልልስ ለመረዳት ይቻላል። የአጎቱን ልጅ ሎጥንና ሌሎቹንም ከወራሪዎች ካስጣለና

ምርኅቸውንም ካስመለሰ በኋላ የሰዶም ንጉሥ ያስጣለለትን ምርኅ ሽልማት ቢያቀርብለትም ለንጉሡ አብርሃም የለጠው ምላሽ በየዘመናቱ ገንዘብ ሲሆን ስሜንአፈሰፋ ሁሉ ብርቱ ተግላጽ ነው። «እኔን ወደ ሰማይ አምላክ እንሰታለሁ እንተ አብርሃምን ባለጠጋ እደረግሁት ለማለት ነው ወይ? ከእንተ የጫማ ማለሪያ እንኳን አልቀበልም» በማለት ነበር በልበ ሙሉነት ለንጉሡ ምላሽ የለጠው። መኖሪያውን የዘላለም እምላክ ላደረገ ሰው እንዲህ ብሎ ጊዜያዊውንና አላፊውን ረብ በመናቅ ማጣጣል እምብዛም የሚከብድ አይደለም፤ አብርሃም በዚህ አቋሙ የማንንም እጅ ያስማየት ቁርጠኝነቱ ታላቅ የእምነት ሰው መሆኑን እስመስክርለታል።

በርግጥ አብርሃም ባለጠጋ እንደ ነበርና እግዚአብሔር በምድራዊ በረከት እንደባረከው ባይካድም፤ ምድራዊ ሀብትና ጥሪት ግን እጅግ የሚልቀውንና ሰማያዊ የሆነውን በረከትና ሞገስ ለመቀበላችን ብቻውን ማረጋገጫ ሊሆን አይችልም። አብርሃም ርምጃው ሁሉ ምድር-ተከር እንዳልነበረ በውሳኔዎቹ ሁሉ በግልጽ የሚታይ ነበር። ጌታ «ጽድቅንና መንግሥቱን ፈልጉ የቀረውም ይጨመርላችኋል» ብሏልና ምድራዊ የሆነው ሁሉ እኛ ልቦናችንን እስካልጣልንበት ድረስ በዝግ ራሱ የሚመጣ ጊዜያዊ ስጦታ ነው። «በረከቶች ይፈልጉህል ያገኙህማል» ስለ ተባለ እኛ ምድራዊ ለሆነው በረከት ሁሉ ቀልባችንን አሳልፈን በመስጠት ብቸኛ ግባችን እንዲሆን መፍቀድ አይገባንም። ይህን ማለት ያስፈልገበት ምክንያት ምድራዊ በረከቶች ከእግዚአብሔር ሞገስ ለመቀበላችን ማስረጃ እንደሆነ አድርገው የሚያስተምሩ በመኖራቸው ነው።

በሌላም ወቅት የአብርሃምና የሎጥ እረኞች ከተትረፈረፈው ከብቶቻቸው የተነሳ መጋጨት ሲጀምሩ አብርሃም ምንም ታላቁ ቢሆንና የመምረጥ መብት ቢኖረውም እንኳ የተሻሰውን ለመምረጥ መብቱን ሰሎጥ አሳልፎ መስጠቱ ምድራዊ የሆነውን ነገር ምን ያህል እንደናቀው ያሳያል። በእግዚአብሔር ላይ ጽኑ የሆነ እምነት ስሌለው ሰው ግን ምድራዊ ጥሪት ፈታኝ የሆነ ጉዳይ በመሆኑ ዛሬ በየአብያተ ክርስቲያናቱ ውስጥ አሳፋሪ የሆነ ሽኩቻና ፋክክር በአብዛኛው የሚታየው ከዚህ የተነሳ ነው።

በሌላ ገጽታው አብርሃም የምድር የሆነውን እንዲንቅ በሕይወቱ አስተዋጽኦ ያደረገው ብርቱ የሆነው ጽሑት ሕይወቱ ሊሆን ይችላል፤ ይህ የጽሑት ሕይወቱ የምልጃ ሰው መሆኑን ያረጋግጣል። መቼም እምነት ላይኖር የምልጃ ሰው መሆን የማይታሰብ ጉዳይ እንደሆነ ሁሉ ለሌሎች መማሰድ በመጀመሪያ ደረጃ እግዚአብሔር ጽሑትን እንደሚሰማና እንደሚመልስ ማመንን ይጠይቃል። በጽሑት ጉልበት የማያምኑ ሰዎች ለጽሑት ጊዜ ለመስጠት በጣም ሲቸገሩ እንደ

አብርሃም በእምነትና በጽናት የሚሞግቱትን ግን እግዚአብሔር ይወዳል እንጂ አይቆጣባቸውም።

እግዚአብሔር ለአብርሃም ሰዶምን ገሞራን ሊገለብጣቸው እንዳለበ ሲያዋየው የእጃቸውን ነው ያገኙት ከማለት ይልቅ ለእነዚህ ክፉና ዓመጸኛ ከተሞች ጽኑ የሆነ ምልጃ አቅርቧል። አብርሃም የአጎቱ ልጅ ሎጥ የሚኖርባትን ሰዶምንና ገሞራን ለማትረፍ ያደረገው ጽኑ ምልጃ በሕይወት ዘመኑ ያሳለፈው ብርቱ የሕይወት ተጋድሎ እውነተኛ የጽሑትና የእምነት ሰው እንዳደረገው ይጠቁመናል። ከጽሑቱ እንደምንረዳው ሲጻልይና ሲማልድ መልስ እንደሚያገኝ ርግጠኛ በመሆን ነው ወደ እምላኩ የሚቀርበው። እንዳንድ ሰዎች እንዲሁ የጽሑት ሰው የሚል ስም አገኙ እንጂ ጽሑታቸው ግን ምንም ሲሠራ አይታይም። የጽሑት ሰው መሆን ካስፈለገ እንድ ሰው የግድ የእምነትም ሰው መሆን ሲኖርበት፤ በፍርሀትና በሚጠራጠር ልብ የሚቀርብ ጽሑት ሁሉ ከእግዚአብሔር ምላሽን እንደማያገኝ ቃሉ ይናገራል። (ያዕ.1:6-8)

ታዲያ አብርሃም ለሰዶምና ለገሞራ ሲማልድ የጸለየው በእምነት ከነበረ ለምን እወንታዊ ምላሽን አልተቀበለም? የሚል ጥያቄ ብናነሳ፤ እነዚያን የማለደላቸውን ሰዎች ሊያስጥላቸው ያልቻለው በእነዚያ ከተሞች ውስጥ ከሎጥ በስተቀር ማንም ጻድቅ ሰው ባለመገኘቱ እንደሆነ ክፍሉ ይጠቁማል። ለሰዶምና ለገሞራ ያደረገው ጽኑ የምልጃ ጽሑቱ ባይሰምርለትም፤ ይህ ሰው ግን እጅግ ሰፊና ትልቅ ልብ እንደነበረው ለመረዳት እያዳግትም ምክንያቱም በግብረሰዶም ለተዘፈቀ ዓመጸኛ ኅብረተሰብ መማለድ የሚደፍር ጸጋ የበዛለት ሰው ብቻ በመሆኑ ነው።

ሜሶፖታሚያና እምልኮዋ

አብርሃም ማንን እንደረታና በማን እንደተረታ ለማወቅ ስንሞክር ከአወጣጡ ጀምሮ ማጥናት አስፈላጊ ሊሆን፤ ተጠርቶ የወጣባት አገር በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ የሥልጣኔ ጮራ የፈነጠቀባት ሜሶፖታሚያ ወይም ባቢሎኒያ ነበረች። ሜሶፖታሚያ በሁለት ወንዞች መካከል የተቆረቆረች ከተማ ስትሆን ወንዞቿም ጤግርስና ኤፍራጥስ ናቸው። ሜሶፖታሚያ ተብላ ትታወቅ የነበረችው አገር ባሁኑ ወቅት ኢራቅና ኢራን በሚገኙበት ስፍራ ላይ ስትገኝ የሰው ዘር መነሻው ከዚህ ስፍራ

ላይ እንደ ነበረ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል፡ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎችም በዚህ ሐሳብ ይስማማሉ። የኤደን ገነት በዚህ ስፍራ እንደ ነበር፣ የባቤል ግንብ እዚሁ ስፍራ ላይ እንደተገነባ፣ አብርሃም የተወሰደበት ስፍራ በዚህ እንደ ነበር፣ ይስሐቅ ሚስቱን ያገኘውም ከዚሁ ስፍራ እንደ ነበርና፣ ያዕቆብም ሰሃያ ዓመታት ያህል በሜሶፖታሚያ እንደ ተቀመጠ የመጽሐፍ ቅዱስ የመጀመሪያ መጽሐፍ የሆነው የዘፍጥረት መጽሐፍ ይነግረናል።

ሜሶፖታሚያም እንደ አቀማመጥ የሰምዋ ትርጉም በሁለት ወንዞች መሃል ማለት ነው። በአብርሃም ዘመን በዚያ አካባቢ በዋናነት ይመሰክሩ የነበረው ጣዖት የጨረቃው ጣዖት «ሴን» ወይም «ናና» በመባል ይታወቅ የነበረው ሲሆን በእንስት ስም የምትጠራ ጣዖት «ኒንጋል» ወይም «ኒና» በመባል የምትታወቀው ደግሞ፣ የሴን ሚስቱ ናት ተብላ ትታሰብ የነበረችዋል። በተጓዳኝነት ከሴን ጋር ትመሰክሩ የነበረችዋል ናት። ታላላቅ የሆኑ መንግሥታት በሙሉ መጀመሪያ የተቆረቆሩት በሜሶፖታሚያ እንደ ነበር ክታሪክም ከመጽሐፍ ቅዱስም መረዳት ይቻላል፤ እነርሱም ባቢሎን፣ አሶርና የሜዶንና የፋርስ ጥምር መንግሥታት ናቸው። ስለዚህ ሜሶፖታሚያ በሰው ልጆች ታሪክ ውስጥ ወሳኝ ስፍራ የያዘች ነች ማለት ይቻላል።

እንግዲህ በሜሶፖታሚያ ከተቆረቆሩት መንግሥታት መካከል ዋነኛው ባቢሎን ስትሆን ይህችንም ከተማ መጀመሪያ የቆረቆራት ናምሩድ እንደሆነ በግልጽ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጽፎ ይገኛል። በዚህች ናምሩድ በቆረቆራት ባቢሎን ውስጥ የጣዖታት እምልኮ ሁሉ በየፈርጁ እንደተጀመረ ቀደም ብለን ያነሳነው ሐሳብ ሲሆን በተጨማሪም «እምልኮተ ጸሐይም» የተጀመረው እዚሁ ስፍራ ላይ ነበር። ይህ የጸሐይ እምልኮ በየዘመናቱና በየትውልዱ ሁሉ ሳይረግብ የቀጠለ ዓለም አቀፍ የሆነ ክስተትና የክርስቶስ ተቃዋሚው መንፈስ መገሰሜ ነው። ከዚህ በተጨማሪ እስካሁን በተለያዩ ገጽታው ጸንቶ የኖረው «የእናትና ልጅ» እምልኮም የተጀመረው እዚሁ ባቢሎን ውስጥ እንደ ነበር የባቢሎንን መናፍስታዊ አሠራሮች በተመሰከትን ጊዜ አይተናል። «የሰማይዋ ንግሥት» በመባል የምትታወቀውና በእንስት ስም የምትጠራ ጣዖት ለመጀመሪያ ጊዜ በዚህ ስፍራ መመሰክ እንደ ጀመረች ሲታመን እርሷም የናምሩድ ንግሥት «ሴሚራሚስ» እንደነበረች ባቢሎንን ስናጠና ጨምረን ተመልክተናል። በእንስት ስም የሚጠሩትን ጣዖታት ሁሉ በተመሰከተ ጅሚራዊቱ ከሰማይዋ ንግሥት ጋር ተያያዥነት ያለው ሲሆን ይህን ሐሳብ በተመሰከተ ስለ

ታላቁ የዓመጽ ሰው ናምሩድ በስፋት ስንተነትን የምንመለከት ይሆናል።

ወደ አብርሃም እንመለስና አብርሃም የጨረቃው ጣዖት «ሴን» ይመሰክሩ ከነበረበት ስፍራ ከሜሶፖታሚያ መሰከታዊ ጥሪ ሲደርሰው በእምነት ታዞ የወጣ ሲሆን የኋላ ኋላ ግን በሥጋ ዘሮቹ የሆኑት ወደዚሁ እምልኮ መመለሳቸውን ሳናሳስበው የምናልፈው ጉዳይ አይደለም። ይህ እምልኮ አሁን በዓለም ዙሪያ እጅግ በጣም እየተጠናከረ የመጣ ነው። የጨረቃ እምልኮ እየገዘፈ መምጣቱም ለብዙ አገሮች አሳሳቢ ደረጃ ላይ ደርሶ የሚገኝ ሲሆን ከዚህ እውነት የምናስተውለው ጉዳይ ሃይማኖቶች ሁሉ መልካቸውንና ስማቸውን እየቀየሩ ይመጣሉ እንጂ አዳዲስ ሃይማኖቶች በመሰረቱ በምድር ላይ እንደሌሉ ነው።

አብርሃም ከኦር ከላውዴዎ (ከባቢሎን) ወይም ከሜሶፖታሚያ በእምነት ሲወጣ፣ ናምሩድ በዚህ ስፍራ ላይ ያስጀመረውን እምልኮተ እማልክትን (polytheism) ክዳና እውነተኛው እምላክ እንድና እንድ ብቻ እንደሆነ በማወጅ እምልኮተ እንድ እምላክን (monotheism) ከጥፋት ውኃ በኋላ ለመጀመሪያ ጊዜ ያስተዋወቀ እርሱ ነበረ። አብርሃም በናምሩድ ዘመነ መንግሥት የተጀመረውን እምልኮተ ጣዖታትና የተቀነባበረውን የሰውን ልጆች ዓመጽ መጸረር ብቻ ሳይሆን እውነተኛውንና ብቸኛውን እምላክ ያህዌን ማምለክ ያስተማረም ይኸው ታላቅ ሰው አብርሃም ነው። ስለዚህ ነው በእግዚአብሔር ኃያላን መሀል አብርሃም በቀዳሚነት ይገኛል ለማለት የማናመነታው።

አብርሃም የተገኘው ከሴም ዘር መሆኑ ሲታወቅ ሴም ደግሞ ትርጉሙ ስም ማለት ነው። እስቀድመን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስም ሁሉ ትርጉም እንዳለው እንዳነሳነው ሁሉ ስያሜው ከሴም ዘር ሲወጣ ያለውንና ክስሞች ሁሉ ዘላይ የሆነውን ታላቅ ስም የሚያበስር ትንቢታዊ ጠቋሚ ነው፤ ይህም ስም ደግሞ የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም እንደሆነ አዲስ ኪዳን እስረግጦ ይናገራል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሴም ዘር መሆኑ እጋጣሚ ሊሆን አይችልም።

የሴምን ዘር ታላቅነት መጽሐፍ ቅዱስ ሲገልጽልን ኖኅ በእንድ ወቅት የወይን ጠጅ ጠጥቶ በመስከር እርቃትን በድንኳኑ ውስጥ ተኝቶ በነበረበት ወቅት ይህ ሁኔታ ያዝናናው ልጁ ካም ሰወንድሞቹ ለየፈትና ለሴም እየላገጠ እንደ ነገራቸው ያትታል። ኖኅ ከእንቅልፋ ነቅቶ ልጁ ያደረገውን ባወቀ ጊዜ የካምን ልጅ ከነዓንን የሌሎቹ ባሪያ እንዲሆን ሰረገመው፤ ያፈትንና ሴምን እንደ ባረካቸው ተገልጿል።

በዚህ የበረከት ቃል ውስጥ ያፈት የሴም በረከት ተካፋይ እንደሚሆን እንጂ የራሱ የሆነ በረከት እንደማይኖረው ተጨምሮ ስለተገለጸ ሴም በምድር ሁሉ ላይ የማንኛውም ዓይነት በረከት ሁሉ ምንጭ እንደሆነ ያረጋግጣል። ከሴም ዘር ስለተገኘው ስለጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ጳውሎስ እንዲህ በማለት የጌታን ስም ያገነዋል፡-

«በዚህ ምክንያት ደግሞ እግዚአብሔር ያለ ልክ ከፍ ከፍ አደረገው፡ ከስምም ሁሉ በላይ ያለውን ስም ሰጠው፡ ይህም በሰማይና በምድር ከምድርም በታች ያሉት ሁሉ በኢየሱስ ስም ይንበረከቱ ዘንድ ምላስም ሁሉ ለእግዚአብሔር አብ ክብር ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ እንደሆነ ይመሰክር ዘንድ ነው።» (ፊሊ.2:11)

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ ተቀበላላችሁ በማለት ቃል ሲገባ የጸሎታችንን መዝጊያ በኢየሱስ ስም በማለት እንድናሳርግ ሳይሆን ስሙ በሰማይ በእብ ዘንድ ባለው ተቀባይነት በመተማመን እንድንጸልይ ነው። አጋንንቶችም በሌላ በማንም ስም እንደማይወጡ የታወቀ ሲሆን ነገር ግን በዚህ ታላቅና ገናና ስም እንደሚነቀሱ ከመጽሐፍ ቅዱስም ከልምምድም የታወቀ እውነት ነው። በሌላ በማንኛውም ስም ሆነ የተለያዩ ዘዴዎችን በመጠቀም አጋንንቶችን ለማስወጣት መሞከር ፍጹም ከንቱ ልፋት ነው።

እብርሃም ረግጦት ስለወጣው የመናፍስት እሠራር የበለጠ ለመቃኘት ወደ ሜሶፖታሚያ አምልኮ እንመለስና፤ ከታላቁ የጥፋት ውኃ በፊት ለው ሁሉ እንድ አምላክ ብቻ ያመልክ እንደ ነበር ሲታመን ከጥፋት ውሃ በኋላ የተነሳው ናምሩድ ግን እስቀድመን እንዳነሳነው በእርሱ ዘመነ መንግሥት አምልኮት እማልክት (polytheism) የዘመኑ ክፉ ወረርሽኝ ሆኖ ነበር። ጣዖታትን¹⁴ በተመለከተ ጥናት ማድረግ እስፈላጊነቱ ከጣዖታት ጀርባ የሚመለከት ርኩሳን መናፍስት ወይም አጋንንቶች በመሆናቸውና በዚህም ዘመን ቢሆን መልካቸውንና እሠራራቸውን በመቀያየር በመገለጥ ላይ በመሆናቸው ነው።

እብርሃም መለኮታዊ ጥሪ በደረሰው ጊዜ በእምነት ታዘ ሳያመነታ የወጣው የጨረቃው ጣዖት አምልኮና ሌሎችም ባዕድ አምልኮቶች ይካሄዱባት ከነበረችው ከታላቁ አገር ከሜሶፖታሚያ እንደ ነበር ስናወሳ እዚህ ላይ ከእብርሃም የመታዘዝ ሕይወት የምንማረው ትልቅ ቁምነገር እንዳለ በማሳለብ ነው። እግዚአብሔር እንድ ነገር እንድንሠራ ሊያዘን ወዲያው የመታዘዛችን ውጤቱ ባይገባንም እንኳ በእምነት

¹⁴ ጣዖታቱን ስለ ግብጽና በተጨማሪም ኢየሱስ ሠራዊቱ ስለደመሰላቸው ጣዖታት ስንመለከት በዝርዝር የምናነሳቸው ይሆናል።

ስንታዘዘው ግን እግዚአብሔር በመታዘዛችን የሚያከናውነው ታላቅ ነገር አለ። አብዛኛውን ጊዜ እግዚአብሔርን በእምነት የሚታዘዙት ለዎች በሕይወታቸው እየተሠራ ያለው ነገር በትክክል ሳይታያቸው ወይም ሙሉው ስዕል ሳይገለጥላቸው ይችላል። እግዚአብሔርን ለመታዘዝ እምነት ያስፈልጋል የምንለውም ከዚህ የተነሳ ነው።

ብዙዎቻችን እግዚአብሔርን በእምነት መታዘዝ የማንወደው የእጅ በእጅ ክፍያ አማኞች በመሆናችን ሲሆን፤ አምልኮተ ጣዖታትና አምልኮተ እግዚአብሔርም ከሚለያዩበት መንገድ አንደኛው ይህ ነው። ታላቁ እንግሊዛዊው የእግዚአብሔር ሰው ዲ.ኤል.ሙዲ «ሁለንተናውን ለእግዚአብሔር በሰጠ እንድ ሰው እግዚአብሔር ሊሠራ የሚችለውን መች ገና ዓለም አየችና!» ብሎ ተናገሯል። ይህም ሙሉ በሙሉ ራሳቸውን በእምነት በለጡና ፈጽመው በሚታዘዙት ለዎች እግዚአብሔር ሕያውነቱን በመግለጥ ዓለምን ሁሉ ማስገረም ይችላል ማለቱ ነው። ሙሉ በሙሉ ራሳቸውን በእምነት የሰጡና በእግዚአብሔር መንፈስ ቁጥጥር ስር የገቡ ለዎች በአጋንንቶች ዓለም ከፍተኛ መፈራት እንዳላቸው አብዛኛዎቻችን ገና አላወቅንም።

ወደ እብርሃም ስንመለስ፤ በሜሶፖታሚያ የሚገኙትን ዘመን ያስቆጠሩ ኃያላን ያዋረደና የረገጠ ቢሆንም ይህን መለል ቆራጥና መርበትበትን የማያውቅ ጀግና ሰው እንዴት ሚስቱን እህቱ ነች ብሎ ሊዋሽ ቻለ? በማለት የጠየቅን እንደሆነ መዋሸቱ ከፍርሀት የመነጨ መሆኑ እያከራከርንም። እንግዲህ ይህን የመለለ ታላቅ የእምነት ሰው ስለ ሕይወቱ እንዴት እንዲህ አጥብቆ ፈራ? በርግጥ እብርሃም ፍርሀቱ ያለ ምክንያት አልነበረም ይህን የፍርሀቱን ምክንያት ለማወቅ ከመጋረጃው ጀርባ የሚጫወቱትንና ከግንባር ዐይን የተለወፉትን ክፉ የፍርሀት ተዋንያን ማጋለጥ አስፈላጊ ነው። እነዚህም ተዋንያን በግብጽ ምድር ከነበሩት ጣዖታት በስተጀርባ ያሉ ርኩሳን መናፍስት ነበሩ።

ከዚህ እውነት እንጻር ልንገነዘበው የሚገባን ነገር ቢኖር ከሚገዳደረን ሁኔታ ጀርባ ያሉትን መለሪ ኃይላት ካየናቸውና በእምነት ጸንተን ከተቃወምናቸው ድሉ ምንጊዜም ቢሆን የእኛ መሆኑን ነው። ቀደም ብለን እንዳነሳነው ጳውሎስ መጋደላችን ከሥጋና ከደም ጋር እንዳልሆነ አላውቅናል። በድንገት ተነስተን ስንፈራ፤ ተስፋ ስንቆርጥ፤ ስናዝንና ስንተክዝ፤ ሞትን ስንመኝ፤ ጨለምተኝነትና ተስፋ ቢስነት ሕይወታችንን ሲወረው ካገኘን የማን ሥራ እንደሆነ መረዳት ይኖርብናል፤ እለያ ግን ውድቀታችን በቅርብ ይሆናል። እነዚህ ክፉ ዝንባሌዎች መነሻቸው ብዙና የተወሳሰበም ቢሆንም እንኳ፤ ርኩሳን መናፍስት እነዚህን ልናርማቸው ፈቃደኛ ያልሆንባቸውን ወይም

በቸልተኝነት የምናልፋቸውን ድክመቶቻችንን በመጠቀም መርገጫ እንደሚያገኙና ለጥቃት እንደምንጋለጥ መዘንጋት የለብንም።

ወደ አብርሃም እንመለስና በፍርሀት መናፍስት መመታቱን በተመለከተ ከጀርባ ይሠሩ የነበሩት ተዋንያን እነማን ነበሩ? የሚል ጥያቄ በማንሳት፤ አብርሃም እምነቱን እንዲጥልና በፍርሀት እጁን እንዲሰጥ ዋነኛውን ሚና የተጫወቱት በዐይን ሊታዩ የማይቻሉትን ነገር ግን እነዚያ በምድረ ግብጽ በመሠልጠን ይንቀሳቀሱ የነበሩን ጨካኝ አጋንንታዊ አለቆችና ሥልጣናት እንደነበሩ በማስረጃ፤ እኛም በዘመናችን ከእነዚህ መሰሪ ኃይላት በመጠንቀቅ ሥራቸውን ማፍረስ እንደምንችል ማሳሰብ አልፎታለሁ። በዚህ አጋጣሚ ከአብርሃም ታሪክ የምንማርው ሌላ ትምህርት በላያችን ላይ ከፈለሰው የሥልጣን ቅባት የተነሳ በርኩሳን መናፍስት ላይ በተጎናጸፍናቸው ድሎች በመመገብና በመዘናጋት ንቃናቸው የነበሩት ጠላቶቻችን አላቻ ቦታ ላይ አግኝተው እንዳይመቱን በፍጹም ልባችን ዘወትር በእግዚአብሔር መታመን እንዳለብን ነው። አብርሃም ከሜሶፖታሚያ በለቀቀበት ወቅት ረግጧቸው በመውጣት አዋርዷቸው የነበሩት መናፍስት ባላበሰው ስፍራ በግብጽ ውስጥ አግኝተው ሊያዋርዱት ችለዋልና።

«በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን በራስህም ማስተዋል አትደገፍ።» (ምሳ.3:5)

የርኩሳን መናፍስት አሠራር በተመለከተ በተለያዩ አገሮች የተለያዩ መናፍስታዊ አሠራሮች መሠልጠናቸው ዘወትር መዘንጋት የሌለበት እውነት ነው። ይሁን እንጂ አንዳንዶቻችን እንደሚመለሉን በአንዱ አገር ያለው ክፉ መንፈስ እንዳሻው፤ በሌላ ያለው ደግሞ እንደፈለገውና እንዳመጣለት የሚሠራ አይደለም። አጋንንታዊ እንቅስቃሴ ሁሉ በጣም የተደራጀ፤ የተዋቀረና፤ የተቀናጀም ሲሆን እነዚህ አጋንንታዊ ኃይላት ከማዕከላዊ ዕዝ በሚወጣ መመሪያ መሰረት ይሰማራሉ፤ ይንቀሳቀሳሉ። ከዚህ የተነሳ አንድ የተቀባ ሰው በአንዱ ክልል ላይ ቢበረታ እንኳ በሌላ ስፍራ ላይ በሚያዘናጋ መልኩ ያው ጠላቶቹ ስለሚጠበቁትና ሊመቱትም ስለሚችሉ፤ ይህ ሰው በጌታ ላይ የማያቋርጥ መታመንና መደገፍ፤ እንዲሁም ብዙ ትህትና ይፈለግበታል።

በላያቸው ላይ ከመጣው የመለኮት እጅ የተነሳ ሁሉም ነገር በቁጥጥራቸው ስር እንደዋለ አድርገው በማሰብ የተዘናጉና የሚታለሉ ሰዎች በየዘመናቱ ቁጥራቸው ጥቂት እንዳልሆነ የሚታወቅ ነው። በዚህ ምክንያት በመጨረሻው ዘመን ላይ የምንገኝ አገልጋዮች አጥፍ

ልንጠነቀቅና የመንፈስ ቅዱስንም ረድኤትና ምሪት በየቀኑ ልንለምን ይገባናል። ይህንን ደጋግሞ ማሳሰብ ያስፈለገው በየወቅቱ በክፉው ፍላጻ እየተወጡ የሚወድቁት ሰዎች ጥቂት ካለመሆናቸው የተነሳ ነው። በተለይ አዲስ ቅባት በሕይወታቸው መሥራት የጀመረና ገና በብዙ መከራ ያልተፈተኑት ሰዎች ለዚህ መሰል አጋንንታዊ ጥቃት በእጅጉ የተጋለጡ ናቸው። ይሁን እንጂ ይህ ማለት ግን ዕድሜ ጠገቦቹ መጠንቀቅ አያስፈልጋቸውም ለማለት አይደለም፤ ምክንያቱም መንፈሳዊ ቸልተኝነትን ከሚፈጥረው ነገር አንዱ በእግዚአብሔር ቤት መቆየትና እርሱን መላመድ በመሆኑ ነው። በእምነትና በፍርሀት ኃይላት መካከል ያለው የሞትና የሽረት ፍጥጫና ግብ ግብ ብርቱ የሆነና ግለቱ እየጨመረ የሚሄድ እንጂ ፈጽሞ እየበረደና እየረገበ የሚሄድ አለመሆኑን በማወቅና በእግዚአብሔር ላይ በመታመን መዘጋጀት ከክፋት ኃይላት መሰሪ ጥቃት ይታደጋል።

ወደ አብርሃም መለስ እንበልና፤ አብርሃምን ተገዳድሮ በፍርሀት የመታው መንፈስ ከቀድሞ ዓመጸኛ የነበረውና በዚያ ወቅት በግብጽ ላይ ሠልጥኖ ይሠራ የነበረው የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈስ ነው። አስተውሉ አሁንም እንኳን የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈስ በኃይል ለመንበራፋት በሚሞክርበት በአሁኑ ወቅት ይህ መንፈስ የሚለፍፈው አዲስ ነገር ላይሆን ያንኑ «ጥንታዊ የባቢሎንና የግብጽ ሚስጥር» ተብሎ የሚጠራውን እምነት ነው፤ ይህም ንጉሡ ለላሞን በምድር ላይ ምንም አዲስ ነገር የለም ያለውን ቃል እንድናስብ ያደርገናል። ስለሆነም የዓመጽ ሚስጥርና የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈስ አሠራር ከመጀመሪያ የነበረ እንጂ አዲስ የመጣ ክስተት ያለመሆኑን በተጨማሪ ያስረግጥልናል።

ቀደም ብዬ እንደጠቀስሁት አብርሃምን ተገዳድሮ የጣለው የፍርሀት ኃይል የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈስ አሠራር ነበር። ምንም እንኳን የአብርሃም የእምነቱ ጽናት አንድ ልጁን ለመስዋእት እስኪያቀርብ ድረስ የተገለጠና እንዲሁም ከጣዖታት አምልኮ ፈጽሞ የጸዳ ሰው የነበረ ቢሆንም፤ ከብዙ ዘመን ጥበቃ በኋላ ያገኘውን አንድ ልጁን እንዲሰዋለት እግዚአብሔር ሲበይቀው ልጁ ቢሞት እንኳ ያስነሳልኛል ብሎ ማመኑና መታዘዙ እውነት ቢሆንም፤ ይሁን እንጂ በግብጽ ውስጥ ይህ ሁሉ እምነቱ ጠፍቶበት በፍርሀት ተሞልቶ ለሽንፈት መዳረጉ አልቀረም። በዚህ ሽንፈት ውስጥ እግዚአብሔር ጣልቃ ባይገባ ኖሮ በሚስቱ በሳራ ውስጥ የነበረውን ዘር አላልፎ አደጋ ላይ እስኪጥል ድረስ እምነቱን የተገዳደረው የፍርሀት መንፈስ ፈተና ላይ ጥሎት ነበር።

በዚህም ሆነ በዚያ በጽኑ የፍርሀት ወጥመድ ውስጥ ወድቆ የነበረው አብርሃምን ስንመለከተው የምናስተውለው እንድትልቅ ነገር እግዚአብሔር የባሪዎቹን ድካምና ብርታት ጠንቅቆ ስለሚያውቅ አብርሃም በተፈተነና በወጥመድ ውስጥ በወደቀበት ጊዜ የታመነበት እምሳኔ ሰድካሙ አላልፎ በመስጠት እንዳልተወው ነው፤ ይልቁን ፈጥኖ ጣልቃ በመግባት አብርሃምንና ሳራን ከዚህ መናፍቃዊ አሠራር አስጥሏቸዋል።

በዚህ አጋጣሚ አንዳንድ ሰዎች አብርሃም ሚስቱን እህቱ ነች ብሎ በመዋሸቱ በአንዳንድ ሁኔታ መዋሸት እንደሚፈቀድ አድረገው ይናገራሉ። ነገር ግን የእግዚአብሔር የምርጦቹ ድካም የተጻፈለን ከዚያ ትምህርት አግኝተን እንድንጠነቀቅ እንጂ መልሱን ያንኑ ስህተት እንድንደግመው አይደለም። (2ኛ.ጢሞ. 3:16)

የአብርሃምን በጽኑ ተግዳሮትና በፍርሀት መንፈስ መጠቃት በተመለከተ ይህን አንድ ማስጠንቀቂያ አጥብቀን ልናለላለው ይገባል፤ ቀደም ብዬ እንዳላሰብኩት ሁላችንም ጠንካራ የሆነ ጎን ቢኖረንም እንኳ አብዛኛውን ጊዜ የማናስተውለውና አልፎ አልፎም የማናውቀው ደካማ ጎን ሊኖረን እንደሚችል ማለብ ይኖርብናል። ይህ ደግሞ ድንገት ጠላቶቻችን አላቻ ቦታ ላይ አግኝተው ደካማ ጎኖችንን በመጠቀም ከመስመር እንዳያወጡን ዘወትር ጥንቃቄ እንድናደርግ ይረዳናል።

በአንድም ሆነ በሌላ መልኩ የፍርሀት መንፈስ የማያጠቃው ሰው የለም። የእግዚአብሔር ልጅነትን ሥልጣን ለመቀበል የታደሰ ሰው ሁሉ ደካማ ጎኑ እየተፈተሽ የፍርሀት ፍላጻ ይወረወርበታል። ነገር ግን ዮሐንስ በመልእክቱ እንደሚናገረው «ፍጹም ፍቅር ፍርሀትን አውጥቶ ይጥላል እንጂ በፍቅር ፍርሀት የለም ፍርሀት ቅጣት አለውና የሚፈራም ሰው ፍቅሩ ፍጹም አይደለም።» (1ኛዮሐ.4:18) ፍርሀት ከመጣ ብርቱ የሆነ ስቃይ አጅቦት ስለሚመጣ በፍቅር ውስጥ በመኖር ከፍርሀትና ብሉም ከስቃይ ነጻ ሆኖ መኖር ይቻላል ነው የዮሐንስ መልእክት።

ሕገወጡ መልእክ

አብርሃም በአስጨናቂ ረሀብ ላቢያ ወደ ግብጽ በወረደበት ወቅት አግኝቶ በፍርሀት የመታው ዘግብጽ ላይ ሠልጥኖ ይሠራ የነበረውን መንፈስ «ሕገወጡ» መንፈስ ብለን መጥራት እንችላለን፤ ምክንያቱም የሰው ሚስት ያላግባብ የሚቀማ ሁሉ ሕገወጥ በመሆኑ ነው።

አብርሃም ግብጻውያን በዚህ ድርጊታቸው የነበራቸውን ክፉ ስም ስለሚያውቀው ነበር መዋሸት ግድ የሆነበት። ፍርሀት አብዛኛውን ጊዜ የሚነሳው አጋንንታዊ መረጃዎችን ከመስማትና እነዚያን የመጡትን መረጃዎች ተቀብሎ ከማስተናገድ ነው።

ባልየውን ገድሎ የሰው ሚስት መቀማትን በተመለከተ መቼም በየትኛውም አገር ያለው መንግሥት ይህን መስል ወንጀል የሚፈጽም ከሆነ በዚያ አገር ውስጥ ሕግ አለ ለማለት እንዴት ይቻላል? በመሆኑም በግብጽ የነበሩ አስተዳዳሪዎች ሕገወጦች እንደ ነበሩ መመልከት ይቻላል።

የሕገወጥነት ደራሲ የሆነው ዲዩቢሉስ በሰው ዘር ላይ ሠልጥኖ የተቀመጠው ራሱ የሰው ልጅ በሰጠው ሕጋዊ መርገሚ ላይ ተዝናንቶ ቆሞ እንደሆነ መታወቅ ይኖርበታል። የሰውን ልጅ ከጨለማው መንግሥት እግዝ ስር እርነት ለማውጣት ሕጋዊ የሆነ «የደም ሰነድ» እግዚአብሔር ያስፈለገው በዚህ ምክንያት ነው። ይህም «ሕጋዊ የደም ሰነድ» የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ነው።

ጳውሎስ የዘመን ፍጻሜ ደርሷል በማለት አላስፈላጊ ውጥረት ውስጥ ገብተው ሰነበሩት የተሰሉንቂ ሰዎች በጻፈላቸው ደብዳቤ «*ማንም በማናቸውም መንገድ አያስታችሁ ክህደቱ አስቀድሞ ሳይመጣና «የዓመጽ ሰው» (ሕገወጡ) እርሱም የጥፋት ልጅ ሳይገለጥ አይደርስምና»* (2ኛ.ተሰ.2:3) ብሏል። በዚህ ክፍል እንደምንመለከተው ጳውሎስ ሐሳዊውን ክርስቶስ «ሕገወጡ»¹⁵ (የዓመጽ ሰው) ብሎ ጠርቶታል። ሐሳዊውን ክርስቶስ ወይም የዓመጽን ሰው፤ በዚህ ስም ጳውሎስ የጠራበት ምክንያት ከቀድሞ ሕገወጥ የነበረው መንፈስ ሐሰተኛው ክርስቶስ ሲገለጥ ሙሉ በሙሉ እርሱን በመቆጣጠር ስለሚገለጥ ነው።

«*ምድርም ሁሉ አውራውን እየተከተለ ተደነቀ ለዘንዶውም ሰገዱለት*» (ዮሐ. ራእይ 13:4) ቀንደኛው ዓመጻኛ ዲዩቢሉስ ራሱን በሐሰተኛው ክርስቶስ በኩል ሲገልጥ በምድር ያሉ ሁሉ ይሰገዱለታል።

በንዶው ወይም ዲዩቢሉስ በዓመጽ ሰው አማካይነት ለአጭር ጊዜም ቢሆን ከመላው ዓለም በወትር ሲቋምጠው የኖረውን ያንን

¹⁵ በእንግሊዝኛው መጽሐፍ ቅዱስ በ2ኛ.ተሰ.2:9 ላይ የዓመጽን ሰው ሕገወጡ (lawless one) ይለዋል። ጳውሎስ የዓመጽ ሚስጥር ብሎ የጠራውም ክስተት በምድር ላይ የሕገወጥነትን ጽኑ የሚያመለክት ክስተት ነው።

ሰግደት በዚያ ወቅት ከብዙዎች ያገኘዋል፤ በዘመናት ሁሉ ዲያቢሎስ ምን ያህል ሰግደትን እንደሚመኝ የታወቀ ነው። ጌታን እንኳ «ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህንን ሁሉ አሰጥሃለሁ» ብሎ ለማለት ያላንገራገረ ደፋር ፍጡር ነው! ስለዚህ እውነተኛውን እምነት ወደ ጎን በማድረግ ለሰላሎችና ለቅርጻ ቅርጾች ሰግደትን መስጠት በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ ዘወትር ሰግደትን ለሚመኘው ለዲያቢሎስ መስገድ ሲሆን ይህ ደግሞ ራሱን የቻለ ሕገወጥነት ነው ምክንያቱም ሰግደት ለዲያቢሎስ ፈጽሞ የማይገባው ስለሆነ ነው። ይሁን እንጂ ዲያቢሎስ በዚህም ሆነ በዚያ ይህንን ጥያቄ ለሰው ልጅ ሊያቀርብለት ሊሰጠው የሚገባው ምላሽ ጌታ የሰጠው መሆን አለበት፤ ይኸውም «ለጌታ ለእምነትህ ሰገድ አርሱን ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፏል» የሚለው ነው።

ወደ አብርሃም ስንመለስ ይህ ከቀድሞ ሕገወጥ የነበረው መንፈስ አብርሃምን ለመገዳደር የተነሳበት ዋነኛው ምክንያት አብርሃም እርሱን አስቀድሞ ስለ ናቀውና ስላዋረደው ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር ከመጀመሪያው የተናገረው የተስፋ ቃል ተፈጻሚነት ማግኘት የጀመረው ከሴም ዘር በሆነው በዚሁ ሰው አማካይነት መሆኑን ሚስጥሩን ስለተረዳው ነው። ይህም የተስፋ ቃል ዘር በዚያ ወቅት በአብርሃም ወገብ ውስጥ የነበረ ሲሆን የሚገርመው፣ እባቡ «ራስህን ይቀጠቅጣል» የተባለውን የሌቲቱን ዘር የት እንዳለ ሁሌም ማወቁ ነው። ለዚህ ነው ዘሩ ያሰባቸውን ሰዎች እየተከታተለ ሰኮናቸውን ለመንከስ ዘወትር የሚያደባው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የአብርሃም ዘር ስለመሆኑ የዕብራውያን ጸሐፊ እንዲህ ይላል፡- «የአብርሃምን ዘር ይዞአል እንጂ የመላእክትን አይደለም።(ዕብ.2:16)

«በአንተና በሴቲቱ መካከል በዘርህና በዘርዋም መካከል ጠላትነትን አደርጋለሁ እርሱ ራስህን ይቀጠቅጣል አንተም ሰኮናውን ተቀጠቅጣለህ» (ዘፍ.3:15) ከላይ ካነሳነው ሐሳብ አንጻር ከዚህ ጥቅስ የምንረዳው በእባቡ ዘርና በሴቲቱ ዘር መካከል ጠላትነትን ያስቀመጠው እግዚአብሔር ራሱ በመሆኑ ፍልሚያውን ለመሸሽ የሚደረግ ሙከራ ሁሉ ከንቱ መሆኑን ነው። «የጸድቃን መከራቸው ብዙ ነው» ተብሎ ከተጻፈበት ምክንያት አንዱ ይኸው ነው።

እዚህ ላይ ሌላ ልናውቀው የሚገባ እውነት ቢኖር ከላይ ባነሳነው ሐሳብ መሰረት ሕገወጥ ነው ብለን የጠራነው መልእክ ከመጀመሪያው አፈጣጠሩ እንዲህ እንዳልነበረ መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምር መሆኑን ነው። ይልቁን ይህን ኪሩብ በተመለከተ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምናየው እጅግ አስገራሚ ተፈጥሮና ውበት የነበረው መልእክ እንደ

ነበረና በመጀመሪያ «ሱሊፈር» ማለትም «ብርሃን ተሸነሟል» ወይም «ደማቅ» ተብሎ ይጠራ እንደ ነበር ነው። በአሁኑ ወቅት ግን ሱሊፈር የሚለው የቀድሞው ስሙ አይወክለውም ምክንያቱም ማንነቱ ጨርሶ የተሰወጠ በመሆኑ። ስለዚህ እንዳንዶች እንደሚሳሳቱት እርሱን ሱሊፈር እያሉ መጥራት አግባብነት ያለው አይደለም።

ነቢዩ ሕዝቄል በጢሮሱ ንጉሥ በማስታከክ በሚቀኘው የሙሾ ቅኔ የሱሊፈርን አፈጣጠርና ታላቅ አወዳደቅ አስገራሚ በሆነ ስለላዊ መግለጫ ገልጾታል። በዚህ የሙሾ ቅኔ አማካይነት ሕዝቄል ስለ ሱሊፈር አፈጣጠርና ማንነት እምነት የሚያስገርሙ ባሕሪያቶቹን ይገልጻልናል።

ይኸውም ፡-

- 1ኛ. የፍጽምና ምሳሌ ነበርከ።
- 2ኛ. የውበት መደምደሚያ ነበርከ።
- 3ኛ. በአካሄድህ ላይ ምንም ዓይነት እንክን አልነበረብህም።
- 4ኛ. በጥበብ የተሞላህ ነበርህ።
- 5ኛ. የተቀባ የሚጋርድ ኪሩብ ነበርህ። ይሰዋል።

መቼም ነቢዩ ሕዝቄል የሱሊፈርን ድንቅ ተፈጥሮ ለመግለጥ የተጠቀመባቸውን አስገራሚ ቃላቶች ስንመለከት ሕገወጡ መልእክ ተላብሶት የነበረው በዕንቁዎች የተንቀጠቀጠው ውብ ልብስ ላስተዋለው ሰው እጅግ በጣም የሚያስገርሙ መግለጫዎች እንደ ነበሩ ይገነዘባል። ከዚህ እውነት እንደምንረዳው እግዚአብሔር እምነት ሱሊፈርን ሲፈጥረው ለፍጽምና ምሳሌ ወይም አብነት አድርጎት እንደ ነበር ነው።

ሕዝቄል የአግራሞት ቃላቱን እዚህ ላይ ብቻ አያበቃም፤ ከተፈጠሩት ፍጡራን ሁሉ የውበት ጣራ ላይ የደረሰ ሱሊፈርን መሳይ እንደሌለ ይቀኛል! በመንገዱ ግድፈት እስከተገኘበት እስከዚያች ሰዓት ድረስ ምንም ዓይነት እንክንና ጉድለት ያልነበረበትና እግዚአብሔርም ሲፈጥረው በጥበብ ሞልቶት ስለነበር አንዳች የጥበብ ጉድለት ያልታየበት ነበር። ከዚህ ሁሉ በላይ ስለዚህ ፍጡር የሚያስገርመው ግን የተቀባና የሚጋርድ ኪሩብ ተብሎ መጠራቱ ነው። በዚህ ቃል መሰረት የተፈጠረውና የተቀባውም፣ የዳዊትን ቅባት በተመለከተንበት ክፍል እንዳንሳነው፣ የእምልኮን ሂደት ሁሉ ለመቆጣጠርና ለመምራት ይመስላል። ይህም የሚጋርድ የሚለው ቃል እጅግ በጣም ታላቅ

ክብርን ተጎናጽፎ እንደ ነበር ሲያመለክት ይህ መልአክ እንዴት በጣም ታላቅ እንደ ነበረና ከእግዚአብሔር ምን ያህል ሞገስ ተቀብሎ እንደ ነበር ሰማሰተዋል እያዳግትም፤ ታላቅ የሆነውን የእግዚአብሔርን ዙፋን ለመጋረድ መቀባቱ የነበረበትን የክብር ከፍታ ቁልጭ አድርጎ የሚያሳየን ነው።

ታዲያ የሱሊፈርን ታላቅ የአወዳደቅ ምክንያት በተመለከተ ሰዎች የተሳሳተ ግንዛቤ አላቸው፤ በተለምዶ እንደሚታመነው ሱሊፈር የእግዚአብሔርን ዙፋን ለመገልበጥ ወይም ለመውሰድ አንድም ቀን አስቦ አያውቅም፤ እንዲህ ዓይነት የማይሞክር ነገር ለማሰብ ያን ያህል የተጃጃሰ አልነበረምና፤ ምክንያቱም ይህ ፈጽሞ የማይቻልና የማይሞክር ጉዳይ እንደሆነ ጠንቅቆ ያውቃል፤ ይህ የሆነበት ዋነኛ ምክንያት እግዚአብሔር በሁሉም ስፍራ በአንድ ጊዜ የመገኘት (የሙሉዕነት) ችሎታው ሲሆን ይህ መሰል ሥልጣን የመለከት ብቻና ብቻ ነው። እግዚአብሔር ዙፋኑ በአንድ ስፍራ የተተከለና ኃይሉም በአንድ ስፍራ ላይ ብቻ የተከማቸ ካለመሆኑ የተነሳ «መንግሥቱ ሁሉን ተዝለኝ» ተብሎ ተጽፏል። ሉዓላዊነቱ በአንድ ጊዜ ያለምንም እጋዥና ረዳት በሁሉም ላይ የመሠልጠን ብቃት ስላለው የእግዚአብሔርን ዙፋን መገልበጥ ቀርቶ ማሰብም ከቶ የማይሞክር ጉዳይ ነው።

ነገር ግን ኢሳያስ በምዕ.14:12 ላይ ሰይጣን የወደቀባቸውን እምስት ምክንያቶች በባቢሎን ውድቀት አስታኮ ነቢዩ ሲዘረዝር፡-

1ኛ. እኔ ወደ ሰማይ አርጋለሁ ።

2ኛ. እኔ ዙፋኔን ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ አነሳለሁ።

3ኛ. እኔ በጉባኤው ተራራ ላይ ነግሼ እቀመጣለሁ።

4ኛ. እኔ ከደመናት በላይ አመጥቃለሁ።

5ኛ. እኔ በልዑል አመሰላለሁ አልህ በማሰት የልቡን ከንቱ መንጠራራትና ለውድቀቱ ለበብ የሆነበትን ዋጋቢስ ምኞት በማጋለጥ ይኮንነዋል።

የዚህ መጽሐፍ ጸሐፊ «እኔ እኔ» እያለ የጨመራቸው ቃላት ምንም እንኳን በአማርኛው ትርጉም በስውር የሚታወቁ ይሁኑ እንጂ በእንግሊዘኛው ትርጉም ላይ በግልጽ ተቀምጠው የሚገኙ መሆኑን አስተውሏል። ስለዚህ ይህንን ፍጡር ስዚህ ታላቅ ኪሣራና ውድቀት ያበቃው እኔ እኔ ማሰቱ እንደሆነ በግልጽ የሚነበብ ነው። ይህንን እነነት የፈጠረበት ደግሞ በላይ ላይ የፈሰሰው እንከን የማይገኝበት

ውበትና በተለያዩ እንጸባራቂና የከበሩ ዕንቁዎች የተሸቆጠቆጠው አልባሳቱ እንደሆኑ ይታመናል። ይህ ሁሉ ግርማና ውበት በላይ ላይ እንዲፈስ መደረጉ ከተፈጠረበት የእምልኮ ሥራ ድርሻ ታላቅነትና አስፈላጊነት የተነሳ ነበር።

እግዚአብሔርን እንደማምለክና እንደማስመለክ እንደማድነቅም የመሰለ ታላቅ ነገር በሰማይም በምድርም ከቶ የለም! ዳሩ ግን እግዚአብሔር ስሙን እንዲያስጠሩና እንዲያስከብሩ የቀባቸው አገልጋዮቹ በተስጣቸው ቅባት የመኩራራትና የመታበይ አዝማሚያ ካላቸው ለውድቀት ቅርብ ናቸው።

ሱሊፈር በላይ ላይ የነበረው ግርማና ሞገስ እጅግ ታላቅ ከመሆኑ የተነሳ በርካታ እድናቂዎች እንደ በዙሰት ከእርሱ ጋር አብረው ከተጣሉት ብዙ መላእክት የተነሳ የሚገመት ነው። ለእግዚአብሔር ታላቅነትና ዘላለማዊነት እንዲያንደሰዱለው የተጠየቀውን የእምልኮ ጆረት ለገዛ ራሱ ክብር ሊያውሰው መገምጃትና መቋመጥ እንደ ጀመረ በክፍሉ ይስተዋላል። ከላይ እንዳነሳነው በላይ ላይ ከፈሰሰው ግርማና ሞገስ የተነሳ በእርሱ ውበት ተመስጠው ከእርሱ ጋር የሰማይ ሲሶ መላእክት አብረው መጣላቸውን መጽሐፍ ይጠቁመናል። «ለላም ምልክት በሰማይ ታየ እነሆም ታላቅ ቀይ ዘንዶ ሰባት ራሶችና እስር ቀንዶችም ነበሩት በራሶቹም ላይ ሰባት ዘውዶች ነበሩ በጅራቱም የሰማይን ከዋክብት ሲሶ እየሳበ ወደ ምድር ጣቸው።» (ዮሐ.12:3) እነዚህ አብረው የተጣሉትን ሲሶ መላእክት ጳውሎስ አለቆች፤ ሥልጣናት፤ የዚህ የጨሰማ ዓለም ገዥዎችና በሰማያዊ ስፍራ ያሉ የክፋት መንፈሳውያን ሠራዊት ኃይላት በማሰት በኤፌ. 6:10 ላይ ያላቸውን የሥልጣን ተዋረድና አደረጃጀት በመገሰጥ የጠቀሳቸው ናቸው።

ከዚህ በተጨማሪ ደግሞ በሕዝቁል የሙሾ ቅኔ ውስጥ እንደምንመለከተው ሱሊፈር ከእምልኮ መምራት ሥራው በተጨማሪ ከሙዚቃ መሣሪያዎች ጋር የተገናኘ አገልገሎት ይሰጥ እንደ ነበር የዳዊትን ቅባት በተመለከትን ጊዜ እንዳየነው እንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች ይጠቁማሉ¹⁶። ምናልባት ሙዚቃ ተጫዎችና እምልኮ መሪዎችን በትዕቢት ጋጢአት እንዲጠመዱ ዘወትር የሚፈታተንበት ምክንያት ከዚህ የተነሳ ሊሆን ይችላል።

¹⁶ ሱሊፈር ከሙዚቃ ጋር የተገናኘ አገልገሎት እንደ ነበረው የዕብራይስጡ የእማርኛውና የእንግሊዘኛው ኪንግ ጄምስ ትርጉሞች ይጠቁማሉ።

ሙዚቃ ተጫዋቾችና ዘማሪዎችን በተመለከተ በኢትዮጵያ ሪቫይቫል ውስጥ ስለሚኖራቸው ጉልህ ትንቢታዊ ሚና ወደ ጎሳ የምንመጣበት ጉዳይ ይሆናል ምክንያቱም ቃሉ በግልጽ ስለ እነርሱ ይናገራልና ነው። በሪቫይቫል ውስጥ እምልኮና ዝምሬ ሁሉም ዋነኛውን ስፍራ የሚይዝ በመሆኑ የወንጌል መልእክት ከድንቅ ጣዕመ ዜማ ጋር ሲቀርብ ሊገመት የማይቻል ጉልበትና ኃይል አለው።

ስለ ቀድሞው ሉሲፈር ወደ አነሳነው ሐሳብ ስንመለስ በትዕቢቱና በእኔነቱ ሳቢያ እምልክን ተመኝቶ የተወረወረው ሉሲፈር፣ ሰይጣን፣ ዲያቢሎስ፣ ዘንዶው ተብሎ በመጠራት በእሁኑ ወቅት በሙሉ ጊዜ የክፋት ሥራ ላይ ተሰማርቶ ይገኛል። ሰይጣን ከሳሽ ማለት ሲሆን ይህን ስያሜ ለማግኘት ምክንያት የሆነው ሉሲፈር ሲለየጥን በውስጡ የነበረው ጥበብ፣ ሙሉውን ተንክል ሆኖ ስለ ተቀየረ ነው። «እባብም እግዚአብሔር ከፈጠረው ከምድር አውራ ሁሉ ይልቅ ተንክላኝ ነበር» (ዘፍ.3:1)። ተንክል የተጣመመ ጥበብ ሲሆን ይህም መልእክ ከሚታሰበው በላይ በተንክል ሁሉ የተሞላ ነው። ቀድሞ በላዩ ላይ የነበረው ብርሃን ደግሞ ፍጹም ወደ ጨለማነት ሲቀየር እንከን የሰሸ የነበረው ፍጡር በብዙ ግፍና የዓመጽ ሥራ ሁሉ ተሞላ። በመሆኑም ይህ መልእክ የሐሰት ሁሉ ምንጭና የሐሰት አባት በመሆን ዛሬም ዓለምን ሁሉ በውሸቱ በመሙላትና በማሳት ተግባሩ ላይ ተሰማርቶ ምድርን ሁሉ ያሳስታል። ውሸት የተባለ በሙሉ በየፈርጁ አባቱ ዲያቢሎስ ሲሆን ዛሬ ዓለም በሞላዋ ዲያቢሎስ በሚያመነጨው ድቅድቅ ጨለማና ገደብ-የሰሸ ሐሰት ደግሞም ይህ ነው በማይባል ክፋት የተሞላች እንደሆነች የብርሃን ልጆች ያስተውላሉ። ከእውነተኛዋ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን በስተቀር ሁሉም በዚህ ድቅድቅ ጨለማ ተይዞና ተውጦ ይስተዳደራል። ከዚህ የጨለማ መንግሥት አስተዳደር ማምለጥ የሚቻለው በክርስቶስ ኢየሱስ አምኖ ዳግም ልደትን በማግኘትና ተግባራዊ የሆነውን የክርስትና ሕይወት ልምምድ በአካሉ ውስጥ በመኖር ብቻ ነው።

ያላዝናል! በታላቅ ክብር ተሞልቶ የእምልክ መሪ የነበረው ሉሲፈር ስፍር ቁጥር ስሌላው ዓመጽና ኃጢአት ሁሉ ምንጭና በር ከፋች ብቻ ሳይሆን እንደ ባሕር እሸዋ የሚቆጠሩ ሰዎች እርሱን ተክትለው ለመጥፋታቸው ዋነኛ ምክንያት ሆኗል፤ በመሆንም ላይ ይገኛል።

ዛሬ በመላው ዓለም ላይ ሠልጥኛና ተንሰራፍቶ የሚሠራው የጨለማው መንግሥት መሰራችና መሪ¹⁷ ይኸው ዲያቢሎስ ሲሆን ይህ ፍጡር ከመጀመሪያውም ቢሆን ፍጹም ሐሰተኛና ነፍስ ገዳይ እንደ ነበር ጌታ ኢየሱስም መስክርበታል። ጌታ እግዚአብሔር መዋሸትን እንደማይችል ሁሉ ይኸኛውም እውነት መናገር ፈጽሞ አይሆንለትም። እልፎ እልፎ እውነተኛ ለመምለል ቢሞክርም ለውሸቱ ማጠናከሪያ መላ ሲፈጥር እንጂ ከባሕሪው ፍጹም ሐሰተኛ ነው። «እርሱ ከመጀመሪያውም ነፍስ ገዳይ ነበረ በእርሱ እውነት ስለሌለ በእውነት አልቆመም። ሐሰትን ሲናገር ክራሱ ይናገራል ሐሰተኛ የሐሰትም አባት ነውና።» (ዮሐ.8:44)

ከዚህ እውነት እንጻር እንዳንድ ጊዜ እጋንንትን የሚያስወጡ ሰዎች ከእጋንንቶች መረጃን መስብሰባቸው እጅግ የሚያስገርመኝ ጉዳይ ነው። ከርኩሳን መናፍስት ምን እውነት ሊጠበቅ ይችላል? እንዲህ ዓይነት ልምምድ ያላቸው ሰዎች «ስለ እገልጋዮችና ስለ አብያተ ክርስቲያናት መንፈሱ እንዲህና እንዲያ ብሎ ሚስጥር ገሰጠልን» ብለው ሲናገሩ እልፎ እልፎ ይደመጣሉ። እንዳንዶች ደግሞ የፖለቲካ ሚስጥር ገሰጠልን በማለት ሲናገሩ ምን ያህል እንደተታሰሩ ያሳያሉ። ሰዎች ይህንን የሐሰት አባት እንዴት ሊያምኑት እንደሚችሉ ለመረዳት የሚያዳግት ጉዳይ ነው። ሌሎች ደግሞ በትንቢት ቃል ስለ ራሳቸው ተክክለኛ የሆነ መልእክት እንደ ተነገራቸውና ስለዚህም ይህ የመጣላቸው የትንቢት ቃል ከእግዚአብሔር እንደሆነ ሳይመረምሩ በደፈናው እግዚአብሔር ተናገረኝ ሲሉ ይደመጣሉ። ቁምነገሩ ግን የተሰጠው መልእክት ተክክል መሆኑ ወይም አስመሆኑ ሳይሆን ምንጩ ማን መሆኑን ማረጋገጥ ነው፤ ጌታ ኢየሱስም ሆነ ጳውሎስ እጋንንቶች እንዲመስክሩላቸው ያልፈቀዱት ርኩሳን መናፍስት እውነት እንኳን ሲናገሩ ፍጹሜ ግባቸው መሰረቅ መግደልና ማጥፋት እንደሆነ ስላወቁ ነው። ስለዚህ ቁጭ ብለው እጋንንቶችን በጆ ማለት የሚጀምሩና ስለ ራሳቸው የተነገራቸውን ሁሉ ያለምንም ምርመራ የሚቀበሉ ሰዎች ሁሉ ከእሳት ጋር መጫወት ጀምረዋልና ያስቡበት! ይልቁን የሚመጡልንን ትንቢታዊ መልእክቶች ሁሉ በቃሉ ወንፊት አማካይነት ልናጠራቸውና ልንመረምራቸው ይገባናል።

ከዚህ ከፋ ዘንድ ተንክል ረቂቅነት የተነሳ የሚያታልላቸው ሰዎች መታለላቸውን እንኳ ፈጽሞ አስከማይጠረጥሩ ድረስ ሰላደረሳቸው

¹⁷ በነገራችን ላይ የጨለማው ዓለም መንግሥት መሰራችና መሪ ዲያቢሎስ እንደ ሆነ ሁሉ የቤተ ክርስቲያንም መሰራችና መሪ እየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው፤ በዘ.፩:12-13

በዚህ ጽኑ የማታለል ኃይሉ ተይዘው አንዳንዶች «በሰማይ ባሪያ ከመሆን ይልቅ በሲኦል ንጉሥ ለመሆን መምረጡን እናደንቃለን» በማለት ዲያቢሎስን ፍጹም የሞኝነት አድናቆት ሲቸሩት ይስተዋላሉ።

ሆኖም ሰይጣን የተበላው ይህ ሐሰተኛ ፍጡር ብዙ ሰው እንደሚያስበው ጥቁር ሆኖ ቀንድና ጭራ ያለው እስደንጋጭ ፍጥረት ሳይሆን ነገር ግን በሐሰቱ፣ በሽንገላው፣ በነፍስ ገዳይነቱ እና ያለ ርንገራቴ በማረዱ ሕገወጥነቱ በማያጠራጥር መንገድ የተገለጠ እጅግ ጨካኝ አውሬ ነው!

እውነቱ ይህ ሆኖ እያለ የሰነ ስዕል ሰዎች በስዕላቸው ሌላ ዲያቢሎስ ያሳዩናል፤ ታዲያ እነርሱ እንዳሳዩን ዓይነት ቢሆን ማን ይታለልለታል? ወደ ሲኦልስ ማን ይከተለዋል? ሁልጊዜም ቢሆን ዲያቢሎስ የሚገለጠው ለሁኔታው እንደሚያመቸው ነው። የብርሃን መልእክ እንኳን መስሎ የመገለጥ ችሎታ እንዳለው ጳውሎስ ስለ ሐሰተኞች ሐዋርያት በተናገረበት ክፍል አጋልጦታል። እጅግ የሚያሳዝነው ጉዳይ ግን በዲያቢሎስ ውሸት የተታለሉትና በእውነት ላይ እስከ መጨረሻው ያመጹ ሰዎች ከመታለላቸው የሚነቁት ፈጽሞ ሊመለሱበት ወደ ማይችሉት ዘላለማዊ ጥፋት ከሄዱ በኋላ መሆኑ ነው።

ስለዚህ ሰዎች ለዚህ ሕገወጥ አውሬ በተለያዩ መንገድና ሁኔታ አምልኮን ሲለግሱት በጽኑ ከመታለላቸውም ባሻገር እነርሱም ልክ እንደ እርሱ ሕገወጦች ይሆናሉ። አምልኮና ሰግደት የሚገባው ለአብርሃም፣ ለይስሐቅና ለያዕቆብ አምላክ ማለትም ለእስራኤል አምላክ ብቻ ነው። ከእርሱ ውጭ በሰማይ ቢሆን በምድር ወይም ከምድር በታች አምልኮ የሚገባው አንዳች ፍጡር ፈጽሞ የለም። ለዘላለም አይኖርም!!!

የዲያቢሎስ ሕገወጥነቱ ግን በዚህ ብቻ የሚያበቃ ሳይሆን ቀደም ብለን እንዳነሳነውና ልክ በአብርሃም ላይ እንዳደረገው የሴቲቱን ዘር ዘወትር በማሳደዱ ያንኑ ባሕሪውን ያንጸባርቃል። የሴቲቱን ዘር ባገኘ በት ቦታና ሁኔታ ሁሉ ያሳደደበት ጊዜና ወቅት እንደሌለ ሁሉ ባሬም በአገልጋዮቹ በመታገዝ የአብርሃምን ልጆች ማለትም በሴቲቱ ዘር አማካይነት የተገኙትን ጥርሱን ነክሶ ያሳድዳል።

እግዚአብሔርን እናውቃለን ብለው የሚገምቱ ነገር ግን የኢየሱስ ስም ሲነሳ ደማቸው የሚፈላና ሰነፍስ ግድያም የሚነሳሉ፤ በአጠቃላይ የኢየሱስ ክርስቶስን ስም የሚጠሉ ሁሉ የሕገወጡንና እውነተኛውን የአባታቸውን ዘላለም ያንጸባርቃሉ።

ስለዚህ የዲያቢሎስ መልእክተኞች የሆኑት የፍርሀት ኃይላት ሲወናጨፋና ጥፋትን ሲያደርሱ ዳር ቆመን ወይም ዳተኞች ሆነን የሚለንዝሩትን ጡጫ ዝም ብለን ማስተናገድም የለብንም። መጽሐፉ «አንግግላለሁ ለእግዚአብሔር ተዝቶ ዲያቢሎስን ግን ተቃወሙ፤ ከእናንተም ይሸሻል...» (ያዕ.4:8) ይለናልና፤ ፍርሀትን፣ ትካሌን፣ ድህነትን፣ በሽታን፣ ጭንቀትን፣ ግራ መጋባትን፣ ዓላማ ቢስነትን፣ የሞት ስሜትን፣ በወንድሞች መካከል መለያየትን ሲዘራ ወይም በቀዳሳን መካከል ርኩሶትን ሲያስፋፋ የመሳሰሉትን ክፋቶች ሲረጭ በቸልተኝነት ዳር ቆመን ከመመልከት ይልቅ ተነስተን ሥራውን መቃወምና ማፈራረስ ይገባናል።

በሌላ መልኩ ሕገወጡ መንፈስ በፍጥረት ማለዳ የለው የነበረውን እስደናቂ መብትና ሥልጣን አታሉ በመውሰዱም ሕገወጥነቱን ያረጋግጣል። በዚህ በ21ኛው ክፍለ ዘመን ቢሆን እንኳ የለውን ፍትህ ማንደልና መግፋት፣ ገና ያልተወለዱትን ሕጻናት በግፍ መጨፍጨፍ ያልተቋረጠ የግፍ ግብሩ ቢሆን፤ ጽንሰ ማቋረጥንና ግብረ ሰዶምን የራሱ በሆነ ሕገወጥ አሠራሩ ሕጋዊ ሽፋን ለመስጠት በምዕራቡ ዓለም በከፍተኛ ሁኔታ በመንቀሳቀስ ላይ እንደሚገኝ የኤልሳቤልን መንፈስና አሠራሩን በተመለከተ ጊዜ እንስተናል። ይህን ሁሉ ዓመጽ በዓለማችን ላይ ዲያቢሎስ ያለ እርፍትና እፍረት ሲሠራ፤ አንዳንዶች ግን ሁሉን በስፊ ልብና በፍቅር እንቀበል በማለት ዲያቢሎስ የሚረጨውን ዓመጽ ቤተ ክርስቲያን እንዳትቃወመው ይከለክላሉ። በእነርሱም አማካይነት ዲያቢሎስ ስለ ፍቅር እያለ ከጥላቻ በቀር ፍቅር በማያውቀው ሽንጋይ እንደበቱ በመሰፈፍ ላይ ያለ ሲሆን ይህንንም የሚያደርገው ይህ ክፋቱ ሁሉ ያለ ምንም ገደብና ክልካይ እንዲለራጭለት ነው።

ቀደም ብለን ሰይጣን ማለት ከላሽ ማለት እንደሆነ ተመልክተናል ይህም የሕገወጥነቱ አንዱ መገለጫ በመሆኑ እማኞችን ሳያቋርጥ በመክለስና የድነታቸውን ደስታ በመንፈግ ይገለጣል፤ ይሁን እንጂ ይህን ሕገወጥ ተግባሩን ብዙ ወገኖች ያልነቁበት ጉዳይ እንደሆነ ማሳሰብ አፈልጋለሁ።

እማኞች በክርስቶስ ያገኙትን ታላቅ ነጻነት እንደዋዛ ለሐሰት ውትወታው አሳልፈው በመስጠታቸው ምክንያት ዝንትዓለም የሕሊና ወቀሳ በማስመለል ማለቂያ በሌለው ንዝዝህ ሕይወታቸውን በማስጨነቅ በደስታ ሊጓዙት የሚገባውን መንገድ በትካሄ እንዲያዘግሙት በማድረግ በክርስቶስ በርቶላቸው የነበረውን ብሩህ ቀን መልሶ ያጨልምባቸዋል። በመሆኑም እነዚህ ሰዎች የመኖሪያ ፈቃድ

እያላቸው በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ አንደ ሕገወጥ ዜጎች ሆነው በስቀቀን የሚኖሩና ለሰማያዊው አገር ብቁ እንዳይደሉ ዘመናዊ የሚጨነቁ ናቸው። እነዚህ ወገኖች በክርስቶስ ያገኙትን ታላቅ ነጻነት ስለማያንጸባርቁ የእግዚአብሔርን ስም የሚያስድቡ ናቸው ምክንያቱም ስሙ በሕዝቡ ላይ ተጠርቷልና።

«በክርስቶስ ያሉት ከእንግዲህ ወዲህ ኩነኔ የለባቸውም» (ሮሜ. 8:1)

ሕገወጥነቱ ግን በዚህ ብቻ የማይበቃ አይደለም፤ በሌላ መልኩ ደግሞ በሽታና ጉስቁልናን ዘላቂ ልጆች ላይ ዘመናዊ ሕገወጥ መሆኑን ጨምሮ ሲያረጋግጥ፤ በርግጥ እስካሁን የዘረዘረናቸውን ዓመጾች ሁሉ የሚያከናውነው ከላይ እንደጠቀስኩት ዘላቂ ልጆች ሙሉ ስምምነትና ፈቃደኝነት ዘመታገዝ እንደሆነ ግን መዘንጋት አይኖርብንም። ይሁን እንጂ ይህ ሐቅ ሕገወጥነቱን አንዲትም ጭረት አይቀንስበትም።

ብዙ ሰዎች በሽታ እግዚአብሔር ሰዎችን ለማለተማር የሚልከው ማስተማሪያ መንገድ እንደሆነ ያስባሉ፤ ያስተምራሉም። ሆኖም ግን መጽሐፍ ቅዱሳችንን በርጋታ ስናጠና አንድም ሥፍራ ላይ እግዚአብሔር ሰዎችን በበሽታ እንዳስተማራቸው የሚገልጽ ክፍል አናገኝም። እውነቱ ይህ ሆኖ አያለ አንዳንድ ወገኖች ከላይ ያነሳነውን ሐሳብ እውነትነት ለማስረገጥ በማሰብ አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችን ከወውዳቸው ውጪና እንዲሁም ከጠቅላላው የመጽሐፍ ቅዱስ አስተምህሮ ጋር በሚጋጭ መልኩ ሲተረጉሟቸው ይስተዋላል። ለምሳሌ ከሚያነሳቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች መካከል ዙጉ.26:14-16፤ ዘፈ.28-22፤ 27፤ 58-61 ይጠቀሳሉ፤ ነገር ግን እነዚህ ጥቅሶች በሙሉ እግዚአብሔር የበሽታ ምንጭ እንደሆነ ሳይሆን የሚናገሩት በተለያዩ ምክንያቶች የእግዚአብሔር ጥበቃ ከሕዝቡ ላይ በሚነሳበት ጊዜ በሽታና ደዌ ሰዎችን ሊያጠቃቸው እንደሚችል የሚያስጠነቀቅ ሲሆን ለዚህም በዋናነት ምክንያት ሆኖ የተጠቀለው ኃጢአት መሆኑ በግልጽ ተቀምጧል ።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚመሰክረው ጌታ ወደ ምድር ከመጣበት ምክንያቶች መካከል አንዱ በሰዎች ላይ የተጫነውን የበሽታ ቀንበር ከላያቸው በመስበር ነጻ እውጥቶ ዘመንነት ሊያኖራቸው እንደሆነ ይናገራል። ይህንንም ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ላይ በተመላለሰ ጊዜ በሽታና ደዌን እየፈወሰ በአጋንንት የታሰሩትን ነጻ እየወጣ በመዞሩ ያረጋገጠው እውነት ነው። ከዚህ በተጨማሪ የብሉይ ኪዳን የመጨረሻ ነዚይ የነበረው መጥምቁ ዮሐንስ «የሚመጣው እንተ ነህ ወይስ ሌላ

እንጠብቅ?» በማለት የጥያቄ መልእክት በላከበት ጊዜ እርሱ ስለመሆኑና በርግጥ ስለ መምጣቱ የሰጠውን ምላሽ ለንመለከት እግዚአብሔር የበሽታ ምንጭ እንዳልሆነ በርግጠኝነት እንድናምንና እንድናገር የሚያስችለን እውነት ነው።

ከላይ ካነሳነው እውነት አንጻር እግዚአብሔር የበሽታ ምንጭ አለመሆኑን ከተስማማን ያለ ጥርጥር የዚህ ችግር ባለቤት ሕገወጥ መንፈስ (ዲያቢሎስ) ነው የሚሆነው። ለዚህም ነው አዲስ ኪዳን «የዲያቢሎስን ሥራ እንዲያፈርስ የእግዚአብሔር ልጅ ተገለጠ» (1ኛ ዮሐ.1-8) በማለት በታላቅ ድምጽ የሚያውጀው። እንግዲህ ይህን የዲያቢሎስ ሥራ ካፈራረሰው ታዲያ ለበሽታና ለደዌ እርሱ ተመልሶ እንዴት አባሪ ሊሆን ይችላል? ሁለቱን አስተሳሰቦች ማጣጣም ወይም ማስታረቅ የሚቻል አይመስለኝም። በተጨማሪም «...በመገረፉ ቁስል ተፈወሳችሁ» (1ኛ.ጴጥ.2:25) ብሎ መጽሐፍ ሲናገር እግዚአብሔር የበሽታ ምንጭ ከሆነ ለምን መልሶ የገባ ልጁን ስለ በሽታ እንዲገረፍ ይፈቅዳል? ከዚህ ሁሉ የምንረዳው በሽታና ጉስቁልና ሁሉ በኃጢአት በር ከፋችነትና በሕገወጡ መንፈስ አስራጭነት ዓለማችንን በማስጨነቅ ላይ የሚገኝ አበሳ መሆኑን እንጂ የእግዚአብሔር የማስተማሪያ መንገድም ሆነ መሣሪያ አለመሆኑን ብቻ ነው።

እንግዲህ እግዚአብሔር በፍጹሙ ዘመን ላይ የሚቀስቅለው የእምነት ሠራዊት አምላኩ የበሽታ ምንጭ መሆኑን ስለማያምን ጸረ-በሽታና ጸረ-ጉስቁልና አቋም ያለው ነው፤ ምክንያቱም ዲያቢሎስ ሰዎችን ከሚያስቃይበትና ከሚጨቁንበት መውጊያዎቹ ዋነኛው በሽታና ጉስቁልና ስለሆኑ ነው። ይህ የሠራዊቱ አቋም አዲስ ኪዳናዊና የሃይማኖታችን ጀማሪና ፈጻሚ የሆነው ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ የምድር ላይ አገልግሎት ጋር በጽኑ የሚመሳሰል ነው።

ጌታችን ኢየሱስ በምድር ላይ በተመላለሰበትና አገልግሎቱን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተቀብቶ ከጀመረበት ሰዓት አንስቶ የበሽታን ቀንበር ሁሉ እየሰበሰበ በመዞር ጸረ-በሽታ አቋሙን አስመልክሯል። «እግዚአብሔር የናዝሬቱን ኢየሱስን በመንፈስ ቅዱስ ቀባው እርሱም መልካም እያደረገ ለዲያቢሎስም የተገዙትን ሁሉ እየፈወሰ ዞረ»። (ዮሐ.፡ሥራ.10:38) ታዲያ ይህ የፈውስ ቅባት ጌታ ከአረገ በኋላም ቢሆን በደቀ መዛሙርቱ አገልግሎት የቀጠለ እንጂ ያልተቋረጠ በመሆኑ ይህ የፈውስ አገልግሎት በደቀ መዛሙርቱ አገልግሎት ብቻ ሳይወሰን አስካላንበት ዘመን ድረስም ቢሆን ቀጥሏል። በመሆኑም በዚህም ዘመን የታመሙትን መፈወስና አጋንንቶችን በማውጣት ሰሰዎች እርነትን ማወጅ የዲያቢሎስን ሥራ ከማፈራረስ አንዱና ዋነኛው አካል ነው።

ወደ መነሻችን ወደ አብርሃም እንመለስና እንግዲህ ራሱን በሕገወጥነት የገለጠው ይህ መንፈስ እርሱን በፍርሀት ተገዳድሮት እንደ ነበር ከላይ ባነሳነው ዝርዝር ሐሳብ ማስተዋል ይቻላል። ሕገወጡ መንፈስ ስንል በዋናነት የእጋንንቶች አለቃ የሆነውን ዲያቢሎስን ማስታችን ነው። ታዲያ እርሱ ፍርሀትን ይርጭ እንጂ ይህ እንደ ነገር ዘወትር መረላት የለበትም፤ ከፈሪህ እግዚአብሔር በቀር ሌላ ፍርሀት ሁሉ እጋንንታዊ ነው፤ መጽሐፍ እንደሚመለከረው «እግዚአብሔር የጋይልና የፍቅር ራስንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሀት መንፈስ አልሰጠንም»። (1ኛ.ጢሞ.1:7)

ዲያቢሎስ አብርሃምን በግላጭ አግኝቶ በፍርሀት ለመጣልና በውስጡ ያለውንም የሴቲቱን ዘር እንዳይገለጥ ለመከላከል አስልቶ የወጣው ይወርሳት ዘንድ እግዚአብሔር ለአብርሃምና ለዘሩ ቃል ከገባለት ምድር በረሀብ ምክንያት ተሰዶ ወደ ግብጽ በገባበት አጋጣሚ ተጠቅሞ ነበር። ጠላት ከሚመጣባቸው መንገዶች እንደኛው እግዚአብሔር ካስቀመጠን ቦታ ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ በሁኔታዎች ብቻ ተገደን ስፍራችንን እንድንለቅ በማድረግ ሊሆን፤ ቦታችንን ከለቀቅን ደግሞ በውስጣችን ያለውን መለኮታዊ ጽንሰ ለማስጨንገፍ ስለሚመቸው አጋጣሚውን ይጠቀመዋል።

እግዚአብሔር በጠራቸውና በቀባቸው ሰዎች ጫማ ውስጥ ሳይቆሙ በእነርሱ ላይ መፍረድ እስቸጋሪ ቢሆንም፤ አብርሃም ግን ተስፋ በተሰጠው ስፍራ ላይ የመቆየትና እግዚአብሔርን የመጠበቅ ግዴታ ነበረበት ብዬ አምናለሁኝ። የብዙዎቻችን ታላቅ ፈተና እግዚአብሔር ባስቀመጠን ስፍራ ላይ ታግሶ የመቆየት ችግር ሲሆን የተለያዩ ጫናዎች በገጠሙን ጊዜ በቀላሉ ስፍራችንን ለመልቀቅ ስለምንገደድ ይህ ሁኔታ ለጠላት አመቺውን ዕድል ይፈጥርላታል። በእካባቢያችን ጫናው ሲበዛ የተከፈቱ በሮች ሁሉ የእግዚአብሔር ስለሚመስሉን ችግራችን ይቃልላል ብለን ወደምናስብበት አቅጣጫ ሁሉ መንፈስ ቅዱስ እየከሰከለን እንኳ እንሄዳለን።

ይህን ሐሳብ ስናነሳ ተግዳሮት ሳይመጣ በፊት መፎከር ለብዙዎቻችን ቀላል ሊሆን ይችላል ደግሞም ልክ የተስፋ ቃል በተቀበልንበት ወቅት ልበ ሙሉነት ሊሰማን ይችላል ይሆናል፤ ይሁን እንጂ የተስፋ ቃል በተቀበልንበት ስፍራ ላይ የጠበቅናቸው ሁኔታዎች ልክ እንደ ጠበቅናቸው ሆነው ካላገኘናቸው መርገጫችንን ይዘን በትዕግስት መቆየት እንችገራለን። በርግጥ ረሀብ ቀላል ነገር አይደለም፤ ያውም ብዙ ቤተሰብን ይዞ፤ አብርሃም በርከት ያሉ ከብቶቹንና ባረያዎቹን ቤተሰቡንም ይዞ በዚያ ስፍራ ረሀብን በመስለ

ፈታኝ ሁኔታ ውስጥ መቆየት እንዴት ያለ እስቸጋሪ ፈተና ሊሆንበት እንደሚችል መገመት እያዳግትም። ይሁን እንጂ ልዩ ትእዛዝ ካልተሰጠው በቀር በዚያው ስፍራ ላይ ቢቆይ እግዚአብሔር ሊያኖረው ይችላል ነበር፤ ደግሞም ጠላት ባዘጋጀው የፈተና ወጥመድ ውስጥ ባልገባም ነበር። ለለዚህ ከአንዱ ተግዳሮት ስንሸሽ ወደ ባለው እንዳንወደቅ በጭንቀት ጊዜ በውሳኔዎቻችን ጥንቃቄ ማድረግ ያሻናል፤ ለለያ ነገሩ ከድጡ ወደ ማጡ ሊሆንብን ይችላል።

እግዚአብሔር የተስፋ ቃልን ሰጥቶ ለምን እንደ ረሀብ ባሉ ፈታኝ ሁኔታዎች ውስጥ እንድናልፍ እንደሚፈቅድ መቼም ሙሉ በሙሉ ልንረዳው የማንችለው ምስጢር ነው። ምናልባት እውነተኛ ማንነታችን እንደ ወርቅ በእሳት ተፈትኖ የሚጠራው በዚህ ወቅት ይሆን? በፈታኝ ሁኔታዎች ውስጥ ስናልፍ እምነታችን ይጠራል ወይም ይከሰላል።

በዚህ ችግር በመገፋቱ አብርሃም ከነፃንን ትቶ ወደ ግብጽ ከወረደ በኋላ ሰይጣን በአብርሃም ወገብ ያለውንና የእባቡን ራስ ይቀጠቅጣል ተብሎ የተነገረለትን ዘር ለማጥፋት ይህንን አጋጣሚ በመጠቀም ያልፈነቀለው ድንጋይ አልነበረም። ዲያቢሎስ እንደ ሴቲቱ ዘር የሚያስደነግጠው እንዳችን ነገር የለም ስለሆነም ያንን ዘር ለማጥፋት አብርሃም ወደ ግብጽ ምድር ሲወርድ በተገኘው አጋጣሚ ግድያን ለመፈጸም ሙከራን ማድረግ ነበረበት።

ሕገወጡ መልእክ የሴቲቱን ዘር ለማጥፋት ሙከራ በአደረገበት ወቅት እመቼ ስፍራ ሆናለት የነበረችውና ይኸው የጥፋት ሙከራ የተደረገባትን ግብጽንና በውስጧ የነበሩትን ጣዖታቶች በተመለከተ በቀጣይነት የምንመለከተው ሐሳብ ይሆናል።

ግብጽ

ግብጽ በራሕይ መጽሐፍ ውስጥ በዓለማዊ እሴት ሥርዐት ተምሳሌነቷ ተጠቅሳለች።(ዮሐ.11:8) ግብጽ በወቅቱ ከነበሩት አገሮች ሁሉ በብዙ ጎዳና ልቃና እድጋ ትፈራ የነበረች አገር ስትሆን በዚህ ባለንበት ዘመን ኃያላን ብለን ከምንጠራቸው መንግሥታት እኩል በዘመኗ እጅግ ገናና የነበረች አገር ናት። በውስጧ ይመለከቱ የነበሩ ጣዖታትም በሌላ ስፍራ እንደነበሩት ጣዖታት ሁሉ ከበስተጀርባቸው

የሚመለከቱ አጋንንቶች እንደ ነበሩ ሁሉም መረሳት የለበትም። የጣዖታትንና የአጋንንት እምልኮን በብርቱ የሚጠላው እግዚአብሔር፤ በዚህ ምክንያት ይመስላል፤ የጣዖታትን እምልኮ ለመጥረግ ሠራዊቱን ወደዛች ምድር ያስገባውና ሥልጠናንም በመስጠት ያዘጋጀው የነበረው።

እግዚአብሔር ሠራዊቱን እንዴት በግብጽ ያዘጋጃል የሚል ጥያቄ በብዙዎቻችን ውስጥ ይፈጠር ይሆናል ነገር ግን እርሱ ኤልሻዳይ ለሆነ በፈለገው ቦታና ጊዜ፤ በፈለገውም ሁኔታ የራሱን ሠራዊት ማሠልጠን ይቻላል። በየትኛውም መንግሥት ሆነ ክልል እግዚአብሔርን ምን እየሠራህ ነው በማለት እጁን ለመክልከል የሚችል እንዳች ፍጡር በለማይም፤ በምድርም፤ ከምድርም በታች የለም፤ አይኖርምም። ለዚህም ማለረጃ የሚሆንን ሙሴን የሚፈልግ የሞት እዋጅ በወጣበት የፈርዖን ቤተ መንግሥት ውስጥ ይኸው ሙሴ በክብካቤ እንዲያድግና የእግዚአብሔርን ሠራዊት ለመምራት በክፊል እንዲዘጋጅ ማድረግ መቻሉን ነው።

እግዚአብሔር በየዘመናቱ ስለ ሕያውነቱ የሚያውቋትን ሠራዊት ስለሚያሰነሳ ስሙ «ጀሆቫ ጸባዖት» ወይም የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ተብሎ ይጠራል። ይህን የመለከት ሠራዊት በተመለከተ ከመጽሐፍ ቅዱስ እንደምንረዳው ሁለት ገጽታ ያለው ሲሆን ይህም ምድራዊ ብቻ ሳይሆን ሰማያዊ ሠራዊትም ጭምር መሆኑን የሚያሳይ ነው። የሁለቱን ልዩነት በተመለከተ በዋናነት የምናየው በለማይ ያለው ሠራዊት ያለ ምንም ጥያቄ እግዚአብሔርን የሚታዘዝ የመላእክት ጭፍራ ሲሆን ነገር ግን በምድር ላይ የሚነሳውና ሥጋ ለባሽ የሆነው ሠራዊት ፈቃዱን ለእግዚአብሔር በፈቃዱ ማስገዛት የሚጠበቅበት መሆኑ ነው። እግዚአብሔር እምላክ ሰውን ሲፈጥረው እንደ ሰው ሠራሽ ሰው የሚሞላ እሻንጉሊት እድርጎ ሳይሆን ማመዛዘን የሚችልና ትክክለኛው መንገድ የትኛው እንደሆነ እውቆ መምረጥ የሚችልበትን ማለታዊ ሰጥቶ ነው። «እግዚአብሔርም አለ:- ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌላችን እንፍጠር...» (ዘፍ.1:26)

ይህን በግብጽ ምድር የነበረውን ታላቅ መለኮታዊ ሠራዊት ነጻ እንዲያወጣና እንዲመራ የተመረጠው ሰው እስቀድመን ያነሳነው ሰው ሙሴ እንደ ነበር አይተናል። ሙሴ ይህንን ታላቅ ሠራዊት ለማንቀሳቀስ ይችል በንድ በመጀመሪያ በግብጽ፤ ቀጥሎም በምድያም በረሀ ለ80 ዓመታት ያህል ከእግዚአብሔር እጅ ጠንከር ያለ ሥልጠናን መቀበል አስፈልጎት ነበር፤ ይህም የሆነበት ምክንያት እግዚአብሔር ሠራዊቱንና መሪዎቻቸውን ሳያሠለጥን ደግሞም ሳያስታጥቅ ፈጽሞ

ወደ ሰልፍ አይልከምና ነው። ከዚህ መለኮታዊ ሥልጠና አኳያ በሕይወታችን እንዲያልፉ የሚፈቀድላቸው ፈተናዎች እየከረሩና እየጠነከሩ በሄዱ መጠን በዚያው ልክ እንድንሠራው የተዘጋጀልን ሥራ ብርቱ ለመሆኑ ጠቋሚ እንደሚሆን ከሙሴ ሕይወት ውጣ ውረድ የምንማረው ትምህርት ነው።

ታዲያ ከላይ እንደጠቀምኩት ለው መለኮት የሚያከብርለት ነጻ ፈቃድ ይነረው እንጂ ለታላቁ እምላክ ሠራዊት ለመሆን ምርጫ የወደቀበት ሰው ግን ሲጀመርም ምርጫው የራሱ ባለመሆኑ የእግዚአብሔርን አሠራርና የአሠልጣጠኑን ዘይቤ በምንም ዓይነት መንገድ ሊወስንና ሊመርጥ አይችልም። በተጨማሪ ደግሞ እግዚአብሔር ሊሠራ የሚችለው ሁኔታዎች ሊመቻቹልን ብቻ ነው ብለን ካላብንም እንሳሳታለን።

ወዳነሳነው ሐሳብ ስንመለስ ግብጽ ለሥልጠና የገባውና ከአብርሃም የተገኘው የአበራኤል ሕዝብ የእባቡን ራስ የሚቀጠቅጠውን መሢህ ወደ ዓለም ለማስገባት መንገድ ስለነበረ በግብጽ ከፍተኛ የሆነ የመከራ ገፈት እንዲጠጣ ተደርጓል። ይሁን እንጂ ግብጽ ይህንን ሠራዊት ባረያ ለማድረግ በመሞከርዋና በመጨቆኗ ምክንያት የእግዚአብሔርን ጨካኝ ክርን የቀመለች የመጀመሪያዋ አገር ነች። በግብጽ ላይ ከወረደው ቁጣ የምንረዳው እግዚአብሔር በዓላማ ያሰነሳውን ሠራዊቱን በተመለከተ የሚነሳውን ማንኛውንም ጉዳይ በዋሳ የማይመለከተው መሆኑን ነው። በመሆኑም ግብጽ ጽኑ ለሆነ መለኮታዊ ቁጣ ተዳረገች።

ስለ ግብጽና በውስጧ ስለ ነበሩት ጣዖታት እንዲሁም ከእነርሱ ጀርባ ይመለከቱ ስለነበሩት መናፍሶት አንድ እውነት ልብ ልንል ይገባል፤ ይህም በዚያ ዘመን በግብጽ ምድር ከነበሩት ጣዖታት ጀርባ ይመለከቱ የነበሩ መናፍሶትን ከኢትዮጵያ ምድር ጋር በተያያዘ መልኩ ስንመለከተው በዚህ የመጨረሻ ዘመን ላይ እግዚአብሔር በሚያሰነሳው ሠራዊት እነዚህ መናፍሶት ከመቼውም ጊዜ በተለየ መልኩ የሚመቱ መሆናቸውን ነው።

እነዚህ በመጨረሻው ዘመን ሠራዊት ቅጣታቸውን የሚቀበሉት መናፍሶት ከበስተጀርባቸው በመሰወር ይሠሩባቸው ከነበሩትና በቀድሞ ዘመንም ሆነ በአሁኑ ጊዜ በግብጽ ከሚታወቁት ሁለት ሺህ አማልክት መካከል በዋናነት ከሚፈረጁት በክፊል ቀጥለን እንመለከታለን፡-

1ኛ. አሞን-ሬ፤ «አሞን» (ሰውሩ እምላክ) ጭንቅላቱ በአውራ በግ እምሳል የተረቀጸ ጣዖት ሲሆን «ሬ» ደግሞ እስከ አንገቱ ድረስ በለው ቅርጽ ተመስሎ የተቀረጸ ጭንቅላቱ የአሞራ ቅርጽ የሆነና በእናቱ ላይ

የምድረ ግብጽ ዋነኛ እምሳኮ የነበረው የጸሐይ ክብብና የእባብ ምስል የተቀረጸበት ነበር፤ ሌፊ፤ እሞን ከተባለው ጣዖት ጋር በጥምረት እምልኮተ ጸሐይ ተብሎ በዋናነት ይመለከት የነበረው ነው። እሞን የተባለው ጣዖት በኢትዮጵያውያን ዘንድ ተወዳጅ እንደ ነበረ እንዳንድ ታሪክ አዋቂዎች ይናገራሉ።

2ኛ. «ባስት» የድመት ቅርጽ ይዛ ትመለከት የነበረች ስትሆን በአናቷ ላይ ልክ እንደ «ሬ» የጸሐይ ክብብና የእባብ ቅርጽ የሚታይባት የእርጉዞች ጣዖት በመባል የምትታወቀው ነበረች።

3ኛ. «መት» የእሞን ሚስት እንደሆነች የምትታሰብና በእንስት ጾታ የምትጠራ በእሞራ አምሳያ የተቀረጸች ጣዖት ነበረች።

4ኛ. «ሆሩስ» የሰማይና የጸሐይ እምሳክ በመባል የሚታወቅና በጭልፊት ጭንቅላት አምሳያ የተቀረጸ ጣዖት ሲሆን ይህም አሁን ባለንበት ዘመን በአሜሪካን እንድ ዶላር ኖት የምንመለከተው ፒራሚድ ላይ «ሁሉንም የሚያየው ዐይን» በመባል የሚታወቀው እንደሆነ ይታመናል። በነገራችን ላይ ይህ ዐይን የሚገኝበት ክፍሉ ሲሆን ላይ የሚታየው የፒራሚዱ ጫፍ ፒራሚዱን ሙሉ የሚያደርገው ሐሰተኛው ክርስቶስ ሲገለጥ አለኝታቸው እንደሚፈጸም የሚያመለክት እንደሆነ እንዳንደች ይናገራሉ። በተጨማሪ በዚሁ ፒራሚድ ክርስቶስ በኩል የሚገኘውና በላቲን ቋንቋ የተጻፈው «አዲሱ የዓለም ሥርዓት»¹⁸ የሚለው ዓረፍተ ነገር የዓለም መንግሥት ምስረታን ብርቱ ናፍቆት የሚያመለክት እንደሆነ መገመት ይቻላል። የሆሩስ ምልክት በግብጽ አየር መንገድ አውሮፕላኖች ላይ የሚታየው የጭልፊት ምልክት የዚሁ ጣዖት አምሳያ ቅርጽ መሆኑን ልብ ይሏል።

5ኛ. «ሴት» የውሽንፍርና የትርምስ እምሳክ በመባል ይታወቅ የነበረው ጣዖት ሲሆን ይህ ጣዖት በአሳማ፣ በውሻ፣ በጥቁር ጉማሬና በአዞ አምሳል ይመለከት ነበር። በተጨማሪም የጦርነትና የፍቅር እምሳክ ተብሎ በመጠራት ይታወቅ ነበር።

6ኛ. «አሲሪስ» የሙታን ወይም የታችኛው ዓለም እምሳክ በመባል የሚታወቅና በፍታል ቅርጽ አምሳያ ይመለከት የነበረ ነው። በዘመናችን ያሉ እንዳንድ የኦሮሞ ሕዝብ የታሪክ ተመራማሪዎች ደግሞ አሲሪስን በተመለከተና በተለይ ከኢትዮጵያ ጋር በተያያዘ መልኩ ይህ ጣዖት መጀመሪያ ከኦሮሞ ሕዝብ የተገኘና ዛሬ ደግሞ «ዋቂፊና» በመባል የሚታወቀው አምልኮ እንደሆነ ሲናገሩ ይደመጣሉ። ይህንን የሚሉበት

¹⁸ አዲሱ የዓለም ሥርዓት አሉት እንደ ያረጁና ያፈጁ በፍምሩ የተጀመረ የዓመጽ አሠራር ነው።

ዋነኛው ምክንያት ግብጻውያን ስለ ፍጥረት አጀማመር ያላቸው አስተምህሮና የኦሮሞው ሕዝብ አፈ ታሪክ በጣም ተመሳሳይነትና ተቀራራቢነት ያለው በመሆኑ ነው ይላሉ። ይህም ብቻ ሳይሆን የመጀመሪያዎቹ ግብጻውያን ኦሮሞዎች እንደ ነበሩና ስታላላቅ ሥልጣኔዎች በር ከፋች እንደሆኑ እንደውም የምድር ታላላቅ እምነቶች ሁሉ ከእነዚህ የመጀመሪያዎቹ ግብጻውያን ማለትም የኩሽ ዘር ከነበሩት ኦሮሞዎች አስተምህሮ እንደፈለቁ ጨምረው ይናገራሉ። ነገር ግን ኦሮሞዎች የመጀመሪያዎቹ ግብጻውያን እንደሆኑ ታሪካዊ ጭብጥ ስለመኖሩ ርግጠኛ ባንሆንም ምናልባት ከባቢሉን የተበተኑት የኩሽ ዘሮች ወደ ታች ከመዝለቃቸው በፊት በግብጽ ውስጥ ኖረው ሊሆን የሚችልበት ሁኔታ እንዳለ እንዳንድ የታሪክ ማስረጃዎችን በመመልከት መገመት ይቻላል።¹⁹ በተጨማሪም የላይና የታች የሚባሉ ሁለት ግብጾች ስለነበሩ እንደኛውን ክፍል ለተወሰነ ጊዜ ኖረውበትም ሊሆን ይችላል። ግብጽን በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረው ግብጻውያን የኩሽ ወንድም የምጽራይም ልጆች እንደሆኑ ሲሆን በአሁኑ ዘመን ግብጻውያን አገራቸውን «ምስራ» ብለው የሚጠሩት ከዚህ የተነሳ ሲሆን ይችላል።

7ኛ. «አሲስ»²⁰ በእንስት ጾታ የምትታወቅ፣ የአሲሪስ ንግሥትና እህት እንደነበረች የምትታሰብ፣ እንዲሁም የሰማይዋ ንግሥት ከምትባለውና የእናትና ልጅ (ሴሚራሚስና ታሙዝ) እምልኮ መሰረት ከሆነችው ዝነኛ ጣዖት ጋር አቻ የሆነች ጣዖት ስትሆን ለዚህም ማስረጃው የእርሷ ልጅ እንደነበር የሚታሰበውና ሆሩስ በመባል የሚታወቀውን ሌላ ጣዖት በጭና ላይ ታቅፋ መታየቷ ነው። ከዚህ በተጨማሪ ይህችው ጣዖት በባቢሉን «ኢሽታር» ተብላ በመጠራት ትመለከት ነበር። «ኢሲስ» የፍቅር፣ የጥንቅቅ፣ የእናትነት፣ የልጆች፣ የመድኃኒትና የሰላም ጣዖት እንደ ነበረች ይታመናል። ይህች ጣዖት እንደ ሌሎች ጣዖታት ሁሉ በአናቷ ላይ የጸሐይ ክብብና እባብ ተቀርጾባት ይታያል። በነገራችን ላይ የፋሲካ በዓል በእንግሊዘኛው ቃል «ኢስተር» (Easter) ተብሎ የሚታወቅበት ምክንያት ስያሜው ኢሽታር(አስታርቴ) ከተባለችው ጣዖት የተወረሰ በመሆኑ ነው።

8ኛ. «ቶት» የዕውቀት፣ የስነ ጽሑፍና የኪነ ጥበብ እምሳክ በመባል በዝንጀሮ ቅርጽ ይመለከት የነበረ ጣዖት ነው። ይህንን ጣዖት በተመለከተ ስለ «ባቢሉኑ ኔቦ» ባንሳን ወቅት ከተመለከትነው ሐሳብ ጋር

¹⁹ በእንድ ወቅት ኢትዮጵያውያን ፈርአኖች ግብጽን ይዙ እንደ ነበር ይታወቃል።

²⁰ በአሜሪካ ካፒታል ኒል ጫፍ ላይ የሚገኘው ቅርጽ የአሲስ ነው ይባላል።

ተመሳሳይነት ያለው ስለሆነ ዝርዝር ሐሳቡን ከዚያ መመለከት ይቻላል።

9ኛ. «አፒስ» በበሬ ቅርጽ ይመለከቱ የነበረውና ከግብጽ ትራያድ (triad) ፕታህ፣ሶካርና ኦሲሪስ ከተባሉት አማልክት የተወሰደ እንደሆነ ይታመን የነበረ ጣዖት ነው። እስራኤል በበረሃ በነበረበት ወቅት «ከግብጽ ያወጡህ አማልክቶችህ እነዚህ ናቸው» በማለት ያመለኩትና እስራኤል ከይሁዳ በተሰየበት ወቅት ተመልሶ የተጠመደበት እንግዳ እምላክ ይኸው የበሬ ቅርጽ ያለው ጣዖት ሊሆን ይችላል። በዚህም ጣዖት እናት ላይ የጸሐይ ክብብ ምልክት አለ።

ከላይ ያነሳናቸው እነዚህ እንስሳት የጣዖታቱ ተምሳሌት በመሆን በመጀመሪያ ይመለከቱ ነበር፤ የኋላ ኋላ ግን እንስሳቱ ራሳቸው እንደ አማልክት መቆጠር ጀመሩ። ይህም ሰው እግዚአብሔርን ሰማወቅ ባልወደደ መጠን ለበለጠ ጨለማ አልፎ መስጠቱን የሚያረጋግጥልን እውነት ነው።

በእጠቃላይ እነዚህን አማልክቶች ማምለክና የእምልክ ሥርዓታቸውን መፈጸም በግብጽ የተጀመረ ላይሆን ነገር ግን ከመነሻው ናምሩድ በምድር ላይ እስጀምሮት ከነበረው ዓመጽ ጋር በብርቱ የተቆራኝ ነው።

ይህ በናምሩድ የተጀመረው እምልክተ ጣዖታት ወደ ግብጽ የደረሰው እግዚአብሔር የሰውን ዘር ከባቢሉን ወደ ምድር ሁሉ በበተነበት ጊዜ የተበተኑት ሰዎች አማልክቶቻቸውን ይዘው በየእቅጣጫው በመፍለሳቸው ነው። ስለዚህ የምድር ሁሉ ሐሰተኛ አማልክት ስማቸው ይለያይ እንጂ ግንዳቸው ግን ከአንድ እንደሆነና በናምሩድ የዓመጽ ዘመን መንግሥት የተጀመሩ እንደ ነበሩ ማረጋገጥ ይቻላል።

ከዚህ በተጨማሪ በናምሩድ ዘመን ከነበሩት ጸያፍ ልምዶች መካከል እንደኛው አማልክትን ብቻ ሳይሆን ሥጋ ሰባሹንም እንደ መለከት በመቁጠር እነርሱን ማምለክ የተለመደ ነበር። በመሆኑም በግብጽና በሌሎች አገሮች ነገሥታትን እንደ አማልክት በመቁጠር ለእነርሱ እምልክ የሚቀርብበት ሁኔታ ነበር፤ በግብጽ አገር የነበሩት ነገሥታት ወይም ፈርሐኖች ከላይ እንደ ጠቀስነው «እምን-ሬ»፣ የጸሐይ አማልክት ተብለው በመጠራት ይመለከቱ እንደ ነበር የታሪክ ጥናቶች ይጠቁማሉ። በዚህ መንገድ እምልክን ይቀበሉ ከነበሩት ነገሥታት መካከል የሮም ቂሳር፣ የባቢሉን ነገሥታትና ሌሎችም ተጠቃሾች ናቸው።

«ፈርሐን» ማለት «ትልቅ ቤት» ማለት ሲሆን በዚያ ዘመን እንደ ክብር ማዕረግ የሚጠቀሙበት ስያሜ ነበር። በዚህ መልክ ሥጋ ሰባሽ እንደ መለከት ተደርጎ ከተወሰደና ከተመለከ በዚህ ሂደት ውስጥ የሚሠሰጥው የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈስ መሆኑን ማሰብ አያዳግትም። የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈስ ደግሞ በየትኛውም ዘመንና ትውልድ ቢሆን ተቀዳሚ ዓላማው የሴቲቱን ዘር ለማጥፋት መከራ ማድረግና ትክክለኛውን የእምልክ አቅጣጫ በማሳት እምልክን ወደ ራሱ ማዞር ስለሆነ በእምነት አባቶች ማለትም በእስብርሃም ላይ ያደረገውን የመግደል ሙከራ ዛሬም የእስብርሃም ዘር በሆኑት (በቤተ ክርስቲያን) ላይ ያለ ማቋረጥ እየፈጸመው እንዳለ ላሳስብ እወዳለሁ። ይህን ዕኩይ ተግባር በመፈጸም ላይ ያለውና የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈስ ነው በማለት ደጋግመን ያነሳነው ሌላ ፍጡር ሳይሆን ያው ሕገወጡ መልአክ ወይም ዲያቢሎስ ነው።

በሰ ክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈስና አሠራር ካነሳን ላይቀር በአገራችን ታሪክ ውስጥ ከይሁዳ ነገድ አሸናፊው አንበሳ ወይም «ሞዓ አንበሳ በምነገደ ይሁዳ» የሚል መጠሪያ የነበራቸው ነገሥታት እንደ ነበሩ አይዘነጋም። በዚህች ምድር ላይ ወታደራዊ አገዛዝን በማምጣት እግዚአብሔር ጽኑ ፍርዱን ከመግለጡ በፊት፤ በኢየሩሳሌም የምትኖር አንዲት ነቢይ ወደ ቀድሞ ንጉሥ ተልካ ይህ ስያሜ ለርሳቸው የማይገባቸው መሆኑንና ንስሐ መግባት እንደሚጠበቅባቸው አለያ ግን ጽኑ ፍርድ በደጅ እንደሆነ ተናግራቸው እንደ ነበር በወቅቱ በእምነታቸው ምክንያት በእስርና በእንግልት ላይ የነበሩ ወገኖች ይመስክራሉ። የሚያሳዝነው በወቅቱ ከመስከት ተልካ የነበረችውን መልአክተኛ ንጉሡ ሊሰሟት ፈቃደኛ ባለመሆናቸው በእሳቸውና በምድራቱ ላይ ለመጣው ታላቅ ፍርድ ከምክንያቶች እንደ አንዱ አድርጓቸዋል። ይህ ደግሞ እግዚአብሔር ምንኛ ቀናተኛ እምላክ መሆኑን የሚያረጋግጥልን እውነት ነው።

ከዚህ ዘተጨማሪ ደግሞ «ራስ ተፈሪ እምላክ ነው ኢትዮጵያ ደግሞ የተስፋይቱ ምድር ናት» የሚል እምነት በአገራችንና በሌሎችም የዓለም ክፍሎች መኖሩ የሚታወቅ ሲሆን፤ ይህ እምነት መነሻው ከ1887 እስከ 1940 እ.ኤ.አ የኖረውና በ1920ዎቹ ስለ ጥቁሮች ነጻነት ታላቅ የፖለቲካ እንቅስቃሴ የጀመረው ማርክስ ጋርቪ የተባለው ሰው ያራምደው የነበረ የእምነት ጽንሰ ሐሳብ እንደሆነ ታሪክ ያረጋግጣል። ጋርቪ በእምነቱ መመስረት ቀጥተኛ የሆነ ተሳትፎ ባይኖረውም ለመጀመሩ ግን እርሱ የጣለው መስረት ለእምነቱ አስተምህሮ ወሳኝ እንደሆነ የተረጋገጠ ነው። ታዲያ ይህ የራስ ተፈሪ እምልክ

(Rastafarianism) የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈስ ለመሆኑ ምንም ጥርጥር የለንም። ምክንያቱም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ «ከይሁዳ ነገድ የሆነው አንዝባ» (ዮሐ. 8:5) ተብሎ የተጠራው ኢየሱስ ክርስቶስ መሢሁ ብቻ ስለሆነ ይህን ስያሜ ለሌላ መስጠት ሕገወጥነት ብቻ ሳይሆን የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈስ አሠራር የሚገለጥበት እንደሆነ የሚያመለክት ጭምር ነው። በተጨማሪም ይህ የእምነት ክፍል ፍጹም ሥጋ ለባሽ የሆኑትን ራስ ተፈሪን «ጃህ» በማለት ሲጠራ ይስተዋላል። እንደ ሥጋ ለባሽ ፍጥረት የመለከት ብቸኛ መጠሪያ በሆነ ስያሜ መጥራት መለከትን መሳደብ ከመሆኑም በላይ ቀደም ብሰን ያነሳነውን ሐሳብ የሚያስምርልን ይሆናል። ጃህ ማለት በዕብራይስጥ ጀሆቫ የሚለው የእግዚአብሔር ስም በእጭሩ ሲጠራ ነው።

ወደ ግብጽ ስንመለስ ደግሞ ግብጻውያን በተጨማሪ እማልክቶቻቸውን በሦስትዮሽና²¹ (ሌላው ሦስትዮሽ፡- isis, osiris, horus) በዘጠኝዮሽ (enneads) ያመልካቸው እንደ ነበር ከታሪክ የምንረዳው ጉዳይ ነው። ለመሆኑ የጥንት ግብጻውያን እማልክቶቻቸውን በተለይ በሦስትዮሽ ሲያመልኩ የሥላሴን ሚስጥር ከየት እገኙ የሚል ጥያቄ ቢነሳ መልሱ እጅግ ቀላል ነው። ወደ ምድር ከመጣሉ በፊት በስማይ ውስጥ በታላቅ ክብር ይኖር የነበረው ሉሲፈር የተባለው ኪሩብ የተለመደ ውሸቱን ቀላቅለብት ይህን ሚስጥር ለእነዚህ ሰዎች እንደገለጠላቸውና እንዳጭበረበራቸው የማያጠራጥር ጉዳይ ነው። አባቡ (ሰይጣን) እስከ አሁን ድረስ በሰማይ የተነፈገውን እምልኮና ስግደት እዚህ ምድር ላይ ለማግኘት በጽኑ ይቋምጣል ይህንንም ምኞቱን እውን ለማድረግና በሥላሴ መልክ እምልኮን ለመቀበል በመጨረሻው ዘመን በብዙ እሳቻ ሁኔታዎች እንደሚገለጥ መጽሐፍ ቅዱስ ሲያስተምረን፤ ይኸውም በተለይ «እውሬ» ተብሎ በተጠራው ሰው፤ በሐሰተኛው ነቢይና በገዛ ራሱ (ሰይጣን) ስም ጭምር ነው።

እንግዲህ እብርሃምን የተገዳደረውና በፍርሃት የጣለው ይህ በግብጽ ምድር የነበረውና ክርስቶስ ተቃዋሚው መንፈስ እንደሆነ ካረጋገጥን በሚቀጥለው ክፍል ይህን መናፍስታዊ እሠራር የሚመታውን ቅባትና ሥልጣን እንመለከታለን።

²¹ የሮማውያን ትራያድ ጁፒተር፣ ጁኖና፣ ሚኒርቫ ነበሩ።

ክፍል-5

ሙሴ

(የእማልክት ሥልጣን)

የክርስቶስ ተቃዋሚን የሚመታው መለኮታዊ ቅባት

«እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው፡-ልብ በል እኔ አንተን ለፈርአን እንደ ልምላክ አድርጎለሁ» (ዘጸ. 7:1 እ.መ.ት)

ይህን በፈርአን መንፈስ እሠራር እማካይነት የሚገለጠውን የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈስ የሚያዋርድና የሚመታ ሥልጣን መኖሩን በእግዚአብሔር ቃል እውነት ማየት በዚሁ የሥልጣን መንፈስ በኢትዮጵያ ላይ ስለሚነሳው ሠራዊት አገልግሎት በሚገባ ለመረዳት የሚጠቅመን ስለሆነ፤ ይህንን ሐሳብ ከሙሴ አገልግሎት እንጻር በሚቀጥለው ዝርዝር ሐሳብ በስፋት የምንጻሳለው ይሆናል።

ከሰው ልጅ ውድቀት ታሪክ ማግስት ጀምሮ በምድር ላይ በጨለማና በብርሃን፤ በእውነትና በውሸት፤ በእባቡ ዘርና በሴቲቱ ዘር፤ በክርስቶስ ተቃዋሚና የክርስቶስ እካል በሆነችው በቤተ ክርስቲያን መካከል የማያቋርጥ ጠባና ጦርነት መኖሩ የማያጠያይቅ ነው። ታዲያ እግዚአብሔር በዚህ ጦርነት ውስጥ ተካፋዮች የሆኑትን የእርሱን ሠራዊት መቼም ቢሆን ያለ በቂ ትጥቅና ጋይል እንደማይልካቸው የተረጋገጠ ነው። ከዚህ እውነት እንጻር የማያቋርጥ የእምነት ጸሎት ፍስትና የቃሉ ሰይፍ ማለትም የእግዚአብሔር ቃል እውቀት ጠላት ሊቋቋመው የማይችለው ብርቱ የመንፈሳዊ ውጊያ መሣሪያ መሆኑ መዘንጋት የለበትም። ስለዚህም የጸሎትም ሆነ የቃሉ እውቀት ብርሃን እንዲጨምር ከተፈለገ ሰይጣናዊ ለሆነ ተቃውሞ ወይም ተግዳሮት ምንም ዓይነት ስፍራ ባለመስጠት የእግዚአብሔር ስጦታ ለሆነውና እማራጭ ለሌለው ቅባቱ ማለትም የመንፈስ ቅዱስ መለኮታዊ ረድኤት ቀዳሚ ስፍራ መስጠት ይኖርበታል።

ዮሐንስ ራእይ 11:4 እውሬውን (የክርስቶስን ተቃዋሚ) ለ1200 ቀናት በትንዚት መንፈስ ሊገዳደሩት የሚደፍሩትን ሁለቱን ምስክሮች ያሳየናል።

«እነዚህ በምድር ጌታ ፊት የሚቆሙ ሁለቱ ወይራዎችና ሁለቱ መቅረዞች ናቸው። ማንም ሊጎዳቸው ዘወድም እሳት ከአፋቸው ይወጣል ጠላቶቻቸውንም ይዘላል ማንም ሊጎዳቸው ቢወድም እንዲሁ ሊገደል ይገባዋል። እነዚህ ትንዚት